

ecclesia sancta quatuor ordines regentium ad eruditionem fidelium. Ibidem. A.
ecclesia dicitur ciuitas, nunc in ea debet esse ciuim vnitas per concordiam...

cicis abstinent: quia cum alij exempla perfectionis eorum agnoscerent, tanto magis committere illis formidant, quanto eos nec licetis...

ecclesia sancta duorum populorum est mater, & quos in fide genuit, amittere timebat: sed sacre scripturae preceptis obediens retinuit: & de hoc figura. parte 2. 164. E. F. H.

ecclesia de Iudris & gentibus collecta ad Deum, significatur per duas domos. parte 4. 369. A.
ecclesia per domum Marthe designatur, in qua tres status sunt. parte 5. 153. H.

ecclesia dicitur legna, & quare. parte 3. 153. B. & 73. A. B. C. D.
ecclesia quando adula dicta est, & quando paruula. parte 3. 154. F.

gentium parient salutis. parte 6. 117. A. egestiones solent exire in his qui moriuntur violentis, sicut suspens...

elatio superbiens ad bonum dicitur, si inferio alijs prodelle creditur. ibidem. elationem in corde qui sumit de hoc qd pauperibus omnia distribuit...

eleazar secundum Iosephum fuit frater Iude Machabai, qui interfecit bestiam loriscantem. parte 4. 443. C. Eleazar precepit mori, quia cibo lege prohibito coinquavit. parte 4. 468. F. G. H. eleazar & multi alij magis elegerunt mori, quam seruituti subijci...

elementa quatuor non fuerunt ab inuicem plene & perfecte distincta in duobus primis diebus formationis rerum, sed die tertia. parte 1. 215. D. Item parte 3. 412. C. elementorum congeries qua ratione dicitur abyssus parte 1. 24. B. elementa licet fuerint producta in suis formis substantialibus, non tamen habuerunt omnes proprietates accidentales debitas...

elementa mundi maxima facilius est quam minima legis precepta transire. parte 5. 167. B. elementa literarum cum sint eadem est tamen in similitudine literarum ipsorum scriptorum, dissimilitudo signorum. parte 1. 268. B. elemosynarum multa sunt differentie. parte 3. 391. E. elemosyna non est facti iustitiam, sed boni conscientiam, qui non habent aliquid quod exterius debet. parte 5. 24. B. Item parte 6. 71. G. elemosyna quantitate non attendit Deus, sed promptitudinem voluntatis &c. ibidem. elemosyna fieri potest de bonis iniquo affectu vel malo actu acquisitis, sed non de iniusto titulo acquisitis. parte 5. 166. G. elemosynam qui ordinat vult dare, a semetipso incipit. vnde: Miserere anime tuę pl. Deo. parte 5. 116. B. elemosyna est hostia Deo acceptissima. parte 6. 103. G. Insuper debitas anime, nullo melius ordine curatur, quam elemosynarum largitate. parte 5. 140. G. elemosyna quomodo & qualiter est facienda. par. 3. 391. E. Item par. 1. 256. H. elemosynam quomodo debent dare sã diuites, quam pauperes. par. 3. 137. E. F. elemosynam qui tribuit, nõ alij nocet, vt alij proficit. Preceptum enim quod elemosynam fieri iussit, iustum esse voluit. parte 1. 259. A. elemosyna non est facti iustitiam, sed boni conscientiam, sed his qui cruciantur inanimata. parte 4. 236. G. elemosynam petendo qui te quirit, de illo dicitur: Da omni petemur sed de eo quem tu querere debes dicitur. Desudet elemosyna in manu tua &c. parte 3. 240. C. elemosyna iusta fit, ne sic proficiat vni vt alteri noceat. parte 1. 259. A. elemosynam facere duplex casus est ostendit, in quo necessitas est & preceptum. parte 6. 232. C. D. elemosyna duplex est pauperibus impendenda scilicet verbo & factio. parte 3. 391. G. elemosyna & oblationibus frustra putat se aliquis posse Deum placare, cum ipse non instruxerit in se templum spiritus sancti. parte 4. 404. F. elemosyna largis facere in seipsum spiritum hodie suadet, nõ curates vndeque sit oblatio, consulentes sive avaritę &c. parte 4. 132. A. elemosyna & sacrificia de rapinis & nudatione miserorũ offerentes, audiant quid dñs eis dicat &c. parte 4. 221. A. & 236. G. H. & 424. E. elemosyna perditorum non est recipienda, & vnde hoc trahitur. parte 6. 179. F. elemosynam petit aliquis dupliciter, vno modo magis ex cupiditate quam necessitate, & tunc non expedit dare quod petit. Alio modo ex necessitate &c. parte 3. 404. H. elemosyna potest dici semen, & quare, & quales eam recipientes inueniuntur. parte 5. 146. D. elemosyna resistit peccatis peccata pro eis debitam auertendo. parte 3. 391. D. elemosyna est remedium contra peccatum in presenti, & postea & retribuit in resurrectione generali, & conuertit in inferiores terras. Nam elemosyna valet castitibus in purgatorio: quod a sanctis etiam doctores est idem cum inferno, qui est sub terra. parte 3. 404. A. B. elemosyna est sicut ea que in sacculo reponuntur, & in tempore necessitatis resumuntur: sic in morte quando deficiunt bona presentis vite subuenit meritum elemosynę. parte 3. 417. H. elemosyna sola comes est defunctorum. parte 5. 166. F. Item parte 3. 417. H. elephas est animal multum disciplinabile. parte 4. 443. G. Item parte 6. 39. H. elephas inter omnia animalia maxime est domesticabilis, parte 3. 77. F. elephas inter animalia terrestria, est uside monstruosus. parte 3. 77. F. elephas est animal calidum, & in regionibus calidis nascitur: & ideo contra calorem corporis & temporis, libenter requiescit iuxta fluuioa &c. parte 3. 78. D. in med. elephas propter magnitudinem corporis & caliditatem complexionis consuevit multum bibere. parte 3. 78. D. elephas non vult de pradã aliorum animalium sicut leo, & ideo alia bestia non formidat habitare cum eo. parte 3. 78. B. elephas temperanter miscetur femine sue, & coniuge secunda non vitur. parte 2. 147. E. elephas in coitu supponit vmbilicum dorso femelle, & ideo habet ibi fortitudinem neruorum, ne ledatur ex concussione corporum tam magnorum. parte 3. 77. H. in med. elephas ductorem suum occidit, quia ad impregnandum propriam matrem induxit. parte 5. 18. G. Item parte 6. 39. G. H. elephas quomodo captiuitur. parte 3. 78. G. elephas hęc vngulatio manuum Moysi super manus Aaron & filiorum eius, sursum & deorsum versus quatuor partes mundi: & in modum crucis prefigurabat Christum venturum & offerendum in cruce pro mundi salute. parte 1. 193. G. eleuatio sine exaltatio Christi in cruce fuit figurata per serpente emalatum 3 Moysi in eremo in ligno. parte 4. 19. C. Item parte 1. 199. E. Item parte 5. 191. F. G. elichim quomodo intelligitur, quod fuerit summus sacerdos, cum Iesu filio Ioseph. parte 2. 291. C. & D. elimelech quibus de causis peregrinatus fuit vna ruz causã assignatur. parte 2. 16. G. & 194. F. elimelech orauit dominum ut soleret, & diuersa 2 diuersis datur cause. parte 2. 16. G. & 194. F. & G. eliphaz an habuerit diuinam reuelationem. parte 3. 15. B. in fi. eliphaz septem tribulationes enumerat, a quibus asserit Iob fore secutum, si fuerit emendatus: per hoc insinuat quod in vita presentis poterit maiorem prosperitatem recuperare, & absque timore aduersitatis viuere. parte 3. 17. F. Item parte 4. 104. E. Elizabeth in Elisabeth. eloquentes multo difficilius credunt Deo, quam homines potentes & nobiles ac diuites. Obcuratur mens eorum diuitijs &c. simplicitatem scripturę sanctę ex verborum iudicio uilitate. parte 3. 91. F. eloquentia secularis quem non inebriat parte 5. 91. F. eloquentia tanto inferior est sapientie fructu, quanto auro & zibus. parte 2. 222. F. eloquentia gentilis uoce suauis est, non re. parte 1. 217. F. eloquentia philosophię sprete dicitur comedat paleas. uilitatem & superficiem historię cum bobus. i. prędicatoribus ecclesię. parte 4. 106. A. eloquentia forensis hominum, significari potest per muscam caninam, quia uelut canes alterutrum se lacerant. parte 3. 140. F. In eloquentia uel sapientia humana qui confidunt, que filijs tenebrarum uidentur lucida, corrumpit & consumuntur. parte prima. 301. C. post princ. eloquia sacra qui norunt maligni spiritus in tantum sceleribus obruant, vt dicere bona que dixerant prorsus erubescant. parte 2. 285. E. eloquia Dei celestia sunt, nihil in eis adulterina opinione miscendum. parte 3. 268. H. eloquia sacri eloquię, & messis & diuitie sunt parte 3. 17. A. eloquiorum diuitorum spiritualis sensus, meli in cęra comparatur, & quare. parte 3. 361. E. eloquię diuini figura est manna cęlestis datum, quod liquefit ad solem & induratur ad ignem, & horum moralitas. parte 3. 288. A. B. eloquia dei minute discreteque exponere, & vnicuique quod digne congruat coaptare, est innocentem arguentum diuidere. parte tertia. 52. A. eloquia sacra in exordio narrationum qualitates exprimunt, terminosque cautarum aliquando a positione loci vel corporis, aliquando a qualitate zens, aliquando a qualitate temporis, significant, quid de uentura adione subijciant. parte 1. 162. E. & F. eloquia veteris legis (que plebem carnalem tiquam carne alebat, per uerba diuinitus missa quasi per uoluta) significantur per eficas uoluerum. parte 1. 157. C. eloquium lacrum est arcus quod ex utroque Testamento uelut ex cornu & chorda sonat. parte 3. 173. A. eloquię sacri intellectus intra textum & mysterium tanta libratione pefandus est, vt neque nimis discussionis pondus deprimat, nec torpor incutiat uacuum relinquant. parte 1. 93. E. eloquię diuini crucis fluentis quicunque audiendo, & operando reficiuntur, contra omnes insidias diaboli fortes redduntur. parte 1. 257. F. G. eloquia sacra lectis comparantur. parte 3. 333. A

emanatio filij Dei dicitur prima, spiritus sancti secunda. Licet in diuinis non sit prius & posterior, nec in eorum emanationibus duracione uel natura, tamen secundum aliquos est ibi prioritas & posterioritas originis: quia una persona est ab alia, & non e conuerso. Et secundum omnes est ibi prioritas & posterioritas secundum nostrum modũ intelligendi, nam emanatio uerbi preintelligitur emanatione amoris. parte 2. 388. B. & C. emanatio aterna large accepta dicitur creatio, inquam cum sic accepit esse a patre, & sicut per creationem accepit esse: Non autem quantum ad hoc quod creatio est de nihilo, & quod per eam accipitur esse in diuersitate essentia, & est aliquid similibus modis loquendi de creatione imperatoris uel regis. parte tertia. 388. B. emaus est metropolis ciuitas insignis Palęstine, que post expugnationem Iudeę statum mutauit & nomen. parte 5. 182. B.

eminentia termino, uti in diuinis, & prioris & posterioris, an liceat & securum fit. parte 6. 52. C. eminentia legis ex tribus ostenditur, primo ex eius effectu, secundum ex eius in imperfectione, tertio ex eius conditione. parte 1. 334. F. & G. eminentia legislatoris, que potissime apparuit in datione legis: quam quidem eminentiam quatuor ostendunt. parte 1. 235. B.

emulatio est propter alienum statum motus mentis uel in bonum uel in malum &c. parte 6. 74. A. in princ. emulorum malicia significatur per bestiam inuocinabilem, & declaratur extense. parte 4. 311. C. emulatio aliquando dicitur irascens uel uindictę appetitor, & emulatio pro ira. parte 4. 335. G. emundans peccatũ oportet qd sit celeste uel spũale: & istud quod est ita le habet efficaciam perpetuam, & per consequens non est reitabilis, & talis fuit oblatio Christi in cruce, & talis nõ est reuerabilis, quõne diuinitas sufficit ad delendũ omnia peccata formidã & conuertenda. Sed quid de sacramento altaris quotidiani? Dicitur quod non est ibi sacrificij iteratio, sed vnus sacrificij in cruce oblatio quod oblatio

tidiana commensuratio. parte 6. 152.D.
E N
enomis, festa dedicationis templi &c. parte 5. 117. A. B. & a diuersis...

episcopis qui successores apostolorum dicitur. Vos estis falz terrae. parte 5. 19. D.
episcopi sunt successores apostolorum, & mortuo episcopo illi ad quos...

epulatio festiuitatum no iuuat, quem pietas non commendat. parte 5. 161. E.
epulz delitioz & crassitudo carniu prouocant corpus ad libidinem. parte 6. 29. A.

error de diuina prouidentia, q non se extendit equaliter ad superio-
ra & inferiora, & ad actus humanos, improbat, & quando inceptit...

error philosophorum dicentium, Deum producere res de necessitate,
improbat, parte 5. 186. E.
error dicentium animas sanctas a corporibus exutas a uisione diuina re-

hinc conveniant, cum res sententia eadem sit. parte 1. 81.E.
euangelium repetendo dicta alicuius vel aliorum, aliquando repe-
eunt eadem verba, aliquando sententiam per alia verba. parte 7.
euangelium & apostoli, et aliquando aliorum scriptorum nomina ad
sententias allegaverunt, vel duorum prophetarum sententias con-
iunctas sub alterius tamen horum nomine allegaverunt, congruen-
ter id fecerunt. parte 5.
euangelium quatuor, quodam quae audierunt scripserunt. parte 5.
euangelium qui euangelium pacis & gloriae Christi praedicant, signi-
ficantur per quatuor filios Matathiae. parte 4.
euangelium quilibet tradidit quadruplicem notitiam de Christo figu-
ratam. parte 5.
euangelium quatuor per quatuor facies animalis designati sunt, quod
figuravit Christi euangelium quadrifarie describendum. parte 5.
euangelium tres sunt figurati per tria animalia in terra gradientia,
scilicet hominem, vitulum, & leonem: Iohannes autem fuit figura-
tus per aquilam in aeternum volentem. Et super hoc mysterium. par-
te 5.
euangelium quatuor de plenitudine scientiae commendatur & verum
Cherub dicitur. parte 1.
euangelium dicitur fabri, & quare. parte 4.
euangelium sunt qui gaudia caelestis patrie annuntiant. parte quarta.
euangelium quatuor qualiter Christi incarnationem, passionem, & re-
surrectionem, insinuant. Et figurantur per quatuor circulos arce. par-
te 1.
euangelium & praedicatores Christi sunt ut angeli ascendentes ad in-
telligendam diuinitatem, ut inueniant in principio verbum apud
Deum &c. & descendentes ut inueniant ipsum factum ex muliere.
parte 1.
euangelium dicitur celi, & quare. parte 1.
euangelica doctrina quatuor in se habet, praecipua, mandata, testi-
monia, exemplar. parte 5.
euangelica doctrina excellentia ostenditur ex quatuor. parte 6.
euangelica doctrina causa quae sunt. parte 5.
euangelica doctrina quae & qualis praedicat, parte 5.
euangelica doctrina comparatur rocae. parte 5.
euangelica uita dicitur candelabrum quare. parte 1.
euangelium uirtus consistit principaliter in duobus, scilicet in autoris conditio-
ne, & sacrificii oblatione. parte 3.
euangelium opus infinitum Necesse est in regimine plebis: opus re-
toris notabiliter circa ecclesiam exercere, & a subditis commodum
terrenum non querere. parte 2.
euangelica legis perfectio supra legem Moysaica ostenditur in mul-
tis. parte 6.
euangelij uirtus inuenitur in lege, & fundamento legis inuenitur euan-
gelium, nec uetus Testamentum nomine legem si eam spiritualiter
intelligam. parte 1.
euangelij & apostolici libri mystice in ueteri Test. parte 1.
euangelium est frater prophetae, quae enim in euangelio facta sunt
a prophetis praedicta sunt. parte 1.
euangelij doctrina sancta & trinitatis fidem plene continet, & de caelo
perfectam summam in duobus praecipuis demonstrat. parte 2. fo.
euangeliorum libri quatuor comparantur quatuor circulis aureis ar-
cae hederis, quia sapientia quam praedicauerunt aeterna nec incipit
nec desinit. parte 1.
euangelij doctrina & lex Moysaica differenter datur sunt, & quare: Et de
hoc figura. parte 1.
euangelij & legis ueteris ordo triplex. scilicet temporis, dignitatis, & uirtu-
tis. parte 6.
euangelium quomodo dicitur lege leuius, cum ibi opera, hic & con-
scientia damnatur. parte 5.
euangelij portationem per orbem non impediuerunt tribulationes mu-
di praeterea, similiter sperandum est, quod superuentura non impe-
dient, saltem omnino. parte 1.
euangelij praedicationis uoce non est colluctatio aduersus carnem & san-
guinem &c. pugnat praedicationis uoce & miraculorum fulgore. par-
te 2.
euangelij doctrina longe lateque resonans per 25 significat: & exuta
necessitate literae inuolata pollet spiritali nouitate. parte 1. 375. H. in
princ.
euangelium dicitur dextera, per quod beatitudo aeterna promittitur,
quae dextera dicitur, non temporalis sicut in lege, quae dicitur leua.
parte 1.
euangelium Christi per uerorum sacerdotum ministerium in memo-
riam reconditur ecclesiae quae est arca domini. parte 1.
euangelio non credentem, nisi credentem ecclesiae catholice illud app-
robant, quomodo intelligendum & qualiter uerificatur. parte 6.
euangelium praedicationis fuisse per uniuersum orbem tempore apo-
stolorum ostenditur. parte 6.
euangelij presbytero & diacono portatur apertus: alius uero clausus,
& quare. parte 1.
euangelium: per arcam foederis significatur, & quare. parte 2. fo.
euangelia quatuor rotis comparantur. parte 5.
euangelia quatuor per quatuor quadrages intelliguntur. parte 4. 412.
euangelia quatuor, per quatuor montes: significantur quibus ecclesia
circundatur. parte 1.
euangelij lucem significat phiala & apostolicam doctrinam. parte 1.
euangelium iugum dicitur, & quare. parte 1.
euangelij praedicationis significatur per tubae formationem. parte 2. 303. F.

euangelium crucis per moram intelligitur. parte quinta. 168.
euangelij praedicatores debent omnibus, magnis & paruis sine acce-
ptione praedicare & ministrare sacramenta. parte 5.
euangelij praedicatores incipere debent sermonem a facta scriptura,
non a poeticis uerbis, aut philosophicis. parte 5.
euangelium sumum Mattheus a generatione, librum generationis appel-
larit Genesim a suo principio nomen more Hebraeorum accepit.
parte 1.
euangelium Lucei primo, ad dictum Isaac. applicatur concordanter.
parte 4.
euangelium Iohannis fuit excellentius in uerbis, quae scriptae pra-
caeteris subtilius, & etiam perfectius. parte quinta.
euangelia licet plura & a pluribus fuerint descripta, quatuor tan-
tum tamen sunt approbata. Et hoc per figuram sacramenti: quo-
niam iste quaternarius multipliciter fuit in lege figuratus. parte 5.
euangelizare non debemus ut manducemus, sed manducamus ut eus
gelizemus. parte 5.
super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion. Hae uerba
proprie ad beatam virginem & ad sanctam Elizabeth referuntur, fe-
cundum Hebraicam grammaticam. parte 4.
euangelizatio instituitur, quae & quomodo instituitur. parte 3.
euangelizatio sacramentum Christus instituit, & etiam uetus est illo, licet
expressim in euangelio non habetur. parte 4.
euangelizatio consecratio fit sub duobus speciebus. Et iste conuersio-
nis sunt separati, & quare. parte 1.
euangelizatio sacramentum aliter & aliter est sub specie panis & uini,
licet sub utraque specie totus est Christus. parte 5.
in euangelizatio sacramentum est caro Christi, non tamen sicut in signo sed
realiter &c. parte 5.
euangelizatio conficere de solo grano frumenti, & non de alio-
rum seminum granis: unde ille mos ecclesiae inoleuit. parte 5.
euangelizatio sacramentum tria in se habet. parte 6.
in euangelizatio consecratione & conuersione plura difficulta sunt, quam
in creatione. parte 3.
euangelizatio usus, & quomodo fit per modum consilij uel praecipij.
parte 3.
euangelizatio sacramentum non est licitum offerre nisi in debitis ue-
nimentis: propter reuerentiam sacramenti. parte 2.
euangelizatio in sacramento tria considerare possumus, scilicet illud quod est
sacramentum tantum, secundum quod est res sacramentum, tertium
quod est effectus huius sacramenti. parte 1.
euangelizatio qualitas ostenditur in quatuor: quia primo est illud, quod
est ibi sacramentum tantum, species panis, secundum est ibi autor
huius sacramenti. parte 5.
euangelizatio offerant sacerdos & homo, non sacerdos & pauper, quare
& quomodo. parte 1.
euangelizatio triplici fine offeratur: scilicet Deo, pro sacerdote, & pro quibus of-
feratur. parte 1.
euangelizatio percipiende uel eo huius quo geritur explicanda, uel eo-
rum, quae geruntur in baptismo uerborum, gestorum, interrogatio-
num, & responsum, quae facile explicat rationem: haec tamen (li-
cet uelata) huius portamus. parte 1.
euangelizatio quae quotidie offeratur in ecclesia, non est sacrificij reitera-
tio sed unius sacrificij in cruce. oblati quotidiana commemoratio.
parte 6.
euangelizatio hostia facta, cuius rei uel in qua re fit factio. parte 6.
euangelizatio adorant, an idololatrae censendi sunt, ut Iudei eis im-
pingunt. parte 6.
euangelizatio sumere uolentes quomodo se preparare debent, & qui-
bus significatur. parte 5.
euangelizatio sumere uolentium dispositio. Et de hoc figura. parte 1.
euangelizatio non debent prae sumere, uel mensis suis miscere, sed ie-
iuni & quare: licet Christus post eam instituerit, & quare. parte 6.
euangelizatio quare Christus dedit uespere: & nos sumimus eam mane.
parte 6.
euangelizatio sacramentum est quoddam spirituale nutrimentum, & ideo
fit sub duplici specie, quia utrumque requiritur ad rationem nutrime-
ti perfecti. parte 6.
euangelizatio sacramentum sub specie panis & uini datur, & quare. parte
6.
euangelizatio an quotidie fit sumenda, an eligendi sunt dies. parte 6.
euangelizatio sacramentum sumebant Christiani quotidie olim, pe-
ste singulari dominicis diebus, nunc semel in anno. parte 4. fo.
euangelizatio sacramentum sub duplici specie dabatur fidelibus in primi-
tiua ecclesia, licet modo tantum datur super specie panis, & quare.
parte 6.
euangelizatio manducandi duo sunt modi. parte 4.
euangelizatio ministerio, soli sacerdotibus & ministris ad hoc ordinati acce-
dere debent. parte 1.
euangelizatio licet in se fit bonum & sanctum sacrificium, si tamen pro ob-
stinatis in malo offeratur, eis non ualet, & offerenti indigne multu-
m nocet. parte 4.
euangelizatio lumen indignitas, fit tripliciter. parte sexta. fo.
euangelizatio sacramentum indigno sumentes per filios Ephrem signi-
ficantur. parte 3.
euangelizatio

euangelium crucis per moram intelligitur. parte quinta. 168.
euangelij praedicatores debent omnibus, magnis & paruis sine acce-
ptione praedicare & ministrare sacramenta. parte 5.
euangelij praedicatores incipere debent sermonem a facta scriptura,
non a poeticis uerbis, aut philosophicis. parte 5.
euangelium sumum Mattheus a generatione, librum generationis appel-
larit Genesim a suo principio nomen more Hebraeorum accepit.
parte 1.
euangelium Lucei primo, ad dictum Isaac. applicatur concordanter.
parte 4.
euangelium Iohannis fuit excellentius in uerbis, quae scriptae pra-
caeteris subtilius, & etiam perfectius. parte quinta.
euangelia licet plura & a pluribus fuerint descripta, quatuor tan-
tum tamen sunt approbata. Et hoc per figuram sacramenti: quo-
niam iste quaternarius multipliciter fuit in lege figuratus. parte 5.
euangelizare non debemus ut manducemus, sed manducamus ut eus
gelizemus. parte 5.
super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion. Hae uerba
proprie ad beatam virginem & ad sanctam Elizabeth referuntur, fe-
cundum Hebraicam grammaticam. parte 4.
euangelizatio instituitur, quae & quomodo instituitur. parte 3.
euangelizatio sacramentum Christus instituit, & etiam uetus est illo, licet
expressim in euangelio non habetur. parte 4.
euangelizatio consecratio fit sub duobus speciebus. Et iste conuersio-
nis sunt separati, & quare. parte 1.
euangelizatio sacramentum aliter & aliter est sub specie panis & uini,
licet sub utraque specie totus est Christus. parte 5.
in euangelizatio sacramentum est caro Christi, non tamen sicut in signo sed
realiter &c. parte 5.
euangelizatio conficere de solo grano frumenti, & non de alio-
rum seminum granis: unde ille mos ecclesiae inoleuit. parte 5.
euangelizatio sacramentum tria in se habet. parte 6.
in euangelizatio consecratione & conuersione plura difficulta sunt, quam
in creatione. parte 3.
euangelizatio usus, & quomodo fit per modum consilij uel praecipij.
parte 3.
euangelizatio sacramentum non est licitum offerre nisi in debitis ue-
nimentis: propter reuerentiam sacramenti. parte 2.
euangelizatio in sacramento tria considerare possumus, scilicet illud quod est
sacramentum tantum, secundum quod est res sacramentum, tertium
quod est effectus huius sacramenti. parte 1.
euangelizatio qualitas ostenditur in quatuor: quia primo est illud, quod
est ibi sacramentum tantum, species panis, secundum est ibi autor
huius sacramenti. parte 5.
euangelizatio offerant sacerdos & homo, non sacerdos & pauper, quare
& quomodo. parte 1.
euangelizatio triplici fine offeratur: scilicet Deo, pro sacerdote, & pro quibus of-
feratur. parte 1.
euangelizatio percipiende uel eo huius quo geritur explicanda, uel eo-
rum, quae geruntur in baptismo uerborum, gestorum, interrogatio-
num, & responsum, quae facile explicat rationem: haec tamen (li-
cet uelata) huius portamus. parte 1.
euangelizatio quae quotidie offeratur in ecclesia, non est sacrificij reitera-
tio sed unius sacrificij in cruce. oblati quotidiana commemoratio.
parte 6.
euangelizatio hostia facta, cuius rei uel in qua re fit factio. parte 6.
euangelizatio adorant, an idololatrae censendi sunt, ut Iudei eis im-
pingunt. parte 6.
euangelizatio sumere uolentes quomodo se preparare debent, & qui-
bus significatur. parte 5.
euangelizatio sumere uolentium dispositio. Et de hoc figura. parte 1.
euangelizatio non debent prae sumere, uel mensis suis miscere, sed ie-
iuni & quare: licet Christus post eam instituerit, & quare. parte 6.
euangelizatio quare Christus dedit uespere: & nos sumimus eam mane.
parte 6.
euangelizatio sacramentum est quoddam spirituale nutrimentum, & ideo
fit sub duplici specie, quia utrumque requiritur ad rationem nutrime-
ti perfecti. parte 6.
euangelizatio sacramentum sub specie panis & uini datur, & quare. parte
6.
euangelizatio an quotidie fit sumenda, an eligendi sunt dies. parte 6.
euangelizatio sacramentum sumebant Christiani quotidie olim, pe-
ste singulari dominicis diebus, nunc semel in anno. parte 4. fo.
euangelizatio sacramentum sub duplici specie dabatur fidelibus in primi-
tiua ecclesia, licet modo tantum datur super specie panis, & quare.
parte 6.
euangelizatio manducandi duo sunt modi. parte 4.
euangelizatio ministerio, soli sacerdotibus & ministris ad hoc ordinati acce-
dere debent. parte 1.
euangelizatio licet in se fit bonum & sanctum sacrificium, si tamen pro ob-
stinatis in malo offeratur, eis non ualet, & offerenti indigne multu-
m nocet. parte 4.
euangelizatio lumen indignitas, fit tripliciter. parte sexta. fo.
euangelizatio sacramentum indigno sumentes per filios Ephrem signi-
ficantur. parte 3.
euangelizatio

euangelium crucis per moram intelligitur. parte quinta. 168.
euangelij praedicatores debent omnibus, magnis & paruis sine acce-
ptione praedicare & ministrare sacramenta. parte 5.
euangelij praedicatores incipere debent sermonem a facta scriptura,
non a poeticis uerbis, aut philosophicis. parte 5.
euangelium sumum Mattheus a generatione, librum generationis appel-
larit Genesim a suo principio nomen more Hebraeorum accepit.
parte 1.
euangelium Lucei primo, ad dictum Isaac. applicatur concordanter.
parte 4.
euangelium Iohannis fuit excellentius in uerbis, quae scriptae pra-
caeteris subtilius, & etiam perfectius. parte quinta.
euangelia licet plura & a pluribus fuerint descripta, quatuor tan-
tum tamen sunt approbata. Et hoc per figuram sacramenti: quo-
niam iste quaternarius multipliciter fuit in lege figuratus. parte 5.
euangelizare non debemus ut manducemus, sed manducamus ut eus
gelizemus. parte 5.
super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion. Hae uerba
proprie ad beatam virginem & ad sanctam Elizabeth referuntur, fe-
cundum Hebraicam grammaticam. parte 4.
euangelizatio instituitur, quae & quomodo instituitur. parte 3.
euangelizatio sacramentum Christus instituit, & etiam uetus est illo, licet
expressim in euangelio non habetur. parte 4.
euangelizatio consecratio fit sub duobus speciebus. Et iste conuersio-
nis sunt separati, & quare. parte 1.
euangelizatio sacramentum aliter & aliter est sub specie panis & uini,
licet sub utraque specie totus est Christus. parte 5.
in euangelizatio sacramentum est caro Christi, non tamen sicut in signo sed
realiter &c. parte 5.
euangelizatio conficere de solo grano frumenti, & non de alio-
rum seminum granis: unde ille mos ecclesiae inoleuit. parte 5.
euangelizatio sacramentum tria in se habet. parte 6.
in euangelizatio consecratione & conuersione plura difficulta sunt, quam
in creatione. parte 3.
euangelizatio usus, & quomodo fit per modum consilij uel praecipij.
parte 3.
euangelizatio sacramentum non est licitum offerre nisi in debitis ue-
nimentis: propter reuerentiam sacramenti. parte 2.
euangelizatio in sacramento tria considerare possumus, scilicet illud quod est
sacramentum tantum, secundum quod est res sacramentum, tertium
quod est effectus huius sacramenti. parte 1.
euangelizatio qualitas ostenditur in quatuor: quia primo est illud, quod
est ibi sacramentum tantum, species panis, secundum est ibi autor
huius sacramenti. parte 5.
euangelizatio offerant sacerdos & homo, non sacerdos & pauper, quare
& quomodo. parte 1.
euangelizatio triplici fine offeratur: scilicet Deo, pro sacerdote, & pro quibus of-
feratur. parte 1.
euangelizatio percipiende uel eo huius quo geritur explicanda, uel eo-
rum, quae geruntur in baptismo uerborum, gestorum, interrogatio-
num, & responsum, quae facile explicat rationem: haec tamen (li-
cet uelata) huius portamus. parte 1.
euangelizatio quae quotidie offeratur in ecclesia, non est sacrificij reitera-
tio sed unius sacrificij in cruce. oblati quotidiana commemoratio.
parte 6.
euangelizatio hostia facta, cuius rei uel in qua re fit factio. parte 6.
euangelizatio adorant, an idololatrae censendi sunt, ut Iudei eis im-
pingunt. parte 6.
euangelizatio sumere uolentes quomodo se preparare debent, & qui-
bus significatur. parte 5.
euangelizatio sumere uolentium dispositio. Et de hoc figura. parte 1.
euangelizatio non debent prae sumere, uel mensis suis miscere, sed ie-
iuni & quare: licet Christus post eam instituerit, & quare. parte 6.
euangelizatio quare Christus dedit uespere: & nos sumimus eam mane.
parte 6.
euangelizatio sacramentum est quoddam spirituale nutrimentum, & ideo
fit sub duplici specie, quia utrumque requiritur ad rationem nutrime-
ti perfecti. parte 6.
euangelizatio sacramentum sub specie panis & uini datur, & quare. parte
6.
euangelizatio an quotidie fit sumenda, an eligendi sunt dies. parte 6.
euangelizatio sacramentum sumebant Christiani quotidie olim, pe-
ste singulari dominicis diebus, nunc semel in anno. parte 4. fo.
euangelizatio sacramentum sub duplici specie dabatur fidelibus in primi-
tiua ecclesia, licet modo tantum datur super specie panis, & quare.
parte 6.
euangelizatio manducandi duo sunt modi. parte 4.
euangelizatio ministerio, soli sacerdotibus & ministris ad hoc ordinati acce-
dere debent. parte 1.
euangelizatio licet in se fit bonum & sanctum sacrificium, si tamen pro ob-
stinatis in malo offeratur, eis non ualet, & offerenti indigne multu-
m nocet. parte 4.
euangelizatio lumen indignitas, fit tripliciter. parte sexta. fo.
euangelizatio sacramentum indigno sumentes per filios Ephrem signi-
ficantur. parte 3.
euangelizatio

euangelium crucis per moram intelligitur. parte quinta. 168.
euangelij praedicatores debent omnibus, magnis & paruis sine acce-
ptione praedicare & ministrare sacramenta. parte 5.
euangelij praedicatores incipere debent sermonem a facta scriptura,
non a poeticis uerbis, aut philosophicis. parte 5.
euangelium sumum Mattheus a generatione, librum generationis appel-
larit Genesim a suo principio nomen more Hebraeorum accepit.
parte 1.
euangelium Lucei primo, ad dictum Isaac. applicatur concordanter.
parte 4.
euangelium Iohannis fuit excellentius in uerbis, quae scriptae pra-
caeteris subtilius, & etiam perfectius. parte quinta.
euangelia licet plura & a pluribus fuerint descripta, quatuor tan-
tum tamen sunt approbata. Et hoc per figuram sacramenti: quo-
niam iste quaternarius multipliciter fuit in lege figuratus. parte 5.
euangelizare non debemus ut manducemus, sed manducamus ut eus
gelizemus. parte 5.
super montem excelsum ascende tu, qui euangelizas Sion. Hae uerba
proprie ad beatam virginem & ad sanctam Elizabeth referuntur, fe-
cundum Hebraicam grammaticam. parte 4.
euangelizatio instituitur, quae & quomodo instituitur. parte 3.
euangelizatio sacramentum Christus instituit, & etiam uetus est illo, licet
expressim in euangelio non habetur. parte 4.
euangelizatio consecratio fit sub duobus speciebus. Et iste conuersio-
nis sunt separati, & quare. parte 1.
euangelizatio sacramentum aliter & aliter est sub specie panis & uini,
licet sub utraque specie totus est Christus. parte 5.
in euangelizatio sacramentum est caro Christi, non tamen sicut in signo sed
realiter &c. parte 5.
euangelizatio conficere de solo grano frumenti, & non de alio-
rum seminum granis: unde ille mos ecclesiae inoleuit. parte 5.
euangelizatio sacramentum tria in se habet. parte 6.
in euangelizatio consecratione & conuersione plura difficulta sunt, quam
in creatione. parte 3.
euangelizatio usus, & quomodo fit per modum consilij uel praecipij.
parte 3.
euangelizatio sacramentum non est licitum offerre nisi in debitis ue-
nimentis: propter reuerentiam sacramenti. parte 2.
euangelizatio in sacramento tria considerare possumus, scilicet illud quod est
sacramentum tantum, secundum quod est res sacramentum, tertium
quod est effectus huius sacramenti. parte 1.
euangelizatio qualitas ostenditur in quatuor: quia primo est illud, quod
est ibi sacramentum tantum, species panis, secundum est ibi autor
huius sacramenti. parte 5.
euangelizatio offerant sacerdos & homo, non sacerdos & pauper, quare
& quomodo. parte 1.
euangelizatio triplici fine offeratur: scilicet Deo, pro sacerdote, & pro quibus of-
feratur. parte 1.
euangelizatio percipiende uel eo huius quo geritur explicanda, uel eo-
rum, quae geruntur in baptismo uerborum, gestorum, interrogatio-
num, & responsum, quae facile explicat rationem: haec tamen (li-
cet uelata) huius portamus. parte 1.
euangelizatio quae quotidie offeratur in ecclesia, non est sacrificij reitera-
tio sed unius sacrificij in cruce. oblati quotidiana commemoratio.
parte 6.
euangelizatio hostia facta, cuius rei uel in qua re fit factio. parte 6.
euangelizatio adorant, an idololatrae censendi sunt, ut Iudei eis im-
pingunt. parte 6.
euangelizatio sumere uolentes quomodo se preparare debent, & qui-
bus significatur. parte 5.
euangelizatio sumere uolentium dispositio. Et de hoc figura. parte 1.
euangelizatio non debent prae sumere, uel mensis suis miscere, sed ie-
iuni & quare: licet Christus post eam instituerit, & quare. parte 6.
euangelizatio quare Christus dedit uespere: & nos sumimus eam mane.
parte 6.
euangelizatio sacramentum est quoddam spirituale nutrimentum, & ideo
fit sub duplici specie, quia utrumque requiritur ad rationem nutrime-
ti perfecti. parte 6.
euangelizatio sacramentum sub specie panis & uini datur, & quare. parte
6.
euangelizatio an quotidie fit sumenda, an eligendi sunt dies. parte 6.
euangelizatio sacramentum sumebant Christiani quotidie olim, pe-
ste singulari dominicis diebus, nunc semel in anno. parte 4. fo.
euangelizatio sacramentum sub duplici specie dabatur fidelibus in primi-
tiua ecclesia, licet modo tantum datur super specie panis, & quare.
parte 6.
euangelizatio manducandi duo sunt modi. parte 4.
euangelizatio ministerio, soli sacerdotibus & ministris ad hoc ordinati acce-
dere debent. parte 1.
euangelizatio licet in se fit bonum & sanctum sacrificium, si tamen pro ob-
stinatis in malo offeratur, eis non ualet, & offerenti indigne multu-
m nocet. parte 4.
euangelizatio lumen indignitas, fit tripliciter. parte sexta. fo.
euangelizatio sacramentum indigno sumentes per filios Ephrem signi-
ficantur. parte 3.
euangelizatio

exemplar imitationis uerum est filius Dei, & hoc imitatur primo ange...

E X E Q

exequitur quod iustum est iniuste, qui ad defensionem iustitiae non uirtutis...

E X E R

exercitatio corporis modica in uiris perfectis in rebus ad deuotionem exercitantibus...

E X I

exiliu[m] est mors ciuili[s]. parte 2. 111. F. Vide etiam in Moes. exire a malis...

E X O

exodus quare sic dicitur: cum in principio non de exitu, sed de ingressu filiorum...

E X P

expectatio future felicitatis in presenti uita est frivola duplici de causa. Sed que fit...

exprobrare quid est. parte 3. exprobrare alteri defectum in seipso existentem, est proprium defectum...

E X T

extasis uerbum Graecum est, Latine uero verbo exponi potest, si dicitur excelsus...

E X V

exultare est concitati animi seruire gaudere, & differt a letitia. parte 3. 126. A. & 129. A.

E Z E

ezechias non ualens resistere regi Assyriorum uia humana, conuertit se ad dominum...

uit ubi fidem ciuitatis Ierusalem. parte 4. 218. D. & 177. D. G. ezechiel non per se sed per alium barbam rasi, faciens partes capillorum...

F A B

Aber est nomen generale, & specificatur per additamenta, sicut dicitur faber ferrarius, faber lignarius. parte 1. 197. F.

F A C

facere parua bona cum charitate sine scientia predicandi, melius est quam magnis effulgere uirtutibus cum admixtione discordie. parte 3. 325. E.

fallendi uoluntas omnia an pro mendacio putanda sit: & si ita est uerum possit esse iustum mendacium, quo ille fallitur, qui dignus est falli. parte 2.

F A M

fama est minus bonum quam sit bona uita:ideo si non potest seruari bona uita fratris sine detrimento suae fame, tunc procedendum est ad salutem...

F A R

farinae coctae oblatio poterat fieri quadrupliciter. In cibano, in aqua calida, in patella, super craticulam. parte 1. 217. B. circa fi.

F A S

facia peccatoris est uicia tenuis & delicata, cum qua stringuntur mammae ne ex sua grossitie turpitudinem ingerant. parte 4. 11. G.

F A T

facti questio soluitur, ac necessitas uinculae atque causarum, quod nequaquam dies mortis singulis praesinita sit, sed uoluntate Dei uel uir...

F A V

fauere oportet nos bonis, qui nobiscum sunt, sic illorum bona imitando nos facere, ut etiam pro statu totius ecclesiae dominum deprecemur...

F E B

febris Graece, seruo[r] Latine: quando haec passio facit tremere, naturae uel humanae. parte 5. 21. A.

agritudinis sentire.parte 9. 31.A.& 138.B.
februarius est acerimus in frigore hyemis.parte 4. 406.E.
foedus amicitiae quando fiebat olim, occidebat unum animal uel...

vult esse sacerdos, ipse se vestit. Hae Hieronymus. parte 1. 342.
foemineum genus duplo mulcatur.habet enim totam Adg maledictio...

festi tria principalia apud Hebraeos fuerit figura trium festorum principalium...

fidelius non satis est dona uirtutum percipere, nisi studeant pro commissis...

fides articuli sunt principia omnium credibilium. & intellectus proprie est habitus principiorum... fides est virtus intellectualis, est habitus principiorum... fides est virtus intellectualis, est habitus principiorum...

fides antiquorum & fides in noua lege quomodo differenter fuit probata. parte 6. fides priorum non erat integra, quia nondum fuerat in Christo impleta dispensatio carnis. parte 3. fides sicut ab Abraham deriuata est ad Isaac, ita ab Isaac ad Iacob, & c.

bis data, ut reddamur bene mobiles a spiritu sancto, & sic ordinantur ad virtutes theologicas, ut ad fines. parte 6. fides non est habenda, nec inducenda in personarum conceptionem nec in debentem causam attendendo, sed conditiones obseruari debent. parte 6.

est una voluntas & operatio: in quantum vero homo, eius voluntas & operatio regulatur abque aliqua obliquatione a regu la diuine voluntatis. parte 5. filius Dei sicut dicitur sapientia patris, ita etiam eius gloria. parte 4.

filii recipiens benedictionem a patre prius debet ei obsequium prestare & ei seruire in mensa &c. parte 1. 87.G.

filii Iosif quia pessimi fuerant dispersi, & dicti lapides propter obdationem in malo: sed dicuntur lapides sanctuarij, quia processerunt de Iosia patre sanctissimo. parte 4. 195.H. & 196.D.

Actus Iacob super consobrinam suam, scilicet Rachelem, quare fuit, & an ipsa fuerit. parte 1. 90.F. & G.

fornicationis carnalis opere anima plus fit obstricta & obnoxia carnali concupiscentia quam ceteris vitij, & si etiam per corpus generantur. parte 6. 41.F.

fratres quatuor modis dicuntur in diuinis scripturis. parte 6. 79. F. & 161. A. B. Item parte 4. 319. F.
fratres, Hebraei vocant matres propinquos genere, siue confanguinitate germana ex parte patrum coniunctos. parte 6. 79. F. & 89. A.
fratres tribus modis dicuntur in sacra scriptura. Natura, ut Jacob & Esau: cognatione, ut Abraham & Loth: gente, sicut omnes Iudaei. parte 7. 62. C. in fi.

fratres nostros cum in tutelam nostram susceperimus, non opprimamus per potestatem, nec iniuria seruimus imponamus molestiam. p. 4. 15. E.
fratrum peccata aliquando sunt grauiora perfectione inimicorum, & pro talibus non iubemus orare. parte 5. 23. A.
fratres salu, orationis suae vel aditionis Deo hostias, vna cum veris catholicis gestibus offerre, vt veri fideles creditur per victimam communio nis veros catholicos corrumpere possint. parte 2. 160. B. in fi.

fratres dicuntur Christus & omnes sancti: & quomodo. parte 1. 75. A.
fratres Christi quid dicuntur. parte 5. 2. F. & 192. C. & 47. B. & 147. C. Item parte 6. 167. C. Item parte 1. 62. D.
fratres simplices & illiterati per iumentum, & illi propter defectum scientiae non sunt ad praedicandum apti. parte 2. 33. 4. E.
fratres minores ideo vocati sunt, vt maiores fieri non praesumant, & ad ecclesiasticas dignitates (ait beatus Franciscus) nullatenus ascendere permittant. parte 2. 174. D.

fratres pauperes compulsi sunt exponere fidelibus suas varias necessitates, & etiam varia suffragia qua sunt pro benefactoribus suis, & per hoc plurimi conceperunt propositum benefaciendi eis. parte 1. 193. H.
fratres compulsi sunt refugere ad summum pontificem, qui considerans utilitatem ecclesiae de praedicationibus & consiliis fratrum prouenientem, dedit fratribus potestatem praedicandi & audiendi confessiones. & c. parte 1. 94. H.
fratres Ioseph dicentes, merito haec patimur, confessi sunt diuinum iuramentum. parte 1. 109. C.
fratres Ieconiae nominantur cum eo in genealogia Christi, qui similes ei fuerunt in captiuitate. parte 5. 6. H.

fratrum gratia, rara. parte 4. 125. per totum.
fraterna charitas dicitur quod optimum, & econuerso odium fratrum dicitur crimen pessimum, quod fuit in ioseph & eius fratre. parte 1. 102. H.
fraternitas sancta iuxta modum dilectionis qua sibi in hac vita copulatur, supernorum quoque ciuium societati in praesentia sui creatoris coniungitur. parte 2. 129. G.
fratres & dolus differunt. parte 2. 2. F.
fratres & dolus proprie sunt mendacia verbis vel factis, ordinata ad malum finem. Mendacia autem & fictiones Gabonitarum licet essent mala de se, tamen ordinantur ab eis ad bonum finem, scilicet ad eorum salutem corporalem & spiritualem: & sic fratres & dolus possunt alicui patrocinari. parte 2. 15. B. C. D.
fraudem qui facit in veritate doctrina, deterior est quam qui facit fraudem in re postea. parte 3. 393. B.
fratres per priuatum dilectionem nascitur. parte 4. 169. A.
fraudem in Dei opere committit, qui se inordinate diligens, per hoc quod recte agit, ad remunerationis transitoriae bona festinat. parte 4. 169. A.
fratres in opere Dei tribus modis committitur, quia aut tacita cordis humani gratia, aut fauoris aura, aut res quaelibet exterior desiderant. libidem.
fraudulentus quilibet qui in necessitate postus humiliat se coram illis qui possunt eum iuare, sed est inualuerit, eis malefacit quantum potest, significatur per Antiochum. parte 4. 457. H.

tant, aut voluntate simul & voce pnc. ceptiva sine deliberatione aut vo-
luntate, voce & diffinitione. parte 1. 29. H.
generaciones sunt ab Adam usque ad Christum esse septuaginta se-
pdecim. parte 1. 46. G. in med.

Deo sibi collatam reliquerunt. parte 4. 219. C.
gentes subdita Hebræis, cum eorum regnum incipit cadere, cęperunt
rebellare, & tandem post dominari eis, & finaliter eos captivare. par-
te 2. 25. D. post med.

gentes & alij populum Israel persequentes sunt vocati eodem nomi-
ne, sicut Efan. parte 4. 371. F. & 372. E.
gentes diuina providentia regentes circa actus humanos nimis sollicita-
bantur de talibus. parte 1. 47. D. Item parte 3. 46. G. Itē par. 6. 93. G.

geon fluuius qui apud Aegyptios Nilus vocatur. parte 3. 413. A. Vide
etiam in Nilus.
G E R
gerafa urbs est Arabia iuxta montem Galzad, non longe a stagno Ty-
beriadis, in quo porci precipitati submergi sunt. parte 5. 32. A. & 98.
B. & 147. B.

geraleni miserunt per ciuitates, vt adducerentur infirmi ad presen-
tiam Christi. parte 5. 102. C.
geraleni rogauerunt Iesum vt ab eis discederet, reputantes se indignos
tamto doctore & c. parte 5. 32. F.
germanitas inter Iudam & Israel fuit dissoluta, & pręfigurata fuit & c.
Et hæc germanitas intelligitur de Christianis & Iudæis in infidelita-
te permanentibus. parte 4. 41. B. Item parte 1. 150. C. D.

gloria tam magna est christi pro nobis passi, ut angelice virtutes non solum immortalis deitatis magnificentiam, sed etiam humanitatis claritatem aspicere gaudeant. parte 6. 177.F.

gradus maior, qui est decem est vt pluribus virtutum orbibus mirandus fulget. parte 1. 188.E.

gradus minor, qui est decem est vt pluribus virtutum orbibus mirandus fulget. parte 1. 188.E.

gradus maior, qui est decem est vt pluribus virtutum orbibus mirandus fulget. parte 1. 188.E.

gradus minor, qui est decem est vt pluribus virtutum orbibus mirandus fulget. parte 1. 188.E.

ingenio secularis sapientie callent, si se infirmos sentiant, & in eorum humilitate Christi fouendam mentis fiduciam ponunt. parte 2. 309. G. in princ.

710. E. pronuntiare, & A. scribere. parte 1. 68. A. hebraei non habent litteram O. sed pro ea aliquando vtuntur aleph aliquando vau & c. parte 2. 169. A.

te hominum, de quorum gestis agebatur. parte 1. 149. F. hebraei numeros multis modis exponunt: mystice. parte 1. 79. F.

ascensione non apparuit aliquis curru: sicut in ascensione Heliz: & secundum doctores catholicos & Hebræos deportatus est in paradysum terrestrem. parte 2. 162. H.

ascensione non apparuit aliquis curru: sicut in ascensione Heliz: & secundum doctores catholicos & Hebræos deportatus est in paradysum terrestrem. parte 2. 162. H.

hebraei quatuor inas duplices habent: quia per has aliter scribuntur fines diuinitatis, aliter principia & media. parte 6. 177. D.

hebraei quatuor inas duplices habent: quia per has aliter scribuntur fines diuinitatis, aliter principia & media. parte 6. 177. D.

hebraei quatuor inas duplices habent: quia per has aliter scribuntur fines diuinitatis, aliter principia & media. parte 6. 177. D.

hebraei quatuor inas duplices habent: quia per has aliter scribuntur fines diuinitatis, aliter principia & media. parte 6. 177. D.

hebraei quatuor inas duplices habent: quia per has aliter scribuntur fines diuinitatis, aliter principia & media. parte 6. 177. D.

ne pulsatur, a mente eius omne gaudium respuitur, quæ prius eodè gaudio quasi satia lætatur. parte 3. 62. E.

H Y M
hymnus tria habet, laudem Dei, cum cantu, & hilariter &c. parte 3. 388. A. & 300. H. & 305. B.
hymnorum inquit plurimum apud Hebræos. parte 3. 86. B. in prin.

H I N
hin mensura Hebræorum, ferè choros antiquos duos capiens secundum quem oleum offerebant. parte 1. 289. A.
hinnulus, ppb's Christianus, virtutis varietate delectabilis. parte 3. 314. F.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H I S
hispania quare a hispaniis est ab angelo, ante q' nat' e'e. parte 1. 67. C. F. G.
hispania quare a hispaniis est ab angelo, ante q' nat' e'e. parte 1. 67. C. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y R
hyram habuit matrem Iudæam, & de tribu Dan: pater autem eius fuit Iudæus, & de tribu Nephtalim. parte 1. 215. D.

H Y S
hysmae quare a hispaniis est ab angelo, ante q' nat' e'e. parte 1. 67. C. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H Y P
hypocritis est simulatio falsa, & ideo opponitur veritati. Veritas autem triplex est. iustitia, doctrina, & vitæ parte 1. 71. C. D. F. G.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

H O M
holocaustum quid sit, & quot etiam partes hostiæ. parte 1. 160. D.

homines simplices & feroces per pecus designantur. parte 4. 159. D. homines qui sunt fructus patris maris comparantur. Qui autem superbi sunt voluerunt de qui simplices agri bellis, qui cupidi, repili- bus, & quasi rationabiliter viventes, hominibus. parte 4. 264. G.

homo omnino intelligitur nomine creaturarum, quia habet quaedam similitudinem cum omni creatura. parte 6. 5. D. & 19. D. homo potest dicere in spiritu sancto aliquid dupliciter. parte 6. 51. C.

sciant subito & resurgent: habentur opiniones, tamen improbantur, & ponitur veritas. parte 6. 111. H. & 122. C. homines tot salubantur, quot remanserunt angeli flantes & cadentes secundum aliquos. parte 6. 369. F.

hostia pacifica fiebat de bobus vel ovis, vel capris, & non de vitibus, parte 1. 218. C. circa med. hostia pacifica dupliciter offerrebat, uno modo pro beneficio la adueto, alio modo pro beneficio habendo: primo vocabatur hostia laudativa, secundo votiva vel spontanea. parte 1. 221. G.

humani generis duo sunt principia. vnum secundum vitam...

humilitas granò sinapis affimilatur. parte 3. 49. H.

ABEL IABEL Abel adiuvenit artem faciendi tentoria...

Abel dicitur minor pater. fuit ipse Esau, & ipsum valde timuit...

iacula tribulationes & persecutiones, que prouidentur, minus feruntur...

Idolum aureum &c. parte 1. 199.B.
Idolatriam, qui colit, omnibus vitijs subijcitur, & quasi dijs & demonibus quot vitijs feruit. parte 3. 198.A.
Idolatriam dicitur quodlibet vitijs, & p. que modum loquendi. parte 3. 44.H.

Idolum vsp. hodie in ecclesia vel in corde credentium ponitur, quantum nouum dogma constituitur, & in abito dicitur adoratur. parte 4. 136.E.
Idola sacrificare probatur, qui principalibus vitijs captiuati esse mani festantur. parte 4. 433.C.

In Iesum Christum credentes, signum nominis eius in fronte & professione profertur. parte 1. 196.A.
Iesum Christum non velle non esse coelesi fuerimus esse Dei vni filij, sed nobis dicitur. Tu es Petrus, & sup hanc petra &c. parte 4. 134.D.

hæreticus qui propter molliciem carnalis viuj mulier est dictus. parte 6. 244.G. Item parte 1. 310.E.
Iezrael metropolis est in regno decem tribuum. parte 4. 313.E.
Ignis de petra, de Christo exiit, quia caro Christi diuino spiritu repleta omnia peccata exiuit. parte 3. 39.E. Interlinea.

illo for quis dicitur. Et tripliciter describitur. parte 3. 322.F.G. illuminatur specialiter a Deo lumine sui gratia recte viventes in pra...

immunditia spualis tres sps: a) in rebus, b) in actibus, c) in desideriis. parte 1. 226.A. immunditia pro qua in rebus indigetur erat duplex. parte 1. 226.C.

incarnatio Christi facta est, non ex humano merito, nec ex necessitate, sed gratuita Dei dilectione ad nos. parte 5. 197.G. incarnatio filij Dei quare non ilico post hoc casu facta fuit. parte 6. 82.B.

incarnatio filij Dei quare non ilico post hoc casu facta fuit. parte 6. 82.B. incarnatio mysteriorum & quaedam alia non fuerunt propalanda anti...

incarnatio mysteriorum & quaedam alia non fuerunt propalanda anti quo populo. & quare. parte 4. 212.G.H. incarnationis dominice secreta non sunt tradenda pravi ac pollutis me...

Innocentia Christi ex triplici confessione iudicis, & allegatione Herodis... Insuper Christum dupliciter, quomodo & quales. parte 4. 84.A.

Iniquus dum prava in cogitatione machinatur, quasi gladius in vagina... Iniquus dum prava in cogitatione machinatur, quasi gladius in vagina est.

Innocentia Christi ex triplici confessione iudicis, & allegatione Herodis... Innocentia Christi ex triplici confessione iudicis, & allegatione Herodis declarata fuit quibus Iudei ter clamaverunt, Crucifige. par. 2. 180.C.

Innocentia Christi ex triplici confessione iudicis, & allegatione Herodis... Innocentia Christi ex triplici confessione iudicis, & allegatione Herodis declarata fuit quibus Iudei ter clamaverunt, Crucifige. par. 2. 180.C.

Be consequenter aliis vniuersis. parte 6. 242.C. iohannes euangelista plus amabatur a Christo, & Petrus plus amauit...

ra qualiter oculos mentis & corporis perturbat & excitat. parte 3. 226.F. ire passio maxime apparet in facie, & in oculis potissime. parte 3. fol. 126.F.

iudei principaliter recesserunt a Dei obedientia in duobus. Vno modo idola colendo, secundo Deum irritando &c. parte 1. fol. 373.B

iudeorum mos est, q. consanguinitate germana ex parte patrum coniunctos fratres appellant. par. 6 79.F. & 80.A

iudei scribunt hoc in scedula, & ligant in manu sinistra, & similit. in capite quod scriptum est Exo. 13. Et erit quasi signum in manu tua &c. Et quare hoc. par. 1 150.F

iudeorum perfidia auctoritate valida improbat de hoc quod non liceat ossa sanctorum & reliquias venerari, quamvis apud eos tangentes talia, erant prohibiti ab ingressu templi donec purgarentur. par. 3 275.H

iudei non possunt conuertere ad bonum propter consuetudinem ad malum, ut habetur exemplum de Ethiopie & pardo: quare quidem similitudo tenet secundum quid, non simpliciter. par. 4 131.A. circa fi.

iustitia vera compassionem habet, falsa vero indignationem. parte 5. f. 145. D. & f. 164. B. C. Item par. 3 299. D

men vt a prauis iudicetur par. 3 49. F
iustus omnis attendens aliorum bonum quasi de singularitate non superbit. par. 3 76. G

quam ex prosperitate terrene dispensationis cura fatigari. parte 3 38. E
iustorum corda de stulta cogitatione se reprehendunt. parte 3. fol. 32. A

Iuuamus nosmetipsos non dominum in omni quod bene agimus. par. 3 46. A
iuuare cum videtur homo vel angelus: Deus per eos hoc facit qui eos pro modo eorum bonos facit. par. 3 260. E

parte 6 192. D
iuuenture melius est preuenire correctione quam post lapsum recordatione desistere, & dicere: Delicta iuuentutis mee &c. par. te 3 263. B

K A L E N D A S Iudæi celebrant, hostijs, epulis, requie. parte 2 86. A. interline.
Kalendas celebramus quando ex Dei gratia bona opera incipimus. par. 2 244. A

L A B I A nisus est retinere Jacob ne recederet ab eo, quia videbat moram ipsius Jacob sibi velle. par. 1. f. 693. C
Labia lambentium aquam si fuerint idololatæ ita iungentur quod non poterant ab initio separari: & per hoc conuincantur seu cognoscantur sicut tempore Moyse per potum aquæ vbi pulvis vituli aurei fuit commixtus. parte 2 70. D. item. par. 1. f. 199. F

cur, non parum utilitatis confertur animis. Si enim à gentilibus creditur, q. per carmina quædam (quæ præcantiones appellant, quibus istud artem esse suscipientes) nominibus quibusdam compellatis: & cum his quæ nec illi qui invocant, norunt: ex solo tamen vocis sono sopuntur serpentes, vel etiam de cavernis trahuntur &c. quanto magis rotius præcantiones & carminis validiorem dicendam. credimus quamque; scripturæ sanctæ vel sermonis vel nominis appellatione parte 2. fol. 21. F. & f. 21. l. sectionis dicitur virtute, si quis intra nos est contrarie virtutis serpens, si patienter ferat, si non terdo auditum avertas, scripturæ carminibus depellitur sicut fit incantando serpentes &c. parte 2. 22. B.

lectorem vel sermonem visitantes non ut edificentur, sed ut prædicatori vel lectori insidiantur, per istos significantur qui venerunt ad Christum, non ad edicendum gratia, sed malignandi. parte 5. 51. H.

lectiones honoras & cantica spiritualia sancti patres ad instructionem ecclesie Christo vero pacifico præparaverunt, & significancant per æris pondus innumerabile. parte 2. 208. A.

lectio quæ ex funibus vel infitibus intextuntur, solent molliores fieri, quam ex ligno vel ex qualibet alia materia. parte 3. 316. E.

tamen nocuerunt filijs Israel: sicut nec serpentes horribiles in deserto existerent: per quod filij Israel transierunt. par. 3. f. 361. D.

leo imperavit anno domini sepingentesimo octavo, & imperavit annis viginti quatuor, & anno imperij eius decedidit. Pape Gregorius tertius præfuit ecclesie. par. 6. 262. F.

leo Papa recuperans in spiritu loquens, petiit auxilium à Karolo denunciando animi sui amaritudinem, eo quod in iustis & in Dei conspectum fuerat excecatus, & lingua priuatus, & de Petri sede deiectus. par. 6. 265. A.

LEP Leprosus sex modis accidit. Aliquæ in cute, aliquæ in vicia carne, aliquæ in vicere, aliquæ in vulnere, aliquando in barba & capite, aliquando in capillis & cesaribus. par. 1. fol. 236. B. & fol. 237. B. & E.

LEP Leprosus esse iudicabitur aliquis tribus signis concurrentibus, & quæ illa sint, & ex quatuor conditionibus separatur ab alijs. parte 1. 236. F.

LEP Leprosus quare tetigit Christus, cum hoc esset in lege prohibitorum. par. 5. 30. C.

LEP Leprosus & semine fluentes & alios extra castra positos interfecit Amalech, ut tradunt Hebraei. par. 1. 261. F.

LEP Leprosus propter lepra segregatus ab alijs dicitur dupliciter. Vno modo secundum appellationem, & alio modo secundum veritatem. par. 1. 238. E.

LEP Leprosus signa peccatorum, qui licet sit curatus à lepra per contritionem, tamen adhuc tenetur se ostendere sacerdoti per confessionem. par. 5. 30. C.

lepra alia nimis vel moderate obscura, alia nimis clara & perspicua, cuius aperta cognitio. par. 1. 236. E.

lepra est corrosiva pilorum. par. 1. 239. C.

lepra habens dupliciter sanari dicebatur: Vno modo secundum appellationem, alio modo secundum veritatem &c. par. 1. f. 238. F.

lepra dicitur candens sicut nix, & quomodo. par. 1. 238. H.

lepra domus & quando dicitur. par. 1. 240. B. C. D. E.

lepra in qb. partib. corporis humani. coiter est. parte 1. 236. D. i. h.

lepra a se siue spiritualis est multiplex, & quo curatur. par. 1. 239. B.

lepra in carne viva gestat, qui de anima quæ vita carnis est, aliquid falsum existimat. par. 1. 237. A.

lepra in barba gerit, qui de apostolis & discipulis Christi perverse sentiunt, & falsè predicare coningunt. par. 1. 237. B.

lepra autem viuatitate coloris, & affectu fetore capitis. par. 1. 238. H.

lepra dicitur candens sicut nix, & quomodo. par. 1. 238. H.

lepra domus & quando dicitur. par. 1. 240. B. C. D. E.

lepra in qb. partib. corporis humani. coiter est. parte 1. 236. D. i. h.

lepra a se siue spiritualis est multiplex, & quo curatur. par. 1. 239. B.

lepra in carne viva gestat, qui de anima quæ vita carnis est, aliquid falsum existimat. par. 1. 237. A.

lepra in barba gerit, qui de apostolis & discipulis Christi perverse sentiunt, & falsè predicare coningunt. par. 1. 237. B.

lepra autem viuatitate coloris, & affectu fetore capitis. par. 1. 238. H.

lepra dicitur candens sicut nix, & quomodo. par. 1. 238. H.

lepra domus & quando dicitur. par. 1. 240. B. C. D. E.

lepra in qb. partib. corporis humani. coiter est. parte 1. 236. D. i. h.

lepra a se siue spiritualis est multiplex, & quo curatur. par. 1. 239. B.

lepra in carne viva gestat, qui de anima quæ vita carnis est, aliquid falsum existimat. par. 1. 237. A.

lepra in barba gerit, qui de apostolis & discipulis Christi perverse sentiunt, & falsè predicare coningunt. par. 1. 237. B.

lepra autem viuatitate coloris, & affectu fetore capitis. par. 1. 238. H.

lepra dicitur candens sicut nix, & quomodo. par. 1. 238. H.

lepra domus & quando dicitur. par. 1. 240. B. C. D. E.

lepra in qb. partib. corporis humani. coiter est. parte 1. 236. D. i. h.

non perpetuas: sed lex Christi tanquam perfecta, bona sempiterna & spiritalia: promittit. Similiter & de penis perpetuis committitur. par. 3. 223. A

lex prima fuit combusta per Ammonitas, sed fuit per Eldram re parata. par. 4. 181. F

lex prima fuit combusta per Ammonitas, sed fuit per Eldram re parata. par. 4. 181. F

legis veteris imperfectio ostenditur quo ad templum materiale, & etiam quo ad sacrificia in templo oblata. parte quarta. folio 1. 8. F

legis noue eminentia respectu veteris ostenditur per similitudinem artificis superioris seu presidentis ad inferiores materiae preparantes. par. 6. 136. A

libyz populus qui erat subiectus regi Assyriorum, & est in extreme summo Aegypti, vocatur musca, & quare, par. 4. 20. D. libidinis vi, mens in corpore carnalis fornicationis tantum capiatur. sub. mergitur & absorbetur, vt in ipso momento nihil aliud cogitare hominē liceat. par. 6. 41. F. libidinem & carnis concupisceniam Apostolos non laudant, di cēs vñm carnis est naturalis. par. 6. 5. F. libidinis reuambus si quis inuodatur, & luxuriaz zstibus circū- latur, non dicitur stare sed federe. par. 1. 304. E. libidinum incētia frequenter impetunt castitatem. par. 1. fo. 105. E. Intelin. libidinosum aliquando turpis sermo demonstrat. parte quarta. fo. 227. A. librarj & antiquarij qui dicuntur. par. 2. 239. E. licentiam redeundi ludam dedit Cyrus ludzis. parte quarta. fo. 204. A. licere potest aliquid & non expedire, expedire autem quod non licet, non potest. par. 6. fo. 41. A. & super hoc quedam distin- ctio. ibidem. licere nunquam dicitur quod prohibetur. ibid. B. licent multa ratione necessitatis, que alios non licerent. parte 2. fo. 233. B. & C. licium aliquid de se sit illicitum ratione alicuius circumstantie. par. 2. 309. C. licinius primò fuit Christianus pacificus, tamen cito postea factus est persecutor eorum. par. 6. 250. F. in fi. licinius post mortem Constantini persecutus est ecclesiam, & postea Iulianus apotata. Licinius in bello fuit deuictus, & apud Thessaloniam capite truncatus: Iulianus à sancto Mercurio lancea fuit transfixus. par. 4. 88. B. & C. licium est aliquando sentire cōtrarium in dictis sanctorum, sed quomodo. par. 5. 53. G. H.

L I D

L I G

L I L

L I M

limbus sanctorum ante Iacob iam receperat multos. par. prima. fo. 120. C. Ad limbum inferni descendebant sancti patres, quamuis essent mundani ab originali & actuali peccato, & quare. parte sexta. fo. 18. B. lineam accipitur pro chorda latomi. par. 4. 367. B. linea quam posuit Deus in Israel que fuerit, nam per ipsam desi gnatur diuina iustitia tortuositate culpæ emendans per pœ- nam. par. 4. 367. C. lineamenta vniuersa & rugæ vestis Iesu in saxo tanquam culpa crantur, vt dicitur, dum per medium illorum de rupis ver- tice descenderet. par. 5. 137. G. & H. lineamenta corporis non sunt in Deo, sicut intellexerunt Iudzi, & aliqui Christiani simplices, qui Anthropomorphitæ dicti sunt. par. 4. 106. D. cir. fi. lingua serpentis fuit mora ad loquendum virtute damonem. Sed lingua asine Balaam mouebatur per bonum angelum: neuter tamen intelligebat verba formata, sed solum angeli mouentes linguas eorum ad formationem verborum. par. 1. 40. F. lingua per Adam primitus data. Hebræa mansit in confusione linguarum in ea parte hominum, que non angeli vel prin- cipes, sed Dei portio est. par. 1. 294. F. lingua Hebræa sola fuit ante confusionem turris. par. 1. fo. 38. E. Interlinearis lingua Hebræica fuit prima & communis omnibus vñ; ad edi- ficationem turris Babel. par. 4. 40. G. & H. In linguarum diuisione nihil nouum fecit Deus, sed dicendi mo- dos & formas loquelarum diuersis gentibus diuisit &c. par- te 1. 59. A. linguam impressit vnus angelus vni homini, alius Aegyptum, alius Græciam, & sic fortasse diuersarum gentium ipsi prin- cipes fuerunt, qui linguæ & loquelæ videbantur autores. par. 1. fo. 294. F. linguas diuersas in hominibus & loquelas diuersas angeli operati sunt (vt putandum est) in confusione linguarum. Venite (in- quit Deus ad angelos) confundamus linguam eorum. par. 1. fo. 294. F. lingua vnaqueque aliquid proprietatis habet quod apud alias vi- detur vitiosum. par. 1. 209. F. lingua Hebræica maximè distat à lingua Romana. parte prima. fo. 366. C. lingua Hebræica & Syriaca sunt valde propinquæ, & homines ra- tabiliter literati magis vtebantur lingua Syria quàm Hebræa: vnde & libri eorum qui sunt extra Bibliam, pro magna parte scripti sunt in illo idioma, literis tamen Hebræicis, quod de facili potest fieri, quia literæ hie & ibi sunt eiusdem numeri & soni, differentes tamen characteribus. par. 6. 165. G. lingua Hebræica licet sit vna, tamen variatur secundum diuersita- tem prouinciarum, & vnaqueque prouincia & regio habet pro- prium loquendi sonum, quem mutare non possit. par. quinta. fo. 82. C. & fo. 117. E. G. Item par. 2. fo. 53. B. Item parte sexta. fo. 165. E. linguæ principales fuerunt tres. scilicet Hebræica, Græca & Latina. Et istis tribus titulus positus super Christū crucifixum scriptus est. par. 5. fo. 180. H. & fo. 239. A. Item par. 2. 60. A. linguæ sicut per rebellionem ad Deum fuerunt diuise, sic per in- fussionem spiritus sancti fuerunt vnite. par. 6. 167. C. lingua deseruit in duobus. scilicet gustu & loquela, quibus punitus est diues. par. 5. 167. H. lingua eo que sita est in lubrico, male corrigibilis est à multilo-quio, & per consequens à stultitia. par. 3. 336. G. lingua cum non restringitur, nequaquam vbi ceciderit, licet, sed semper ad deteriora descendit. par. 3. 36. A. & B. lingua, membrum scilicet quod mouemus in ore, cum loqui- mur signa rerum dantur, non res ipse proferuntur. par. sexta. fo. 55. A. lingua suauiter docens, multo plus confortat intellectum quam vinum & musica cor. par. 3. 439. A. lingua erudita que scit fratres instruere & corrigere, est bona merces. par. 3. 439. A. lingua inflammata à gehenna qui murmure vel detrahunt, ignis domini iustæ vltionis in futuro illos ex cruciat. par. prima. fo. 382. A. linguas aduersantium incipit pati, qui seculo contempto, soli hærens Deo, cogitat proficere: has qui non patitur, nondum proficere conatur. par. 3. 275. F. linguam in fluxa eloquia relaxare, est aquam dimittere. parte 3. fo. 325. E. lingua mendax quicquid simulat, hoc quasi verum esse manus operis ostendit. par. 4. 314. A. linguæ adulantium, in Adulantium linguæ. lingua inter epulas splendens magis relaxatur ad loquendum inepta. par. 5. 167. H. Per linguam cuncta ferè facinora aut cōcinnantur, aut patitur, aut defenduntur. par. 6. 213. F. linguæ vel loquacitas malum ostenditur ex quatuor, quia in- quit communiter, multipliciter, incurabiliter & innaturaliter. par. 6. 213. H. lingua prauorum, bestij ferocitate, volucris leuitate, serpenti- bus virulentia præcellit. par. 6. 216. A. linguam qui laxat in fluxu loquendi caput est iurgiorum. par. 3. fo. 20. B. lingua postquam leuitate vñ conuincitur, quid restat nisi vt conticendo

conticendo refrēnetur? par. 3. 76. F. lingua ostium sit, quod modo claudatur modo aperiat. par- te 3. 20. C. lingua tertia vel media quam mala est, & quot mala ex ea proue- niant. par. 3. 417. D. lingua iniuriarum, cum ad detractionē proferendam applicatur, quia per hoc penam meretur. par. 3. 368. H. lingua inficit multipliciter, quod probatur per triplex exemplū, scilicet animale, archetale, & naturale. par. 6. 213. A. Perfectus est vir qui non peccat in lingua. parte tertia. fo. 140. E. Interlin. lingua Christi vel Dei dicuntur apostoli & prædicatores. par. 3. fo. 14. G. & 135. A. lingua angelorum que & qualis dicitur. par. 6. 54. H. lingua loqui quid sit, vt Apostolorum, & quot modis contingit. par- te 6. 55. B. C. Non frustra est lingua in verbo, quia facili labitur. parte tertia. fo. 140. E. lingua leuis ad loquendum, est signum leuis mentis, & hoc effi- mium, & nota quare. par. 3. 259. B. & E. linguam qui non refrēnat, concordiam dissipat. parte tertia. fo. 140. E. Qui in lingua magis delinquit, in ea plus as surus esse perhibetur. par. 3. 3. 8. E. linguas maiorum non multum attendendum est. par. 3. 350. A. linguæ in signum sunt non fidelibus, sed infidelibus. par. quinta. fo. 95. F. linguarum donum representatur per epistolam & euangelium. Et in hoc seruat in ecclesia consuetudo de numero loquen- tium. par. 6. 56. F. linguarum varietas qualiter est & qualiter non. par. 6. 56. A. linguæ varijs loquuntur & orantes & prædicantes, & quomodo. par. 6. 166. H. linguas varijs locuti sunt apostoli, & quotuplici modo hoc intel- ligi possit. par. 6. 167. A. B. lingua dicitur loquela per linguam formata. par. 1. 366. C. lingua potest dici quælibet signorum prolatio, quia mens aliquid concipit. par. 6. 55. A. lingua Christi in eo quod dixit: Sermone ex quem audistis nō est meus &c. non mouebatur ad loquendum ex conceptione ani- mæ, nisi secundum quod anima mouebatur ab ipsa diuinitate. par. 5. 229. C. In lingua vna sola. scilicet Hebræa prædicabat Christus, apostoli autem prædicabant in omnibus linguis, & ideo prædixit Christus: Et maiora horum faciet. par. 5. 228. F. lingua & digitus metaphoricè dicuntur in animabus separatis. par. 5. 167. H. limum de terra procreatum multo labore ad candorē vestis per- uenit. par. 2. 103. E. & 203. F. limum signat mortificationem carnis. par. 3. 3. 9. E. In lippis pupillæ sanæ sunt, sed humore defluente palpebræ gros- scunt, cuius crebra infusione acies etiam pupillæ vitiantur. par. 1. 252. E. L Y R lyra quid, & vnde dicatur. Et significat ecclesiam, quæ in varieta- te diuersarum disciplinarum, historice, allegoricè, tropologi- cè, & per anagogen, suauem sonum exprimit. parte secunda. fo. 203. E. L I S his proprium est rusticorum. par. 6. 119. E. L I T litibus eū interesse in foro, culpa non caret, qui in cathedra Moy- si magister vult appellari. par. 5. 112. B. & 175. A. litare & sacrificare differunt, & quomodo. par. 3. 423. A. lithostratus. i. pavementum siue lapidum structura Græcè, He- bræicè Golgotha, & fuit locus ante domum Pilati. par. quinta. fo. 338. H. litigare, & motum iræ suæ gerere, muliebri est. par. 2. 75. B. litigiosi & inquieti à spiritibus sanctis resiliunt. par. 1. 140. B. litigiosi in disputationibus magis volunt obtinere iniurijs cla- moribus quam veris rationibus. par. 3. 20. D. litæ dicuntur elementa quasi alimenta, ad similitudinem mun- di elementorum &c. par. 2. 60. H. litæ omnes apud Græcos verba & numerum significat, par- te 6. fo. 260. A. Item par. 2. 305. B. & C. literis vtuntur nunc Hebræi quas Esdras inuenit, & non antiquis literis Moyß, & quare. par. 2. fo. 60. B. C. & fo. 249. E. H. Item par. 1. 370. E. litæ priores Hebræorum quas Moyß eis tradidit, remane- runt apud Samaritanos, quibus illos quinque libros Moyß, quos solos de scriptura sancta receperant, scribere solebant. par. 2. fo. 249. E. litæ Hebræicæ in libro Thronorum præponuntur singulis versibus, secundum ordinem alphabeti. parte quarta. fo- lio 179. B. litæ Hebræicæ à Chaldeis non sono sed charactere tantum di- stinguuntur. par. 4. 296. C. litæ Græcæ & Latine vt plurimum deriuatæ sunt ab Hebræis literis, quæ antiquiores fuerunt. parte 6. fo. 131. F. Item par. 2. fo. 60. C. literarum radices amaræ, fructus dulces. Vetus sententia est. par- te 4. 111. E. litæ c, sicut ponitur pro centum, & l, pro quinquaginta, & sic

de aliquibus, similiter in Græco literæ aliquæ ponuntur pro numeris. par. 6. 250. C. litæ in tabulis decem præceptorum quomodo fuerunt. par. 1. fo. 206. D. litæ Eliæ prophete de occisione fratrum quæ fuerunt oblatæ. Item post translationem Eliæ. par. 2. 228. B. litæ committite à rege Zorobabel, fuerunt de quatuor, de futuro transitu, de lignis habendis de Libano, de libertate concessa, de pecunijs à rege concessis. par. 2. 275. A. litæ antiquitas annulo proprio signabantur. par. 1. 275. B. literas diuinas quis nostrum tanto labore & studio queris, quanto quæsiuit humanas? Alij cum recitari audierint, discunt. Alij nec sic recitentur sciunt, sed in remotionibus ecclesiæ locis secularibus fabulis occupantur. par. 1. 266. H. litæ legis prima facies amara est, quæ circumfessionem præcipit & sacrificia & cætera, quæ omnia tanquam amarum inuicem ac- ticem projicit. par. 1. 262. C. literaliter si aliqua stare possunt, an etiam necessarium sit, vt illi- gortis intelligantur. par. 1. 275. B. litæ operimentum veteris legis discute, in quo regitur in- cementum incarnationis Christi: cum cognoueris inde ubi salutem promissam, humiliter ad auxilium eius confige. par- te 2. 275. E. litæ legis humi posita est deorsum. Non ergo ascendit quæ non- minem legis sequitur. Sed si ascenderit ad locum de literæ, ascensum locum excessum, quem à Deo in hierosolimam con- ples. par. 2. 4. B. litæ occidit, quæ qualis & quare. par. 6. fo. 64. F. Item par. prima. fo. 6. G. litæ legis dicitur vas fragile, & quare. par. 1. 252. D. Non res ac sensus propter literas, sed litæ ob manifestam omnia rerum sunt reperta. par. 2. 186. E. Interlin. litæ & spiritus alio modo dicitur lex & gratia. par. 6. 64. F. litæ papales hanc habent clausulam: Nulli omnino hominum liceat &c. si quis autem attentare præsumpserit &c. par. 2. fo- lio 248. D. Literali sensus, in sensu literalis. literati homines non debent despicere simplices Christianos cir- ca terrena occupatos. par. 1. 357. H. literatus homo in scripturis diuinis non solum debet docere, ver- bum prædicando vel legendo, sed etiam scripro, vt sic non solum præfensibus proficiat, sed etiam absensibus & futuris. par. 4. 159. H. literatis hominibus non solum licitum est, sed meritorium faciam exponere scripturam secundum fidem tenorem, & eius obli- uio minus intelligentibus declarare. par. 1. 350. D. literati carnales non sunt mittendi ad prædicandum & docen- dum inter seculares: quia plus nocerent mala vita quam profice- rent doctrina, eo quod in moralibus magis mouent facta quam ver- ba. par. 1. 334. E. L O C locale dicitur quod circumscribitur secundum partes loci supra & infra, ante & retro, dextera & sinistra. par. 3. 364. A. loculos habuit dominus cum angeli ministrant, infirmis compa- tiens, quo mitteretur pecunia à fidelibus data vltiui necessitatis, quos commendauit Iudæ. & c. par. 6. fo. 45. E. Item par. quinta. fo. 221. E. locupietes per secur intelliguntur, qui in ecclesia curis & volu- ptatibus deseruiunt. par. 4. 187. B. locus proprius omnium compositorum ex elementis, vbi natu- raliter quiescunt, est terra. par. 5. 76. G. locus vnus cum inuertus non est, de quo patet hosti aditus, cate- ra in cœsum munita sunt. par. 3. 55. E. locus non erat sanctus in quo Moyß stetit, sed præsentia domi- ni qui erat cum eo, sanctificauerat locum. par. 2. 9. B. locus non localis sapientie patet esse: iuxta illud: Ego in parte. par. 3. 54. A. locus homini datus pro habitatione conueniens fuit paradisus voluptatis, delictio fratris & amicitias, à principio. tertio die quando primo productæ sunt plantæ. par. 1. 36. F. Esse Dei in loco & angelorum & animæ humane, quomodo differenter dicantur. par. 3. 364. A. locus hominis Deus est, qui cum creauit, vt in se cōsisteret, quia homo peccando deseruit, sed Deus fugiuam per incarnatio- nem requisit. par. 3. 21. E. locus Dei est misericordia, à qua videtur egredi, quando punit secundum rigorem iustitiæ. par. 4. 377. D. & F. locus sanctificatur ex præsentia Dei qui sanctis assistit. parte 2. fo. 9. B. locus malorum est mundus, qui & dissoluetur. par. 3. 138. A. locus adorationis in mote Garisim, à quo institutus fuit, de quo duplex opinio. par. 5. 158. H. loca sancta in Ierusalem, passionis Christi, & sepulture, in illa fuerunt: intra ciuitatem per dilatationē muri ex illa parte, que prius extra fuerunt. par. 4. 98. F. loca dominice passionis & sepulture inclusa fuerunt intra Ieru- salem per Adrianum, quando restaurari fecit ipsam ciuitatem prius detractam per Romanos. par. 4. 154. H. in prin- locus vbi crucifixus est dominus, specialiter vocatur Sc. doma & Aegyptus. par. 4. 85. E. loca seruitorum Christi dedicata ante tempora Constantini ita fue- runt deserta, quod nullus Christianus nisi furim audebat accede- re: sed Constantinus per totum orbem iustitiam aperit. par. 4. fo. 88. G. Vide etiam in Constantinus.

permanet in quibusdam Iudeorum. parte 4. 134. E. In iugibus multa volumina sunt, dum quid apud Deum decet...

luna an & quomodo possit dici regina coeli. parte 4. fo. 123. B. & folio 166. D. luna obscuratur tribus modis, & similiter ecclesia. parte 3. fo. 101. G.

luxuria hamus est, quo capiuntur indifferenter per diabolum de quolibet statu homines. par. 4. 391. H. luxuria quae dam est carnis, quaedam cordis. parte 3. folio 70. B.

M A

A dicitio Hebraica quid significat & quotupliciter exponitur. par. 4. 69. F. G. Macedonia est quaedam regio in Graecia secundum omnes historiographos. par. 2. 308. D.

M A D

madian ciuitas a quo vocata, & ubi sita. par. 2. 191. B. madianite dicuntur & Ismaelites. par. 1. 102. F.

magi & augures in superstitionibus suis obseruant loca & tempora. par. 1. 305. B. C. magi sunt intelligibiles, qui in nomine domini falsa prophetant. parte 1. 230. A.

mansuetudo neminem spernit, humilitas se omnibus subiicit. par. 391. F
mansuetus esto, non fit tumultus in corde tuo, vilitantibus per corruptionem phantasmis & pungentibus te. parte 1. folio 149. B
Nos pro iustitia mansuetudinem, pro mansuetudine iustitiam derelinquimus. par. 5. B
manus est organum organorum, & designat opus diuinum, in quo opus misericordiae dicitur manus dextra, opus iustitiae sinistra. par. 3. folio 107. C. & fo. 118. C
manus Dei quid est. par. 6. 135. A
manus extendere est beneficia dare. par. 6. 24. B
manus vel pes vel oculus, vel aliud membrum, qualiter sit licitum, vel non, abscondi. par. 5. 56. C. & D
manus lauare tenebantur Iudei ex statuto iudicum ordinariorum. Quare hoc statutum sit, & quomodo per Phariseos falsitate pernixitum fuit, volentes quod per hoc acquireretur quaedam diuitia spiritualis. par. 5. 49. B
manum lotio ante conestionem, vel cibarium appositionem facit ad quaedam honestatem, & munditiam corporalem. par. 5. 49. B
manus vnus iungitur manui alterius in pactis & promissis ad confirmationem. par. 1. 171. F. prope fin.
manus nomine potest amicus intelligi. par. 5. 21. C
manus dicitur scriptura per manum facta; unde dicimus: probata & electa est manus eius. par. 1. 355. B
manus quae latam tenent, superiectas fordes tergere non valent. parte 2. folio 104. G. & folio 205. E. Item parte tertia. folio 20. A
manum lex veteris prohibebat, & non animum: quomodo hoc intelligendum sit. parte prima. folio 167. G. H. & folio 44. C. & D
manus leuatur qui bonis operibus infestens tenentis manibus in figura crucis Deum adorat. par. 3. 172. A
manus ad Deum rogaturus pro peccatis extendit frustra, qui has ad pauperes pro posse non extendit. par. 5. 140. G
manus porrecta ad dandum commendat orationem, non collecta ad recipiendum. par. 5. 122. B
manus tendere contra Deum, est in operatione praua despectus eius iudicij perscrutare. par. 3. 35. E
manum leuare Dei vel attollere in caelum, est potentiam aeternitatis suae super omnia excellentem ostendere. par. 1. fo. 371. B. Item par. 3. fo. 172. A
manus in Deo qui spiritus est, dicitur eius virtus operatiua. par. 5. 167. H
manus impositio super caput hostiae quare fiebat, an quia offerens demeretur se esse dignum occasione pro suis peccatis, an ad resignandum spontaneam sui iuris. parte 1. folio 216. E. F. & G. fo. 219. H
manus suas sacerdos supponebat manibus offerentis, & tenentis primitias suas, & eleuabat sursum: & retrahebat deorsum, postea vertendo se ad quatuor partes orbis, & quare. par. 1. folio 362. D. in princ.
manus Eliezer posita super femur Abrahæ præcepto sui fuit signum fideitatis ratione circumcisionis secundum Hebræos. Sed secundum catholicos fuit signum quod Christus secundum carnem nasteretur de femore Abrahæ. par. 1. 80. D
manus dextra & sinistra, bona temporalia & spiritualia notant. par. 3. 113. C

M A R

marcæ assumptus Barnabas, quem Paulus qui semel recessisset, dicebat non debere assumi: qui tamen tantum claruit, vt feret vnus de quatuor euangelistis. parte prima. folio 164. F
marcus Petri discipulus primus Alexandriae episcopus. parte 5. folio 88. F
mardocheus quot, & quibus rationibus renuit exhibere honorem ipsi Aman, cum esset in statu excellenti. parte 2. folio 309. D
mardocheus quomodo sciuit intoxicationem Asueri fendam. par. 3. 308. C. in fi.
mare appellatur apud Hebræos omnis congregatio aquarum, siue salina, siue dulcis. par. 1. 25. E. F. & G
maria multa constat esse, in vnum tamen locum dicuntur congregatae aquae, quia cuncta magno mari iunguntur. Si qui lacus in semetipsis stricti videntur, occultis tamen meatibus in mare reuoluuntur. par. 1. 25. E
mare an & quomodo distet à centro aequaliter circunquaque. par. 3. 248. G. & H
mare artatur intra ripas suas à Deo, ne effluat, & submergat habitantes in arida. par. 3. 21. H
mare Caspium sub Aquilonis plaga ab Oceano oritur, cuius vitraque circa oceani littora loca deserta incultaque habentur. par. 2. 251. A
mare mediterraneum dicitur magnum respectu maris mortui, & maris Ceneret, quae sunt quidam lacus. parte 2. folio 14. D. in princ.
mare mortuum terminatur ad orientalem angulum terrae promissionis versus desertum Aegypti. par. 4. fo. 355. G. Item par. 2. fo. 7. C. E. Item par. 1. fo. 63. A. & C
mare mortuum dicitur, eo quod nullus piscis potest ibi viuere: quia aquae sunt excessiue salinae: & ideo alibi in scriptura vocatur mare salissimum. Item quia aqua sunt ita spissa, quod sunt quasi lutum propter quod vestimenta ibi proiecta magis sordidantur, quam lauantur. par. 2. fo. 7. C. Item par. 1. fo. 63. C
mare salis vel mortuum nunc dicitur, & lacus Asphalti, & salinarum vallium, quae prius dicebatur conuallium illustris. parte 1. folio 60. E. Interlin.
mare salissimum quod, & quis lacus, & in qua parte mundi habetur. parte 1. folio 334. A. & folio 325. F. & fo. 63. C. Item par. 2. folio 7. C
mare mortuum dicitur mare salis. par. 1. 63. C
mare solitudinis, est magnus lacus, per quem transit Iordanis fluminis: & vocatur sic secundum modum loquendi Hebraicum. par. 2. 7. C
mare solitudinis, mare mortuum est, quod in latitudine per stadia 570 vsque ad Zoarum Arabiae: in longitudine 90. vsque ad vicinia Sodomorum progreditur. parte secunda. folio 174. A
mare rubrum dicitur, non quod aquae sint rubrae de natura sua, sed quia terra in ripa est rubra, & commiscetur aquae: & sic videtur aqua rubra, maxime prope litus. parte prima. folio 151. D
mare rubrum an fuit diuisum in duodecim locis, ita quod quilibet tribus habuit viam per se distinctam ab alijs. parte 3. folio 289. E. & G
mare Galilee quod est Tyberiadis, est quidam lacus habens centum stadia longitudinis, & quadraginta latitudinis, per quod transit Iordanis fluminis. Et dicitur mare more Hebraico. parte 5. folio 17. C. & fo. 103. H. & fo. 203. G. & H. Item parte 4. folio 452. B. D. Item parte 2. folio 7. C. Item par. 1. folio 325. H. in princ. & fo. 334. A
margarita licet sit nomen speciale lapidis praeciosi, tamen accipitur generaliter pro quolibet lapide praecioso. parte 6. folio 273. G
margarita dicitur vna, & praeciosa, & significat vitam contemplatiuam, quae dicitur vna, quia hominem vni: actiua autem magis diuidit. Dicitur etiam praeciosa, & quare. par. 5. 46. F
maria soror Moyfi an fuerit prophetissa. par. 1. 155. D
maria quare non dicitur soror Moyfi, sicut & soror Aaron: Hebraei assignant duplicem rationem. par. 1. 155. D
maria soror Moyfi, vocata est alio nomine secundum quosdam Ephrata. par. 2. 194. D
maria filia Ezra, alia fuit à sorore Moyfi. par. 2. 194. D
maria soror Moyfi, an fuerit vxor Calephi, habentur opiniones. par. 2. fo. 191. H. & fo. 192. B. C. & D
maria virgo & Dei genitrix nata est de Isaac, quae per filium suum gaudium attulit mundo quod significauit risus Sare, id est gaudium. par. 1. 75. F
mariae caro & Christi, licet in lumbis Adae & Abrahæ fuerit, differenter tamen ad matrem & filium traducta est, & huius notabilis declaratio. par. 1. fo. 38. G. & fo. 355. C. Item parte 6. folio 145. E. & F
maria de eadem tribu fuit cum Ioseph, & probatur ratione. par. 5. fo. 124. G. & fo. 7. G
maria virgo (similiter & eius sponsus Ioseph) virginitatis votum emisit post desponsationem. par. 5. fo. 125. D. & fo. 7. H
maria virgo desponsatur antequam impregnatur multiplici causa. par. 3. fo. 124. E. F. & fo. 7. G. & H
maria virgo desponsata Ioseph concepit Christum, & non ante, & quare. par. 5. 114. F. G. & H
maria dixit angelo: Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco, quomodo & qualiter intelligendum. parte prima. folio 282. C. & E

maria

maria virgo felicius concepit Deum mente per fidem, quam corpore per carnis assumptionem. par. 5. 155. F. & H
maria virgo quare non reuelauit conceptum Christi ipsi Ioseph esse de spiritu sancto, & quare etiam Ioseph non peuit ab ea de hoc. par. 5. 8. C
mariae virginitas indicatur Elisabeth sterilitate paritura, vt credat virginitatem concepturam. par. 5. 148. B
maria virgo fuit prophetissa, & probatur rationibus. parte 4. folio 32. B
maria virgo in suo cantico tria beneficia recoluit data sibi singulariter, & toti mundo generaliter, & Israeli specialiter. parte 5. folio 126. C
maria virgo an fuerit in partu Elisabeth, est duplex opinio. parte 5. 126. G
maria virgo antequam dolorem partus sentiret, peperit: quia sicut virgo concepit, ita sine dolore peperit. parte quarta. folio 107. C
maria virgo in partu obstetrices non habuit, nec indiguit, cum Christum in gaudio peperit, & per seipsum puerum natum recepit, & inuoluit, & reclinauit. par. 5. 129. F
maria si à pastoribus discit debemus à sacerdotibus discere. Si Maria ante apostoli praecceptum tacet, debemus post apostoli praecceptum magis doceri quam docere. par. 5. 130. E
maria virgo purificationem non indiguit, quia ex virili semine non concepit. par. 5. 131. C
mariae virginitas in partu, & quod filium peperit contra cursum naturae, ostenditur ex litera dictionis Hebraicae, & quomodo. par. 4. 25. C
maria dicitur mulier propter sexum, non propter corruptionem. par. 6. 165. A
maria virgo in nuptijs ex corde piissimo voluit praenire totalen defectum, ne appareret confusio: ideo inuitauit filium, quem sciebat ad hoc potentem, non tamen ipsum inuitavit ad miracula ante extatem perfectam. & par. 5. 192. D
maria virgo licet in passione filij sui multum afflicta fuerit, tamen in fide semper immobilis fuit: & discipuli quantumcumque foli dicuntur dubitasse, sed non Maria virgo. parte quinta. folio 131. H
maria virgo plus quam martyr fuit, quia in parte impassibili passim fuit. par. 5. 131. H
mariam dicunt virginem beatam, de omnibus gentibus, quia de omnibus gentibus sunt alij Christiani. parte 4. fo. 21. B. Item par. 5. fo. 126. D
mariam virginem ludat propheta bestialis Saracenusorum Mahomet. parte 4. folio 22. B. Item parte 5. folio 126. D. Item parte 6. folio 281. E
mariae sanctitas probatur ex scripturis infidelium, & Hebraeorum. par. 6. 281. C. D. & E
maria est mulierum pulcherrima fuit, à nullo tamen hominum fuit vnquam concupita, & huius ratio. parte sexta. folio 281. C. D. & E
maria cum corpore & anima creditur ingressa fuisse in regnum caelorum. Similiter & ab aliquibus de eius ministerio Iohanne euangelista. par. 4. 49. B
maria non solum super omnes viros, sed etiam super omnes angelos in caelis creditur exaltata. par. 1. 513. H
mariae beate virginis assumptionis significatur per deportationem arce Testamenti. parte 2. fo. 143. H. & fo. 218. H. Vide etiam in Assumptio beate virginis.
maria virgo beata habebat sex gradus virtutum. Primus oratio solitaria, secundum virginalem verecundia, tertius discreta prudentia &c. & duodecim fructus & sex dona spiritus sancti. parte 2. 147. H
maria beata virgo sex virtutes habuit excellentes, & sunt, humilitatis tenor, paupertatis amor, honestatis decor, pietatis dulcor, longinimitatis vigor, charitatis feruor. parte 2. folio 148. C. in princ.
maria beata virgo assimilatur throno Salomonis, & quare. parte 2. 148. C
maria designatur per Hester. parte secunda. folio 307. D & folio 310. B. & D
maria per arcam tabernaculi designatur, quae in se plura continebat, & quare. par. 1. 176. D
maria figuratur per virgam Aaron, quae germinauit sicca, floruit & fructum protulit. par. 1. 292. D. circa si.
maria accepit Christum sicut vellus Gedeonis rotentem. parte 3. folio 186. F
maria à monte Moria, non inconuenienter intitulatur, quomodo & quare. par. 1. 78. F
maria figuratur per terram lacte fluentem ad nutritionem paruulorum in fide, & melle reficiendo perfectos in contemplatione. par. 1. 338. D. in fi.
maria significatur per lunam. par. 1. 374. H
maria virgo beata significatur per Iahel. par. 1. 36. D
maria virgo dicitur thronus, quae speciali modo conuersa est Deo ratione maternitatis: & dicitur proprie thronus ipsius, quia in gremio eius sedebat quando recepit munera. par. 4. fo. 302. A. Item par. 5. fo. 12. C
maria est via qua Christus venit in mundum. parte tertia. folio 109. E
maria dicitur speciosa porta, & quare. par. 6. 169. H
maria virgo signatur per stellam. par. 5. 11. D
maria efficit mater non solum Christi, sed totius ecclesiae. parte 3. fo. 366. F & G

maria virgo dicta est terra. parte 3. folio 21. D. Item parte 4. folio 78. G
maria Iacobi & Salome fuerunt sorores beatae virginis ex parte matris, de qua certum est, quod descendit de Ioseph. Dicitur, & aliorum regum à David descendit. parte 3. folio 149. G
maria Magdalena quae qualis fuerit, & quot hoc nomine vocatae sunt. par. 5. fo. 126. G. & fo. 146. C
maria Magdalena an fuerit soror Lazari vel alia, est duplex opinio. par. 5. 126. C
maria Magdalena ter inuenitur accusata. Primo à Phariseo, secundum à Iuda, tertio à sorore, & tunc per Christum excusata. par. 5. 153. F. & G
maria soror Lazari bis eodem officio functa est, quae qualis vbi, & quid fecit. par. 5. fo. 145. B. & fo. 218. B. D
maria Magdalena, quare non audebat tangere Christum. parte 3. 167. A
maria Magdalena significatur per mulierem emorositam, quae multo tempore fuit peccatis polluta, sed tangens pedes (qui significatur per humilitatem) humanitatis Christi (quae est velut eius vestimentum) fuit mundata. parte quinta. folio 99. D
maritus adulterae mulieris Christo oblatæ cum esset adulterus, quare non est adductus ad Iesum pro lapidatione. parte 5. folio 110. F
marmor Parium candidum, Paros insula gignit. parte 2. fo. 132. C. & fo. 213. D
marmoris duae sunt species diuerforum colorum ad decorem parimenti &c. par. 2. 36. B
martinus Papa damnauit haerese Monochotitarum negantium duplicem naturam esse in Christo. par. 6. 262. F
martyr non facit poena, sed causa. parte 6. fo. 20. B. Item par. 5. folio 135. A
Per martyrium saluantur martyres minores, qui solum fidem habent trinitatis sine operibus, & sine vlla dilectione. parte 6. folio 249. E
martyr fieri non potest qui extra vnitatem ecclesiae patitur, sed potest quidem pati. par. 4. 121. E
martyres Christi, licet terrena gloria respondeat in pompam, seu varia in cruciibus tormentorum incandescent generata, tamen in perterriti manent: adherentes lateri Christi, vincuntur proferunt impiorum audaciam. parte quarta. folio 443. A
martyres sancti hoc semper orauerunt, ne infuctuosus esset posteris sanguis eorum, vt inde preseretur leges vnde parabantur. peccata. par. 3. 203. A
martyres sunt tanta patientia iniuste, quanta tormenta manent tormentos. par. 3. 320. E
martyres sancti animati apostolorum exemplo, fortes facti sunt in bello, & significantur per 24. milia pugnantium. parte 2. folio 121. H
martyres sicut nunc generalem vitam iustorum in agone martyrum transeunt: ita tunc generalia eorum premia iubilioris dono remunerationis antecedunt. par. 2. 267. C
martyres sunt defensores ecclesiae contra tyrannos, & aliqui continent mortem corporalem, alij seruitutem, quae est mors cuiuslibet exilium, & per quae ista significantur. parte prima. folio 180. H
martyres, qui cum mulieribus non sunt coniugati, primitiae veteris ecclesiae possunt dici virgines, decime vero qui post coniugium continent sunt. par. 1. 194. H
martyres dicuntur iuuenes, propter eorum animosam etatem, ad consequendum martyrij palam, & per quos significantur. parte 1. 174. H
martyres significantur per Orionem, qui Hyeme oritur, & in ortu tempestates excitat: sic illi tempore infidelitatis praedicit incredulitas, & excitat tempestatem persecutionis. par. 4. fo. 364. A. Item par. 3. fo. 24. D
martyres significantur per Eleazarum, qui mori voluit vt multos deuinceret: sic illi tyrannos moriendo deuincunt. parte 4. folio 443. D
martyribus adaptatur moraliter expositus psalmus: Dixit dominus domino meo &c. quomodo & quare. parte tertia. folio 251. D
martyres tempore Diocletiani, & Maximiani tot fuerunt mortuati, quod per homines non poterant ad certum numerum reduci, nam infra triginta dies leguntur decemseptem milia promiscui sexus martyrizati. par. 6. 250. C
martyrium reputant infideles dementia. parte secunda. folio 164. A
Per martyrij passionem remissionem peccatorum fieri sciens diabolus, non vult nobis persecutionem gentium publicam mouere, quia inuidet gloriae nostrae, vel fortassis scit nos deus idoneos non esse martyrio. Haec Origenes. parte prima. folio 293. B
martius est primus mensis apud Hebræos, secundum ordinem festorum, tamen September est primus secundum ordinem negociorum &c. par. 4. 403. G. in princ.
masculus nascens proferi gemendo a femina verò e, quali conuersens de primorum parentum transgressione: propter quam nascuntur filij & filiae irae & miseriae, & de hoc veritas &c. parte 3. 379. F & G
masculus fetus praecipiebatur antiquitus immolari propter perfectionem eius, & non femella. par. 1. 146. F

L masculi

mastruli tribus temporibus in anno apparebant in Ierusalem...
mastruli in anno apparebant in Ierusalem...
mastruli in anno apparebant in Ierusalem...

post diluuium viuere potuit, cum omnes praeter eos qui in arcam...
post diluuium viuere potuit, cum omnes praeter eos qui in arcam...
post diluuium viuere potuit, cum omnes praeter eos qui in arcam...

est intelligendum de tunica si auferatur. parte 5. folio 22. G. &...
est intelligendum de tunica si auferatur. parte 5. folio 22. G. &...
est intelligendum de tunica si auferatur. parte 5. folio 22. G. &...

mediocritate contenti (quae est ars victorum) qui turbulentiam...
mediocritate contenti (quae est ars victorum) qui turbulentiam...
mediocritate contenti (quae est ars victorum) qui turbulentiam...

M
melodia diuersa excitant diuersas passiones in homine : aliquae auidaciam, aliquae deuotionem, aliquae letitiam: aliquae seuerum & lamentationem. parte 2. folio 73. G. & folio 164. B. & folio 303. H. & folio 305. G. Item parte quinta. folio 34. D. & F.
melodia virtutis vitium demones possunt expelli à corporibus oblectis. parte 2. folio 80. G. H. & fo. 81. A. B. C. & D.
melota est vestis facta de pelle taxi, quae hirsuta est & deformis, & tali veste vsus est Iohannes Bap. & Elias propheta. par. 6. fo. 157. G. Item par. 5. fo. 13. G. H. Item par. 1. fo. 161. G.
M E M
mem litera Hebraica duplex est, scilicet vna est clausa, altera aperta, & quale mysterium incarnationis Christi per virginem nascitur per eam designatur. parte sexta. folio 277. D. & folio 381. C. & D.
mem clausa litera Hebraica semper ponitur in fine dictionis secundum Hebraeos. & nunquam in medio nec in principio. Sed in dictione leuarbe quod significat ad multiplicandum, ponitur contra naturam suam, ad denotandum quod Christus de quo loquitur scriptura, natus sit contra naturam cursum de virgine clausa. parte quarta. folio 15. C. Item parte 6. folio 277. D.
membra corporis sunt à Deo. & ideo non est in potestate alicuius personae abscondere sibi membrum, sicut nec se occidere, nisi in casu, quando scilicet vnum membrum propter sui corruptionem est in periculum totius corporis. par. 5. fo. 56. C. & fo. 39. F. G. H.
membrum aliquod sibi abscondere propter peccatum euitidum non est alicui licitum propter causas, & enumerantur. parte 5. fo. 56. D. & fo. 89. H.
membris corporis per frequentionem boni operis imprimitur apud, per quam redduntur prompte mobilia ad opus bonum. par. 6. 15. C.
membris corporis, ex frequentione operis mali, imprimitur apud ad male operandum. Et ostenditur per simile, sicut per frequentem actum carpentandi, fit impressio artis in manu artificis, aptans eam ad recte, & facilius percipiendum. Ibidem.
membra omnia concurrunt ad integritatem vnus, compositi & perfecti ex multis organis, deseruientibus diuersis animae potentijs. par. 6. 53. B.
membra & humani affectus Deo locutione ascribuntur, vt secundum capacitatem nostram conformantur eloquia diuina. parte 3. folio 363. H.
membra corporis, vt manus & oculos in Deo sic nominantur, qui tamen forma corporis non circumscribitur, vt ex membrorum vocabulis effectus suae potentiae designentur. parte 3. folio 363. H.
membra exteriora, ornata seruat interior custodia: & qui mentis statum perdidit, foris inconstans motionis fuit, atque exteriorum mobilitate indicat, quod nulla interiorum radice subsistat. par. 3. 315. E.
membra desideria concubitus dicuntur verenda. parte 1. folio 145. F. H.
membris genitalibus cur non credamus homines ante peccatum imperare potuisse, sicut ceteris, quae in quodlibet opere, anima sine molesta vlla, & pruritu voluptatis habet. parte prima. folio 38. C.
In membro genitali circumcisio ponitur, vt in illa carnis sit immunitas quae tegitur pudicitiae secreto, & quia per omnes progenies erat seruanda, in genitali membro est posita. parte 6. folio 176. A.
membrorum castratio per continentiam laudabilis est & merito ria, non per amputationem. par. 5. 56. F.
memento vt diem sabbati sanctifices, quomodo intelligitur. parte 1. 164. C. & D.
memento, quare ponitur in tertio praecipito, cum dicitur: Memento vt diem sabbati sanctifices. parte 1. folio 164. D. & folio 166. F. & G.
memento vt diem sabbati sicut. Sic dicitur in prima traditione. Et in secunda dicitur: Observa sabbata, quae differantiam in hoc Hebraei assignent, & an sustinenda sit. par. 1. 337. F.
memento & obserua, quam differantiam inter haec Hebraei ponunt. par. 1. fo. 337. F. G. Item par. 4. fo. 418. A.
meminimus nos pueros fuisse, infantes non meminimus. parte 1. folio 22. B.
memoria dicitur venter, quae notitia rerum quasi ceras retinet. par. 3. 126. E.
memoria suam quasi cinerem posuit, quantumlibet quis pro memoria sui nominis laborat. par. 3. 31. F.
memoria passionis Christi qua caput demonum fuit deuictum, est efficacis gladius contra demonum insultum. Et de hoc figura. par. 2. 87. H.
memoria passionis dominicae dicitur clypeus, & si constanter tenentur in manu bonae operationis, debellatur insulcus carnis, vel somitis. par. 3. 13. D.
memoria sanctorum patrum defunctorum non debet in religione per oblationem consumi, sed per iugem meditationem quoti die renouari, & significatur per calcamenta de pelibus animalium mortuorum, non attrita. parte prima. folio 366. H.
memoria Iudaeorum est immortalis, & simpliciter secundum quod par. 3. 77. B.
memoria praeteritorum, scilicet bonorum habitorum tempore

informamij est valde viciosa, & afflictiva. parte 3. folio 378. B. & fo. 25. G.
memoria mortis debet haberi ne homo peccet in aeternum, id est nunquam. Et ponitur exemplum de naua sedenti in vitima parte nauis, vt dirigit eam. par. 3. 323. F.
memoria peccatorum cedit ad bonum sanctorum in praesenti per gratiam sanctificantem: nam talibus peccata in bonum proueniunt. par. 6. 19. H.
memphis ciuitas est Aegypti quae nunc Damiat dicitur, vbi Nilus diuiditur, vbi Apis templum, & consulta respondens oracula. par. 4. fo. 254. A. D. & fo. 343. E. & G.
M E N
mendacium est falsa significatio in voce, vel in alio signo quod tenet vicem vocis. par. 6. 27. G.
mendacium non debet dici vbi non est duplex cor. parte tertia. folio 93. C.
mendacium meditari peius est quam loqui: nam loqui plerumque praecipitationis est, meditari, studiose prauitatis. parte 3. folio 51. E.
mendacium non est substantia, vel natura, sed de eo quod non est. par. 3. 93. A.
mendacium semper imitatur veritatem: aliter enim non potest decipere. par. 4. fo. 143. E. & fo. 149. A.
mendaciorum duo sunt genera, quae non sunt sine culpa, sed non eum magna: vt mendacia quaedam pro salute, vel commodo alicuius, non malitia, sed benignitate: & mendacium ioco quod non fallit, scit enim cui dicitur causa iocari dici. parte 3. folio 93. C.
mendacium illud est lenioris culpae cum quis mentitur praestans beneficium. parte prima. folio 124. E. Item parte 3. folio 368. F.
mendacia à mendacibus serio aguntur, non ioco. Cum autem quae non sunt, tanquam ioco dicuntur, non putantur mendacia. par. 1. 111. A.
mendacium licet sit fugiendum ab omnibus maxime tamen à iudicibus qui sunt in statu, & officio conferuandae veritatis. parte 1. 172. B.
mendacium, diuitiarum congregationem sequitur, mendacio enim diuitiae augeri solent. parte quarta. folio 383. B. Interlinea.
mendacium omne vitium prohibendum sit. parte 1. folio 165. A. & fo. 147. A. B.
In mendacio pernicioso duo communiter occurrunt vitia. Primum est patens, scilicet falsa significatio. Aliud est latens, scilicet intentio fallendi quae in corde consistit, sicut deo nota. parte 4. 341. H.
A mendacio maxime officioso excusare patres vete. Testamen non viderit magna necessitas. Certum est enim, quod apostoli non fuerint immunes à peccato. parte 1. folio 87. H. & folio 108. F.
mendacia obsteritum Hebraeorum vitium approbata sunt autoritate diuina, quia scriptum est, Deum bene fecisse obsteritibus. parte 1. folio 124. C. & folio 247. A. B. Item parte 3. folio 368. F.
mendax iudicandus non est qui dicit falsum quod putat verum. Econtra mentitur ille qui dicit verum quod putat falsum, nec est liber à mendacio, qui ore nesciens verum loquitur: sciens autem non esse verum, voluntate mentitur. parte sexta. folio 63. E.
mendax dicitur diabolus, & pater mendacij. par. 5. 212. H.
mendax ille dicitur, non tamen pater mendacij qui mendacia alijs iuuenta solum refert, sed mendax est, & pater mendacij, qui non solum refert mendacia, sed etiam ea fingit. parte 5. folio 212. H.
mendicantium ordinum fratres quidam impudenter se ingerunt ad curias principum non vocati, aliqui vt fugiant ordinis pauperitatem, & aliqui vt per hoc promoueantur ad aliquam dignitatem. par. 4. 244. D.
mendicantium ordinum frater arguebat quosdam monachos de declinatione religionis suae. Et vnus respondit: Quando moneta vestra tantam accurrerit sicut nostra, tunc milium erit delecta. par. 4. 244. D.
mendicitas non est, sed potestas, quod euangelizans, sibi necessaria sumit ab eis in quibus Deo militat, & quos tanquam cultorem vineam exerceat, vel tanquam gregem pascit. par. 6. 124. E.
mendicus, qui petit: pauper qui sibi non sufficit. parte tertia. folio 143. E.
mendicus & indigens omnino non erit inter vos, dictum est Iudaeis in veteri Testamento de mendicantibus publicis, quod non debebant permittere Iudaei. Sed in lege Christi quae amoris est lex, quid faciendum sit animaduertant dispensatores ministeriorum Christi. par. 1. 147. H.
mens & spiritus differunt. par. 6. 55. E. & F.
mens dicitur facies spiritalis ad modum faciei corporalis. parte 6. 65. F.
mentem hominis iuxta substantiam nihil implere potest nisi creatrix trinitas, quia tantummodo secundum operationem & voluntatis iustitiam anima de his quae creatae sunt impletur. parte 6. 172. E.
mens humana non potest Deum contemplari, nisi condescendat ei. par. 1. 205. E. Interlinea.
mens est templum & domus Dei & conscientia fidelium: quae si in lesione proximi peruersas cogitationes profert, quasi in spe lunca latrones resident, & simpliciter gradites inuadunt, & sic mens

fic mens iam non domus Dei, sed spehanca est latronum. par. 5. fo. 116. F. Item par. 6. fo. 256. H.
mens in quo habitat Deus per gratiam, per templum designatur. Hoc autem templum pollutur per peccatum, & maxime si fuerit per assuefactionem continuatum, quomodo pugatur. parte 2. 232. D.
mentis puritas & corporis maxime disponit hominem ad cognitionem diuinorum. par. 5. 242. G.
mens pensare non valet, intuitibilis virtus, quibus sibi meatibus inflatur quibus ad se modis veniat, & quibus recedat. parte 3. 68. E.
mentem hominis Deus dum in suo timore format, concipit: dum ad apertas virtutes prouehit gignit: sed si extolluntur, relinquit, & frigidit de vtero exeunt, id est à visceribus pietatis. parte 3. 71. C. in med.
mentes spiritus sancto repletas dicit scriptura aquas, quia sancti qui spiritu luante ad summa rapiuntur, ne aliqua elatione superbiunt, quibusdam tentationibus reprimuntur. par. 3. fo. 54. C. in princ.
mentes iustorum per intentionem suam omnipotenti Deo affiunt, atque in scriptura quasi os eius intuentur. parte tertia. folio 48. A.
mens iusti studet vni semper haerere, iniqui variatur, quia praeter Deum nil sufficit, & ideo quod modo petijt, mox fastidit. parte 3. 67. B.
mens dum ad Deum anhelat, & omnia secularia despiciit, omnia mox ei vertuntur in tentationem, & eam affligunt, sed dum transitorio labore atteritur, à perpetuo liberatur. parte 3. folio 17. E.
mens circumclusa (sicut aqua) ad superiora vade exit redit, & laxata per ima d'perit. par. 3. 20. C.
mens hominis quae stare noluat cum potuit, iam non potest stare, etiam cum vult: sed semper desiderijs variatur, vt quietus actionem desideret, occupatus quietem. parte 3. folio 21. B. in princ.
mens hominis in libertate condita dum carnis desideria nutrire vult, in fontem deceptionis pro foetido cibo cecidit: per gratiam autem reuocata ad veniam, carcere semper stringitur, ne per desideria vagetur. Et ponitur de hoc exemplum de captiua legata. par. 3. 27. B.
mentes nostrae sunt domus, in quibus per cogitationem habitamus. par. 1. 146. E.
mens tabernaculum vocatur, in quo apud nos absconditur, cum foris in opere non videtur. parte tertia. folio 28. F. & folio 54. G.
mens perfecta solet inuigilare, vt non solum peruersa agere renuat, sed omne uitam quod in se per cogitationes turpiter ligatur terreat. par. 2. 39. B.
mens aditus tota virtute muniendus est, ne eam hostes penetrare foramine negliget cogitationis, parte secunda. folio 101. A. & D.
mentis custodia forti qui non est munitus, vix cofusio est, quia dum virtutes se agere extimat, subintrant vitia nescientem. Ibidem. D.
mentis innocenti plerumque: quaelibet res respicitur, sed in ipso conspectu animus concupiscentiae gladio confoditur. parte 2. folio 103. B.
mens electorum dem inter aduersa, vel prospera manet immota, quadratam sibi inest: virtutis figuram monstrat. parte 2. folio 244. C.
mentis perfecte iudicium est, cum quis pro generali fidelium sospitate, quasi vnitatis & fraternitatis memor, supernae pietatis supplicat. par. 1. 352. B.
mens quando ex sui consideratione quod in alterum faciat colligit, lignum secundum speciem suam semen producit, & recti operis gemen parit. par. 1. 25. G.
mens prouecta in actionibus turbulenti seculi, incipit propter utilitatem fraterne societatis, & de corporalibus agnitionibus producere opera quae profunt animus viuis, & forsissimas agnitiones quibus fluctus seculi dirumpuntur, & contemnantur. Et d' hoc figura. par. 1. 27. E.
mentes vsui vitae carnis inhaerentes, euelli ab infimis non possunt, nisi gradatim ducta praedicatione proficiant. parte 1. folio 145. B.
mentes carnalium pro amore seculi dura quaedam, quasi quaedam mollia & delectabilia ferre paratae sunt, dum in hac vita rerum culmina appropinquare conantur. par. 1. 281. E.
mens vesana iniquorum, quamuis cessationem à mundi labore dominus imperat, & quietis dulcedinem persequatur, tamen plus assiditque apertae carnalitatis, quam tenere blandia spiritaliter gaudet. Ibidem.
mentes hominum in mundo, magna nauis in mari dicuntur: Vni à quibus manantur, appetitus mentium: gubernaculum, cordis intentio: quae boni transgressis seculi fluctibus, salus portum petunt: reprobis quasi Scylla, vel Carybdi intereunt. parte 6. 213. F.
mens quando à cogitatione carnalium fluctu vacuatur, quasi ius ex carne liquatum in petra funditur. par. 2. 39. B.
mens cum concepta desideria sequitur, seruire rebus conuincitur quarum amorem superatur. par. 6. 41. B.
mens quae quiescit prius, magna putabatur, vilis abiecta; in actionis ostentatione cognoscitur, dum inani ministratone operis turpitu de nudatur. par. 4. 81. C.
mens praus desiderijs dedita, huius seculi labori relinquitur, vt

foris mundo velut ancilla seruiat, quia intus Deum nequaquam vt filia amat. par. 4. 81. F.
mentis quae sequitur ad cessationem peccatorum. parte 4. folio 96. B.
mentis statum qui perdidit, foris inconstans motionis fluxit, atque exteriorum mobilitate indicat quod nulla interiorum radice subsistat. par. 3. 315. E.
mens humana cum maligni hostis fractionibus inflatur, tunc dicitur olla succensa: sed cum per consensum in deiderijs praue persuasionis accenditur dicitur olla feruens. parte 3. fo. 80. D. in princ.
mentes terrenorum hominum quas humor carnalis concupiscentie fluidas facit, dicuntur loca humentia. parte 3. folio 78. C. circa fin.
mentes secularium temporali gloriae deditae, appellatione calami designantur. Qui tanto apud semetipsos iustus manserunt, quanto alii & nitidi exterius ostenduntur. par. 3. 78. C.
mentes secularium dum ad exterioriorem gloriam per superficialitatem tendunt & desunt, nulla intus firmitate solidantur. parte 3. folio 78. C.
mens hominis est mare. Quasi fluctus maris sunt cogitationes mentis. par. 3. 53. E.
mens praua semper in laboribus est, sicut bona semper tranquillat: quia aut molitur mala quae inserat, aut metuit ne sibi haer ab alijs inferantur. par. 3. 35. B. post princ.
mentibus praus nihil est laboriosius, quam si in huius mundi laboribus non laborare praecipiantur. par. 4. 115. B.
mentibus bonis, est vsque ad tentationem cordis flamma ardeat, vsque ad consensum tamen tentatio non exurit. parte 4. folio 301. E.
mens nisi ab exterioribus abscondatur, interna non penetrat. parte 3. 15. C. in princ.
mentes iniquorum, quia damna sua considerare negligunt, innocentiam perdamt. Amittunt namque à corde innocentiam, ab ore veritatem, à carne continentiam, & per accessum temporis ab arate vitam, sed haec se perdere non conuincunt carnis seculi occupati. par. 3. 15. H. in princ.
mentis domus est quaelibet res per quam dilectionem habitat animus. par. 3. 33. B.
mentis dispositio per verbum oris aperitur. parte tertia. folio 60. D.
mentis domus quatuor angulis consistit, id est prudentia, temperantia, fortitudine, iustitia, & in mente quae his quatuor erigitur ceterae virtutes quasi cor: si ioboles se inuenire possunt, & quomodo. par. 3. 7. F. & G.
mentem quae quatuor virtutibus cardinalibus erigitur, spiritus ante omnia eandem contra singula tentamenta septem virtutibus instruit. Ibidem. G.
mentis fames est silentium verbi Dei, quo subtracto tentatio carnis inualecit, quae est bellum. par. 3. 17. E.
mens iusti in amaritudine est semper etiam in prosperis quasi amaritudinem aduersitatis ingeminat. par. 3. 47. B.
mentis secretum intrare postpositum exteriorum tumultibus, est ad tabernaculum redire. Ibi enim dominus cofatur, & quod foris agendum est publice: intus silenter auditur. parte 1. folio 297. D. post princ.
mens nostra à carnis delectatione est separanda, non à carnis necessitate cura, ne curam factam in desiderijs. par. 1. 221. G.
mentibus foris sparsis ad seipsum redire nunquam difficile est, quia prauititer se semel capios tanto quod delectabiliter tenuit: quanto quod liberum non licet. par. 1. 127. E.
mentem peccatoris post peccatum incipientis dolere diabolus delinit blanditjs, ne ad debitam penitentiam perueniat. Modo enim diolam facta grauiora, modo nihil esse quod factum est, modo misericordiam deum loquitur, & tempus ad penitentiam pollicetur, vt dum per haec decepta mens dicitur penitentia diffatur, & tunc plenus absorbatur supplicijs, quae nunc gaudet in delictijs. par. 1. fo. 97. F. & fo. 98. D. E. & F.
mens libidinis vi, in corpore carnalis fornicationis intantum capriatur, submergitur, & absorbitur, vt in ipso monente nihil aliud cogitare homini liceat, aut intendere: quia ipsam mentem captiuam subdit ipsa submersio & absorptio libidinis, & concupiscentiae carnalis. par. 6. 41. F.
mente peruersa dulcia graue per quietem dona despiciuntur, & pro carnalibus voluptatibus laboriosius vita itinera: etiam lachrymis plena, concupiscuntur. parte prima. folio 281. E.
mentes peruersae contemnant habere, vbi spiritaliter gaudent, & desideranter appetunt, vbi carnaliter gemant. parte prima. folio 281. E.
mentibus praus ac pollutis, non sunt secreta dominicae incarnationis credenda, sed qui ad si dem venientes cor mundauerunt. parte 1. 297. F.
mentis inique consilium quando vanum esse probatur, quo se impune peccare arbitrabatur, tunc caput inimicorum nudari dicitur. par. 1. 371. E.
mentis ciuitas si murum silentij non habet, patet inimici oculis. par. 3. 333. F.
mentem tanto inimicus sine labore superat: quanto seipsa quae vincitur contra semetipsam per multiloquium pugnat. Ibidem.
mens cum se per verba extra semetipsum iacet, apertam se aduersario ostendit. par. 3. 333. F.
mentis interior, afflictio magis apparet in oculo quam in. L. 3 partibus

metalla igne conflagra, fordem in se alienam atque insulem non retinent. par. 3 137. E
metallum constatum metaphorice punitionem filiorum israel notaui. par. 4 242. H. in fine

M I G
migma quid sit. Dicit tamen Lyra: Quid autem intellexerit Hieronymus per migma, nescio. Sed in Hebraeo habetur sic, mixtum forte comedent &c. par. 4 57. E

M I L
miles sine oculis dicebatur quantumq; fortis carens sapientia. par. 3 328. G
militi vnicuique qui a primizia conueratione proficit, Deus praesidet. par. 3 76. A. B

M I M
mimi per subtilitatem manuum, & localem motum aliqua sic transmutant, quod homines non percipiunt, & multo fortius demones hoc possunt, & multo maiora. parte prima. folio 138. D

M I N
mingens ad parietem denotat canem, vel infirmum, vel masculam. par. 2. fo. 91. F & fo. 152. A
minima qui spernit, paulatim deficit. par. 1 290. A

M I M
mimicatio quae est in se alienam atque insulem non retinet. par. 3 137. E
mimetice plures libri veteris Testamenti conscripti sunt. parte 4. folio 2. C

M I R
mirabile dicitur alicui, quod transcendit cognitionem eius. parte 3 289. D
mirabilia sunt quaedam simplicibus, quae tamen non sunt mirabilia sapientibus. Alia sunt mirabilia simpliciter sine magna, transcendunt facultatem totius naturae creatae. parte tertia. folio 289. D

M I M
mimicatio quae est in se alienam atque insulem non retinet. par. 3 137. E
mimetice plures libri veteris Testamenti conscripti sunt. parte 4. folio 2. C

quaratur. Non enim soluere possunt nisi viuat quem soluunt. Sed ad quid soluendi potestatem accipiunt, cum iam à Deo liberatus & viuificatus quem soluunt, quantum parte prima. folio 52. C
ministri ecclesiae qui debent adhaerere capiti Christo, significantur per cines, & debent esse discernimi, id est per ordines debite distincti, & officijs suis intenti. parte secunda. folio 300. D

M I R
mirabile dicitur alicui, quod transcendit cognitionem eius. parte 3 289. D
mirabilia sunt quaedam simplicibus, quae tamen non sunt mirabilia sapientibus. Alia sunt mirabilia simpliciter sine magna, transcendunt facultatem totius naturae creatae. parte tertia. folio 289. D

M I R
mirabile dicitur alicui, quod transcendit cognitionem eius. parte 3 289. D
mirabilia sunt quaedam simplicibus, quae tamen non sunt mirabilia sapientibus. Alia sunt mirabilia simpliciter sine magna, transcendunt facultatem totius naturae creatae. parte tertia. folio 289. D

miracula considerata ex parte virtutis actiuae, vnum nō est maius alio, sed quantum ad rem factam, & quantum ad modum fieriendi, sic vnum est maius alio. par. 6 173. B
miraculum diuinae virtutis est manifestatorium, sicut sigillum epistolae appensum, voluntatis ipsius scribentis est declaratum. par. 5 31. C

Ezechia, vbi videbatur sufficere vnum de minimis. par. 2. 181.
 E. & 182. C
 miraculum quod fit in statione & retrogradatione solis, an sum-
 mum teneat gradum in miraculis. parte secunda. fo. 181. E. &
 182. F.
 miraculum in retrocessione solis tempore Ezechiae, & statione
 solis tempore Ioseph, & in eclipsi solis tempore passionis Chri-
 sti, quare nemo Graecorum, aut Barbarorum reliquit in scri-
 ptis suis par. 2 181. F. & 182. B & C
 miraculum factum tempore Iosue in statione solis an minus vel
 maius censendum sit miraculo in retrocessione solis tempore
 Ezechiae par. 2 181. G. & 182. C
 miracula fieri per malos non est inconueniens fieri pro malis.
 par. 1 68. A
 miracula aliqua possunt fieri per artem magicam, sed illa perti-
 nent ad curiositatem tantum & vanitatem. parte quinta. fo-
 lio 42. H
 miracula aliqua possunt demones facere non tamen possunt fa-
 cere ea quae excedunt totam facultatem naturae. parte quinta.
 fo. 217. A. B
 miracula Elihu in dupla proportione ad miracula Eliae, & quot
 & quae vterque fecit. par. 2 162. F
 miracula plura fecerunt sancti noui Testamenti Dei virtute, igno-
 rantes penitus nomen tetragrammaton: & absurdissimum videtur
 creaturam institutam à Deo assignare pro ratione sub
 qua propriae sunt miracula. par. 1 131. F
 miraculorum diuinitate subtrahuntur à sancta ecclesia, prius quam
 in illo damnato homine (quem assumet) Leuitian appareat.
 par. 3 80. E
 In miraculis fictis à sacerdotibus, vel eis adherentibus propter
 lucrum temporale, aliquando fit in ecclesia maxima deceptio
 populi. Et talia sunt extirpanda à bonis praelatis. par. quarta.
 fo. 33. H
 mirandum maxime inter omnia, quod homo terrenus & corrupti-
 bilis ad spiritualium vel celestium possessionem perueniat.
 par. 3 68. C
 mirari est aliquo modo videre, vt clausus oculus sentit lucem.
 par. 3 6. B
 mirra quid significat, & quae eius proprietates. parte quarta. fo-
 lio 37. E
 mirum in modum vsq; hodie gloria domini quae templum de-
 seruitat super moesem Oliueti, & in signo crucis rutilans spe-
 ctat templum in cineres dissolutum. parte quarta. fo. 226. F.
 Interlinea.
 myrmicoleon quid sit. par. 3 15. A
 myrrha est nomen arboris aromaticae, & inde procedit duplex
 gutta, vna per modum sudationis, & illa vocatur prima: alia
 per incisionem corticis, & talis vocatur myrrha secunda, &
 est minoris efficaciae quam prima. par. 1 196. G
 myrrha arbor est Arabiae, altitudinis quinque cubitorum, similis
 spicae quam achantium vocant, cuius gutta viridis atque amara
 vnde nomen accepit myrrha. par. 3. fo. 357. A. & 412. B. Item
 par. 1. fo. 156. F. G. & 328. F. post prim.
 myrrha est carnis amaritudo quae pellit vermes malorum deside-
 riorum & male conscientiae, & seruat à putredine vitiorum.
 par. 3 49. E. & 362. A
 myrtus quid significat, & eiusdem mysticatio. par. 4. fo. 92. E. &
 405. H. & 407. H. in prin.
 M I S
 miseri conuictibus non est peccatum, sed quod fit, de carne pre-
 natali sit: & quod de corpore mortuo propter peccatum semi-
 natur, cum vinculo peccati nascitur, & moritur. parte tertia.
 fo. 157. G
 miseri non licere in paradiso ad gignendos filios qui sentiunt,
 forte putant omne connubium peccatum esse. parte prima.
 fo. 37. B. C
 miser est mundus qui tot homines alligat vitijs & retinet. Sed quis
 intelligens hanc miseriam condolet mundo? immo in morte
 à complexibus auelli non possunt. par. 4 388. B. C
 miser quod nullus sit, melius est, quam vt tu facias misericordiam.
 par. 3 281. A
 miseros qui optat esse, vt faciat misericordiam, crudelem habet
 misericordiam: sicut crudelis est medicus, qui vt exerceat ar-
 tem suam optat multos esse aegros. par. 3 281. A
 miseri de rebus temporalibus gaudent, sed tamen dum dispensa-
 re eadem sine tribulatione non valent, ea cura pinguntur mise-
 ri qua praemuntur. par. 3 56. G. in fi.
 misericorum proprium est tanto maiorem aestimare suum dolo-
 rem, quanto alienum minus intelligere studuerunt, & quo ma-
 gis dolorem suum sentiunt, alienum sibi aequari non consen-
 tiunt. par. 4 181. H. in med.
 miseratio est anxietas supportatio, quia sicut in corporalibus
 duo simul iuncti leuius portant onus, quam vnus solus, sic suo
 imodo compartiens alteri suppouit se cum eo suo oneri. par. 6.
 fo. 99. G
 miserator: & misericors dicitur Deus. Primum intelligitur de crea-
 tione, secundum quam natura creata producitur de non esse
 ad esse. Secundum de his quae adduntur super naturam. par. 1.
 fo. 208. B. & 288. H
 miseratio simulata instructio est. par. 1 161. E
 miserere mei Deus &c. psalmus quinqueagesimus, quare plus fre-
 quantatur. par. 3 157. B
 misereri, parere, condonare, est proprium Dei opus: Irasci ve-
 ro & punire non solum, sed alium est. par. quarta. fo. 53. A. D.

& fo. 54. C. in prin.
 misera grandis, vt quia desperatur emendatio, non adhibetur
 correctio. par. 4 338. B
 miseria humana duplex est. Vna in vite progressu. Altera in egres-
 su. par. 3 418. D
 miseria hominis quaedam est contracta, & quaedam per ipsum
 acta. ibidem
 miserijs & penalitibus huius vite subiectus est homo, quia ip-
 so peccante, iuste substractum est ab eo donum originalis iusti-
 tiae, per quod liber ab omnibus istis miserijs fuisset. parte 4.
 fo. 428. D
 miseriam heu quantam incidimus qui ipsum bonum ferre non
 possumus, ad quod videndum creati sumus. parte quarta. fo-
 lio 213. G
 miseriam mulierum in statu innocentiae non fuissent. par. 1. 43. B.
 cir. finem.
 miseria Iudaeorum duplici de causa fuerunt. Prima fuit occisio
 innocentium. Secunda vana confidentia in auxilio Aegyptio-
 rum. par. 4 197. H
 misericordia prius est in mente quam in opere. par. 2. fo. 286. F.
 Interlinea.
 Veritas sine misericordia non potest sustineri. parte 4. fo. 337. E.
 Interlinea.
 misericordia sine veritate negligens facit, & qui his caret, nec
 scientiam Dei habet. ibidem
 misericordia proprie loquendo est actus interior miserantis. Mi-
 seratio vero effectus exterior. par. 3 119. G
 misericordia in duobus consistit. In dando & dimittendo. Qui
 enim dimittit esse peccauit, dimittetur ei. Qui dat, datur ei.
 par. 3 299. D
 misericordiae opera facere impediunt duo hominem. Primum
 est ex nimia dilatione, cogitans quod venit tempus magis opor-
 tunum ad distribuendum pauperibus. Secundum impedi-
 mentum prouenit ex estimatione longitudinis vite propriae.
 par. 3 353. F
 misericordiae diuinae impetratio, & conseruatio sunt quatuor.
 Primum proximi vera compassio. Secundum innocentie con-
 seruatio. Tertium deuota oratio. Quartum est extremi iudicij
 trepidatio. par. 3 404. H. & seq.
 misericordiae diuinae impetrationem quot & quae impediunt.
 par. 3 405. D
 misericordiam domini quicumque vult praedicare alijs primo se
 continentius viuendo dignum exaudiri praebet, & sic oret,
 nec prospere euentura quae postulat dubitet. parte secunda.
 fo. 251. E
 misericordia quicumque pauperibus non impendit, vel ab eis
 qui non habent velut iuste exigit, de domo sua excutitur, id est
 de caetu ecclesiae, in qua putabat se perpetuo manere, & de la-
 boribus suis scilicet in fructibus in quibus se laudabiliter labo-
 rasse putabat, nihil profusus laboris recipiet labores enim sine pie-
 tate non possunt apud Deum fructuosos esse. parte secunda. fo-
 lio 260. A
 misericordiam pertinere ad haec vitam aeternam temporalem, mag-
 nam autem misericordiam remunerationi concurrere sem-
 piternae. par. 2 239. A. cir. fi.
 misericordia bona est, sed non debet esse contra iudicium: iudi-
 cium autem dicit quod iustum est. parte prima. fo. 171. F. post
 principium.
 misericordia Dei est omnibus gratuita & spontanea. Cum enim
 miseretur gratia est, cum indurare permittit, iustum iudicium
 est, quatuor occultum. par. 1 203. A. Interlinea.
 misericordia sine iustitia, remissio & tepiditas, iustitia sine mis-
 ericordia, seueritas & austeritas dicitur. par. 5. fo. 8. E. H. Item par.
 3. fo. 329. B. Item par. 2 15. C
 misericordia nunquam impletur, quia etsi miserere quantum po-
 res, plus tamen debes velle. par. 1 217. A
 misericordia licet omnibus impendenda est, maxime tamen
 illis qui Christi nobiscum sunt membra. parte prima. fo-
 lio 347. B
 misericordia omnibus impendenda est, in quo praependidi sunt
 iusti qui sunt ex fide &c. par. 6 80. E
 misericordia plenitudo est virtutum par. 5 134. F
 misericordiae corporalis opera quot sunt, & datur sufficientia co-
 rundem. parte quinta. folio 79. G. Item parte secunda. fo-
 lio 116. D
 misericordiae opera corporalia & spiritualia verbis compre-
 henduntur cum expositione. par. 1 90. H
 misericordiae spiritualis opera Christus iudicaturus non addu-
 cit, sed misericordiae corporalis opera, & quare. parte quinta.
 fo. 78. B
 Pro misericordiae operibus specialiter, & per quamdam appro-
 priationem dicitur reddenda beatitudo, licet pro operibus
 vniuersis generaliter sit danda. parte tertia. folio 254.
 F. G. & H
 misericordiam facere cum egenis, & iniustitiam cum iniuste op-
 pressis magis placet domino quam victimam. par. 3. fo. 329. B.
 in finem.
 misericordiae operibus intento congruit psalmus quadragesimus.
 par. 3 144. D
 misericordiae opera, mystice charitatis perfectionem instantur.
 par. 5 77. E
 misericordia non indigent caeli, vbi nulla est miseria. par. 3. 130.
 C. & 165. E. & 170. E
 misericordiae caelestis operi frustra expectas, frabene virtutis
 fructibus

fructibus inuides. par. 5 137. E
 misericordiae diuinae est, vt mundi huius peccat abundantiam. par.
 4. fo. 251. E. & est eius male facta subuertere. fo. 254. A
 misericordia & iustitia quomodo sunt in praemiatione sanctorum
 & damnatione malorum. par. 3 119. G
 misericordia magna Deum de caelo deposuit, corpore induit, vt
 pareret, moreretur, quid ergo non potest dare, cum seculum
 se rogatur Deum signoscere. parte tertia. folio 157. B. cir-
 ca finem.
 misericordia inter Dei proprietates tenet quandam excellentiam:
 propter quod dicitur quod misericors est eius proprium. par. 3. 135.
 G. & extensius. fo. 136. B. C. D
 misericordiam ostensam vt videant, sunt multi qui nolunt fana-
 ri. Sed quomodo ceci videtur etiam ostensam? Bene si velint:
 quia ipsa lux est salutare &c. par. 3 212. A
 misericordia an primum reuelata sit Moysi, & nulli ante eum,
 quia non legitur proclamasse misericordias domini, etiam
 in casu in quo multum videbatur requiri. parte prima. fo-
 lio 228. B & E
 misericordia domini in seculum seculi. Viginis vicibus nomi-
 natur secundum Rab. Sal. & etiam Hebraeos, ad demonst-
 randum xxvj. generationes quae praecesserunt à principio mundi
 vsq; ad dationem legis in monte Sinai, in quibus mundus fuit
 sustentatus sola diuina misericordia, & non exalicuius legis da-
 tae à Deo obseruatione. par. 3 289. C. D
 misericordia Dei pleno fluuiio comparatur. parte tertia. fo-
 lio 174. B
 misericors post bonam dispensationem bonorum vite pre-
 sentis, bona caelestis patriae possidebit. parte prima. fo-
 lio 375. H
 misericors dicens esse Deus, si semel indulgentiam tribuisset:
 nunc autem cum frequenter delinquentibus misericordiam
 impendit, multum misericors appellatur. parte secunda. fo-
 lio 238. F
 misericors dicitur Deum scire bene in generali, nescire tamen
 cui miseretur in particulari. par. 3 27. B. in fi.
 misericors dicitur aliquis qui miseriam alterius accipit corde ad
 releuandum. par. 4 35. F
 misericordia Iudaeorum dicitur nubes matutina quae aliquando
 dissoluitur oriente sole sine pluuia &c. sic illorum misericor-
 dia est sine effectu, & per consequens ficta. parte quarta. fo-
 lio 340. D
 missa non celebratur in vespere nisi ex aliqua necessitate, vt in or-
 dinibus, & potissime sabbato sancto propter protractionem
 officij &c. Et in natali domini celebratur missa de nocte, & qua
 re. par. 4 286. C
 missae ordo quod est genus speciale orationis ostenditur quomo-
 do scilicet debeant missarum solempnia celebrari. parte sexta.
 fo. 118. A
 missae tres celebrantur in die natalis domini, & quare. parte 3.
 fo. 291. H
 missarum officia quae in die festiuitatis natalis domini cantantur
 scilicet in gallicantu, in aurora, & in die, quaedam sequen-
 tibus diebus repetuntur, & quaedam non, & quare. par. 3. fo-
 lio 192. A
 missio spiritus sancti in signo visibili fuit signum euidentis glorifi-
 cationis Christi, & stabilitiois in regno caelesti. Et haec missio
 facta fuit ad literam in monte Sion super centum viginti cre-
 dentium nomina. par. 3 89. B. C
 missio filio & spiritu sancto conuenit. Visibilis. Et haec missio sa-
 pientiae gentium à patre potest dici praecipuum loquendo large.
 par. 3 411. F
 mysteria occulta designabant aliquando prophetae per insolitu-
 modum scribendi, sicut poetae per figuras grammaticas
 signant aliquid subtiliter intelligentibus, quod est vulgari-
 bus & simplicibus occultandum. parte sexta. fo. 277. D. & fo-
 lio 281. D
 mysticos sensus si non omnia gerunt, non mirum quia nec om-
 nes rami arboris fructum ferunt. parte prima. fo. 78. E.
 Interlinea.
 mysteria ingentia designantur in omnibus penes veterum gestis.
 par. 2 40. F
 mysteria & subtilia fidei vtrum sint omnibus indifferenter pro-
 ponenda. Arguitur pro & contra. Cum responsione & solutio-
 nibus argumentorum. par. 6 142. H
 mysteria legis diuinae omnia, non sunt omnibus patefacienda,
 sed pro captum ingenij quolibet & profectu scientiae atque vit-
 tutum. par. 1 438. F
 mysteria non sunt reuelanda irrisoribus & blasphemis. parte 5.
 fo. 99. C
 mysteria ecclesiae non sunt propalanda, nisi summatibus viris.
 par. 1. fo. 165. C. & 328. G. cir. fi.
 mysteria eadem ecclesiae multis figuris repetuntur, sed repetita
 noui semper aliquid afferunt. par. 3 361. A
 mysticorum obscuritas significatur per noctem. parte quarta.
 fo. 146. F
 mysterium Christi absconditum fuit à seculis & generationibus:
 recte horum scientia putei dicuntur. parte prima. fo-
 lio 300. A
 mysterium aeternae generationis filij Dei & suae factae incarnatio-
 nis notatur. par. 3 377. D. & 338. B & C
 mysterium incarnationis per quod omnes homines reducuntur
 ad vitam beatam, est illud quod principaliter pertinet ad diui-
 nam praedestinationem. par. 3 142. G & H

mysterium Christi fuit in veteri Testamento occultum. parte 4.
 fo. 47. C
 mysterium incarnationis diuinae quomodo longinquum à cog-
 nitione nostra. par. 4 110. B
 mysterium incarnationis est causa principalis efficaciae baptisina-
 lis, per quam filius Dei vniuersi sibi humanam naturam in mun-
 dum descendendo. par. 5 195. F
 mysterium Christi per istam ostensum fuit ad deiectionem su-
 perborum, & exaltationem humilium. parte quarta. fo-
 lio 3. H
 mysterium regni caelorum est secretum ecclesiae militantis à Chri-
 sto apostolis concessum. par. 5 44. G
 M I T
 mirefcere solet vir iniquitatis confessionibus. parte tertia.
 fo. 162. B
 mitis est quem mentis asperitas, seu amaritudo non afficit, sed
 simplicitas fidei ad omnem iniuriam sustinendam instruit. pa-
 tieretur. par. 5 18. B
 mitis est quem non rancor vel irascit, sed omnia equanimiter
 sustinet. ibidem
 mites sunt qui malis moribus dominantur. ibidem
 mitis animus non est inter diuitias, curas, odia, & huiusmodi
 materia vix ad purum delectatur. par. 5 18. E
 mitis non est qui prius pauper non fuerat. Prius est contemptus
 seculi cui datur aeterna, inde mores temperat mansuetudo &
 lenitas, & impossibile est secundum gradum ascendere, nisi pri-
 mum apprehenderit. par. 5 18. E
 mitiatis quasi magnae virtutis magistrus se facit dominus: quod
 non faceret nisi via summae perfectionis ista virtus esset. par. 5.
 fo. 18. B
 mitra pontificalis habet duo cornua: & quare. par. 3. fo. 123. E.
 Item par. 5 46. G
 mitti ad iustificationem hominis per gratiam dicitur tantum filius
 & spiritus sanctus, & non pater: & quare, licet tota trinitas iusti-
 ficet hominem. par. 3 411. F
 mitti conuenit filio & spiritu sancto non solum visibiliter, sed
 etiam inuisibiliter. ibidem
 MIX
 mixtum ex elementis, non est aliquod elementorum, nec ipsi fi-
 mul sumpta, quia tunc mixtum non esset aliquid vnum. par. 5.
 fo. 187. G
 M N
 mna Graece vel mina lx scielos habet, id est obolos mille ducentos.
 parte quarta. fo. 284. A. Item par. 2. fo. 147. G. Item par. prima.
 fo. 212. B
 M O A
 moab tam vbis quam prouincia nomen est. par. 2. fo. 158. F. &
 323. A
 moab est prouincia Arabiae. par. 4. fo. 168. F. Item parte prima.
 fo. 16. B
 moabitarum rex vt tradunt Hebraei in molauit filium suum: &
 quare, & quid inde factum est. par. 4. fo. 360. A. Item par. 2. fo.
 164. D. & E. Item par. 1 16. B
 moabitas & Ammonitas prohibitos esse intrare ecclesiam Dei
 triplici modo intelligitur. par. 2. 268. D. Item par. 1. 357. D. Id
 par. 4 181. I
 M O B
 mobile primum nominatur diuersimode, propter diuersitatem
 eorum quae sibi competunt. par. 1 30. E
 M O D
 modeste agendum cum potentibus huius seculi, qui frequenter
 derident innocentium simplicitatem, quibus tamen debetur
 honorem conferre debemus, sed non contra Deum vel contra
 mandata eius. par. 3 400. A
 modicus primum & secundum de quo Iesus locutus est discipu-
 lis suis, quomodo siue pro quo accipienda sunt. parte quinta.
 fo. 232. G & H
 modij vel mensurae sex hordei ipsius Ruth quid signant. parte 2.
 fo. 59. B & C
 modios tres colligit deuota persona & simplex sermones audien-
 do & opere adimplendo. Et sunt sanctitas meditationis, veri-
 tas locutionis, & sinceritas bonae operationis. par. 2. fo. 58. D.
 in prin.
 modus debitus, est vnum, quod est commune omnium virtutum.
 Et hoc declaratur in agibilibus & in speculabilibus. parte 3.
 fo. 391. A
 modus viuendi alicuius consuetus, vulgariter dicitur tunica eius.
 par. 3 362. H
 modus antiquorum fuit post foedera inita simul comedere. parte
 2 14. H
 modus hominum facientium pacem ad inuicem est dare mutuo
 dexteram manus. par. 4 443. H
 modus depressorum est inclinatio capite, & quando liberantur
 caput eleuare. par. 1 261. C
 modus est hominum qui sunt attoniti & meditandi impone-
 re furam vnius cruris super femur alterius. par. 2. fo. 50. F. & fo-
 lio 51. A
 modus antiquitus erat, qui in vna parte chartae scribebatur dos: &
 in alia parte donum propter nuptias, & inter duas scripturas
 fiebant signa, per quorum medium scindebatur charta, & da-
 batur vna pars viro, & altera mulieri. par. secunda. fo. 289. C.
 in med.
 modus erat antiquorum & specialiter Hebraeorum, non ingre-
 di sancta loca pedibus calcatis. Et inde est quod Saraceni non
 audent

audent intrare locum orationis nisi disalcati. parte prima. fo. 127.G
modus fuit antiquorum sapientum scribere diuina metrice, vel per modum laudis. par. 3. fo. 97. F. in med.
modus erat antiquis, quod captiu ducedantur nudatis capitibus, ad maiorem eorum confusionem & victoriae declarationem. par. 1. fo. 351. F
modus veniendi ad praelium est venite venite & coniungim. & modus fugiendi est vagari per diuersas vias. parte prima. folio 364. C
modus optimus siue dispositio optima bellantium est, quod per nimiam separationem aduerfarium non ingrediantur aciem, & per nimiam coniunctionem vnus non impediat alium ad aduersarios inuadendos. par. 4. fo. 354. C
modus inuidi est quod bonum aliorum sibi maius videtur quam sit. par. 1. fo. 123. G
modus super est quod astutiam serpentinem suam puter sapientiam, cum tamen sapientia non possit esse nisi respectu finis boni. par. 1. fo. 123. G
modus testificandi virginitatem mulieris fuit per matronas fide dignas, quae ad petitionem patrum videbant virginem fecerit quando debuit tradi viro. par. 1. fo. 356. G
modus Hebraeorum pro victoriae habitus fuit canere canticum. par. 2. fo. 50. G
modus pugnandi Gedeonis & eius exercitus quis fuerit. par. 2. fo. 41. F
modus afflictionis alicuius in cruce apud antiquos quis fuerit, de quorum numero Christi afflictio in cruce fuit horribilis. par. 3. fo. 115. B
modus triplex est diuinum locutionis, siue responsionis. parte 3. fo. 62. C
modus contemplandi philosophorum & sanctorum & quomodo differunt. par. 3. fo. 268. H
modus antiquorum sapientum fuit in vacatione ipsius contemplationis & doctrinae legis, vitam finire. parte secunda. folio 194. B
modus loquendi amantium ad expressionem amoris mutui est, loqui econtrarijs. Sicut sponsus dicit aliquando sponsae predicte. Vade, non cura de te. par. 3. fo. 364. D
modus feruenter amantium est estimare, quod omnes cogitant de eo quod habent cordi. Et datur de hoc exemplum. par. 5. fo. 241. D
modus luxuria erat apud idololatras. Mulieres cingebat se fure superius quasi ligatae, sedentes in via per quam transibant homines procedentes ad idola, & si extra viam aliqua trahebatur, cognoscebat carnaliter, & atrimine liberatam se putabat, & rediens ad fociam exprobrabat ei quod non fuerat digna sic ab idolo visitari. par. 4. fo. 207. B
modus mulieris parturientis est ponere manus suas ad lumbos. par. 4. fo. 151. C
modus ludaeorum est, ex dolore scandere vestimenta, maxime propter blasphemiam Dei. par. 4. fo. 66. C
modus regum Assyriorum fuit transferre gentem sibi subiectam de terra sua nana ad aliam. ibid. B
modus Romanorum fuit scribere causam crucifixorum super lignum crucis. par. 5. fo. 239. D
modus docendi idem non conuenit omni doctrinae. Et quis sit modus docendi sacram scripturam siue sapientiam diuinam. par. 6. fo. 34. G
modus debitus docendi veritatem est primo hanrire in animo, post effundere populo in praedicatione. parte sexta. folio 215. G
modus docendi proprius ipsius Dei est, illuminando. scorda in-terius. par. 6. fo. 148. F
modus cognitionis humanae naturalis est ex sensibilibus ad intelligibilia. par. 5. fo. 201. B
modus loquendi eorum qui scripturas canonicas scripserunt est de se in persona alterius loqui. par. 5. fo. 225. G
modi annuntiantium Christi tempore Pauli fuerunt quatuor: quorum duo mali, & duo boni. par. 6. fo. 98. H

M O Y

moysi multa nomina dantur propter diuersos actus. parte 2. folio 194. B
moysi mater quae fuerit, par. 1. fo. 125. B. D. E. & 126. F. & 127. A. & 132. H
moyses quomodo in aquis inuentus, & lactantes aliquas respuir, & vnde nomen accepit. par. 1. fo. 125. A
moyses aduixit filia Pharaonis ad patrem, cui ille coronam suam imposuit, quam statim Moyses proiecit, quoniam ibi sculptum simulacrum vidit: vnde sacerdos qui ibi aderat voluit interficere eum, sed filia Pharaonis liberauit eum. parte 1. fo. 125. F
moyses quomodo & quare occidit virum, cum non esset constitutus iudex eorum, etsi iudex, tamen videtur poenam iniustam intulisse. par. 1. fo. 126. B. & 127. A
moyses vi Hebraei dicunt, de interfectione Aegyptij accusatus, & decollari adiudicatus, quomodo euasit. parte prima. folio 126. C
moyses occidendus per Pharaonem quomodo mirabiliter liberatus fuit secundum Hebraeos, scilicet Pharaone & seruis suis plagatus. par. 3. fo. 198. F
moyses contra praecipium regis Aegypti fuit saluatus. par. 1. fo. 115. D & G
moyses vt dicunt Hebraei, habuit gracilem vocem, & fuit inci-

concisus labijs, quomodo hoc fit intelligendum. par. 1. fo. 132. G
 137. A. B. C
moyses quomodo fuit nutritus, & in filium adoptatus. Item quare sic vocatus. parte prima. fo. 115. G. H. & folio 126. B. C. & folio 132. H
moysi vxor quae fuerit, doctores Hebraei & catholici variè dicunt. Aliquid filiam regis Aethiopiae. Alij verò S-phoram fuisse. par. 1. fo. 284. F. H. & 285. A
moyses se separauit quo ad thorum ab vxore, vt dicit Rab. Sa. & quare. par. 1. fo. 284. H. Et quomodo hoc innotuit Aaron & Mariae sorori eius. par. 1. fo. 285. B & H
moyses cur petijt se subtrahendum a regimine populi dicens: Non possum solus etc. cum communiter in alijs excessibus populi misericorditer se habebat. par. 1. fo. 283. F & G
moysi Deus non in sua substantia apparuit, sed per angelicam visionem. par. 1. fo. 177. G. in prin.
moysi licet visio diuinæ essentiae non fuerit pro aliquo tempore concessa, tamen alias fuit sibi concessa in vita praesenti. parte 1. fo. 203. D
moysi quando dixit dominus: Noui te ex nomine. parte prima. fo. 204. B
moyses vt conuenienter exequeretur regimen populi, duo erant necessaria. par. 1. fo. 204. C
moysi videtur Deus duo concessisse, vnum quod regimen populi esset per Deum & non per angelum, secundum quod Deus ambularet cum populo per cohabitationem in tabernaculo. par. 1. fo. 204. D. & clarius de hoc. fo. 205. A
moysi quando vixit, non legitur aliqua mentio de angelo loquenti sibi, vel ei apparente. par. 1. fo. 204. D
moyses dicere ductorem synagoga immediatum sine alicuius angeli praesentia, & potiore quam Petrum pastorem ecclesiae, an huiusmodi fauere videatur hoc dictum. parte prima. fo. 205. A
moyses videns angelum, & audiens dominum, quare non legitur adorasse. Mos enim sanctorum erat in huiusmodi visionibus seu apparitionibus adorare. parte prima. folio 128. F. & fo. 130. F.
 127. E
moyses quare discalciati iubetur. par. 1. fo. 130. G
moysi immolatio super montem per dominum insinuata, fuit duplicis effectus duplex signum. par. 1. fo. 130. G
moysi non petenti nec dubitanti, sed insufficientiam suam recognoscenti datur signum pro sui confortatione. par. 1. fo. 138. G. & fo. 130. & 133. G
moyses quomodo, quare, & propter quid quaesuit a domino si dicerentur mih: Quod est nomen eius, quid dicam? par. 1. fo. 128. H & 129. A. B
moysi indicauit Deus nomen tetragrammaton, non solum quantum ad vocem, sed etiam quantum ad significatum. par. 1. fo. 135. G. & 136. E. F. & 137. A. B. C
moyses maximus propheta totum quicquid scripsit, ordinavit ad Christum & c. par. 1. fo. 146. B
moyses quomodo dixit inter cetera: Et ostendam praecipua Dei, & legis eius, cum lex Dei adhuc nulla esset scripta. parte prima. fo. 160. F
moysen cum quo tanta & talia loquebatur Deus, cur ab alienigena pallus est admoneri. ibidem
moyses recedens de castris promisit se reditum quodragesimo die, sed hoc non fecit, & quare, & inde populus idololum fecit. Fictitium Iudaei de hoc fabulantur. parte prima. folio 198. B
**moyses non ita videbat Deum familiari conspectu vt desiderabat, & quomodo. par. 1. fo. 102. E
 moysi vbi & quando fuerit concessa talis visio scilicet diuinæ essentiae, non vidi (ait Ezra) determinatum ab aliquo doctore. par. 1. fo. 285. D
 moysi concessum fuit in praesenti vita videre Dei essentiam, vt dicit Augustinus. & vnde hoc trahitur. Sed secundum Hebraeos non vidit diuinam essentiam. parte prima. fo. 203. B. D. & folio 285. D
 moyses vnde poterat quae ab origine mundi gesta sunt, vel in sine gerenda, narrare, nisi spiritus Dei inspiratione? vnde potuisset de Christo propheta? par. 1. fo. 340. B
 moyses an & quomodo populo legem explanauit, vnde decim diebus eundo per viam, cum talis explanatio requirat quietem doctores & auditorijs. par. 1. fo. 329. F. in prin.
 moyses quadragenas tres, vt Hebraei dicunt, seruauit, vt catholici verò expositores tenent quod fecit in monte tantum duas quadragenas. par. 1. fo. 342. B. C. D. G. & 343. C
 moyses in monte Sina quando legem primitus accepit, intravit nubem vbi erat Deus: Et quare tabernaculum intrare non poterat, descendente nube & implente tabernaculum. par. 1. fo. 217. E. F.
 moysi facies cornuta dicitur, erant enim quidam radij miri splendore procedentes in altum ad modum cornuum. par. 1. fo. 206. H. & clarius 208. C
 moyses quare non habuit faciem cornutam in primo descensu, sicut in secundo. ibidem
 moyses in toto pentateucho non legitur praecipisse, vt crederetur Christo, nisi in hoc loco tantum vbi dicitur: Propheta suscitabo eis de medio fratrum etc. conformiter ad hoc euangelicè. Si crederetis Moysi crederetis for. & mi. parte prima. fo. 362. C
 moyses & ceteri patres veteris Testamenti per spiritum in altitudine contemplationis leuati, prauidere poterunt gratiam noui**

noii Testamenti, sed eam in carne expectare non poterunt: in fide autem & spe mortui sunt. par. 1. fo. 377. A
moyses cur de solo sabbato postquam descendit, populum monuit. par. 1. fo. 207. B
moyses quomodo dicitur dixisse: Non possum solus sustinere vos etc. cum alibi scribitur est, quod Ietro sacerdos Madiam cognatus hoc ipsi suggesserit. par. 1. fo. 330. A
moyses dicens, non possum ultra egredi & ingredi etc. au propter corporalem imputationem corporis hoc dixerit & c. parte 1. fo. 368. B. & 369. A
moyses quomodo conquiritur, quod solus sustineret onus populi, cum de consilio Ietro cohiuerit tribunos & centuriones. par. 1. fo. 282. C. D. & 283. E
moyses dicens: Niquid de petra ista producemus aqua vobis etc. cum loqueretur haec, non de spiritu sancto, sed de spiritu peccati loquebatur. par. 1. fo. 282. G & H
moyses inquiens: Sexcenta milia etc. & tu dixisti: Carnes dabo eis etc. an hoc diffidendo dixerit, an querendo & c. parte 1. fo. 282. B
moyses dicens: Dominator domine Deus meus, & misericors, & clemens etc. an sint verba quibus exprimitur forma orationis ipsius Moysi, vel an potius sint verba Dei docentis Moysen vias suas, ita vt non sint intelligenda in sensu vocatiui casus sed nominatiui & c. parte prima. fo. 1. 7. D. E. F. & 208. A. B. D. & 288. G
moyses quare dixit, cur imposuisti pondus populi huius super me, videtur, quod impositum fuit Moysi hoc petenti, seu volenti. par. 1. fo. 283. F & G
**moyses cum dixit: Non possum solus sustinere etc. petendo homines adiutores cum hoc non posset solus, aut cum societate implere, nisi per potentiam diuinam, quae possit cum Moysae solo, sicut etiam cum socijs. par. 1. fo. 283. F & G
 moysi cur fuit electio commissa septuaginta virorum de senibus populi, cum senectus ad literam intelligatur, non numero annorum computata, sed senectus mentalis, quae a solo Deo verè conficitur, qui cor intuerit. par. 2. fo. 283. H
 moysi electio quare plus commissa fuit quam populo, cum per hoc quod populus eligit suos maiores, magis pax populi conseruatur. par. 1. fo. 283. H & 384. A
 moyses in spiritibus distributione ad lxx. viros an se habuit effectiue, ita vt reuelando veritates confortaret lumen naturale in illis, an materialiter & ministerialiter. parte prima. folio 184. B & D
 moyses quare obiurgatus fuit per Aaron & Mariam eius sororem diuersa causa a diuersis traduntur. parte prima. fo. 284. F. G. H. & 285. B
 moyses & Aaron, an, quare, quando, & vbi peccauerunt. parte 1. fo. 297. B. & 298. B
 moyses & Aaron, an dicendi sunt praeparatores. parte quarta. fo. 76. F. H
 moyses dicens: Audite rebelles & incredulian: & quomodo hoc dicens peccauerit. parte prima. folio 297. H. & folio 298. G & H
 moyses quomodo dixit: Vnde mihi carnes, vt dem multitudinem etc. cum ipsi non videant hoc petiisse a Moysae. parte prima. fo. 283. F & G
 moyses non solum docuit Aaron & filios eius legem, sed totum populum, & ideo pater totius populi, vel saltem doctor legis debet reputari. par. 1. fo. 271. C
 moyses quomodo consecrauit Aaron, cum non esset sacerdos. par. 1. fo. 218. H. & 229. C
 moyses per capita, partes, & libros distinguit, cum indiuisa & eadem sit historia. Et quare. par. 1. fo. 213. G
 moyses licet credendus est in magna perfectione, postquam vocatus est, tamen nihilominus tenendum est eum postea profecisse tam in vita contemplatiua quam actiua. parte prima. folio 204. A
 moyses nihil in lege gloriosum habet nisi solum faciem, in euangelio autem totus glorificatur. par. 1. fo. 207. A
 moysi corpus vel anima, similiter & Elie non apparuit circa transfigurationem domini, sed ex aliqua subiecta creatura illa corpora formata fuerunt. Potest etiam credi anglico ministerio illud factum esse, vt angelij eorum personas assumerent. par. 5. fo. 149. G
 moyses an non solum in bono prophetae exc. debat alios in hoc quod ore ad ore loquebatur ei dominus, sed etiam in hoc quod ipse habebat reuelationes propheticas quandoque volebat. par. 1. fo. 386. A. B
 moysi commendatio hyperbolica per Paulum Burgensem reprehenditur in correctorio. par. 1. fo. 286. B
 moysi excellentia inter ceteros prophetas ostenditur. par. 1. fo. 284. B & C
 moysi humilitas declaratur, & in quo, & ad quos. ibid. C
 moyses loquens cum domino propter diuinam reuerentiam faciem abscondit. par. 1. fo. 217. G
 moysi scripta omnis qui male intelligit, & spiritalem legem carnaliter suscipit, destrahit ei: quia de verbis spiritus carnaliter sentit. par. 1. fo. 284. G. in fi.
 moysi destrahunt non solum Iudaei haeretici, qui non recipiunt legem & prophetas, sed qui impingunt ei quod homicida fuit, quia Aegyptium interfecit. par. 6. fo. 284. F
 moysi qui detragant & euangelia suscipere videntur, illis dicitur: Quare non timuistis destrahere seruo meo Moysi. Et merito arguantur, & quare. par. 1. fo. 285. B**

moysi derogandi materiam parant qui legem non spiritualiter exponunt. par. 1. fo. 285. B
moysi ne detragatur, danda est opera, vt lex spiritualiter intelligen- tur. par. 1. fo. 285. B
moysen Deus sciebat, quia Deo praer omnibus piacebat. parte 1. fo. 202. E
moysi vultus non deformis videatur, sed decorus & gloriosus, vt uertatur ad dominum, vt auferat a nobis velamen literae, vt non obrederemus, sed pro magnitudine sensuum eum glorificemur. parte 1. fo. 285. B
moysen & Aaron intra nubem quod receperit dominus non legitur, nec quod obtulerit nubes tabernaculum, nec quod apparuerit maiestas domini, nisi cum populus in eos surrexit, & lapidare uoluit. Ecce utilitas persecutionis etc. parte prima. fo. 291. F
moyses & Aaron sancti sunt & perfecti, & magis euangelij quam legis discipuli ostenduntur. parte prima. folio 291. G. & folio 298. H
moyses intelligebat quae esset uera circumcisio, quod uerum Pascha, quae uere neomenia, & uera sabbata: & tamen ea per rerum corporaliu speciem adumbrabat. parte prima. folio 271. C
moyses sanctificauit visibilibus sacramentis per ministerium sacerdotum: sed ubi ipse fuerit sacrificijs, vel oleo sanctificatus, ostenditur: inuisibiliter uero sanctificatus nemo negat. par. 1. fo. 252. B
moyses in nouissimis temporibus solutus erat calcamentum suum, ut alius arripere sponfam, & illa uocaretur domus discalciati vsq; in praesens. par. 1. fo. 217. A
moysi literas remoto uelamine, ita intelligamus, vt singulis dici uideantur, ut si intelligant auditores & obseruent, non eam in locum tormentorum etc. par. 1. fo. 320. B
moyses quare non fecit expressam mentionem de productione angelorum, nec de creaturis spiritualibus & inuisibilibus. parte 1. fo. 23. B
moyses ut imbecillitati rudium, seu simplicitati auditorium descendere, praetermissis inuisibilibus tam caelestem quam terrestrium, de visibilibus tantum mentionem facit. parte 1. fo. 32. A
moyses de caelestibus praetermisit, caelum empyreum, & angelicam naturam, & de terrestribus praetermisit duo elementa, scilicet aere & ignem, eo quod non ab omnibus percipiuntur. par. 1. fo. 30. A
moyses an habuit totiens, & ita communiter illustrationes propheticas, sicut Dauid, sp. ealiter intell. dualis. par. 3. fo. 85. C. D. & 86. B
moyses plus quam Abraham, & prophetae plus quam Moyses, & apostoli plus quam prophetae, Dei scientia eruditi sunt. parte 4. fo. 269. circa prin.
moyses propter denunciationem fuit propheta uilior, sed Dauid propter illustrationes mentales fuit excellentior. parte 3. fo. 86. A
moyses & Samuel ceteris paribus in postulatione quare praeferruntur. par. 4. fo. 131. E. & 229. E
moyses omnia quae nobis mystice faciendi designauit in alijs & tabernaculi constructione prius in illa caelesti conuersione (in qua cum domino quadraginta diebus fuit) facta in uerpernis ciuibz perenni obseruatione uidit. par. 1. fo. 177. B. & 184. B. C. & 186. E & F
moyses quomodo audacter petiuit a domino, quod ostenderet sibi faciem suam. par. 1. fo. 202. H
moyses quomodo potuit petere deleri de libro Dei, nisi dominus remitteret peccatum populi. par. 1. fo. 200. C
moyses an & quomodo potuit peruenire libellum repudij par te 1. fo. 358. H. & 359. B
moyses an tentauit dominum orando contra raias. par. prima. fo. 139. G
moyses cur posuit tempus orationis in regis arbitrio. par. prima. fo. 140. C
moyses quamuis a domino assecratus de praesidio, tamen orabat pro illo. par. 1. fo. 153. H
moyses quo die ascendit ad dominum pro legis susceptione. par. te 1. fo. 162. C. & 174. F
moyses quo die edificauit altare domino, & an edificauit nisi altaria, aut unum praecise. par. 1. fo. 165. E. F. & 174. F & G
moyses in primis tabulis nihil est operatus, sed in secundis. par. 1. fo. 105. D
moyses & Aaron ingressi sunt tabernaculum duplici de causa. par. 1. fo. 230. H
moyses an dubitauerit super uerbi domini impletiore. par. 1. fo. 232. H. & 281. H
moyses induit homines ad legis reuerentiam dupliciter. par. 1. fo. 330. B
moyses & Aaron & Maria condemnati ne intrarent terram promissionis & quomodo mortui. par. 4. fo. 417. F
moyses vidit totam terram promissionis oculis corporalibus, & termino eius australi vsq; ad aquilonarem, & ab orientali vsq; ad occidentalem. par. 1. fo. 334. C
**moyses terram promissionis uidit, sed id est ingressus. & a lege praedixit Christi gratiam futuram, sed praesentem non uidit cum. par. 1. fo. 371. E
 moysi ostendit Deus in momento totam terram promissionis, uirtute deitatis. par. 5. fo. 16. A
 moyses an pecebat uisionem terrae promissionis spiritualiter tantum.**

rum, vel corporalem tantum, vel secundum utranque, & quare sic desiderabat. par. 1. 334.B.E & G... moysi pena non fuit ut a plerisque putatur, non intrare terram promissionis, in quam & miser intraverunt: sed figura, q̄ qui sub lege essent & sub gratia esse nollent, non intrarent in requiem. par. 3. fo. 233.F. Item par. 2. 4.C...

illis doctores insuntur, qui ad opera Dei populum hortentur, non suis voluptatibus serviant. par. 2. 248.G... monasterijs hoc proprie convenit: Ecce quam bonum & licet omnibus Christianis congruat. par. 3. 286.E... monastica que est pars actus vite, consistit in acquisitione moralium virtutum, que reducuntur ad quatuor virtutes cardinales. par. 3. 375.C...

mortale ex suo malo exemplo diuini facere ruere in peccatum mortale, quia ex hoc mereatur mortem eternam, que est gravior morte temporali. par. 5. 56.C... mortis ad hominem, hoc certum est, sed ubi, vel quando, vel quomodo incertum est, mors ubique te expectat. par. 4. 220.H... mortis necessitas in nobis non impedit habitationem Christi in nobis per gratiam. par. 6. 18.G... Quando moritur, de carceribus corporum liberatur. par. 4. fo. 149.B...

te sexta. 224.B... mors iustorum designatur per egressum Noe de arca. par. prima. fo. 54.D... mors signatur per Iordanis transitum, & quare. parte 2. folio 48.D. in med. 264.H... mors in sacra scriptura requivoce & diuersimode accipitur. parte 1. 264.H... mors infligebatur in lege, & quibus parte prima. folio 168.B.C. D.G.H... mors non debet infligi de rigore pro furto simplici. par. prima. fo. 94.H... mors iustorum quamvis sit penalis, tamen est gloriosa: mors autem impiorum est ignominiosa. par. 3. 377.C...

224.B... 264.H... 377.C... 264.D... 166.H. in fin. 155.B... 43.B... 55.D... 158.H... 250.F... 123.A... 123.A... 250.B... 123.A... 111.E... 153.A... 346.E... 346.E...

mortui antiquitus cum diuinitis recondebantur. par.3. fo. 12, G. circa finem

mortui an & quomodo dicantur omnes in deserto, qui egressi sunt de Aegypto. par. 1. 336. E

mortux dicebantur similitudinarij in veteri lege ciuitates destru & par. 1. 264. H

mortux vel mari dicebantur res inanimata consecrata in lege Moyfi, sicut possessiones ecclesie dicuntur amortizari. par. 1. fo. 264. H

mortux ponitur pro vltura, & cum quibus erat licita. par. prima, fo. 71. C

mortuiniun, quod est per se mortuum, erat abominabilius tan gere quam illud quod interficiebatur, vt comedetur. par. 1. fo. 134. G

mortua temporis inter creationem angelorū & eorum lapsum, fuit modica. par. 1. 25. D. in med.

morus arbor describitur, & eius fructus. par. 5. fo. 168. F. Item par. te 2. 102. B

moralis doctrina omnis suavis est, in qua eminet p[er]u[er]sa. par. 1. fo. 262. D

In moribus magis mouent facta quam verba. par. 4. fo. 30. H & 138. H

mos pulcher & salubris in ecclesia & doctrina patrum inoleuit, vt & his qui cathedrizantur, quatuor euangeliorum sacramen tum explanentur. par. 2. 249. G

mos ille pulcher rursus vnde in ecclesia inoleuit, vt per singulas ho ras diuine psalmodie lectio de veteri & nouo Testamento dicatur, & nocturnis, cum à ceteris laboribus cessatur, officia persoluantur. par. 2. 269. B

mos fidelium est ab omni iniuria hospites defendere. par. 1. 72. E. Interlinea.

mores beluinos & ferinos debet omnino perimere, vt peruenias ad mansuetudinem beatorum mortificata totius iracundię f[er] ritate. par. 1. fo. 3. 8. F. in prin.

mores in melius commutare non sufficit, & à malis recedere, nisi & de his que facta sunt fassis fiat. par. 6. 77. E

mores hominum, actus & voluntates punguntur in animalibus, ex quibus fiunt mundi vel immundi. parte prima. folio 233. A & D

mos erat antiquorum (vt dicunt aliqui) in ventilatione messis face re coniuiuium messoribus, & dormire de nocte in area. par. te 2. 58. D

mos fuit apud veteres in p[re]ciosa ornamenta regum post obitu eorum pro exercijs in viua vrentur, sed sine cadaueribus. par. 2. 215. A

mos erat & adhuc est in pluribus terris, q[ue] oculi mortuorum clau duntur per amicos propinquos. par. 2. 292. H

mos erat antiquorum, q[ui] persona p[re]dilecta clauderat oculos de functi. par. 1. 113. B

mos peccantium est, cum vota implent, Deo gratias agunt, sed non in corde par. 3. 154. E

mos fuit antiquus, vt adepta de hoste victoria fornicis sibi erige rent, in quibus virium suarum laudes describerent. par. 3. folio 328. F & H

mos est sanctus de se quasi de alijs loqui. par. 3. 24. G

mos humane locutionis est, cui Deus se coaptat, vt humane in fir mitati conueniat. par. 1. 71. A

mos sanctorum est vbi aduersarius vincitur, hymnum Deo glo rificationis offerre. par. 1. 153. F. in prin.

mores incoliti, in profundum malorum pertinaces trahunt. par. 1. fo. 63. E. Interlinea.

mores terre de facili accipiunt homines, in qua habent habita re. par. 1. 245. B

MOT

mortium fuit triplex quare iacob recessit à Laban. parte prima. fo. 94. B

morus cum sit prior ipso tempore, quare de tempore sit mentio inter primò creatura, & non de motu: vel vbi de ipso inuatur. par. 1. 30. C

motus corporum celestium facit varietatem effectuum in ele mentis, quorum rationes in celo p[re]xistentes, non possunt ab hominibus planè comprehendi. par. 3. 72. F

motus celi ordinatur ad completionem numeri electorum. par. te 3. 237. C

motus capitis vel manuum sicut sibilus solet significare diuersos effectus. par. 4. 187. H

motus sensuales rationem ad consensum mortalis peccati trahent, sunt totaliter extirpandi, sed qui rationi deseruiunt, in ope re virtutis sunt seruandi, & de hoc figura. parte prima. folio 319. D

motus fortis anime redondat ad corpus. parte quarta. fo. 117. H. Item parte tertia. fo. 210. C. & fo. 331. C. Vide in Cordis dis positione.

motus maiores repellunt minores. parte quarta. folio 134. H

In motu omni vel accessu rationabili, mobile duo intendit. scilicet minimum motus, & causam quare mouetur. parte sexta. folio 155. B

MOT

mouere potest natura spiritalis naturam corporalem ad motu localem. par. 3. 34. H

moueri homines non debent ad motum passionis, sed ad instin ctum rationis, que est quedam participatio diuini luminis, & de hoc figura. par. 1. 279. H

MVL

mulatum generationem ex equo & asina quis primus modam adinuenit. par. 1. 100. F. & 101. B

mulier quandoq; sexum significat, quandoq; infirmitatem. par te 3. 430. F

mulieres, vsus Hebręe locutionis dicit, non corruptas, sed femi nas. par. 6. 84. E

mulieris formatio exprimitur per modum ædificationis, & qua re. par. 1. 39. B. in prin.

mulier de costa viri facta est, & hoc propter multiplicem ratio nem. par. 1. 28. H

mulier quare de hominis latere siue costa fuit formata. parte 1. fo. 38. H

mulieris formatio de costa, vtrum fuit per additionem alterius materie, an per multiplicationem eiusdem materie. parte 1. fo. 39. B. in med.

mulier quare non de pede vel de capite, sed de costa formata est. par. 1. 39. B

mulier est formata in adiutorium viui in procreatione proli & eius nutritione, & etiam in cohabitatione. parte tertia. folio 403. F

mulier est creata propter virum, quia facta in adiutorium viri, & sic naturaliter est subiecta viro, in cuius signum subiectionis debet caput velatum habere. par. 6. 49. G

mulieres non debent dominari nec regere propter defectum dis cretionis & constantie. par. 1. 160. H

mulier quomodo sub viri potestate tradita est, cum & ante pec caatum facta est, vt vir ei dominaretur. par. 1. fo. 42. F. in fi. & G. in fi.

In mulieribus solet magis vigere deuotio, secundum illud quod canit ecclesia: Intercede pro deuoto femineo sexu. par. 3. fo. 363. C

mulier quælibet que ad vrbium p[re]dicatoris concepit spiritum deuotionis, & relinquit fastum secularum atque luxum, Chris to desponsatur per obseruationem castitatis. parte 1. folio 82. H

mulier que non est discursiua de domo in domum, est exemplū pulchritudinis spiritualis & exterioris honestatis. par. tertia. fo. 415. F

mulieres habuit dominus in comitatu suo que ministrabant ei, sic & apostoli, & quare. par. 6. 45. E. & G

mulierum plangens super passionem domini quare magis descri bitur quam virorum, cum & multi viri dolerent. par. quinta. fo. 180. E

mulier bona & casta viro suo p[re]bet honorè in omnibus, eiusq; vir tantus ipsa domum bene regens, quasi gratiam addit coro nam. par. 3. 320. E

mulier est gloria viri, & non imago viri, ad designandum quod tam vir quam mulier inuestigant ad imaginem Dei secundum naturam intellectualem, vir tamen perfectus. par. sexta. fo. 49. G

mulieris in fronte ornamentum preciosissimum est vtercundia. par. 3. 395. C

mulieres sanctę discant quam sedulitatem p[re]gnantibus debeant exhibere cognatis. par. 5. 125. E. H

Ad mulieris gratiositatem multum facit, quod mature & hone stè incedit, & calcariis pedibus. par. 3. 365. D

mulieris naturaliter diuersus est à viris color, motus, incellus, vi res. par. 1. 355. E

mulierum propriè est pulchritudo. parte prima. folio 118. F. Interlinea.

mulieribus prophetandi actus est prohibitus, licet quantum ad illuminationem mentis non repugnat sexui muliebri. parte 6. fo. 56. H

muliebri sexui consolatio in hoc datur, per Delboram scilicet, ne pro infirmitate desperet se prophetiam posse suscipere. par. 2. fo. 35. F

mulieres cum apostolis spiritum sanctum recipientes similitur prophetauerunt, quod patet de quatuor virginibus Philippi. par. 6. 167. H

mulier ante esum de ligno peccauit. parte prima. folio 41. B. circa finem

mulier sicut autor culpę fuit viro, & vir executor erroris, ita mul ier prior post resurrectionem vidit, ne per petui reatus opprobrium apud viros sustineret. parte quinta. folio 182. B. & fo lio 120. E

mulieribus prohibuitur est querere in ecclesia per modum dis putationis. par. 6. 56. H

mulieribus audire, non loqui datum est, discere, non docere. par te quinta. fo. 110. D. Item parte quarta. fo. 51. E. Item par. 2. fo lio 5. A

mulier dicitur ædificari de costa instar domus, quia sicut domus nos defendit ab incommodis, imbribus, caumatibus &c. Ita mulier constructa est, vt sit domus & receptaculum naturalis simi effectus nature. generationis, in qua præsertur ab in commodis, fouetur nutrimentis. par. 1. 40. C

mulieribus opprobrium est non habere filios, non habere p[re]mia nuptiarum. par. 5. 124. B

mulier in generatione proli licet habeat rationem passiuam, mi nistrando materiam, tamen in alio se habet in ratione actiua. I. materiam p[re]parando, & conceptum fetum fouendo. par. 2. fo. 171. H

mulier facta est propter filios procreandos. parte prima. folio 38. A

mulic

mulier sicut subditur viro in domestica vita: ita ad virum perti net procurare necessaria vitę pro se & vxore sua, & familia. par te 1. 43. B. in fi.

mulierum ordinem in generationibus texere virum constructum sit in scripturis. par. 5. f. 9. A. B. & fol. 135. B. Item par. 6. f. 12. F. Item par. 1. f. 161. E

mulieres in genealogia Iesu Christi postea quales fuerint, sanctę scilicet vel peccatrices, & quare ibi connumerantur. par. 5. fol. 5. F. G. & fol. 6. A. & fol. 8. F. G. H. & fol. 10. C. D. E. F. Item par. te 6. 280. B

mulieris purgatio siue purificatione post partum quare magis mu lieri quam viro p[re]cipitur, & de quo & quare purgatio p[re] cepta est. par. 1. 276. D

mulier post partum quot diebus erat immunda, & quare immū da indicatur, & quid sit moraliter significantium. parte 1. fol. 335. F. & f. 236. B

mulier per oblationem mundabatur à culpa que contrahitur in conceptu. par. 1. 235. H. in fi.

mulieres singulis mensibus nature reddunt tributa. parte 1. folio 241. B

mulier quo tempore patitur menstrua, & quot diebus prohibe batur intrare locum sacrificij, nec habitare cum homini bus, nec communicare cum alijs in cibo & lecto. parte 1. folio 241. C

mulieres licet non succederent in hereditate, tamen quādo vxor post maritum defunctum sine liberis remanebat, ipsa tenebat partem hereditatum ad vitam, & illam poterat vendere, inquan tum erat sui iuris. par. 2. 59. D

mulier proeclat ætatis, & si adhuc muliebria contingant ei, de seniore parere non potest, de iuvene potest, parte 1. folio 70. E

mulieres temporibus pristinis habitationē habebāt cum puellis separatim in domibus virorum, vbi faciebant opera que com perunt muliebri, & talis dicebatur domus matris suę. par. 1. fol. 81. D

mulier exercere non debet actus viriles, vt predicare docere, & similia. par. 1. 355. H

mulieres non debent ferre arma viroium siue vasa, nec viri econ uerfo, & quare. par. 1. 355. G. & H

mulieres ne exercent opus aduocandi, in iure cautum est. par te 6. 56. H

mulier lingua corporaliter deleatur florum & pomorum odoribus, & sponis amplectibus: per que designantur metapho rice diuine consolations, que dantur sperantibus in dominū. parte 3. 357. H. in fi.

mulier danda est homini fenstro. Vnde Themistocles: Malo filię meę vitum qui eget pecunia, quam pecuniam que eget vi ro. parte 3. 395. D

mulier siue vxor siue filia, non debet discursare euagando sicut Dyna filia iacob. Item necesse secretum cordis committe dum ei, sicut Sanson Dalila patefecit. par. 3. 395. D

mulieres docent pueros suos proprios mores. parte 4. folio 425. F

mulier siue vxor sicut non nimis est artanda, ita nec etiam nimis laxanda. par. 3. 396. C

mulier de adulterio potest accusari dupliciter, vel ante vel post contractum matrimonij. par. 1. 356. F

mulieres vrum essent virgines, cognoscebantur in arce transitu. parte 1. 319. C. Item par. 2. f. 56. A

mulier si scienter contrahat cum frigidis non potest eam cognoscere, vt doctores dicunt, nihilominus tenet contractus. parte 2. 125. F

mulieres figurantur, que libidinis causa miscentur viris ad rē po ralem quantum, quem p[re]stat & vestimentum, sed pelles vete rate proiectantur, & muliebris consuetudine veteratę amicitia respiciunt. par. 1. 241. B

mulier insolens quantumcumque restringatur, vias tamen ad ma le agendum adinuenit, & est sicut oleum in manu compressum. parte 3. 335. C

mulieris lubricę captus amore, per partes consumitur. Vnde: Fe mina, corpus, opes, animam, vim, lumina, vocem: Polluit, anni hilat, necat, eripit, orbat, acerbat. par. 4. 246. D

mulier lubrica significatur per ollam znoam rubiginatā, & po test dici olla Vulcani. par. 4. 245. H

mulierem nō tangere est homini bonum quantum indiuiduum ratione triplici. par. 6. 42. B

mulier stulta in aquis furris & pane prohibito, & illicita cōnu bia dulciora esse assuevit. par. 3. 318. E

mulieris decipula fortissimi capti sunt, Salomon, Sanson, Dauid. parte 3. 316. F

mulierum familiaritas castissime declinanda est, ex casu sanctis simorum hoc experimentum dante. parte 4. 254. H

mulierum familiaritates, maxime suspedarum, homo quilibet quantumcumque sapiens, & etiam senex, fugere docetur ex tam miserabili casu sapientissimi. par. 3. 148. H

mulieris gentiliū ad honorem idoli prostitutebant se, & in tali luxuria credebant sacerdotibus, eo quod non faciebant pro pria concupiscentia moti, sed magis ad honorem idoli. par. 2. fol. 148. C

mulieres idololatrarum modum luxurię habebant, nam siue cingebant se superius, quasi ligatz aliquo magno crimine, sedō nes in via per quam transibant homines procedentes ad idol.: & quomodo per coitum se liberatas à crimine sperabant, alijs

esprobantes quod non fuerant dignę sic ab idolo vilitari. par te 4. 207. B

mulierum familiaritas quantum est horrenda atque fugienda, offenditur nobis pro hoc quod Balaam non potuit debellare filios Israel per demones, & tamen eos confudit, & afflixit per mulieres. par. 1. 308. D. in fi.

mulieres Hebręe quando Pharo voluit impedire multiplicatio nem populi per generationem opprimendo viros laboribus ne vacarent amplexibus, vxores eorum componebant & ad specula, & quare. parte 1. 211. G

A mulieribus monemur nos elongare, ne verbis earum, signis & aspectibus decipiamur, & de hoc figura. parte 1. fol. 310. E. in fine.

mulieres tantum garrunt, fabulis perstreperunt, nec sciunt esse g lentiū, de infantibus suis, aut de lana, aut de necessarijs cogi tant: discunt circumire domos, non solum verbosè loquentes que non oportet. par. 1. 208. H

mulieres ingressę in Ægyptum, aliqui dicunt nullam computa ri. parte 1. 115. F

mulieres non numerantur in libro numerorum, & quare, neque serui nec Ægyptij. par. 1. 325. A

mulier innoxia à zelotypia, an virtute aque in qua sacerdos ma ledicta congescit, potuit concipere etiam abique virili semine, vt aiunt dicere Hebręos. par. 1. 274. A. & C

mulieres alienigenę fuerunt in duplici gradu. parte secunda. fol. 128. G. H

mulieris manus apprehendens verenda hominis, vt liberet ma ritum suum de manu secum ligantis, p[re]cipitur amputari. parte 1. 361. G

mulieres gentiles in sacris martiris portabant arma viri. parte 1. fol. 355. B

mulieres antiquitus in lamentationibus vocabantur, carmen lu gabre p[re]cipientes, ad commouendum alios ad pietatem. par te 4. 125. E

mulieres in conuiuio Assueri segregatę comedebant à viris, & ponuntur due rationes, & quare. par. 2. 305. C

mulier quedam de vrbe Iordanem venerat in Ierusalem, & cum alijs fuit ibi obfesa, & angustia famis confritta coxit prop rium filium & comedit. parte quarta. folio 51. F. Item parte 5. fol. 173. G

mulieres p[re]gnantes p[re] angustijs & doloribus pariebant ante tempus fetus imperfectos: & siccitatem moriebantur, & à ma tribus comedebantur. par. 4. 108. G. H. & f. 201. A

mulieres in obfisione Sanaan comedunt filios p[re] famis ma gitudine. par. 4. 118. H. & f. 197. D. H

mulier nata pauperrime, à viro magno educata misericorditer, & tandem ornata & sibi matrimonialiter desponsata: que tamen exposuit fe omni adultero inuerecunde, significat metaphoricè magna flagitia à populo Iudeorum. parte 4. 230. G

mulier que dam nutriens paruulum, qui eodem lecto cum ea ia cebat: & cum decimum ætatis annum impleset, & illa fuisset calefacta vino, induxit puerum ad carnalem copulam, & sic alijs noctibus sequentibus que de eodem concepit. par. 2. fol. 148. G

mulieres tres, scilicet Thamar, Raab, & Ruth, fuerunt viris suis ex quibus conceperunt accidentaliter coniunctę. parte 5. fol. 5. G. & H

mulieres Iudæas que ex frequenti partu & labore itineris erant deurpatę, Indas reuertentes de Babylone contempserunt, & duxerunt mulieres alienigenas, que docebant filios à Iudæis gentitos idololatrare. par. 4. 425. F

mulier emorrois fuit curata in via duplici de causa. parte 5. fol. 34. C

mulier que dominum Iesum Christum beatificauit & laudauit contra vituperium Iudeorum, fuit beata Marcella famosa san cta Marthe sororis Lazari. parte 5. 55. D

mulieres longe erant in Christi crucifissione, respectu militum. Christum crucifigentium, sed propè respectu aliorum astantium. par. 5. 86. C. & f. 181. C

mulieres emerunt aromata ad Christum vngendum feria sexta, antequam intraret solennitas sabbati, quando erat eis licitum aliquid emere & parare. par. 5. 181. F

multi (vt Salomon) bene incipiunt, & male desunt. Dicique beatus ante obitum nemo supremaque funera debet. parte 2. fol. 211. G

multi que docent verbis, malis destruunt exemplis. parte 4. fol. 187. F

multi per baptismum ad fidem transunt, sed ad celestem patriā paucissimi perveniunt, & de hoc figura. par. 1. 513. C

multa sunt homini sano impossibilia, que sunt homini furioso possibile. par. 4. 304. D

multiplicatio feminis Agar, non fuit completa in bonis promissis Abraham, sed in Saracenis, & Agareni dicuntur. parte 1. fol. 67. C

multiplicatio potest fieri à Deo dupliciter. Vno modo per addi tionem, alio modo sine additione. par. 2. 165. G

multiplicatio peccatorum non incipit tempore Noe, sed an. e. parte 1. 50. B

multiplicatio terrę nascetur sequitur ex influenza corporis eg lectus tanquam ex causa efficiente, & ex bona dispositio ne ter rē, tanquam ex materiali causa. par. 1. 88. D

multitudo quandoque tenetur collectiue, quandoque diuisiue. parte 2. 146. G

M

multitudo

Multitudo credentium differentiam habet. par. 6 11. H
multitudo filiorum Abrabe stellas comparat quantam ab bonos & arene quantum ad malos. par. 6 155. G
multitudo quedam est laudabilis. par. 1 313. B
mulus ex asino & equa gignitur: multa ex equo & asina. par. 2. fol. 241. A. Item par. 1. f. 100. F
M V D
Mundare nos debemus in quadragesima instate dominica refur-

quia una massa est que tota in Adam perijt. parte quinta. folio 231. C
mundus iste dicitur tenebr: & nos, pro his qui in ignorantia vivunt, nec lumen veritatis recipiunt. par. 1 342. B
mundum in maligno esse positum declaratur per multa. parte 4. fol. 169. G
mundus dicitur civitas, & quis in primis sit. parte 1. folio 309. A
mundus dicitur civitas circumstantie, & quare. parte 3. folio 127. A. E

munere ab omni iustus manns excurit, quia in eo quod recte agit, nec ab humano corde inanem gloriam, nec ab ore laudem, nec a manu querit recipere dationem. parte 4. folio 169. A
munus suum qui Deo placere optat, prius charitatem proximo excolat. par. 5 20. G
munus nullum acceptabile est Deo extra ecclesiam catholicam. parte 1 345. A
munus Deo oblatum non proficit offerenti, nisi sit in charitate. parte 5 21. C
munus oblatum ponimus in altari de terra, si actus nostrus dominice incarnationis fide solidamus. par. 1 165. E
murena pisces est similis anguilla. Et dicitur concipere a serpente, & animam habere in cauda. par. 3 3. B

mutilare seipsum vtrum alicui licitum sit. Arguitur pro & contra cum responione. par. 5 86. F. G. H. D. f. 36. D
mutare est in silentio loqui quantum ad homines, & latrare quantum ad canes. par. 1 145. G. in med. 171. C
mutuandum est. Sed cui & in necessitate. par. 1 171. C
mutus factus cum obsessione demoniis, non legitur aliquis in veteri Testamento curatus, licet legatur arrepti a diabolo. parte 5 35. A

mutuum debet dari ex charitate, quae est principium merendi apud Deum, nihil tamen sperandum. nihil extra sortem nec fortium quibus & quo ordine fieri debet, secundum Rab. Sal. parte 1 171. C
mutuum debet dari ex charitate, quae est principium merendi apud Deum, nihil tamen sperandum. nihil extra sortem nec fortium, nec aliud. par. 5 142. D
mutua filiarum cum diabolis copulatio, seductarum & seducendum animarum, ad diuersa schismata prostitutio est. parte 1. fol. 98. A. Lucitineua.

N A A

Naason fuit princeps tribus Iudae in deserto post patrem. par. 5 5. H
Naason nomen est civitatis. Est etiam nomen principum principum tribus Iudae. par. 2 283. G

N A B

Nabal debet inclinari ad exauditionem petitionis David. Et hoc quinque rationibus. par. 2 91. B
Nadabo est civitas nobilis, in quo erat Chamos idolum, quod & Beelphegor. parte 4 168. F
Naboth maluit mori, quam facere vt paterna hereditas & possessio antiqua in regis impij mutaretur delicias, parte 4. fol. 41. B. in med.

Nabuchodonosor, hoc nomine plures nominati sunt. parte 4. fol. 294. F. & f. 296. B
Nabuchodonosor dicitur esse primus & secundus. parte 4. fol. 294. F. & f. 296. C
Nabuchodonosor magnus, dicitur a magnitudine operum quia regnum Chaldaeorum quod ante ipsum fuit paruum, valde ampliavit, & monarchiam fecit. par. 4. fol. 294. F. Et fuit potentissimus inter reges Babylonis. f. 3. I. F.

Nabuchodonosor quomodo ab eventu hoc nomine vocatus est, & de nominis interpretatione, & de mirabili eius educatione. parte 4 294. F
Nabuchodonosor oblitus fuit somnium suum, sed Pharaon non fuit oblitus: nam integrum reulit ipsi Iosephi rationes assignavit. par. 1 107. C
Nabuchodonosor primò regnavit in Chaldea, & postea obtinuit regnum Assyriorum, & factus est monarcha, & anni eius varie computantur. par. 2 185. G

Nabuchodonosor rex Assyriorum omnes Deos precepit exterminari, vt solus ipse Deus diceretur, & similiter Sennacherib. parte 3 424. B
Nabuchodonosor non debellavit Iudaeos propria virtute, sed Dei. parte 4 139. H
Nabuchodonosor quomodo intelligitur placuisse in oculis domini. par. 4 218. C

Nabuchodonosor venit contra Iozachim, sed causa habetur. parte 4 294. F
Nabuchodonosor per superbiam propter monarchiam ad praionem voluit sibi vsurpare honorem diuini. & ideo fecit statuas magnam auream, in qua adoraretur. parte 4. folio 299. D. & E

Nabuchodonosor triplici interrogatione somnium suum proposuit. parte 4 296. F
Nabuchodonosor quare sapientibus tam duram sententiam dedit. par. 4 297. B
Nabuchodonosor quare Daniele adoravit. par. 4. fol. 298. H & fol. 299. A. in fi

Nabuchodonosor destruxit civitatem quae dicebatur Nonnutrix, quam Alexander magnus reedificavit. parte 4. folio 388. D. & G
Nabuchodonosor historia an sit vera historia, vel parabola, & an, & quomodo in bestiam mutatus sit: Arguitur contra quod non intelligatur ad litteram de Nabuchodonosor, sed de diabolo etc. Sed rationes solvuntur. par. 4 304. G
Nabuchodonosor post amentiam reitutus regno, dubitavit a quibusdam vtrum fuerit saluatus. Arguitur contra, sed solvuntur rationes. par. 4 305. D. & f. 1. F. G. & H

Nabuchodonosor quomodo post mortem suam per filium suum Euilerodach consilio Ioachim iustus est exhumari, & in multas partes diuisus, vulturibus dari, vt sic ipsi a vulturibus partes non possent inter congregari, ne resurgeret a morte, sicut redierat de amentia. parte 4. fol. 3. D. Item par. 2. fol. 187. D. Nabuchodonosor dicitur esse leo & columba. p. u. 1 140. G
Nabuchodonosor dicitur columba, no pro simplicitate, sed pro stultitia. par. 4 173. A
Nabuchodonosor dicitur aper & leo. Et quare. parte 4. fol. 35. G. & f. 117. C. & f. 191. A

N A D

Nadab & Abiu quod fuerunt Luuui argumentum habetur. parte 4. fol. 107. C

te prima N A I 231. F. in fl. Naim est ciuitas Galilee, in secundo miliario à Thabor. parte 5. fol. 143. F. N A P 301. E Nardus quid sit. par. 4 Nardus dicitur expellere tumores, fugare frigus, & afferre calorem. par. 3 N A S 188. B. in med. Nascencia omnia terræ, denotantur per ista tria. frumentum, vitinum, & oleum. parte 3. Nascencia de corporibus mortuorum animalia, absurdum est dicere, cum animalibus ipsa creata esse, nisi quod potentialiter in ipsis & materialiter erant præformata. parte 1. folio 27. F. & G. Nascitur totiens est diabolo quotiens peccamus: Iustus nõ semel tantum, sed per singula virtutum opera semper ex Deo nascitur. parte 4. Nascuntur homines ex Deo, nec mirum, quia Deus ex homine nascitur. parte 5. Natus est in omni re quod eam exterminat. par. 5. Nascuntur peruersi de sanctis & bonis viris, & conuerso boni de malis. Et de hoc figura. par. 2. Nasos odores fetoresque discernimus. par. 1. N A T Natale solum diligere naturale est, & nihil patria dulcius. par. 4. fol. 121. F. Interlinea. natalis sui diem foli Herodes & Pharaõ leguntur celebrasse, & uterque solemnitatem sanguine fœdasse. par. 5. Nati sumus cum concupiscentia, antequam nostra debita addeamus de illa damnatione, quia nascimur, morimur. parte 6. fol. 231. E. F. Nati sumus omnes in peccato & ex carnis deflectione concepti, culpam originale nobis contraximus. par. 1. Nati in deserto de filijs Israell fuerunt circumcisi. Et quomodo fuerunt circumcisi. Et vtrum secundo circumcisi fuerint: Et an homo possit bis baptizari. par. 2. Natio filiorum Israell dicta est grandis, non numero vel corporali quantitate, sed dignitate. par. 1. Natiuitas impeditur dupliciter. Vno modo quando fetus moritur post animationem. Alio modo ante. parte 3. folio 12. B. circa med. Natiuitas prima siue carnalis ex Adã & Eua, est ad mortẽ. Natiuitas secunda siue spiritalis, quæ ex Deo & ecclesia, est ad vitam. parte 5. Natiuitas Christi ostensa est pastoribus, hominibus simplicibus, non curiosis, nec sapientibus. par. 5. Natiuitatis diem Pharaõ & Herodes celebrauerunt, quia ex hora natiuitatis se reges fuisse putauerunt. parte prima. folio 106. A. Nathan qui & Ionathan, & vbi propheta vocatur, Nathan scribitur, non Ionathan. par. 2. Nathanael quare non fuit vocatus ad apostolatam, cum à Christo super alios commendatus fuit. par. 5. Nathinnee portabant ligna & aquas ad locum diuini cultus. parte 2. Natura mater omnium est. Sub hac omne genus hominum (scilicet iustorum & peccatorum) est septem diebus, id est presentis vite seculo oportet eum sustinere iura nature, sed octaua die resurrectionis sub hac matre non erit. parte prima. folio 254. E. Natura dedit Deus, vt etiam ex his hæc fieri possent, non vt in naturali motu haberent. Habet autem in se absconditas quorundam futurorum vel factorum causas, quas rebus conditis non inferuit, easque implet, non opere prouidentia, quo nature subsistunt, vt sunt: sed quo illas administrat, vt voluit, quas vt voluit condidit. par. 1. Natura omnis cursus habet naturales leges, secundum quas & spiritus vite habet appetitus suos quodammodo terminatos, & elementa mundi corporei distinctam vim qualitatemque suam, quid quodque valeat vel non, quid de quo fieri vel non. parte 1. Natura, id est quod Deus facit, & nihil facit contra naturam, sed contra consuetam nobis. parte 6. fol. 16. A. Item parte 1. folio 36. A. Natura, mater dicitur, & consuetudo, foror, & quare. Vel vermes dicuntur: & quare. par. 3. Natura, in homine dicitur illa quæ ad imaginem & similitudinem Dei facta est. Alia omnia quæ sunt in homine, inferiores partes hominis sunt, & quodammodo extra hominem. parte 5. Natura humana mens, quæ ad imaginem Dei sine peccato (qualem Christus assumpsit) solus maior est Deus. parte 6. fol. 137. B. Natura humana super omnes alias creaturas inferiores est specialiter à verbo illustrata. par. 5. Natura humana non solum coniuncta est Deo per cognitionem & amorem sicut in alijs, sed etiam per realem vnionem. parte 5.

natura tres in supposito filij sunt vnite per incarnationem, scilicet natura diuina, anima rationalis, & caro Christi purissima. parte 4. Natura humana in incarnatione filij est exaltata, & fuit minorata in passione eiusdem. par. 6. Natura humana Christi secundum se accepta est minor angelica, tamen in quantum vnita diuinitati in supposito filij, est effecta excellentior. par. 6. Natura humana primo fuit producta in vnico indiuiduo, & in sexu virili, propter quatuor rationes, & assignantur. parte 1. fol. 28. H. Natura spiritalis pstat corporeæ, quæ mouet, regit, sensificat & c. & vicina est substantiæ Dei. par. 3. Natura spiritalis à creatore conuersa, formatur & illuminatur. par. 1. Ad naturam diuinam referuntur quandoque hæc nomina, lumen, gloria, quandoque ad personam. par. 6. Natura aliqua sunt possibilis, & aliqua sunt impossibilis nature, possibilis tamen Deo. Et ista sunt in duplici gradu & c. parte 4. fol. 291. F. Natura corporea tota administratur angelica custodia, & maxime motus orbium, quæ quidem custodia intelligitur per cherubin. parte 1. Natura humana longo tempore & tractu indiget nutritione parentum, antequam necessaria sibi possit acquirere. parte 3. fol. 307. G. Natura quare prouidit animalibus de auxilijs ad vitam conseruandam, vt de cornibus & vngulis & alijs huiusmodi ad sui defensionem, & non hominibus. par. 6. Natura quare non potuit prouidere homini de tegumento & defensione, sicut animalibus. par. 5. Natura quare est laxa emitti puritatem alimenti suscepti, & retinet purum ad corporis nutrimentum. parte 5. folio 103. C. Natura sicut non deficit in necessarijs, ita autor nature non deficit, per prophetas nunciando ea quæ sunt necessaria cognosci, & non possunt via humana sciri. parte 4. Natura & ars sicut in operibus suis procedunt de imperfecto ad perfectum, ita in processu diuinarum reuelationum & promissionum. par. 1. Natura rectitudo quo ad quid in baptismo reformatur, & quando integrè, & quam differenter ad rectitudinem protoplastorum inuautabitur. par. 6. Nature bona quadruplicia sunt, scilicet claritas intelligentiæ, capacitas memoriæ, viuacitas sensuum exteriorum, & integritas & sanitas membrorum, quibus homo potest bene & male vti. parte 5. Nature irreuerentia attenditur in prohibendis gradibus in matrimoniali contractu. par. 2. Nature conditione non est, quæ prauum sapit mulier, sed accidentis stultitiæ est. par. 3. Nature conditor non est iniquus iudex culpæ, & impie non flagellat, qui mira ex nihilo fecit. par. 3. Nature plus valet apud piã mentem, quam notitia. parte 3. fol. 59. A. Nature humana etiam inter vitia bona est. par. 6. Nature desiderium hominum est, relinquere post se prolem, in qua quo dammodo maneat. par. 3. Nature est ortus infantibus primum umbilicum præcindendi, deinde ad diluendum sanguinem aqua lauari, tertio humorem paruulorum sale sicari. par. 4. Nature est in possessionum emptione lætari, in venditione lugere, sed in captiuitate vanum est vitium. parte quarta. folio 221. B. Nature est, vt omnes qui volunt rem ei comparare, ex eis rebus sumant comparationes quas sunt experti, & in quibus nutriti. parte 4. Nature cursus rerum est quædam motio creaturæ ad præceptum diuinum. par. 3. Nature consuetudo est assurgere maioribus. parte 1. fol. 94. F. Interlinearis. Nature historia, scriptores tam bestiarum & volucrum quam arborum & herbarum principes apud Græcos sunt Aristoteles & Theophrastus: apud nos Plinius secundus. parte 4. fol. 136. A. Naturalia sicut in dæmonibus remanserunt, ita in damnatis hominibus. par. 4. Naturali ratione multa non sunt inuestigabilia nobis ad plenum, licet & philosophi de causa istorum aliqua dixerint in generali, tamen hoc fuit obscure & imperfectè. Et quedam sunt si aliquis non vidisset, nullo modo crederet dicenti: vt quod de aqua tam molli, glaciæ dura sit. parte 3. fol. 73. F. circa fine. naturali dono plerique sunt casti, patientes, modesti, liberales, iustitiae, & sapientiae amatores, orationibus, & elemosynis instantes, & non habentes legem quæ legis sunt faciunt. parte 2. N A V Navigator dicitur infirmior, & quare. par. 3. Navigationis utilitas duplex est. par. 3. Nautis infirmioris per eum oneratur mercimonijs, quæ in patria sua abundant, & per mare portant: vt venditis quæ attulerat, chariora domum reportet. par. 3. Naum sub quo rege, & quando prophetæ cepit, & quando prophetiam

prophetiam con scripsit. par. 2. Neam vaticinium habuit contra Ninium & Assyrios, qui decem tribus (quæ vocantur Israell) vastauerunt. parte 4. fol. 389. G. & fol. 390. F. Neam prophetauit de subuersione ciuitatis Ninuitarum, postea quam ad vomitum redierunt. parte 4. Neaturam operatione aquæ sepius illustratur, qui in profundis meris (mixto ex ore oleo) quas sibi illustrant. parte 1. folio 24. C. N A Z Nazareni dicebantur Christiani aliquo tempore pro opprobrio. parte 6. Nazareni etiam dicti sunt quidam hæretici, qui Christum filium Dei credunt de Maria natum, passum etiam & resurrexisse, omnia veteris legis mandata custodientes: sed dum volunt Iudæi & Christiani esse, neutrum sunt. par. 6. Nazareth vicus est in Galizia iuxta montem Thabor. parte 5. fol. 16. E. Nazareus vocat semetipsum, & hoc votum est super omne votum. parte 1. Nazareni fuerunt aliqui ad totum tempus vite suæ, alij vero fuerunt nazareni ad tempus determinationis: & isti voto peracto redierunt ad vitam communem aliorum. parte prima. folio 274. D. Nazareus in veteri lege qui & vnde dicebatur. parte 3. folio 285. B. Nazareus nusquam in prophetis scripturis legitur, nisi tantum in vno loco. par. 3. Nazareus & Nazareus habent differentiam, & quam. parte 3. fol. 286. C. Nazarenus Iudæi Christum vocant in scripturis suis mendaciter improbare, & non Nazareum, ad excludendum ab eo Nazareitatem quæ significat consecrationem & sanctificationem. parte 3. Nazareus vocabitur, vt allegat Mattheus, vnde originaliter hæc habebat autoritas. parte 5. folio 13. D. Item parte 3. folio 286. B. C. Nazareorum votum, in aliquibus erat perpetuum, in aliquibus temporale. par. 1. Nazareni tempore suæ consecrationis non poterant radi, sed Samsen fuit consecratus per totam vitam suam. parte 2. folio 48. G. Nazareorum oblatio in completionem voti sui fiebat per triplex sacrificium, & quæ fuerunt. par. 1. Nazareni quare capillos crescere permittent: Et quando radere licebat. par. 1. Nazareni capillos nutriunt, & voto completo radebantur, & capillos in ignem sacrificij ponere iubentur. Vide mystificationem. parte 3. folio 8. B. Item parte 4. folio 361. A. Item parte 1. fol. 275. B. D. Nazareni pro totam vitam suam debebat legem seruare Nazareorum, & omnibus diebus vite suæ: mater autem vique ad natiuitatem pueri tantum. par. 2. N E B Nebo mons esse dicitur in terra Moab contra Iericho supra Iordanem in supercilio Phatiga iuxta montem phogor, à quo circa eum regio vltima phatiga appellatur. par. 1. fol. 371. E. G. & fol. 377. C. Nebula, pinguedo aeris est. par. 4. Nebula implens domum domini in parte quomodo intelligitur quod dominus dicitur habitare in ipsa nebula. parte 2. fol. 144. D. Nebula quomodo tegabat totam terram in formatione rerum. parte 3. N E C Necessaria procurare vite pro se, familia, & vxore sicut ad virum pertinet, ita in domestica vi a muliere subditur viro. parte 1. fol. 1. D. Necessaria sibi suisque, si quem iustorum aliquis viderit procurare, non debet scandalizari, nec iudicari eum de castro cogitare. parte 5. Necessarium est aliud ad salutem, non ex natura sui, sed propter præceptum Dei vel prælati. parte 5. Necessarium duo sunt genera: Vnum quo emuntur necessaria, Aliud, ipsa necessaria. par. 5. Necessaria sumere à subditis permisit dominus, non iussit. parte 6. fol. 45. E. Necessitates presentis vite sunt arma ferrea, quæ dure premunt, & vitam in opus insequuntur. par. 3. Necessitates sunt infinitæ, nec scire cor alterius: suspicari non bene de amico fideli, vel bene de infideli, nec scire qualis cras eris, nolite mori, & tamen mori: sequi veteres consuetudines. parte 3. fol. 126. A. Necessitas institutionis matrimonij fuit duplex. (procreatio proli, & culpa remedium. par. 6. Necessitas facit aliquid licitum, quod aliis esset licitum. parte 5. fol. 41. C. Quod necessitate fit cito soluitur: quod voluntate, perseverat. parte 4. Necessaria secundum eius interpretationem est diuinitas per mortuos. par. 3. Necromanti qui timore pœnæ corporali: impediuntur suam docere doctrinam peccatam in publico, sed eam docent infatis conuentibus in occulto, significatur per Balaam. parte 1. fol. 308. B. in fi. & d. in fi.

neclanebus per illusionis magicis sub specie Hammonis Dei kabyz cognouit matrem Alexandri magni, & eum genuit. parte 4. N E E Nemas. i. consolator. O vinum vt aliquis in diebus nostris à domino veniens, more nostris comedit, & præcordia nostra ad amorem diuinum accendat, & manus nostras à proprijs voluptatibus auertens, ad construendum Christi conuertat ciuitatem. par. 2. Nemas dicitur est Athesara. & quare. parte 2. Nemas sic excussit sinum suum orando, quod sic euacuaretur bonis suis, & eijceretur de communicate populi qui eumque non consensisset vel bo & facto in remissione ablatorum. parte 1. fol. 260. C. N E G Negare nomen Christi vel fidem semper est peccatum mortale. Similiter & non confiteri, seu tacere aliquando est peccatum mortale. par. 5. Negat nunquam proximo quod necessarium conspicit, qui verè compatitur. par. 3. Negationes diuini auxiliij intelligendæ sunt sub conditione, scilicet si non verè peccatauerit illi qui sunt in afflictione positi. parte 2. Negatio postposita huic signo vniuersali omnis, æquipollet signo vniuersali negatio, vt omnino non, valet, nullus. parte 5. fol. 74. D. Negatio Petri fuit triplex. par. 5. Negatio Petri prima & secunda facta ad vocem ancille est: sed tertia ad vocem multorum existentium prope ignem. parte 5. fol. 237. B. & C. Negligens non sis de parte peccato, quoniam vnum peccatum, aliud gignit. par. 1. Negligentes qui & quare sic dicuntur. par. 6. Negociatorius vitia hominis sunt, non actus, quæ sine his agere non possunt. parte 3. Negociatores qui de regno in regnum ducuntur, libere possunt passim hominem transire de Ægypto in Ægyptum, & de Ægypto in Ægyptum. par. 4. Negocio cuiuslibet requiritur tempus debitum ad hoc quod bene fiat: quia conditio temporis est quædam circumscribitur actus debiti. par. 5. Negocia terrena, qui & quales, quando & quo modo dominus spiritualibus dotari tractare debent. parte 6. fol. 40. E. F. Item parte 3. Negocijs secularibus qui implicatur, & à terra non leuatur, implicatur per struentionem. par. 1. Negocia terrena per Babylonem signantur, quæ semper confusa sunt, vnijs Ægyptum affligentia & Chaldaeam. parte 4. folio 173. F. N E M Nemo mundas à sordibus, neque infans cuius est vnus diei vita. Cuius hoc verbum sit. par. 6. Nemo repente fit summus. par. 4. fol. 268. E. Item par. 2. fol. 9. B. Item par. 1. fol. 187. D. & fol. 169. C. Nemo Deum cadens adorat. Demones autem & idola adorant cadentes. parte 4. Nemo proprie in seipsum habere charitatem dicitur, sed dilectio ue se in alterum tendit, vt esse charitas possit. parte 4. folio 441. E. Nemo quantum profecerit, nisi inter aduersa cognoscit. parte 3. fol. 62. Fin. princ. Nemo sapienter facit quod non intelligit. par. 3. Nemo sibi innoscit, nisi tentatus. parte tertia. folio 170. A. in med. Nemo cum multum profecerit, dicat: Mihi sufficit: exiuit enim de via ante terminum. par. 3. Nemo ita piger est, vt vel comedendo manum ad os ducere laborem putet. par. 1. Nemo peruenit ad præmium, nisi qui per robur mentis fiducia spei tendit ad celeste præmium. par. 2. Nemo cogitur spirituale donum accipere, filios vult Deus, non seruos, voluntatem vult, non necessitatem. parte 2. folio 306. A. Nemo altera lingua quemlibet vocans, crymologiam vocabuli sumit ex altera. par. 1. Nemo bona facit, in quo fides non præcessit. parte 1. folio 148. A. Nemo est cui saltem pauci non remaneant capilli. parte 1. folio 237. G. Nemo cognoscens Deum ad eius regnum ingreditur, nisi prius bene operetur. par. 1. Nemo nouit filium, quomodo intelligitur. par. 5. Nemroth quomodo interpretatur, & quid per illum figuratur. parte 4. Nemroth vt dicitur omnes Hebræi, erat binomius, & fuit dicitur Amraphel, rex Sennaar. parte 1. fol. 60. C. Et etiam Chodorlahomor. 62. H. Nemroth induxit posteritatem Noe ad faciendum ciuitatem, & turrim Babel contra dominum, & erat robullus venator: oppreffor hominum. par. 1. N E O Neomenia vnde & quid dicitur. parte 4. fol. 5. G. & fol. 108. E. Item parte 3. fol. 206. A. Vide in Tubarum festum. Item parte 1. fol. 315. C. & D. M 3 neomeniaz

nomine suo aliquem vocari, indicium est familiaritatis. parte 6. fol. 181. E. nomen quoribus hominibus a Deo vel imponitur vel mutatur...

quare tantum tar dicitur, cum precedentes eum circa centesimū annum genera verunt. parte 1. 49. G. in princ. noe sexcentorum annorum erat, quando diluuium inundauit...

nomine suo aliquem vocari, indicium est familiaritatis. parte 6. fol. 181. E. nomen quoribus hominibus a Deo vel imponitur vel mutatur...

quare tantum tar dicitur, cum precedentes eum circa centesimū annum genera verunt. parte 1. 49. G. in princ. noe sexcentorum annorum erat, quando diluuium inundauit...

nomine suo aliquem vocari, indicium est familiaritatis. parte 6. fol. 181. E. nomen quoribus hominibus a Deo vel imponitur vel mutatur...

quare tantum tar dicitur, cum precedentes eum circa centesimū annum genera verunt. parte 1. 49. G. in princ. noe sexcentorum annorum erat, quando diluuium inundauit...

& quam vtile sit. par. 4 193. C. circa med.
noscere Deus quomodo dicitur. par. 3 148. D
NOT
Notarij & scribae Christi sunt apostoli, eius verba signantes in ta...

N V B
Nubis melius alteri intacta quam vidua, quantum ad feminam
pertinet. parte 1 331. E
nubes generantur ex exhalationibus humidis, quae maxime eleua...

N V C
Numerus credentium ad praedicationem Petri principis apostolo-
rum, fuit octo milia hominum. primo duo milia, vel secun-
dum alios tria, secundum quatuor milia. par. 6 170. H

N V D
Nuda esse mulieres turpissimum est quam viris. par. 4 321. D
nudare bona inchoantia ab occulto rationis tegmine, est primo-
genita otium tondere. par. 1 348. A

N V E
Nuptias dicentes esse peccatum & illicitas, error est. parte 5. fol.
192. D. item par. 1 28. E.
nuptiarum bonum triplex est. parte 6. folio 41. A. Item parte 1.
fol. 58. B

de quibus non. par. 1 242.D
oblatio de aliquibus erat interpolata, de aliquibus continet, id est...

oblatio est in dicitur in malitia mentis pernicia, per quam fit...

oblatio est in dicitur in malitia mentis pernicia, per quam fit...

oblatio est in dicitur in malitia mentis pernicia, per quam fit...

oblatio est in dicitur in malitia mentis pernicia, per quam fit...

offerimus nos Deo hostiam pacificam de boue & de oue, cum fortitudinem nostram in diuinis laboribus exercemus: sed de oue cum cauda hostiam facimus, cum in innocentia perseveramus. par. 1

ret eos inferni si sub exteriori habitu degissent parte 5. fol. 170. D. & fol. 56. A

expositionem. par. 6 118. B. D. & E

Paradiso terrestri, ut operaretur & c. par. 1 37. F

misericordiaz sine peccati admitione; styra comedit. par. 307.E.
operum perfectio non sine fine est. par. 1. 307.E.
opera factus cruenta & nefaria, proximis scandalizando & spiritaliter interficiendo, pollut terram habitationis sue. par. 1. 317.E.
opera bona que intuitu temporalis commodi, vel fauoris, vel delectationis agimus, aut inter mala sunt reputanda, aut ab infima intentione fecerenda, & pro celesti tantum retributione facienda. par. 2. 254.C. & E.
opera salutis sine fama boni odoris non satis relucet auditoribus, nec fama sine opere proficit. par. 5. 17.E.
opera bona qui agit affectu vnguentum, quibus operibus ecclesiam odore bonae opinionis respergit. par. 5. 145.A.
opera dicuntur fructus, & qui fructus sunt bonae arboris. parte 5. 29.B.
opera que videntur probabilia, propter fidem sic sunt ut magne vires & cum suis cellerimus extra viam. par. 6. 30.B.
operis boni quidquid facit vel Iudeus vel hereticus vel gentilis absque fide Christi, sine mercede agit. par. 4. 414.B.
opera vite in reclusione confirmare, in aliena pena conspiciendo quid timeat, est manus costringere. par. 3. 52.C.
opera solida virtutum in ossibus, in vmbilico infirma adhuc. 431.C.
opera diuina licet sint mirabilia, tamen non sunt nisi quae diuina modica scintilla bonitatis & excellentiae diuinae. parte 1. folio 431.C.
opera frivola, siue corporalia, impediunt reuerentiam sabbati, non fuerunt licita, tamen opera corporalia quae non poterant bono modo differri, nec anticipari, sicut aduare animalia, & pabulum eis praebere: & similia poterant licite fieri. par. 4. fol. 136.F.
opera quae licite possunt fieri in die sabbati, & quae non. parte 5. fol. 95.C. & per totum.
opera vite actiue inducunt sollicitudinem & distractionem mentis, sed opera vite contemplatiue respiciunt vnitatem mentis in Deum. par. 5. 153.G.
opus, Dei per quod assequitur cibis spiritualis, est fides manens in anima. par. 5. 205.C. & D.
opus rectum est quod non exit a limitibus rectae rationis, sed opus obliquum exit, & est exemplum de tibia claudicante. parte 6. fol. 159.G.
opera carnis dicuntur illa ad quae caro inclinatur, & sunt haec propriae, opera luxuria & gula. par. 6. 87.F.
OR A
Oraculum templi pro quo & quibus accipiendum sit. parte 2. fol. 216.G.
oraculum & propitiatorium quomodo differunt. par. 1. fol. 176.H. & fol. 177.B. in med.
orare veraciter, est amaros in oratione gemitus vel in compunctione gemitus, & non composita verba resonare. parte 3. fol. 79.F.
orare cum solemus, maxime tentare nititur diabolus, vt muscae morientes perant suauitatem vnguenti. par. 3. 183.F.
orare Deum quare docemus, cum per orationem nihil sibi manifestetur, nec animus eius in aliquo mutatur, & ideo videtur quod frustra oratur. par. 5. fol. 170.B.C.D. & f. 176.D. Item par. 6. fol. 113.A.
oratur bene, qui mandata Dei seruat, talis deprecatio coram oculis Dei inuenit gratiam, quia bene operando seruat iustitiam. parte 3. 423.A.
orat in omnibus operibus suis qui bene operatur cum intentione perueniendi ad Deum. par. 3. 361.F. circa prin.
orat bene qui Deum orando quirit, ad terrenis ad superiora progrediens, verticem curiae sublimioris ascendit. par. 5. 101.G.
orat semper qui semper bona agit, nec desinit orare, nisi cum desinit iustus esse. par. 5. fol. 170.B.C.D. & f. 176.D. Item par. 6. fol. 113.A.
orandum est deuotus in ecclesia, & ad hoc multiplex ratio datur. par. 3. 223.H. circa fin.
orantes non debemus a domino querere, nisi quod ipse iussit, qui se daturus promissit, nec aliud de illo credere, quam ipse docuit. parte 1. 195.E.
orantes deuote significantur per sagittarios: tales enim orationes sunt sagittae spirituales, impugnationes demonum repellentes. parte 3. 201.D.
orandi actus, vt fiat, tria requiruntur. Primum est accessus orantis ad Deum qui oratur, secundum est propositio eius quod in oratione petitur, tertium est illud per quod oratio fit exaudibilis. parte 6. 118.C.D.
orandi officium quibus conueniat, qualiter & pro quibus, & quare, & ubi. par. 6. 118.H. & f. 119.A.
orandi forma nobis traditur, vt non in multiloquio, sed in compunctione cordis, & effusione lacrymarum oremus. parte 2. fol. 63.B.
orare pro populo quibus interest, videant ne sit in eis plaga disperdens; alioquin & se & populum in perditionem precipitant, & dicitur eis: Manus non suscipiam de manu vestra. parte 1. 278.E.
orantes non exaudiuntur, qui non consentimus nobis per omnia super terram, nec dogmate, nec conuersatione. par. 5. folio 58.B. & C.
orasse legitur quidam patrum sic: Fili Dei, fili Dei, sicut scis, & sicut vis, miserere mei. parte 2. 298.E.
orabat dominus solus in monte, & Isaac typus domini fuit. parte 1. 81.E.
oravit dominus ter in horto tempore passionis, & quare. parte 5. fol. 269.A.
oravit Christus in cruce, & pro quibus non. par. 5. fol. 180.H.
oravit Christus pro nobis, & est pro seipso. par. 5. f. 154.C. & f. 159.G. orare

111.B
65.D
28.C
194.E
78.C
247.G
77.F. & G
41.D
431.C
153.G
205.C. & D
159.G
87.F
41.D
120.E
106.C. in princ.
318.E
24.H. & f. 25.F
80.F
24.H
58.A. & C
103.C.
24.D
170.C. circa fin.
132.E
28.D.G. & f. 154.D
19.G
113.A
106.C.
24.D
308.D. Item par. 1. 297.G
305.E
195.H
203.H
110.D. & 64.H
92.F
110.D. & 64.H
172.B
24.G
24.G
180.H
269.A
180.H

ostate patrem coeuenit Christo, in quantum homo & aduocatus
moder. par. 5
orare non conuenit Christo secundum diuinitatem, sed magis orari, quia sic est equalis Deo patri: secundum humanitatem autem in qua minor est patre, conuenit ei orare pro se & alijs. parte 5
234.B
orantium siue deprecantium distinctio. par. 5
110.F
orandum est pro peccatis fidelium post exitum vite praesentis, ac elemosinarum opus agendum, vt a peccatis soluantur. parte 4
476.B. & C
orare pro salute animarum est beneficium, quod a quolibet quantumcumque paupere potest exhiberi: & ideo pro loco & tempore tenemur exhibere etiam inimicis. par. 5
142.C
orare pro quibusdam fratribus non iubemur. par. 5. f. 23.A. Item par. 6. f. 23. C. D. Item par. 4. f. 132.A.
orandum est pro regibus, non solum bonis, sed etiam pro malis, vt Deus conuertat eos ad se. par. 4. 444.G
orare pro regibus admonuit ecclesia Apostolus, & pro omnibus sublimibus, sic & Ieremias fecit. par. 6. 118.B
orandum est non solum pro principibus Christianis, sed etiam pro infidelibus, sub quibus manent Christiani. parte 6. folio 118.D.
orandum est pro persequentibus, optando eis bona gratiae & gloriae: alia autem bona in speciali optare vel facere, non est necessitas, sed supererogatio. par. 5. 23.C.
orandum non est pro damnato, etsi ipso viuente sciretur quod esset de praefectis: posset tamen orari pro eo vt minus peccaret, & per consequens minus puniretur in inferno, sed quia hoc nescitur, quod quilibet peccator quantum diu uiuit, potest redire ad gratiam, ideo pro omnibus peccatoribus adhuc uiuentibus orandum est. parte 6. 235.D.
orare non possum quotiescumque vxori debitum reddo. parte 6. fol. 120.E. Item par. 2. f. 282.H.
orare sancti in patria quomodo dicuntur, & quod Deus exaudit eos antequam clament. par. 4. 106.C. in princ.
orando plus ualet vnus sanctus, quam innumeri peccatores praeliando. par. 1. 318.E
oratio dominica exprimit quidquid deest homini petere a deo, & quidquid deest Deum dare homini, & ordinatissime hoc describitur. par. 5. 24.H. & f. 25.F.
oratio Christi in horto ostenditur perfecta quintuplici causa. parte 5. 80.F.
oratio quid est. par. 5. 24.H.
oratiois conditiones & orantis, vt sit accepta coram Deo. parte 5. 58.A. & C.
orationis partes quot & quae sunt. par. 6. 103.C.
oratio est duplex, publica & priuata. Publica quae fit a ministris ecclesiae. Priuata, & talis debet fieri in secreto, duplici de causa. parte 5. 24.D.
orationis efficaciam duo maxime faciunt, instantia & humilitas. parte 5. 170.C. circa fin.
orationis uerae uirtus est celsitudo charitatis. par. 4. 132.E.
oratio est exaudibilis tribus concurrentibus, & enumerantur. parte 5. 28.D.G. & f. 154.D.
oratio est expressio desiderij. par. 6. 19.G.
oratio est desiderium bonum, & si continuum est desiderij, continua est oratio. par. 6. 113.A.
orationis clamor est propter impletionem desiderij clamantis. parte 4. 106.C.
oratio est quoddam tributum spirituale, quod offert anima Deo de uisceribus suis. par. 5. 24.D.
oratio debet esse secreta, intenta, perseverans, & continua, cum reuerentia, & deuotione. par. 4. 308.D. Item par. 1. 297.G.
oratio uirtutis pondus non habet, quam perseverantia non tenet. parte 1. 305.E.
orationis deuote quatuor sunt conditiones. scilicet uera humilitas, libris postulatione, mentis attentio, & debita continuatio, & per quid significantur. par. 1. 195.H.
orationes deuote quae fiunt in ecclesia, per quid significantur, quibus etiam cantus addendus aliquando & melodia, & quare. par. 3. 203.H.
orationis domum primò intremus, cum ad loca in quibus talis sit diuertimus. par. 5. 110.D. & 64.H.
orationem facere debemus contra tria uitia in prosperis, & contra tria uitia in aduersis. par. 3. 92.F.
orationibus ne audiantur a domino, duo sunt quae obsunt, in correptis, scilicet & permanens error, & cor impenitens. parte 4. 122.B.
oratio est maximum remedium in tribulationibus. parte 4. folio 50.G. in princ.
oratio quia multis cogitationibus quaeritur, etsi auditur, repellitur. par. 3. 24.G.
In oratione possunt uerba multiplicari duplici de causa. parte 5. fol. 24.G.
oratio est quae facit peccatum. Qui enim de diuinitate vel honoribus saeculi, aut certe de inimica morte sollicitus obsecrat, ipse in infimis iacens, uiles ad Deum preces mittit. parte 2. folio 176.B.
orationis tempore ne sabbatum nostrum inquietent, inuites de corde nostro & inceptas phantasia excludamus. parte 2. folio 269.A.
orationis tempore homines modum imponant cogitationibus, & a transiuntium rerum curis abstant. Nec tamen alijs temporibus ubi oportunitas dicitur, ab his quae ad uictum &

uestitum pertinent, profrus intus auertant, sed congruo moderamine dispensent. par. 2. 269.A.
orationis serior & eius prolixitas inducunt obliuionem potus & cibi. parte 2. 286.B.
orationis in sacrificio ingerunt se importuna cogitationes, rapere vel violare cupientes, sed manu sanctae discretionis debemus custodire. par. 1. 65.E.
oratio coram Deo est & odor suauitatis, quicquid amore Dei agitur. parte 3. 438.A.
orationes iustorum quomodo & quare coram vel ante domino offerre dicuntur angeli, quasi ad aliquid manifestandum cum omnia sint nuda & aperta oculis Dei. parte 2. fol. 297.C. D. I. E. parte 6. f. 103.A.
oratio sanctorum suauissimum incensum est domino, quis ab omni terrena sordide delectata, celesti desiderio ignita, quasi hy-miana in conspectu Dei flagrat, & quasi holocaustum ab a-pitij cordis flamma deuotionis in caelum subuolat. parte 1. fol. 374.A.
oratio animae passiones sanat, oculos interiores curat ab ignorantia, lachrymas ex agritudine peccati accedentes fugat. parte 1. fol. 217.A.
oratio illa uocem habet quae digna est audiri. par. 3. 93.A.
oratio ecclesiae contra infideles terram sanctam occupantes. parte 3. 99.H.
oratio ecclesiae contra daemones, fideles suis tentationibus persequentes. par. 3. 93.G.
oratio penitentis qui reuelatione Dei uel probabili coniectura, sentit graua peccata sibi esse dimissa. par. 3. 128.D. in fin.
oratio positi in afflictione corporali ex perlequutione inuisti, uel in afflictione spiritali ex tentatione daemorum parte 3. folio 96.D.
oratio cuiuslibet uere penitentis, & deuote ueniam postulantis. parte 3. 157.D.
oratio iusti in perlequutione, contra quem etiam ab ingratis fabricantur machinationes dolose. penitentis deuotio ab illis liberari. parte 3. 163.C.
oratio cuiuslibet innocens in periculo mortis positi pro sua eius sione deprecantis. par. 3. 103.H.
oratio cuiuslibet peccatoris uere penitentis, & peccata sua coram Deo pro sua humilatione petentis, & ueniam postulatione. parte 3. 2. 8.H.
oratio cuiuslibet fidelis qui positi in mortis periculo orat Deum deoque pro sua liberatione, & a Deo exauditus, agit gratias Deo tanquam gratias. par. 3. 164.G. in med.
oratio ecclesiae pro populo catholico, quae aliquando per daemones detinetur in captiuitate peccati. par. 3. 192.A.
oratio ecclesiae contra infideles & hostes uisibiles, sancta loca destruentes & prophanantes. par. 3. 202.D. & 203.C.
oratio ecclesiae contra hostes inuisibiles. par. 3. 203.H.
oratio ecclesiae contra hostes fidelium, penitentis deuote uindictam exemplo malorum antiquorum a Deo iuste punitorum. parte 3. 209.E.
oratio cuiuslibet fidelis in afflictione spiritus per daemones excitata, uel corporis per hominem malum, qui est daemones instrumentum. par. 3. 213.D. & f. 214.C. & f. 294.H.
oratio peccatoris pro sua liberatione de seruitute diabolica. parte 3. 216. & f. 283.D. post med.
oratio uiri fidelis orantis pro sua & aliorum salute. parte 3. folio 221.D. in fin.
oratio cuiuslibet fidelis, qui ut oratio sua sit exaudibilis, recolit beneficia humano generi praestita. par. 3. 222.H.
oratio fidelis relapsi tamen per peccatum in seruitutem daemone, in qua peti iterum liberari. par. 3. 275.H. & 276.C.
oratio pro bono statu populi, de peccato per peccatorem iam reuer si. par. 3. 276.H. in med.
oratio sanctorum pro liberatione fidelium ab Antichristi perlequutione. par. 3. 279.D. circa med.
oratio uiri ad peccata lingua prouis, petentis ab hoc daemone liberari. par. 3. 296.D. & 297.F.
oratio propinquanti ad mortem. par. 3. 297.D.
oratio fidelis in magna afflictione eripientis, explicantis coram Deo anxietatem animi sui, petendo deuote ab ea diuinitatis liberari. parte 3. 298.B.
oratio boni praesati perlequutionem patientis ab aliquo filio suo spiritali. par. 3. 298.D. & G.
oratio ecclesiae perfectionem Iudeorum in ecclesia primitiua sustinentis. par. 3. 161.H.
oratio pro liberatione Christianorum a perlequutione facta frequenter tempore Iudaorum & imperatorum Romanorum. parte 3. 282.H. in med.
oratio Iudae traditoris, quando ita orare potuit, vt fieret in peccatum, quae potest. par. 3. 250.C. in med.
oratio quae non fit per Christum, non solum non deler peccatum, sed fit in peccatum. par. 3. 250.C. in med.
oratio pure directa de corde fidelis, tanquam de ara sancta incensum surgit. par. 3. 196.A.
orationes fidelium significat incensum, quod ex quatuor odoratissimis generibus in maximam subtilitatem comminuit componitur, & quare. par. 1. 197.A.
oratio deuota significatur, per fenestram, & quare. parte 1. folio 51. Bin sine.
orationem debet comitari sancta operatio. par. 3. 266.D.
orationes ecclesiae non solum sunt exaudibiles per uirtutem passionis Christi & crucis, sed per meritum beatae Mariae uirginis. parte

nis parte 3
oratio Christi fuit perfecta, humilitas, deuota, recta, & charitativa.
oratio omnis Christi procedens ex voluntate deliberata, fuit exaudita.
oratio sanctorum, per diuersas ualorum species significatur.

ordinem seruare quid fit, & q. omnis homo debet incedere fecundum ordinem suum, sacerdos, diaconus, uirgo, & quicunq; in professione religionis uidentur.
ordo nullus in inferno, non q. Deus non ordinat tormenta fecundum meritum singulorum, quia est una gehenna non omnes uno modo sentient.
ordo naturae est procedere ab imperfecto ad perfectum in natura humana.

os si Deus non replet, non ardet desiderium.
ostendit cu precibus atq; psalmodijs, hymnisq; in laudibus Dei confertis dignè resonat.
os altissimi dicitur potentia generatiua patris, quae producit uerbum, sicut ore producit uerbum sensibile.
osanna quid significat.

os si Deus non replet, non ardet desiderium.
ostendit cu precibus atq; psalmodijs, hymnisq; in laudibus Dei confertis dignè resonat.
os altissimi dicitur potentia generatiua patris, quae producit uerbum, sicut ore producit uerbum sensibile.
osanna quid significat.
oscula multiplex est.
osculum pacis & amoris signum est.

re demonum cinnos nutrit & fouere.
paganus si conuerterit se ad primam causam, cuius per seipsum potest habere aliquam notitiam, rogando ut dirigat eum ad salutem suam, & caueat à peccatis.
paganus, quicquid eos delectabat, deos appellare non timebant.

pannis infamiae pedes ac brachia constringuntur, ne huc atq; il- luc dissoluta libertate iactentur. par. 3. 70.G
PAPA
papa ubi est, ibi Roma. par. 3. 419.C
papa vel legatus visitans unam provinciam, potest recipere sum- ptus ab illa. par. 6. 74.F
papilio est tentorium, a similitudine volatilis dictum. par. 1. folio 102. Interlinea.

para sine quantitas premitiarum frumenti, vini, & olei &c. non fuit determinata per scripturam, sed per sapientes Hebraeorum fuit determinata triplici modo &c. par. 1. 351.B
pars domini dicitur populus Israel, quia fuit Deo specialiter de- dicatus. par. 1. 369.F
partes iustitiae sicut sunt duae. scilicet declinare a malo, & facere bonum, sic sunt duae per oppositum partes iniustitiae. scilicet deserere bonum & facere malum. par. 3. 390.C
particeps erit sine dubio resurrectionis Christi, qui firma fide tan- gi: mortem Christi, & spem suam veraciter in eo collocat. par. 1. 173.E & F
participes unius simplicis essentiae, quomodo sint plures, quia ex- plicet, participes qualiter erimus cum partes non sint apud Deum. par. 3. 303.D. post prin'

passiones & motus mentis redundant in corpus exterius. par. 3. fo. 53. H. Item par. 1. 302.F
passiones, odij, & irae maxime apparent in facie & in oculis po- tissime. par. 3. 134.G & 327.H
passiones amoris, odij, vel timoris, & huiusmodi successus mira- biliter immutant corpus. par. 3. 110.C. cir. med.
passiones irascibilis partis oriuntur ex passionibus concupiscibi- lis, & in ipsis terminantur, quia oriuntur ex amore & odio, ter- minantur in delectationem & tristitiam. parte prima. folio 354.F
passiones diversae in hominibus ex diversis modis excitantur. par. 5. 299.G
passiones & persecutiones differunt, sicut actio & passio, quia pas- siones in corpore proprio, & persecutiones ab alio infe- rente. par. 6. 126.F
passiones quatuor principales, rationem multipliciter perturbat, intelligitur per quatuor tribulationes quas habuit Israel. par. 3. 103.D
passiones huius temporis possunt dupliciter considerari. parte 6. fo. 19.D & 20.D
passiones arma dicimus, quia per ipsas ab adversariis liberamur. par. 1. 82.E
passiones sine affectione, ut dolor & tristitia, furor, oblitio, ira, paenitentia, & ceterae quomodo in Deo esse dicantur. par. 4. fo. 104.E & 112.F & 385.G. Item par. 3. fo. 57.E.H. & 327.E. & 363.H. Item par. 1. fo. 50.B. Item par. 6. fo. 284.H. Item par. 2. fo. 20.G
passiones an verius & tutius dicantur esse secundum similitudi- nem in Deo, vel de Deo. par. 1. 52.D & G
passiones Christi dupliciter dicuntur. Vno modo in se in corpo- re proprio. Alio modo in membris. par. 6. 105.D
passiones in Christo existentes quales fuerint, vitiosae, vel virtuo- sae. par. 5. 219.D
passio Christi incipit a sua paupertate, quam pati cepit ab hora natiuitatis. par. 2. 144.C
passio Christi est una, sed duo nobis impetravit, expiationem. scilicet peccatis & sanctificationem, ut nos offerret Deo. par. prima. fo. 178.A
passio Christi ostendit distinctionem temporalium bonorum siue carnalium, & spiritualium, utque aeternorum, & non est cer- tior distinctio, in cuius morte charum non transitoriam felici- tatem pro magno munere sperandam & optandam, cum vni- genito filio, quem tanta pati voluit, longe aliud Deus a se peti & expectari aperta distinctione declaravit. parte prima. folio 295.E
passio Christi sine merito incarnationis iustificavit patres vete- ris legis in quantum erat ab eis credita & desiderata. par. 6. fo. 154.C
passionem Christi regimus. i. sacramento honoramus, eiusque mys- terij rationem reddentes, a Iudeorum detractione operimus. Figura de Sem, & Iaphet. par. 1. 56.E
passionis dominicae mysteria celebrantes, non solum passionis, sed & resurrectionis debemus recordari. parte quinta. folio 182.A
passionis suae opus Christus fecit, ipse consummavit. par. 1. folio 119.E. Interlinea.
passionis dominicae consummationem per cinerem intelligimus. par. 1. 185.E
passionem Christi deplorat Ieremias in threnis multis versiculis. par. 4. 195. per totum
passus quantum spacij continet, & quot passus faciunt stadium, & quot stadia miliare. par. 1. fo. 326.F. Item parte quarta. folio 290.E
passus unus sacrae scripturae vete. Testa. fuit corruptus inter alios. par. 4. 332.H
pastoris boni sunt duo signa. par. 5. 216.F & G
pastorum modus est cum virga numerare animalia egredientia de canis ad pastum, & similiter cum revertuntur ad caulas. par. 1. 264.H
pastores in terra Iuda sibilando attrahunt gregem ovium, & ille sequitur. par. 5. 215.H & 216.B
pastoribus ovium faciebant antiquitus domini eorundem ma- gnum obsequium, & quare. par. 1. fo. 104.D. Item par. 2. fo. 91.B. & 110.G
pastores detestabatur ab Aegyptijs, quia percusserunt aliqua ani- malia quae tanquam dii ab Aegyptijs colebantur. par. prima. fo. 113.G
pastores pecorum dicuntur fuisse antiqui patres, non reges ho- minum. par. 1. 55.E. in fi.
pastores fuerunt alijque populi Israel fere de omnibus tribubus: Er exemplum de hoc. par. 1. 104.F
pastoris habitum, ut creator demonstraret assumpsit virgas duas vel baculos. par. 4. 417.F
pastores qui praepositi in ecclesia Dei constituuntur ut oves Dei sana fide, bonisque exemplis ad viriditatem caelestis patriae addu- cant, significantur per Eleazar, qui cognominabatur Abaron. par. 4. 42.G
pastor dum bonis discipulorum obedientiam moribus profere- rit, & eorum laudabilia facta cernit & c. agnorum velle scribis dicitur vestri. par. 3. 335.B
pastor tam sedulo doctrinam instat, ut etiam quosdam poenitentes ad officium docendi prouehat, & per illos sine dolo lac vel bi parulis sensu ministrat. par. 3. 335.B
pastores mali cum quae scientia tenent, opere & doctrina pecc-

care negligunt necesse est, ut plebem sibi commissam antiquus hostis cum suo exercitu obsidione circundet. Et de hoc figura. par. 2. 186.A
Pastoris vita delinquit saepe pro malo gregis. Et de hoc figura. par. 2. 207. per totum
A pastore cum spirituale aliquid queritur, ignominiosum est si tunc querat cum quationem debet enotare. parte prima. fo- lio 176.E
pastorum praemens, quia non propriam gloriam, sed auctoris que- rit, ab omnibus vult iuari quod facit. parte prima. folio 283.A
pastor bonus a filio spirituali persecutionem patiens potest dice- re psalmum moraliter intelligendo: Deus in adiutorium &c. par. 3. 183.H
pastor bonus praeregat in sua dioecesi manere in persecutione quam dimittit gregem in periculo spirituali. par. 3. fo. 170.H. circa finem.
pastor inutilis ecclesiae dicitur idolum. parte secunda. folio 52.D
pastorum verorum penuriam patimur propter peccata nostra, quare hodie & quoties nobis est plorandum, quia dignum Deo sacrificium non reddimus. par. 4. 301.A
pastor ecclesiae debet suos subditos triplici pabulo fouere. i. veri- tatis verbo, vitae bonae exemplo, & temporalis subsidio. par. 5. fo. 243.C
pastor ecclesiae an debeat fugere tempore persecutionis, an non. Vide in Fugere vtrum licitum sit &c.
pastor verus fuit Christus, cuius oves in passione disperse sunt. par. 4. 420.F

P A T

pater in filio manet quod amodo, & sic gaudet de bono filij si- cut de suo proprio. par. 3. fo. 331.C. Item par. 4. 462.A
patres duplices habemus. Vna species est pessimorum patrum. Alia optimorum. par. 4. 128.A
patri vel matri nullo modo contradicere debemus, dicitur. scilicet, quae volunt. Quomodo postquam vicem gratiae illis reddere, a quibus geniti sumus, nutriu, eruditi, quibus autoribus Deo agnouimus? par. 1. 210.B
pater infans, domini, aut magistri est, obedientiam quae ad se pertinet, subditos non docere, & eorum vitam ut operentur se- cundum legem non disponere. par. 1. 264.A
pater carnalis & spiritualis duplici differentia feceruntur. par. 6. fo. 159.C.D
pater carnalis filijs peccantibus indulgentius quam seruis parce- re confuevit. par. 6. 218.A
pater saepe per nequam seruos emendat filios, cum illis poeniam, his praeparat hereditatem. par. 3. 26.F
pater sui prauam actionem imitando ne quis diffamet, & igno- miniam eius ne reuelat prohibebimur. parte prima. folio 63.E
patres nolite prouocare filios ad indignationem, & quare. par. 6. fo. 108.D
patres tenentur filios suos erudire per se, vel per aliam, de his quae sunt necessaria ad salutem. Et vnde hoc trahitur. par. 1. fo. 150.F & 338.D
pater filia, nec filius matri coniungi debet matrimonialiter, & est contra reuerentiam naturalem. par. 5. 58.G
pater spiritualis, Deus. seruos obedientes, immo & hostes nu- num sibi dantes, sibi adoprati. par. 6. 218.A
patrem & matrem oportet diligentiam adhibere filijs domesticis ne peccent. In his peccantibus, ipsi accessario possuntur. par- te 1. 251.B
patrum sanctorum vita cognoscere nos facit quid in scriptura intelligere debeamus, quorum nobis actio aperit, quod in suis praedicationibus pagina Testamenti dicit. par. 4. folio 215.F. in med.
patres sancti orationibus nos iuuant, & exemplis hortantur, & confirmant, & scripturis suis quae ad memoriam reliquerunt, instruunt nos quomodo aduersus nos inimicas potestates fugi- mus. par. 1. 521.B
patribus ve. Testa. ante legem Deus duo promisit. scilicet magis i- tudinem, & prolium multitudinem. par. 1. 330.B
patrum antiquorum vitas & sententias per scripturae tenentur in exemplum populis praebere, est virgas populeas ante oculos gregum ponere. par. 1. 95.E
patres sancti humiles intelliguntur per conuales. parte 3. folio 56.H
patres priores nec extra fidem & salutem trinitatis fuerunt, neque integri & perfecti, & quare. par. 2. 5.A
patres vete. Testa. scripturis suis sensus profunditatem, & eloquij venustatem inferebant. par. 2. 28.B
patres antiqui cum haereticis disceptabant magnis signis & virtuti- bus quam verbis. Exemplum ponitur &c. parte sexta. folio 125.C
patrum ve. Testa. mendacia, an & quomodo veniunt excusanda: Vide in Mendacium.
patres vete. Testa. decedentes non statim admittuntur ad glo- riam, erant tamen admittendi suo tempore. Camoto inpedi- mento per Christum. par. 4. 205.A
pater in trinitate est vita, non nascendo: filius est vita ex patre na- scendo. par. 5. 202.E
pater & filij personalis distinctio ostenditur. parte quinta. folio 186.A
pater & filij consubstantialitas probatur. ibid. B patris

patris & filij cogitatis declaratur. ibidem
pater in diuinis quando dicitur pater Christi secundum diuinitatem, dicitur pater glorie, secundum humanitatem pater domini nostri Iesu Christi. par. 4. 287.E
pater est in diuinis, quia in diuinis est filius, & per consequens pater, quia dicitur relatiue adiuuicem. parte sexta. folio 92. A
pater & filius sunt vnus in natura, distinguuntur autem in proprietate relatiua. parte quarta. fo. 213. G. Item par. tertia. folio 41. C. & D
pater operatur per filium sicut per artem, quia filius est ars omnipotentis Dei plena rationibus omnium. parte sexta. folio 113. H
Si quando non fuit filius, fuit pater sine veritate, sine via, sine vita. par. 3. 259. F. Interlinea.
paternitas duplex, vna communis, alia specialis. parte sexta. folio 58. G
pati Christum pro dilectoribus seculi, facilius est, quam dilectores seculi ad Christum conuerti. parte quinta. folio 171. B
pati se fidelis populus denunciat, q̄ eos quos diligit, pati dolet. par. 3. 57. C. cir. med.
patulium gehennæ significatur per arborem in qua suspensus fuit Absalon. Tres lanceæ, tres pœnas significant. f. pœna ignis, pœnam vermis, & pœnam carentiæ visionis. par. secunda. fo. 116. D
patientia propriè est fortitudo animæ per quam æquanimitè tolerat aduersa. par. 3. 315. D
patientia perfectior est quam defensor, etiam licita. par. quinta. fo. 178. C
patientia vera quæ est. par. 5. 175. F
patientia Dei. par. 6. 6. F
patientia copiosa quæ est. par. 6. 6. E
Nobis vincendi genus est patientia: Vincit qui patitur, si vis vincere discat pati. par. 6. 6. H
patientia virtus significatur per camelum, qui est animal afertiu oneribus, quæ est necessaria prædicatoribus. parte prima. folio 80. A
patientiam sanctorum dolor urget in vocem, & dilati vt proficiant, timent ne deficient. par. 3. 57. E
patientiam ad sumere debemus, exemplo sanctorum. parte 6. folio 216. A
patientiam nostram exercet si contumeliosa verba, si rerum damna, si inferunt tormenta, non nocent. parte sexta. folio 220. E
patientiam vt amplectemur frequenter inuitamur: quia ipsa quodammodo est sustentamentum virtutum, sicut fides est fundamentum caritatem. par. 6. 240. H
patientie scutum ad modum scutum militaris debet esse triangulum. par. 4. 167. D
patientie virtute quantumcunque homo exercitatus sit, per defectibilitatem liberi arbitrij potest ab ea cadere. par. 4. 192. F. prope finem.
patientia sanctorum sepe mitigat furorem persequentium, & mansuetudo humilium proferit audaciam superbiorum. parte 4. 435. E
per patientiam quod vincitur maius est quam vrbes expugnare, quia à se animus superatur, & seipsum sibi incipit subijci. par. 3. 325. B
patientia tribus modis exercitur. Nam à Deo flagellamur, à proximo persecutionem suscipimus, ab aduersario tentamur. parte 3. 389. B
patientia, humilitas, & probatio conficitur ex mortificatione spiritus, sicut ex pelle mortua fit veniale aliquod. parte prima. folio 238. D
patientes contra omnia aduersa in munimine virtutum inuicti perseverant. par. 1. 266. F
patientes vere est qui & aduersis atteritur, & tamen à spei recitudo ne non curuatur. par. 3. 31. F
patientes debemus esse ad omnes, ad quos, quomodo, qualiter, & quando. par. 6. 113. C
patientia sanctorum, auro comparatur, & quare. parte 6. folio 217. E & G
patientium quidam imitantur Christum, quidam Ieronem dextrum, quidam simonem par. 6. 221. A
patientie perfecti modus est, pœnam insidiam iniuste non retine re, sed aliquando addere. par. 3. 9. D. in fi.
patria in superiori quo modo, & penes quid inter cives celestes distinctio accipitur. par. 2. 136. C. & D
patriam qui præsentit per gratiam Christi in presentibus (ubi ne scij rident) gerit pensans iudicia Dei quibus assignitur. par. 3. fo. 18. E
patria celestis similitudinem haberi Deo voluit in nostro orbe, ad quam possidendam creati sumus, vt ad redcundum vicino nos monet exemplo. par. 1. 37. A
patria celestis designatur per terram lacte & melle manantem, nam in ea impletur totum desiderium. parte prima. fo. 338. B. in fine.
patriarchæ vocantur Christi i. vñcti. vñctione gratiæ, vel quia de ipsi reges extiterunt, & sacerdotes, qui per vñctionem instuebantur. Et tales patriarchæ habuerunt spiritum prophete. par. 2. 204. G
patriarchæ fuerunt quasi radices plebis Iudaicæ. parte sexta. folio 37. G

patriarchæ duodecim fuerunt filij Iacob, alio nomine dicti Isracl. par. 4. 381. H
patriarcharum nomina tribus de causis inter sacrificia portabantur: Aaron semper in humeris, sicut & in pectore, & quare. par. 1. fo. 189. E. & 190. A
patriarcharum & prophetarum est quedam familia hospitalis, cui præest Abraham. Est & alia castitatis, cui præest Ioseph. Est & mansuetudinis, cui præest Moyses. parte prima. folio 258. F
patriarchæ, prophete, apostoli, doctrina, exemplo, & bene operando, Deo grata munera obtulerunt, & ad constructionem ecclesie quicquid boni potuerunt lato animo contulerunt. Et significantur per principes. par. 1. 276. A
patriarchæ quatuor magni sunt sepulti cum vxoribus in Hebron, qui locus dicebatur antiquitus Cariatharbe. par. 5. folio 85. B. Item par. 6. 176. B. D. E. F
in patriarchis commendatur q̄ pecorum nutritores erant: a pueritia sua, & à parentibus suis, quia hæc est iusta seruitus, cum pecora homini seruiunt. par. 1. 114. A
patriarchæ habuerunt spiritum propheticum, vt patet de Abraham par. 3. 204. G
patriarchales ecclesie quatuor intelliguntur per quatuor animalia. Et quæ sunt illæ. par. 6. 247. C. D. F
patriarcha Alexandrinus est in ciuitate magna quæ dicitur Alchaya fungens officio patriarchatus, quem etiam honorat Soldanus, & permittit quod regit fideles. parte sexta. folio 261. E
P A V
paucitas saluandorum est ex difficultate pœnitendi & operis virtuos. par. 5. 161. D
paula matrona duas habens filias, de Roma ad Hierusalem veniens cornobium monialium in Bethleem construxit. parte 3. folio 341. D. Item de eius profapia & vita. parte secunda. folio 3. B. C
paulina fuit pulcherrima forma decepta per sacerdotè in phanoe Isidis tempore Tyberij Cæsaris. Sed quomodo & quæ terribilibus sententia secuta est. par. 1. 248. F
paulus apostolus inter omnes epistoliarum scriptores, excellit singulariter in tribus. par. 6. 3. A. C
pauli apostoli sapientia principaliter consistit in cognitione domini nostri Iesu Christi pro redemptione humani generis passus. par. 6. 2. G
paulus an fuerit beatus propter lumen eleuans animam eius ad videndum in raptu diuinam essentiam, cū fuerit eiusdem rationis cum nomine eleuante animas beatorum. parte quinta. fo. 53. H
paulus dupliciter legitur fuisse segregatus. parte sexta. folio 6. F
paulus quanto pro Christo durissimos labores tolerauit, tanto libentius Christus in illo requieuit, & tanto artius amplexus est, quanto ab illius amplexu nullo terrore auulsus est. par. 1. fo. 374. C. in med.
paulus dicitur habuisse potestatem, vt dum aliquem à stulticia non posset amouere, diabolo traderet. parte sexta. fo. 39. E. F. & fo. 117. F
paulus non crudeliter, sed amabiliter Sathanæ tradidit, sicut Moyses, sicut Helias, sicut Petrus. ibid. F
paulus aliqua dicens aliquando ad sui commendationem, quare hoc fecit. par. 6. 73. G
paulus q̄ viderit diuinam essentiam, vnde hoc ostendi potest ex verbis apostoli. par. 6. 77. F
paulus quare euangelium suum cum alijs apostolis confirmare & communicare voluit. par. 6. 80. A. B
paulus quare, quo modo, & qualiter reprehendit Petrum. par. 6. fo. 80. F. H. & 81. A
pauli consuetudo est vt verba duplicet vel triplicet, vnum habentia intellectu. par. 6. 111. A. in med.
paulusan scripsit epistolam ad Hebræos, an alter. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorū. parte 4. fo. 133. C. D. & 131. F. F. Vide etiam par. 4. fo. 23. A. Item par. 1. 18. E
paulus quando hoc nomen acquisiuit, relicto nomine Saulus, & quando electus ad magistrum gentium. par. 6. fo. 187. E. & extenuis fo. 188. A. B. & fo. 3. E. G. H
paulus quo anno conuersus, & quo anno passus. par. 6. fo. 191. A. & 208. E. F
paulus cur infidelem infirmum sanauit, & infirmos fideles non sanauit. par. 6. 208. E
paulus prædicator veritatis in no. Testa. signatus fuit mysticè per Hieremiam, qui fuit magnus prædicator in vete. Testa. par. 4. fo. 138. H
paulus apostolus significatur per leonem quem Sanson occurrerem lacerauit. par. 2. 49. H
paulus apostolus qui fuit vas electionis sapientia Dei plenum, signatus per cybium argenteum in sacco Benjamin posuit. par. 1. 120. H. & 111. A
paulus per Benjamin quem Rachel peperit, allegoricè significatur. par. 1. 99. H. & 374. D
paulus figuratus per Benjamin tanquam lupus rapax. par. 1. fo. 119. E
paulus forte inuenitur fortior aliquibus angelis, quia iudicabatur forte aliqui cum Paulo, & conferentur laboribus & fructibus eius qui ex multitudine credentium veniunt. parte prima. fo. 294. E

paulus an non videtur vt arbes vel hircus helocastum se obulit pro populo Isracl cum diceret: Opitiam anathema esse etc. par. 1. 315. H. in prin.
paulus apostolus de Menandro poeta suspit hoc: Corruptos bonos mores colloquia mala. Et de Arato: In ipso viximus, mouemur, & sumus. ipse enim & genus sumus etc. parte 1. fo. 334. E
paulus magister gentium vnuierso mundo profuturus, vt inter magna ecclesie mysteria prædiceretur, dignum erat sicut domini præcursor propheteali oraculo prædictus est. par. 1. 374. B. in principio.
paulus non minus fecit quam alij apostoli. Et hoc declaratur. parte 6. 74. D
paulus apostolus oriandus in ciuitate Tharsis metropoli vnde descenderant Cilices. parte prima. fo. 57. H. Item parte sexta. fo. 201. D
paulus an etiam prædicauit in Hispania partibus, habentur opinionones. par. 6. 31. D. F
paulus anno quo passus est Christus, fuit conuersus circa finem annorum imperij Tiberij Cæsaris etc. par. 6. 76. C
paulus tototidit caput ad modum Nazarorum ad vitandum scandalum Iudeorum, sicut etiam voluit circuncidi Timotheum. par. 6. 196. F
paulus à patre suo habuit, q̄ fuit ciuis Romanus, licet incognitus esset Iudeis donec Christum prædicans accusabatur apud præsidem. par. 6. 203. A. B. & 127. F
paulus Burg. episcopus suam conuersionem de Iudaismo ad fidem Christianam, eiusq̄ conuersionem filio suo Alphonso nouificat, seq̄ ex Leuitico sanguine propagatum pronunciat. par. 1. fo. 4. G. H. & 9. A
paulus Burgen. episcopus ecclesie suæ præbens correxerat in electione quadam de annunciatione, quod ante eum lectu erat. f. q̄ incarnatio verbi diuini præcessit salutationem angelicam. par. 5. 128. F & G
paulus Burgen. assignans tempus durationis sectæ Mauhumetee, dicitur Et hodie. Anno domini 1431. iam transferunt obtingent & quatuor fere anni etc. par. 6. 248. C
paulus Samofatanus & Fotinus licet sanctum, & cunctis virtutibus excelsum, Christum prædicant hominem tantum. par. 4. fo. 135. E
pauo laudate ostendit pennas. par. 2. 221. E
pauona caro si sicca fuerit impuibilis permanere dicitur. par. 2. 147. F
pauore animus alienatur, sicut in excessu. parte tertia. folio 68. A
pauor est multum, qui fatuus vel indoctus. parte tertia. folio 319. D
pauper proximo suo odiosus est, & quare. parte tertia. folio 323. B
Nemo se contemnat pauper in cella, diues in conscientia, securus horum in terra, quam auro diues in purpura. parte sexta. fo. 71. A
pauperes ementes defraudabantur dupliciter apud Iudeos vendentes merces & sabbatum. parte quarta. folio 368. G
pauperes quinque modis euacuatur à diuitibus cupidis. par. 3. fo. 99. H
pauperum vitæ nullus infidiatur, diuites autem in nullo loco sunt securi, & in omni cibo & potu timent intoxicari. parte 5. fo. 157. G
pauperes si quæ reprehensibilia in se habere videntur, despiciere non debemus, & quare. par. 1. 167. E
pauperibus qui bona sua tradidit, non tamen ipso tempore sit omnino perfectus, sed ex illa die incipit speculari Dei, adducens eum ad omnes virtutes. par. 5. 59. H
pauper maledicens homini non danti sibi elemosinam, quomodo sit exaudibilis à Deo. par. 5. 391. G
pauper homo cum diuite vel potentiore non debet se iungere, vel se nimis elongare, sed reuerenter & caute se habere. par. 3. fo. 399. G
pauperes & mediocres personæ magis currunt ad sermones quam magna. par. 5. 101. D
paupertas est sapientie reparatrix. par. 3. 347. B
paupertas est scientie reperitrix. par. 3. 426. G
paupertatem quare Christus prælegit, cum tamen diuitie sicut sunt impedimenta reprobis, ita probis sunt adiumenta virtutis. par. 5. 31. F
paupertas spiritus voluntariè assumpta ad liberius sequendum Christum, illa est virtus excellens seu perfecta. parte quinta. fo. 18. D
paupertati voluntarie magis attribuitur iudiciaria potestas per modum athesoris, licet contemnat viris perfectis ratione suæ perfectionis. par. 5. 62. C
paupertati quamuis thesaurus in celo pollicetur, non inde sequitur quod sit maior virtus quam continentia vel obedientia. par. 5. 59. G
paupertas voluntaria operatur instrumentaliè ad perfectionem, sed non consistit essentialiter perfecte Christiane vitæ in paupertate voluntaria. par. 5. 224. B. in prin.
paupertas abfoluta non dicit nisi carentiam diuitiarum, quod nõ est virtuosum, sed potest esse in malis hominibus, vt patet ad sensum. par. 5.
paupertatem vt frequenter comitatur impatientia & mendaciū, sicut superbia diuitias. par. 4. 250. B

P A X
pax duplex est. sin hoc seculo, & in futuro: pax in hoc seculo, est in qua inuidentes hostem vincimus, inuicem diligimus, & de occultis inuicem non iudicamus etc. parte quinta. folio 229. E
pax est summum bonum in vita ista. par. 4. fo. 124. D. Item. par. 5. fo. 124. E. & 366. H
pax pax & non erat pax. Hoc sacerdotes & doctores dicunt, qui diuitibus & honoratis reprimunt prospera, & elementem prædicant Deum, magis illos supplicio & Dei iracundia præparantes. par. 4. 120. E
pax est tranquillitas cordis, sed in homine triplex est ordo. vid. Deum, ad seipsum, & ad proximum. par. 5. 229. F
pax & tranquillitas post perfectionem magna delicta reputantur. par. 3. 266. H
In pace virbum solet fieri, vt lasciuia ætas iustibus & choreis gaudia concelebrat. par. 4. 144. A. Interlinea.
pax communis frequenter impeditur & turbatur per litigia inuisa. par. 1. 361. B. post med.
pax impeditur principaliter ex temeritate propria, & hoc fit tripliciter etc. par. 3. 395. E. G. H. & 396. B
pax tanta & securitas erit, vt dicunt Iudei tempore Christi iui, q̄ lupi & agni, leones & boues, serpentes & homines commorantur. par. 4. 106. A
pax maxima erit post mortem Antichristi, & cultus diuinus augmentabitur. par. 4. 422. D
pax mundi ad quid ordinatur. par. 5. 229. F
pax fuit necessaria in diebus Salomonis, vt edificaret templum propter multitudinem operatorum & magnatū expellorum. par. 3. 435. G
pax ante Christi natiuitatem in Iudæa durauit per viginti annos, & vñq; post eius mortem per quadraginta annos. par. quata. fo. 9. B. C. D
pax per angelos nunciata in Christi natiuitate, quæ principaliter per prophetas prædicta fuit futura in aduèu Christi, erat pax interior bonæ voluntatis. Et pax temporalis, quæ fuit in aduèu Christi, fuit figura huius pacis principaliter intentæ. par. 5. fo. 130. D
pacem veram non habet cum aliquo, nisi eum diligit. par. 6. folio 87. E
pacem faciētibz, quasi iacentibus hoc semen, seminatur & preparatur in pace æternæ beatitudinis fructus. parte prima. folio 212. E
paci qui hic studet, & terram cordis sui operibus pacis quasi semente aspergit, iustum est vt habeat æternam pacem quasi fructum huius seminis. ibidem
pax triplex. Interna quantum ad conscientiam, & fraternam quantum ad proximum: & pax superna. sin gloria. parte tertia. fo. 321. H
pax duplex est. interna & externa. par. 4. 291. H
pacem internam tria faciunt. par. 4. 292. A
pacem fraternam similiter faciunt tria. ibid. m
pacis turbatio quot & quæ sunt. par. 3. 395. F. G. & H
pacis tempora prophetia Hæbræi habuerunt quam Salomonis tempore. Sub Aioth enim octoginta anni pacis fuerunt. parte 2. 205. F
pax quomodo à nobis incipit, & quomodo tunc ad alios deriuatur, vt pacem cum omnibus habeamus. parte quinta. folio 19. A
pax perfecta est nullam velle vindictam, quam facit gratia etantgehj, quæ iubet non tantum nihil mali reddere, sed nec resisti, vt sustineatur, bonumq; rependatur. par. 5. 22. B & E
P E C
peccandi finem quorum voluntas non habuit, quamuis cum sine peccauerint, iuste non habent finem vñionis. par. 5. fo. 28. A. I. E par. 3. 335. A
peccant multi auidine, multi necessitate. parte sexta. folio 20. E
peccare in Deum quando dicitur. par. 1. 75. A
peccamus vel ignorantia, vel infirmitate, vel studio. Et quod isto rum grauius. par. 3. 64. G. in fi.
peccans per simplicitatem, vel ignorantiam, & peccans per malitiam magnam differentiam habent. parte tertia. folio 406. A
peccans, non Deo peccati nocet, sed sibi. parte prima. fo. 369. B. in med.
peccante vno quomodo & quare ira super totum populum venit. par. 2. 11. A. cir. med.
peccandi autores qui fuerunt, in tormentis sunt primi. parte 4. fo. 132. B
peccantibus proprium est Deo tribuere velle vnde accusantur, & quare hoc est. par. 1. 42. B
peccantes in proximum, in Deum peccamus. par. 1. folio 75. A. Interlinea.
peccantes vel qui secularia curant, in imo sunt: qui Deo placere desiderant ad celestia suscipere, omnes pompas mundi & illecebras, æternorum amore transcendunt. par. 2. 24. B
peccando qui sic ab ecclesia discedunt, vt nunquam respiciant, alijs promissa sibi premia relinquunt. Et de hoc figura. par. 2. fo. 24. D
peccare Deo, & peccare in Deum, quomodo differunt. par. 1. fo. 369. B. in med.
peccatur non eodem modo in virum & in Deum, & quare. parte 2. 66. A
Non

Non peccare solius Dei est. par. 1. 132.C
Oderunt peccare mali formidine poma.
Oderunt peccare boni virtutis amore. parte prima. folio 162.D

peccatorem aliquem vocari saniorum & plenum dierum, obler-
na scubi inuenientis, quia de peccatoribus dici non potest. par-
te 2. 19.E
peccatorum remedia fuerunt tria ante baptismum. C. 6. d. m. par. 1.
talit, circuncisio carnalis, & oblatio legalis. Post baptismum si
militer tria & c. par. 2. 26.G.H

mine totius mundi, quo tota humana natura simul & semel
incondita, & semel leges diuinas per inobedientiam transgressa
est in paradiso. par. 5. 198.F
peccati originalis pondus dicitur massa corrupta est, qua habet
peccati debitu mortis & necessitatem moriendi: propter quod
separatio anime a corpore non subiacet simplici nostre volu-
tati. Aliter de Christo secundum vtranque naturam & c. par. 5.
fo. 211.F & G

peccata aliqua puniuntur grauius, non solum propter maio-
rem peccati grauitatem, sed propter promptitatem repen-
dam, ne homines nimis ad talia se laxent. parte prima. folio
170.B
peccatum qui fatetur & veniam petit, iam quasi pro debito pi-
gnus dedit, si in se delinquenti ignoscit. parte prima. folio
171.A

alium sicut effert, qui vero cre scit in sceler, crescit & in iudicio, simulque cum vitij augetur & pena. parte quarta. folio 175. E

peccata intelliguntur per folia ficulne. par. 5 160. B
peccata leuiora defunctorum post mortem possunt absolui, & quibus modis, sed hoc & ante iudicium, sed qui se post iudicium liberandos putant, falluntur. par. 3 319. F

penitentia vtrum in cadentibus habeat locum post baptismum, arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum. par. 6 144. F. & G
penitentia vera vnus dies tantum valet, quantum mille anni, sicut latroni. par. 6 227. A

penitens. par. 1. fo. 373. H. Item par. 3. fo. 76. D. & fo. 169. G. & folio 173. H. & fo. 174. F. & fo. 193. G. & fo. 235. H. & fo. 11. H. & fo. 20. H. Item par. 2. fo. 57. D. & fo. 100. D. & folio 117. D. Item par. 4. fo. 355. & fo. 472. D
penitentia vtrum in cadentibus habeat locum post baptismum, arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum. par. 6 144. F. & G

perfectio apostolorum, & doctorum ecclesie primitiua in hoc notatur, quin breui tempore per orbem publicauerunt fidem Christianam. par. 4. 470.D

persecutiones ecclesie per Romanos Imperatores designantur per decem plagas Aegypti. par. 1. 143.F.G

per scalas quam vidit Iacob in somnis, tangebatur terram, & cecidit eius oculus, & quid designabat. parte prima. folio 29. H

pharisei per alia volebant pronosticare de aduentu Christi. parte 5. 51.F

deficiens par. 5
philosophorum & hereticorum doctrina omnis, quia fragilis est & inutilis, à veritate conteritur & dissipatur. parte 4 folio 170. A

P I E
pietas est cultus Deo debitus. Et per consequens impletus est vicium auferens cultum Deo debitum. par. 4. folio 221. D. & fo. 46. 5. H. & fo. 31. 5. B. Item par. 6. fo. 5. D

pythagoras nomen sapientis refugiens ne notam arrogantiam incurreret, philosophum se esse respondit, id est amatorem sapientie. parte 3. folio 308. G. Item parte prima. folio 137. H. & folio 86. H

pluribus intentus minor est ad singula sensus. parte tertia. folio 398. A
plus valuit apud Sodomitas malum inolitum, quam bonum inolitum. par. 1

philosophi ratione naturali ex effectibus sumpta multipliciter probauerunt unitatem Dei. par. 6

P I G
piger, id est negligens & remissus in operatione boni, lapide luteo, id est confusibiliter & dure puniri debet. parte quarta. folio 408. D

planctus peccatoris de hoc qd fuit in demonio feruitute. parte 3. folio 190. D. G

plombum immiscetur metallis que sunt adulterata, vt aliena separetur materia: etsi forte purgata fuerint, plumbum omnino consumitur. par. 4

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
GREDOUSALES

**sonem domini, nondum gradum ligneum vnde alij premi-
near ascendit.** par.2
**potentes concedunt plerumque de facultatibus ecclesie princi-
pibus contra suos adversarios, quae non sunt ad hoc ordinate
& sic incurunt malum offensis diuinae. Et de hoc figura.** par-
te 2
255.H
**potentis summus in determinatione negotiorum fidem vel mo-
res tangendum, per se vel per alios ad hoc idoneos debet inue-
stigare quid de hoc sentiant sacra scriptura, & secundum hoc
negocia terminare.** Et de hoc figura. parte secunda. fo-
lio 247.H
**potentis summus cum suo collegio remedium adhibere debet,
non solum in status praetorum inferiorum, sed etiam in
suis si nimis graua videatur.** par.6
191.D
**potentes nostri & curati, facti hoc clamant. Non habemus te-
gem nisi Caesarem: dimittite ecclesiam ingerunt te cuius prin-
cipum.** par.1
239.D
**potentis debet orare pro toto mundo, & per quid hoc significa-
tur.** par.3
385.E.F
**potentes, summus scilicet & ceteri debent esse solliciti v' loca-
suz iudicij clausa sint virtutum muris: & quod ibi sine
sacerdotes & clerici armis sacrae scripturae & orationis deuote
muniri.** par.1
225.D
**potentes in nouo Testamento & curati, etiam clerici, seculari,
vel religiosi, statim quando nudantur vestibus virtutum,
mortui sunt spiritaliter, licet adhuc viuat corporaliter. Et de
hoc figura.** par.1
298.G.in fi.
potentis dicitur Christus, & quare. par.6
139.B
potentis siue pontificis. par.2. fo. 313.H. & fo. 204.D. & fo. 33.G.
Item par. 6. fo. 236.D. Item par. 4. fo. 478.H. Item par. 3. fo. 148.
H. & fo. 260.D. Item par. 1. fo. 243.F
**potentis iudaicorum in fundatione primi templi catalogus, si-
militer & eorum qui post captiuatam Babylonia in gente Iu-
dea fuerunt, & sub quibus regum temporibus pontificum
habuerunt.** par.4
463.E.F
**potentes iudaicorum a Seleuci Nicanoris regno vsq; ad Iudam
Machabaeum enumerantur.** par.4
467.E
**potentes iudaicorum tempore perfectionis Christi erant de tri-
bu Leui, & Pharisei pro maiori parte erant de tribu Symeon.
par. 5. fo. 220. B. G. H. & fo. 221.C**
**potentes fuisse omnes primitiuitas ad Noe vsque ad Aaron.
aiunt Hebraei.** par.1
64.A
**potentes veteris Testamenti quomodo consecrati sunt post mor-
tem Aaron.** par.1. fo. 118. H. & fo. 329.C
**potentiale officium, quomodo, quare, & quando assumendum.
par. 6**
142.B
potentis nomen proprium est, & Pilatus cognomen. parte 5. fo-
lio 83.G
**populos duos exprimit duo filij Adae, iudaicum, s. natus maio-
rem, & Christianum minorem. Maioris sacrificium de terre-
nis operibus reprobat. par.1**
45.A
**populi iudaici priorem honorem si consideres, pontificalem or-
dinem, insignia sacerdotum &c. & eos cum coelestibus in terris
habere consortia &c. Nunc autem multo dedecore horre-
scent, sine templo, sine altari, sine sacrificio, sine propheta, sine
sacerdote, sine celesti visitatione, vnde patet quod patet con-
spuens perdidit vultus eorum ignominia. parte prima. fo-
lio 285.G**
**populum Israel Deus gubernauit, & direxit tripliciter. parte 2.
fo. 41. B. circa med.**
**populi Israel confectio fuit, vt quidquid dubitarent, a domino
per prophetas quaerent.** par.4
238.E
**populus totus Israel, licet diceretur Dei filius, tamen sacerdotes
ad eius ministerium deputati dicebantur filij, & serui modo
speciali.** par.4
424.B. & E
**populus Israel dicitur segregatus ab alijs populis, & solus, & qua-
re, per quae & quot. par. 1. fo. 305. D. & fo. 373.C**
populus Israel vocatus est haereditas domini, & quare. parte 3. fo-
lio 201. F
**populus Israeliticus commendatur in prophetijs Balaam secun-
dum quadruplicem statum, in quorum vnoquoque multipli-
citer laus eius explanatur.** par.1
318.B. C. D
**populus sub lege a Deo data an proprie debebat cultui diuino
applicari sub nomine tetragrammaton.** par.1. fo. 130. C. & fo.
121. G. & fo. 136. G
populus Israel sponsae nomine intelligitur. parte tertia. fo-
lio 355. G
**populus iudaicus fuit despoletus per susceptionem legis, & prin-
cipales populi imposuerunt sibi coronas in die dationis legis.
& ideo fuerunt coronati ad modum sponsae.** par.1. fo. 201. D.
& clarius fo. 203. H
**populus iudaicus coronas non deposuit ad ostentandum, quod
esse volebat subiectus legi, sed quia peccauerat per idolola-
triam & ad eorum confuisionem praecepit dominus eas depo-
ni.** par.1
202.D
**populus totius mundi in tres partes diuisus est post passionem
Christi & publicationem euangelij: quarum vna est iudaorum
obstinatio, vna est Gentium in infidelitate remanentium,
tertia est Christianorum.** par.4
430.F
**populi Israelitici status quadrupliciter distinguebatur, in do-
mum Israel, in domum Aaron, in domum Leui, & in timentes
dominum: & qui per hos significatur. parte tertia. fo-
lio 374. D**
populus Israel pollere debuit speciali sanctitate praeter ceteris, &

**praerogatiua. parte tertia. folio 304. F. G. Item parte 1. fo-
lio 369. F**
**populus israeliticus ostenditur laudabilis in duobus. parte 3. fo-
lio 387. A**
**populus iudaicus significatur per duodecim lapides de Iordanis
fundo exportatos.** par.1
7.D
**populus Israel post ingressum terrae promissionis habuit tripli-
cem modum gubernationis, videlicet per iudices & quadiu.
Per reges & quadiu, & per pontifices &c. par. 2. fo. 62. B. circa
prin. Vide etiam in Canhedrin, & in Dominis.
populus vterque, iudaicus scilicet & Gentilis, per duos baiulos
botri figuratur: quorum prior cocus & auersus, ignarus pen-
denis gratiae: posterior credens Christum, ante oculos ha-
bens, semper quem portat videt: & quasi seruus dominum, &
discipulus magistrum sequitur. parte 1. folio 286. F. & folio
331. B. & C
**populus iudaicus antequam peccaret deceptus ab exploratori-
bus incedebat recte versus montem Seir, sed post peccatum de-
clinauerunt a via recta, & magno tempore fuerunt vagabundi
per desertum, & postea redierunt versus montem Seir. par-
te 1**
332.B
**populus iudaicus Christum ligno crucis affigens, non eredit
esse Dei virtute, sicut Moyses cum petram percussit de virtute
Dei dubitans, & figurat Moyses populum sub lege positum.**
par.1
331.B
**populus iudaicus a principio fuit murmuracionibus assuetus, &
significatur per Anon.** par.2
107.D
**populus Israel decem vicibus tentauit, & enumerantur. parte 1.
fo. 188. C. D**
**populus multitudo est: cum ergo dicitur: Appositus est Iacob ad
populum suum, quaeritur de quo populo dicatur, cum pauci
fuerant. I. Abraham & Isaac & Iacob &c. par. 1. folio 120. A. C.
& fo. 121. A. & H**
**popule Dei exulta, audi ros nobilitatis insignia, vocaris enim no-
vt plebs, sed vt rex. Sed discite quid agendo quisque fiat rex. par-
te 2**
37.B
**populi duo, Gentilis, & iudaicus, nomine duorum debitorum.
significantur & quare & quomodo.** par. 5
145. B
**populus nationum liber & lasciuus, cui nullus rationalis doctor
frenum correptionis posuit, per apostolos ad dominum addu-
citur.** par. 5. fo. 173. A. B. & fo. 64. A
**populus qui in campo fidei nullius officij loris ligatur, significa-
tur per organum.** par. 3
18. G
**populus ecclesiae in duplici differentia est. Quidam spirituales
percipiunt sapientie & scientie dulcedinem. Alij sunt carna-
les, iumentis & pecudibus similes, crassis & solidis sensibus
abundantes.** par. 1
321. C
**populi deuoti licet nunc sint aduenae a patria caelesti, tamen libe-
ter volunt audire de ea praedicatione verbi diuini, sicut quili-
bet aduenae libenter audit bonos rumores de patria sua. par-
te 1**
86. D
**populus Christianus & multo fortius clerici, principes, & prae-
ti singulis diebus intendant cultui diuino, antequam ad opera
propria manum mittant.** par. 1
210. C
**populus Christianus & principes tot & tanta obtulerunt prae-
lati & ministri ecclesiae, quod ascendunt vsque necessitatem, im-
mo etiam contra vtilitatem, propter abusum inde sequentem.
Ibidem H.**
**populus peccantium argumentum assumit a peccatis sacerdotum
dicens, Quare non faceret hoc, ex quo sacerdos meus facit hoc.
par. 1**
219. H
**populus sicut sequitur sacerdotem in malum, ita sequi debet in
bonum.** par. 1
220. D
**populus communis in nouo Testamento arcendus est a cancel-
lo vel choro, vbi diuinum officium celebratur. Et de hoc figu-
ra.** par. 1
193. D. in fi.
**populus tenetur promittere seruientibus Deo de victu & vestitu.
Et ostenditur hoc ex vtroq; testamento. Et istud etiam obserua-
tum fuit ab antiquo apud Gentiles.** par. 1. fo. 293. H. & fo. 294. C
Vide etiam in Seruientes communitati.
**populi ordinatio vt bona sit, requiritur possessio inter se di-
uisio.** par. 1
312. C
**populus subditus communiter habet tres status vel ordines. I. agri-
colas, milites, & Deo seruientes.** par. 1
266. C
P O R
**porcina caro & omnia quorum usus erat illicitus in veteri lege,
erunt tempore Messiae licita, ostenditur ex Hebraica gloffa.** par-
te 4
109. C
**porphirius haereticus, quomodo & qualiter Danielis propheetia
de Christo, & alijs calumniari nitebatur. parte 4. folio 234. A.
Et saepe saepius reprehenditur signanter. fo. 310. E. G. & fo. 326.
E. & fo. 355. F**
**porphirius calumniarius fruit ecclesiae, suam ostendens imperi-
tiam dum euangelizabat Matthaei nititur arguere falsitatem.** par-
te 1
237. G
**porphirij impij stultitiam caueamus, ne matrone & mulieres sint
nostra tenemus, quae dumentur in ecclesijs, & de sacerdotali
gradu fauor iudices seminarum.** par. 4
12. A
**porphirius dixit quod sola anima esset beatificabilis, & corpus
omnino esset fugiendum: & sic non idem ipse homo resurre-
ret qui compositus est ex anima & corpore.** parte 3. folio 41. H.
circa med.
portus adhibentur valus, strae, veetes: & quare. parte 6. fo-
lio 257. A**

**portus ciuitatis Hierusalem principales sex quid mystice signifi-
cent.** par. 2
258. D
**porta gregis in Hierusalem a sacerdotibus prima edificata, vel
sanctificata esse videtur in vicinia ipsius templi, & hoc congrue
videtur, & quare sic dicitur.** par. 2. fo. 256. E. vocata est etiam
porta negotiatorum.
Ibid. G
**porta piscinum in Hierusalem respicit Ioppen, vicinior mari in-
ter cunctas vias Ierusalem: & nunc porta David fertur appel-
lari, & esse prima portarum ad occidentem montis Sion.** par-
te 2
256. F. & H
**porta uentis in Ierusalem nominatur alibi porta iudicaria, & qua
re.** par. 2
257. D
porta speciosa templi vbi & a quo constructa. par. 2. fo. 175. C. E.
& fo. 231. E. Item par. 6. fo. 169. F
porta equorum fuerunt duae. par. 4
154. H
**portam fuisse in Ierusalem quae porta acus dicta sit in nulla au-
tentica scriptura inuenitur, sicut quidam exponunt illud. Faci-
lius est camelum &c.** par. 3
60. B
**portae quatuor erant in atrio templi secundum quatuor partes
orbis, & erant quatuor portarum, siue Ianitorum. Prima erat oris
talis, ex qua parte erat ingressus templi: secunda occidentalis,
ex qua parte erat posterior pars templi, quae dicebatur sanctum
sanctorum, aliae duae Aquilonaris & Australis, erant ex lateri-
bus templi.** par. 2
210. E. & F
**portae templi clausurae se, cum sacerdotes portantes arcam vel-
lent eam transferre de tabernaculo David &c. quando & pro-
pter quid aperiebantur.** par. 2. fo. 124. G. H. & fo. 125. F. & fo.
385. B. C. D. Item par. 2. fo. 219. G. & H
**portae per quas sit ingressus ad ecclesiam militantem, sunt exor-
cismus, catechismus, & baptismus.** par. 3
215. D. & H
**porta militantis ecclesiae est baptismus, porta triumphantis est ex
trema vinctio.** par. 4
101. A. circa fi.
**portae dicuntur omnes articulari fidei, & etiam sacramenta ecclesiae
& non habent efficaciam, nisi ab vno Christo qui dicitur por-
tae singulari.** par. 3
261. B
porta regni est dies iudicij, in quo electi intrant ad gloriam. par-
te 3
16. F
porta mortis, vitia: portae vitae, virtutes &c. parte quarta. fo-
lio 49. A
portae inferi quae sint. par. 5
52. B
**portae duae sunt per quas tentat diabolus cupiditatis & timoris.
Eisdem in contrarium veris intrat Deus.** par. 6. fo. 95. A. Item
par. 3. fo. 126. A
**portae duae, oculatorum, f. & aurium. In his duobus sensibus maxi-
me peccat homo, & puniatur.** par. 4
398. A
portenta quae dicuntur. par. 5
156. C
**portenta aliquando portendunt prospera aliquando praefigurat
aduerfa.** par. 4
466. F. G
portio virtus, quae, & quando dicitur. par. 1
20. C
portus in Iudaea super mare mediterraneum est in Ioppe. par-
te 4
373. H
**positio manus Dei super aliquem significat occultationem sui,
& subtractio manus eius denotat reuelationem.** parte 1. folio
175. B. circa fi.
P O S I
positura quid sit, & quomodo subdistinguitur. parte quarta. fo-
lio 2. D. E
P O S S
**possiones ecclesiae dicuntur amortizate, sicut res inanima-
tae consecrate dicebantur mori, vel mortuae.** parte prima.
folio 264. H
**possiones ecclesiae distrahi non debent, cum a regibus Deo sint
mancipatae, & ideo in nullius bonis computanda.** par. 1. folio
114. F. Interlin.
**possionem habet quisque secundum virtutem & conuersatio-
nem sanctam, alius virginitatem habet, alius continentia pol-
let, ille pauperum patronus.** par. 1
259. B
**possio dei qui vult esse, duas habeat uxores, scilicet gratiam &
emendationem morum: hae generant fructus, &c.** parte 2. fo-
lio 62. E
**possident fideles dominum per fidem & dilectionem, & Deus pos-
sident eos per gratiam.** par. 4
175. E
O P S T
**postilla Nicolai de Lyra tribus commendatur, & ex tribus insuf-
ficientia ascribitur.** parte prima. folio 6. E. F. Sed excusantur.
folio 9. D
postillam suam correxit vltimate Nico. de Lyra anno 1316. par-
te 4
316. F
**postulationem faciendo quare Moyses & Samuel ceteris patri-
bus praerantur.** par. 4
132. E
P O T
potatio vini intemperata est causa vt enent mala. parte 3. folio
14. F. per totum.
**potati nimis multi vulnera per tumorem acceperunt, quae nulla
ferri causa pertulerunt.** par. 3
351. E
potentatus istius mundi per quid significatur. parte quarta. fo-
lio 474. G
potentes affimulantur accipitri, quae mansuetus videtur. parte 1.
folio 346. F
potentes huius seculi designantur per rhinocentem. parte 3. fo-
lio 74. F
**potentes & principes magis sunt solliciti seruire honestatem
inter extraneos, quam inter domesticos.** parte tertia. fo-
lio 234. G

**potentes dicuntur in alijs gentibus in praesidio, qui corporis roba-
re fortiores sunt, in Israel vero qui iustiores.** parte secunda. fo-
lio 37. E
**potentes seculi quos consortes habent naturae, dedignatur habe-
re consortes gratiae, & honorem quem soli Deo debebant, in
sele transferre contendunt.** par. 2
308. A
**potentes huius seculi diabolus studet incitare ad odium amico-
rum Christi: & non solum ad ostendum in corde, sed etiam
ad persequendum in opere, & per quem significantur.** parte 2.
folio 84. H
**potenti & iniquo quocunq; adhaeret, ipse quoque, de eius potentia
velut ex pingue dicitur.** par. 3
351. E. G
**potens multoties habet multos auxiliores in suis malis. I. dia-
bolum, consiliarios, conlingueos, adulators, ministros suos
& sibi consideratos.** par. 4
252. H
**potentes consumptis bonis in toto vel in parte in ebrietatibus &
conuiujs frequenter se conuertunt ad spoliandum ecclesias to-
calibus.** par. 4
301. H
potentes malignos significantur &c. parte 4. fo. 338. D. & fo. 305.
H. & fo. 390. H
**potentes antiquitus lectos habebat argenteos & aureos exterius,
sed interius de alia materia.** par. 3
333. C
**potentia a quo fit & quomodo, & per quid laudabiliter vel repre-
hensibiliter possideatur.** par. 6
23. B
**potentia diuina quae manifestata fuit in veteri lege per miracula,
subuertentia inimicos, & liberantia populum Dei, in noua le-
ge ostensa fuit per mirabilem patientiam sanctorum.** par. 3. fo-
lio 177. A. B. & C
**potentiam creatoris ostendit pulchritudo firmamenti per clari-
tatem siderum.** par. 3
431. A
**potentia Dei gloriosa relucet in solis operibus, quae sunt illumi-
nare caetera corpora, renouare terram herbis & floribus, terra
nascuntia folijs & fructibus, & sic de alijs eius effectibus.** par-
te 3
431. A. B
**potentia Dei parris apparet in duobus, scilicet in creatura vniuersae
productione & conseruatione, & impiorum iustificatione.** par-
te 6
134. D
potestas bona & mala a Deo est &c. parte sexta. folio 23. A. Circa
med.
**potestas non est, cuiquam nisi a Deo. equo: est te laeare aequitas,
par. 3**
171. E
**potestatis nomine interdum accipitur potestas ipsi, aliquando ip-
se homo habens potestatem.** par. 6
23. A
**potestas non est a diabolo, sed obnoxia tamen insidijs diaboli. nec
ideo mala ordinatio potestatum, quia mala sunt obnoxia pot-
estates.** par. 5
126. E
potestatis ordo non in crimine est, sed elatio tumoris. parte 6. fo-
lio 23. B
potestati quando, & quando non obtemperandum sit. parte 6.
folio 28. B
**potestates secularis, licet inter fideles propter catholicam confes-
sionem annuuntur, saepe tamen tales fraudem mouuntur
negotio regni terrestri.** par. 4
452. A
**potestas tunc solum bene regitur, cum non amando, sed timendo ip-
setur: & oportet vt ministri recte valeant, & non cupiditas,
sed necessitas hanc imponat.** par. 3
64. E
**potestate, pro communi vtilitate accepta, qui aut non vtitur, aut
abutilur, suo se gladio confodit, & quo ab hoste defendi debet
rat. hostem potius iuuat.** par. 2
96. E
**potestatem accipiens in populo secundum magisterium diuinae
legis vitam suam & subditorum ordinem atque regat.** parte 1.
folio 311. E
**potestas demonis tanta est, quod nulla virtute hominis, carmini-
bus, herbis, lapidibus, characteribus, & simulibus, arceri, &
stringi potest.** parte tertia. folio 79. B. in principio. vide etiam in
Demones.
**potestas diaboli quodammodo fuit eiecta a populo iudaico
per legis dationem, & transijt ad gentilem sine lege &c. sed ad-
ueniente Christi praedicatione & apostolorum, redijt ad popu-
lum iudaicum.** par. 5
45. F. & G
**potestas Christi secundum naturam diuinam cum sit infinita,
nec deprimi potest, nec enim sublimari: valentur vero natu-
ram humanam sublimata est, & adhuc sublimabitur.** parte 2.
folio 65. B
**potestas spiritualis, quae dicitur clauis, est duplex. Vna est discern-
nendi vel iudicandi peccatum a non peccato, alia admittendi
vel excludendi a caelesti regno.** par. 5
51. G
**potus & cibus i sacra scriptura generaliter nomine panis & aquae
intelliguntur.** par. 3
418. C
**potus vini pro tempore fuit simpliciter prohibitus sacerdotibus
quo debebant ad ministerium tabernaculi & altaris accede-
re, vt haberent scientiam discernendi.** parte prima. folio
321. C
potio cathartica quae dicitur. parte quarta. folio 145. C. & fo-
lio 244. A
**potum qui dat sitienti, vel calicem diuini verbi porrigit erranti,
ob id vt a Deo remuneratore, vel terrenum commodum, vel
terrenam sapientiam expectet, huius crater non est toro factus,
par. 3**
365. E
P R A
**praetorium mos est, ne videantur nescij, bona omnibus nota in obli-
ter dicere quasi incognita.** par. 3
22. E. per totum
**praetorium mos est, recte dictis non consentire, sed e diuerso re-
spondere.** par. 3
28. R. in prin.
praetorium

prætorum societatem infirmi declinat: ne mala que frequenter aspiciunt, & corrigere non valent, imitari delectentur. par. 24. B.

prænam cum bonos mori per tormenta conspiciunt, ab eis similitudinem maledictionis sumunt. par. 3. 130. A.

prænam cordi qui dicitur. par. 2. 130. A.

prænam adus cohens, & zelo bono destruens, sed tamen delectationem carnalem in absconditum peccatoris celat, significatur per illum qui fermatam in prædam de bello feruat. parte prima. folio 319. A.

P R E

præambulum est explicatio modi, per quem dedit dominus præcepta decalogi. par. 1. 336. G.

præcans inclinata ceruice in terra pronus funditur: Qui verò tergum vertit, gestu corporis indicat se negligere comminantiem. par. 4. 156. E.

præcans Deum, & non de eo bene sentientes, sonum habet: qui bene vocem. par. 3. 295. B.

præcellentes alios in aliqua gratia speciali in ecclesia Dei, vitæ in auro sapientie & omnes istas gratias conuertere debent ad ædificium ecclesie in bonis moribus & fide, & de hoc figura. par. 2. 213. H.

præceptor vnus præesse debet alijs in choro cantantibus sicut in quilibet ecclesia cathedrali vnus est episcopus, & vnde huius trahitur exemplum. par. 2. 210. D.

præceptor in lege triplex differentia. Quædam enim moralia, quedam iudicialia, quedam ceremonialia. parte quinta. folio 20. B. Item parte 6. folio 131. G. H. & horum imperfectio. Ibidem.

præcepta ceremonialia habuerunt cursum suum vsque ad Christi passionem: & ideo vsque tunc ea Christus obseruauit. parte 5. folio 30. C. & folio 20. B. C. Item par. 6. folio 117. B.

præcepta ceremonialia tempore publicationis euangelij sunt mortifera. Iudicialia non obligant, nisi de nouo fuerint instituta. Moraliam vero remanent & c. par. 1. 205. D.

præcepta tot quare Iudeis data fuerunt. parte 1. folio 255. C. & folio 241. A.

præcepta legis veteris sunt sexcenta & tredecim. parte secunda. folio 57. B.

præcepta quedam sunt circa mores, & dicuntur præcepta: quedam sunt circa modum colendi, dicuntur ceremonialia: quedam sunt circa iustum hominis conuictum, & dicuntur iudicialia. par. 1. 337. H.

præcepta iudicialia & ceremonialia euacuata sunt super nouam legem: aliter tamen & aliter. parte prima. folio 167. B. in princ.

præcepta iudicialia sic sunt euacuata, quòd non obligant in lege noua, ea tamen obseruare non est mortiferum, quomodo & quare. par. 1. 167. B. in med.

præcepta moralia manent in noua lege, quia ius naturale est immutabile. Præcepta vero iudicialia & ceremonialia euacuata sunt per nouam legem. par. 1. 167. B.

præcepta ceremonialia & iudicialia nõ fuerunt simpliciter obseruabilia, sed dicitur in obseruabilia, quia de difficulti obseruabilia, sicut dicitur aliquod intrinsecum, quod de difficulti est transibile. par. 6. 191. D.

præcepta ceremonialia reducuntur omnia ad præceptum de obseruantia sabbati: & omnia iudicialia & moralia ad alia præcepta. par. 1. 164. H. in princ.

præcepta quedam in scripturis sunt obseruanda in hac vita, & in futura perpetuo. Alia que toto tempore huius vitæ inveniuntur obseruari. Alia sunt que in veteri Testamento obseruata sunt, sed iam coruscante euangelio, non iuxta literam, sed secundum mysticum sensum obseruantur. parte prima. folio 179. G.

præcepta decem sunt quasi quedam conclusiones immediate sequentes ex principijs iuris naturalis, quæ statim capiuntur etiam à parum intelligentibus: & talia erant proponenda toti populo in communi. parte prima. folio 164. F. & folio 167. B.

præcepta alia à præceptis decalogi sunt in duplici gradu: quia aliqua se habent ad præcepta decalogi sicut principia eorum. Alia autem se habent ad ea sicut quedam conclusiones elicite ex præceptis decalogi. parte prima. folio 338. B. in princ.

præcepta omnia legis Mosaicæ reducuntur ad tria genera præceptorum. scilicet ad moralia, ceremonialia & iudicialia. par. 2. folio 255. B. Item par. 3. folio 233. F.

præcepta moralia & iudicialia iustificabant. parte sexta. folio 10. C. D.

præcepta moralia & ceremonialia, & iudicialia quomodo euacuatur. par. 6. folio 131. G. H. & fo. sequenti.

præcepta decalogi dicta sunt verba vitæ, quia seruantes ea non incurrebant penam mortis corporalis, quæ transgressoribus infligebatur. par. 6. 177. G.

præcepta decalogi omnia ordinantur ad actum diligendi. parte 6. 28. G.

præcepta de dilectione Dei & proximi in quantum sunt de necessitate salutis, in veteri lege ad plenum continentur: sed quantum ad perfectionem & tanquam consilia, continentur in noua. par. 6. 231. B. C.

præcepta charitatis cur inter præcepta decalogi non ponuntur, cum tamen sint prima & maxima in quibus tota lex pendet & prophete. par. 1. folio 229. D. & fo. 226. B. C. D. & fo. 339. H.

præcepta decalogi data fuerit de faciliioribus ad effectum, & notioribus quo ad intellectum, non autem de difficultibus. par. 1. folio 166. C. & fo. 339. H.

præceptum de dilectione Dei, prout in lege traditur, est difficilimum. præceptum etiam de dilectione proximi non modicè difficultatis est, & quibus. par. 1. 266. D.

præcepta Dei significantur per specula mulierum in quibus animæ semper aspiciunt: & si quæ in eis sunt seclitatus macule apprehendunt. par. 1. 211. F. & H.

præceptum charitatis qualiter sit intelligendum, qualiter sit primum, qualiter implendum. par. 5. folio 70. B. & quomodo implatur, vel hic vel in futura vita. Ibidem. C.

præcepta decalogi quot in vna de duabus tabulis scripta fuerunt. parte 1. folio 198. A. & sequenti. C. & folio 200. F. & fo. 176. H. & fo. 337. C.

præcepta decalogi quare & quomodo in lege populo Israelitico per Moysen secundo sunt data, siue iterata. parte 1. folio 249. A. B. C. & D.

præcepta Dei non sunt discutienda quare illa præcepta, sed facienda par. 2. 350. E.

præcepta Dei omnia, licet dicantur testimonia, tamen illa proprie quibus additur præmium vel pœna. parte prima. folio 434. B.

In præceptis que ad vitam pertinent, & sunt perspicua, non debent querere allegoriam, ne queramus nondum in scripto. par. 4. 122. E.

præcepta omnia ordinantur hominem ad proximum, non sunt nisi quedam conclusiones deriuatæ ex isto principio. Omnia ergo quecumque vultis & c. par. 5. 28. H.

præcepta decalogi sunt quedam conclusiones primæ principiorum in operabilibus. Alia autem sunt quedam conclusiones secundariæ, deducæ ex prædictis principijs medianibus præceptis decalogi. parte prima. folio 338. B. C. & folio 367. G.

præcepta quatuor ordinantur ad Deum ponunt Hebræi, & etiam proximum ponunt tantum sex, aliter doctores catholici. parte 1. 164. C.

præceptum primum Hebræi bimebitaliter diuidunt per affirmatiuum & negatiuum. par. 1. 164. C.

præcepta tria dantur in decalogo, tantum ordinantur ad Deum, & huius ratio. par. 1. 163. B. in fi. & D. in fi.

præcepta omnia negatiua quibus prohibentur iniuriæ vel nocumēta proximo inferenda, an & quomodo possint impleri sine hoc quòd homo diligat proximum. parte prima. folio 249. B. C. D.

præceptum de unitate Dei, quæ necessitas fuit totiens repetendi in Deuteronomio, cum prius in Exodo positum fuit. parte 4. folio 339. A.

præcepta legis diuina ordinantur ad Dei dilectionem & proximi. par. 1. 214. B. in fi. & c.

præceptum de dilectione Dei, an & quomodo possit dici lex. parte 1. folio 337. E. F. Et an illa sequentia valeat: Hoc est mandatum magnum in lege, igitur est præceptum. Ibidem H.

præceptum de dilectione proximi (prout in lege diuina traditur) an sit de præceptis iuris naturalis primò & per se notis. parte 1. 249. C. & D.

præceptum charitatis siue de dilectione Dei, quatuor locis traditur in scripturis. par. 5. 70. B.

præcepta charitatis cum sint duo, pro viroque: vnum sepe ponitur qualiter & quare. par. 6. 28. E.

præcepta de credendis an fuerint data in veteri Testamento. parte 6. 84. B. C. & D.

Custodire præceptum & memoriam habere de præcepto siue de lege differentiam habent. par. 4. 424. B.

præceptum de sabbati obseruatione, partim est morale, & partim ceremoniale, quando & quomodo. parte 1. folio 163. D. & folio 164. D. & G.

præceptum de obseruantia sabbati continet plures obseruantias. par. 1. 155. H.

præceptum de concupiscentia vtrum sit vnum præceptum, vel duo. par. 1. 165. B. & C.

præcepta decem scribuntur sicut decem plagis percutiuntur Aegyptij. par. 1. 164. E.

præcepta moralia, iudicialia, & ceremonialia, quomodo Christus adimpleuit, quia nihil ad perfectum adduxit lex. parte 3. folio 203. B.

præceptum an viro soli, vel etiam femine Deus dederit de abstinendo à fructu ligni scientie boni & mali. parte 1. folio 37. F. circa med.

præcepti transgressio non fuit totaliter consummata vsque ad comestionem viri. par. 1. 43. H. circa fi.

præcepta non bona, que, quare, & quomodo sic dicantur. parte 4. 239. E. F. G. & H.

preces qui pro vnaquaque virtute Deo immolant, ille offert per singulos. par. 3. 6. A.

preces sanctorum iræ Dei possunt obsistere. parte quarta. folio 122. B.

preces prolixas ad Deum habent multi intra ecclesiam, vitam precantum non habent, & in oratione iechrymantur, sed in tempore tentationis cum superbia pulsantur, factu intumescent. par. 1. folio 305. E. Item par. 3. folio 79. F. circa princ.

preces ecclesie potissime exaudibiles sunt per virtutem passionis Christi. par. 3. 366. H.

preces

preces & orationes ecclesie non solum sunt exaudibiles per virtutem crucis, sed etiam per meritum beate virginis. parte 3. folio 367. B.

præda per Iudæos facta de Aegyptijs fuit duplex: scilicet de armis, & omnibus præciosis, & de vasis aureis & argenteis. parte 3. 377. F.

prædestinatio quid est, & quomodo differat à præsentia. parte 6. folio 4. A. C. & folio 19. F. & folio 89. E. F. H. Item parte 3. folio 232. H.

prædestinationis & gratie præclarissimum lumen est ipse mediator Dei & hominum homo Christus Iesus. par. 6. 4. B.

prædestinationis & reprobationis diuina causa, an & quomodo sint merita præcisa, siue meritorum præsentia. parte 6. folio 21. F. G.

prædestinationis non est alia causa, nisi voluntas diuina. parte 6. folio 21. H.

prædestinatio diuina, est præparatio gratie in præsentia, & glorie in futuro. par. 5. 24. H.

prædestinatio licet sit certa, tamen non tollit libertatem arbitrij. par. 5. folio 74. F. Item par. 6. folio 89. H.

prædestinatio sine præcisa esse non potest, sed bene econuertitur. par. 6. 91. E.

prædestinatio Dei in bono est, cuius effectus bonus est. parte 6. folio 91. E.

prædestinatorum in viuendo diuersitas. parte sexta. folio 135. B. E.

prædestinatus nullus perire in perpetuum potest. Si quando in confusionem peccatorum adducitur, diuina prouisione per societatem iustorum ad pacem ecclesie reduciatur, & de hoc figura. par. 2. 241. F.

prædestinatio regni celestis ita est dispensata, vt ad hanc electi ex labore perueniant, vt postulando mereantur accipere, quod eis Deus ante secula disposuerat dare. parte prima. folio 84. A.

prædicandi forma datur, vt. pro suo quisque modo instruarer, ne que infirmis aliora committantur. par. 1. folio 105. C. Item par. 3. folio 416. E. Item par. 1. folio 169. E. & fo. 178. C. E. & fo. 276. C. E. & fo. 280. C.

prædicans non amore eternæ patrie, sed præmiorem ambitu, salutem audientibus, quasi in itinere salutar. parte quinta. folio 151. F.

prædicandi officium significatur per artificium piscandi. parte 5. folio 242. A.

prædicandi gratiam vel ecclesiam officij habens, quando cessat ab istis insignantibus diabolo, fit mutus spiritualiter. parte 5. folio 154. H.

prædicandi virtus vel sapientia multum valde conferunt in prædicatione: aliter est in baptizante. par. 6. 34. F.

prædicans qui minus capaci aliora loquitur, non vilitatem, sed sui ostentationem facit. par. 6. 35. E.

prædicandi libertas & confessiones audiendi pauperum religionem frequenter rescindunt, & impeditur in præiudicium communis populi. parte 4. folio 418. D. Item parte 2. folio 151. H. & folio 245. H. & folio 259. H. Item parte 1. folio 282. E. & folio 298. D.

prædicandi vel legendi actum exercere qui præsumunt, & tamen sunt inepi ad hoc, per quos significantur. parte quarta. folio 441. H.

prædicans omnis verbum Dei, monet, obiurgat, terret, trinitatem, & bonis implet officium. par. 3. 281. F.

prædicans populo, nec solum increpandis reatibus, nec solum referandis scripturarum secretis debet instare, ne tantum de correctione peccatorum disputans minus audiatur, vel mysteriorum tantum secreta referans minus proficiat. parte prima. folio 189. B.

prædicare cepit Iesus quando erat in ætate triginta annorum, ante quam nemo debet assumi ad sacerdotium vel prædicationis officium. par. 1. 109. A. Interlin.

prædicare imperfecti ante tempus non præsumant. parte 5. folio 183. E.

prædicare misit Christus nedum apostolos duodecim, sed etiam septuaginta duos discipulos, sed differet ab apostolis. parte 5. folio 35. G.

prædicat Christum non solum qui fidem astruit, sed qui mores quibus in eo viuunt instruit. par. 6. 35. E.

Qui factio destruit quod prædicat, contemnitur. parte quinta. folio 137. G.

prædicare qui se disponit, necesse est vt prius ad agenda ea que prædicat, assurgat, ne alijs prædicans, ipse reprobus efficiatur. par. 3. 362. F.

Qui prædicat peccatori, tanta dispensatione prædicare debet, vt non relicta spe timorem subtrahat, nec subtraha spe timorem relinquat. par. 1. 359. A.

prædicatio sit turbis stando & clamose, claustralibus & capitulis sedando, & magis remitte. Hoc vnde inoleuerit. par. 5. folio 209. D. & fo. 225. C. Item par. 2. folio 40. H.

prædicatio & rigida vita, habet palatia mollium declinare. par. 5. folio 144. E. & fo. 39. A.

prædicatio & doctrinatio præexigit perfectam ætatem. Est autem perfectæ ætatis triginta annorum, parte 5. folio 144. C. Item par. 4. folio 209. C. D.

prædicationis officio idoneus, si suscipere renuerit, vel susceperit non bene gerit, dicens: Sufficit mihi vt de me rationem reddā, cur alijs prædicem? pœniam in sudario reponit. parte 5. fo-

lio 171. F. & fo. 77. B. Item parte 4. folio 43. A.

prædicationem pro quiete tua non debes dimittere, quia Christus qui in magna quiete erat cum patre, quietem quodammodo pro prædicatione intermisit. par. 3. 353. F.

prædicationis officium alij laudabiliter appetunt, vt Ihsias: ad quod alij laudabiliter conuertitur, vt Ieremias. parte quarta. folio 111. A.

prædicationis officium tutius declinat, quia difficile est cogitare se esse purgatum. Ibidem B.

prædicationis sermo subtrahitur aliquando vitio prædicantis, aliquando pro vitio audientis, aliquando pro auditoribus datur sermo doctoribus, etiam malis. parte 4. folio 216. G. in fi. H. in princ.

prædicationi & doctrinæ intendunt aliqui sollicitè, principaliter propter quæstum, vel famam hominum. parte quarta. folio 462. H.

prædicatio verbi Dei una quatuor debet habere condiciones. par. te 6. 64. C.

per paucorum est pensare qui labor sit in prædicationibus par. trum, quantis ne doloribus animas in fide & conuersatione relaxa parturiant. par. 6. 85. E.

prædicatio euangelij dicitur noua doctrina formaliter & effectiue. par. 5. 194. H.

prædicatione celestis qui vitiorum, ima iam terrenorum operum de serens, tanto facilius subditos ad meliora pertrahit, quanto per vitæ meritum de supernis clamat. par. 4. 70. B.

prædicationes significantur per fabros conuictos, ad quas scilicet prædicationes oportet quatuor concurrere, sicut in corporali fabricatione, & que illa sint. parte quarta. folio 407. G.

prædicationis qui aperte contradicere non præsumit, cum malitiæ tempus eruperit, his qui nunc metuens derogant, ad contradicendum ante faciem venit. parte tertia. folio 36. B. & per totum.

prædicationis sanctæ verba sustinemus, cum vera humilitate ariditatem cordis nostri agnoscimus, vt potius sanctæ prædicationis irrigemur. par. 3. 56. A.

prædicationis vox quo alios ad bene operandum & viuendum excitat, eo ad bene agendum opera prædicationis seipsum ligat, ne extra sermoneum actio transeat, nec voci vita contradicatur. par. 3. 51. F.

prædicatio sancta certissima est interfectio spiritualium hostium si persueranter agitur & c. par. 2. 17. A.

prædicatio sic est temperanda, vt omnibus utilis fiat, nulli noceat, & inter omnium vitam quasi gladius anceps transeat. parte 2. 326. A.

prædicationis studium voluptatibus carnis anteferre, est gladium super femur ponere, vt cum sancta quis studet dicere, cui et iuggestiones edomare. par. 1. 199. E.

prædicationis diuinae unum Christus est & passio eius. Si haec non fuisset, ab errore tam gentili quam Iudaico homines non liberasset, de diuinitate patris loqui non posset. par. 1. folio 241. B. circa princ.

prædicatio Christi & apostolorum, tribus de causis facta est Iudeis inutilis & infructuosa, non propter defectum doctrinæ, sed propter impedimentum suæ malitiæ. parte quinta. folio 45. C.

prædicatio cum subtilior & minutior tractatur auditorum mentes ad tentationem certissima ardentius excitantur. parte 1. folio 280. A.

prædicationis labor: per quem auditores ad fidem & deuotionem trahuntur, significatur per dentes qui cibum ad interiora trajectiunt. par. 1. 377. D. circa fi.

prædicator verbi diuini non debet cessare à prædicatione, licet videat paucos proficere. par. 5. 44. C.

prædicator debet a dispositio que sit. parte 5. folio 91. D. & folio 136. D.

prædicator prius debet orare, vt sermo Dei currat & fructificet in auditoribus. par. 1. 80. F. Interlin.

prædicator euangelij habet præmittere, & etiam post sermonem facere orationem, quomodo & qualiter. par. 5. folio 151. D. E. G. Item par. 4. folio 14. H. in fi.

prædicatores euangelij prius debent transfigurare de carnalibus ad spiritualia, & de terrenis ad mediantium celestia. parte 5. folio 91. H.

prædicatores euangelij incipere debent sermonem à sacra scriptura, non à poetis verbis aut philosophicis. par. 5. folio 90. D. Item par. 1. folio 118. H.

prædicatorum in ecclesia duæ differentia, eorū. scilicet qui sincere Christi annuntiant, & eorū qui verbu Dei adulterant. par. 5. folio 75. E.

prædicatores instruit Iesus, etiam terrena subsidia subditus ministrare, & sic ad regnum trahere. par. 5. 17. E.

prædicatores moderni quare non faciunt signa, sicut quondam in primitiua ecclesia, & datur ratio. par. 5. 35. G.

prædicatores euangelij non querant vindictam de iniurijs sibi factis. par. 5. 137. H.

prædicatori tanta debet esse fiducia in Deo, vt & si non præuideat sumptus, tamen sibi non defuuros certissime sciat. parte 5. folio 151. F.

prædicatores quæstuarij multi sunt: sed quærentes tantum animarum salutem: sunt pauci. par. 5. 151. H.

prædicator verbi diuini facit conuictum spirituale, & hoc vel propter honorem vel propter iacturam, vel animarum salutem, & propter hoc diuersos consequitur fines. par. 6. 162. H.

prædicatores

predicatores quinque debent annuuciare. par. 6 56. B
predicatores quid, vel, quos, quomodo & quando corripere debent. par. 6 121. D
predicatores quidam ex humana fragilitate declinant predicand...

tantum ad os porrigere, est uocis operis concordare. parte 3. folio 317. F
Nemo ad predicandum idoneus fratre simplici deprecatur, quia si minus idoneus ad docendum, promptus tamen ad discendum & ad implendum. par. 3 328. E
predicatores dum faciunt suas predicaciones hominibus, quasi...

prelati debent esse excellentes pre ceteris ad quatuor. parte 5. folio 19. D
prelatus bonus dicitur suscitari ab oriente propter splendorem sapientie, & iustus propter rectitudinem vite. parte quarta. folio 72. D
prelatus ponitur in statu perfectionis exercenda. Ibid. folio 224. H
prelatus necessarius est ut in eo scientia & bona vita sint iuncta. par. 4 263. D

in propria persona, sed etiam in aliena, scilicet in subditis eorum quos tenentur inducere ad bonum. parte 5. folio 172. H. & folio 77. C
prelatus potens, vel princeps qui sicur Deus vel plus aliquando uult reuereri, per quem significatur. Et qui tales sunt. parte 4. folio 251. D
prelatus ecclesiarum aliquando in ecclesia Dei confingunt infamiam, ut quicumque sequitur eos, illaqueatur ad calum. parte 4. folio 243. F
prelatus ecclesie non habent modo uinum charitatis, correctio-

praepositorum dignitatem nemo appetere debet nisi qui perfectior... praepositi & iudices an & quo officio distincti fuerunt. parte 2. folio 208.H

P R I
priapi idolam cuius figuræ, & quare inter Deos assumptus à Gētibus. par. 4. fo. 232. C. & fo. 338. B. Item parte 3. fo. 311. D. Item parte 2. fo. 152. G. & fo. 224. E. Item parte 1. folio 68. D. & folio 165. F. & G

principes mundi ideo sunt, vt dominentur minoribus suis, & eos subiciant seruituti: principes ecclesie sicut vt seruiat ministris suis, & suas vilitates negligant, & illorum procurent, & mori non recitent pro salute inferiorum. parte quinta. folio 63. D

principium, hæc didio communiter intelligitur relatiue respectu principii: idcirco in sacra scriptura communiter vbi principium, seu initium legitur, adiungitur aliud respectu cuius dicitur principium &c. par. 1 22. P

profundum Oceani, licet sit mensurabile, ut mensuratum in ali- quibus locis, non tamen in omnibus. Altitudo vero celi, & la- titudo terre mensurari non possunt. par. 3. 388.B

prophete veri & falsi differentiam habent. parte 4. folio 209. C. In princ. propheta verus, ut quis dicatur, duo requiruntur. parte 5. folio 209. E. & F

tempore non leguntur habuisse Iudei nisi Aggeum, Zachariam & Malaciam. par. 4. 64.H

conversatio est in celis. par. 1. 161.E. Interlio profa quid & vnde dicatur. par. 3. 3.F

161.E. Interlio 3.F 221.D 65.F 13.A 131.C 154.D 428.E 248.D & F 62.F circa prin. 173.B 45.B 67.E & F 102.B 199.H 376.G in med. 45.G 226.H 226.H

quam impedire nituntur, eam implere coguntur, & proventillam contra suam intentionem, vt patet in Ioseph vendito, & pontificibus Indeorum. parte 1. folio 103. B. & folio 105. A. & folio 122. H. Item parte 3. folio 17. B. C. D. Item par. 5. folio 86. G. & H.

provincia: vni toti sicut prout vni angelus bonus quasi princeps, & procuratorum dicitur vnus vnus provinciarum, & prout vnus angelus malus. par. 4. 311. G.

procurator est infirmitati hominum, vt circumuehit sole die noctisq; vicissitudine, propter vigilandi & dormiendi vicissitudinem potuerunt. par. 5. 36. A.

proximum diligere, infirma eius tolerando, & de proximorum sollicitus esto salute. par. 5. 201. E.

proximi salutem spirituale sollicitus curare debemus quam proximam necessitatem corporalem. par. 5. 199. F.

proximus omnis homo, cum nullo male agendum est, proximus primus natiuitatis conditio est omnis homo. Carnis cognatione amici & cognati. Misericordie compassione beneficium quilibet. par. 3. 106. A.

proximorum vicia in derogationis colloquutione vicium dicere, est carnes ad vendendum conferre. par. 3. 331. B.

proximi nostri licet omnes sint, maxime tamen illis misericordia impendenda est, qui Christi sunt nobiscum membra. parte 1. fo. 347. A. & B.

P R V

prudens publice tacet, occulte castigat. par. 3. 319. F.

prudens est virtus directiua operum humanorum in finem debitum, & ideo dicitur auriga virtutum. par. 5. 78. G.

prudens sepe grauitatem sensus in ipso frontis hospicio promoustrant, sed stulti ad imitandum oculos non attollunt. par. 3. 126. A.

prudens connectuntur omnes virtutes morales. parte 3. folio 388. C.

prudens a quibus est eligere ea que sunt meliora. parte tertia. folio 349. B.

prudens alique derisunt ad animalia bruta & aues, ad aliqua opera determinata. par. 3. 73. B. & C.

prudens sua inuitur, qui ea que sibi agenda vel dicenda videntur, patrum dictis preponit. par. 3. 311. E.

prudens secularis in qua philosophi & heretici confidunt, dicitur ciuitas. par. 2. 164. A.

prudens bellica & exercitio armorum, & in nullo alio leguntur Romani orbis terre subiecit sibi: Nam Greci erant eis astutiores, Hispani ferociores, Teutonici corpore maiores & fortiores, Gallici vero pluriores. par. 4. 445. C.

psallit qui cum hilaritate bene facit. Qui cum tristitia, & de se fit, non ipse facit, & portat psalterium, non cantat in eo. parte 3. folio 226. A.

psalterium, & psalmus quilibet, maxime in postilla Nico. de Lyra similiter & in glos. exponitur literaliter, vel historialiter, vel allegorice, vel mystice, vel moraliter & quandoque duobus, vel tribus modis, & frequentius in fine mystica, allegorica, vel moralis expositio annectitur.

P S A

psalterium liber an & quomodo vnus liber dicatur. par. 6. fo. 165. G. Item par. 3. fo. 86. G. & fo. 367. B. Item par. 2. fo. 81. C.

psalterium liber quis in vnum collegit, & an David omnium psalterium auctor extiterit. par. 3. 83. E.

psalterium libri subiectum, quod est. Ibid. E.

psalterium liber continet totam sacram scripturam per modum laudis. Ibid. E.

psalterium libri que materia. par. 3. 86. G.

psalterium ordinem male quidam iuxta textum historie in psalterio requirunt. par. 4. fo. 144. E. & fo. 253. A. & fo. 254. B. Item par. 3. fo. 86. C. & fo. 118. B.

psalmi quo modo & ordine in psalterio ordinati sunt. parte 3. folio 87. A.

psalterium tituli secundum communem opinionem Latinorum appositum fuerunt per Eisdram. par. 3. fo. 84. G. & quare. fo. 86. D.

psalterium tituli parum sunt curandi, nisi pro quanto accipiatur immediate ab Hebreo vel translatione Hieronymi iuxta Hebraicum, quia in alijs multa sunt appposita secundum phantasias expositorum. par. 3. 172. H.

psalterium tituli diuersi ratione & significatione appositum sunt. par. 3. 217. G.

psalmus primus sine titulo est, & quare. par. 3. fo. 86. G. in fi. & fo. 87. B. post med.

psalmus primus an psalmus sit, vel sicut prologus libri psalterium appositus. par. 3. 84. F.

psalterium decem auctores nominantur, & plures. parte 3. folio 87. A. in fi.

psalmos differenter scripsisse declarat David, & cantores quos instruit. Casaph. & ceteri. Vel, An solus David psalmos scripsit, vel an etiam alij. parte 3. folio 88. C. & fo. 217. E. F. & fo. 222. H.

psalterium numerus mystica ratione declarat. parte 3. folio 307. A. B.

psalmi decemseptem sunt sine titulo, & alij sunt instruiti, & a quibus. par. 3. 84. F. & G.

psalterium aliquot versibus preponuntur littere Hebraici alphabeti & quare. Er inter illos est primus, Ad te domine leuami, & psalmus 24. par. 3. 119. A. in fi.

psalmi alphabetici sunt, psalmus 24. psalmus 34. & psalmus 218.

psalmi alleluistici dicuntur aliqui psalmi, quibus prenotatur Alleluia: Et est primus inter illos psalmus 114. par. 3. fo. 231. A. C. & sunt numero vincti.

psalmos duos tantum intulatos pro octava generatione fecit David, & quare. par. 2. fo. 193. D. & fo. 203. E.

psalmos dies noctesq; canere, & vt in fine psalterium diceretur: Gloria patri & filio & ceteri. instruit Damascus Papa. parte 6. folio 86. D.

psalmi cur pre alijs scriptis in ecclesia legantur. parte tertia. folio 86. D.

psalmos in officio ecclesiastico applicauit beatus Gregorius ad diuersa festa: quia aliqui decantantur in festis apostolorum, alij in festis virginum & ceteri. par. 3. 275. G.

psalterium distinctio fit per quinque, & quare. parte 3. folio 86. G.

psalterium primum quinquagenarium est de penitentia, secundus de misericordia & iudicio, tertius de laudibus Dei in sanctis eius, & quid per hoc innuitur. par. 3. 307. C.

psalmi penitentiales septem sunt, & quare. Ista est eorum forma. A lachrymis incipitur, & in gaudio finis est. parte tertia. folio 298. A.

psalmi graduales quare tempore quadragesimali frequentantur in ecclesia. par. 1. 15. H.

quindecim psalmi graduum mytica expositione explanantur secundum virtutes incipientium, proficientium, & perfectorum, & per triplicem quinarium. par. 3. fo. 287. D. E. F. G. Item par. 1. fo. 15. G.

psalmi. 11. hoc numero tacite designat, qd homines duplicis lingue & cordis, nec decalogi precepta custodiant, nec apostolicam gratiam percipiant. par. 1. 118. E.

psalmus 17. solus in libris Regum reperitur, & quare. parte 2. folio 120. A.

psalmus vicefimus octauus de consummatione tabernaculi instruitur, & quare. par. 1. 180. F.

psalmus 90. ecclesia per totum annum, & maxime in quadragesima, & quotidie in completorijs frequentatur, & quare. parte 3. folio 224. F.

psalmus 93. inter Hebreos in qualibet quarta feria legitur. parte 3. 229. F.

psalmus 118. tria singularia habet, que in nullo aliorum inueniuntur. par. 3. 274. B. C. D.

psalmus irrisionis inter inimicos Christi excitat fornicator corporalis & spiritualis, & non caticum laudis, & significatur per Zambri. par. 1. 312. A.

psalterium quid est. parte 3. fo. 86. B. & fo. 306. F. & fo. 417. E. Item par. 2. fo. 203. E.

psalterium est organum quod a sursum sonat & ceteri. parte tertia. folio 185. F.

psalterium intulatur liber hymnorum, vel liber soliloquiorum & quare. par. 3. 86. B.

psalterium quare ex centum & quinquaginta psalmis compositum est. par. 1. 86. F.

psalterium secundum Hebreos inter agiographa est principale, & illa dicebant esse scripta a spiritu sancto. par. 6. fo. 138. G. Item par. 3. fo. 83. E.

psalterium tunc transulit beatus Hieronymus. parte tertia. folio 84. G.

psalms prophete qui dicuntur. par. 4. fo. 149. F. & fo. 410. B. Item par. 1. fo. 345. G.

psalms prophete in scripturis sanctis vocantur etiam prophete. par. 3. 148. B.

psalms prophete significantur per Nicanorem, & qui sint tales. par. 4. 444. F.

ptolemæus Philadelphus vir fuit studiosus, & librorum cupidus, vnus Dei cultor. libertati restituit plus quam centum milia Indeorum, qui seruierant in regno suo. parte prima. folio 20. G. & H.

P V B

pubertatis signa que sunt. par. 1. 168. B.

publicani qui dicuntur. parte 5. folio 23. B. & folio 57. A. & folio 134. E.

publicanorum & Ethnicorum. i. Gentilium salus, nec ideo negligenda est, etsi in numero fratrum non deputamus, sed semper eorum salutem inquiramus. par. 5. 57. A.

P V D

pudicitia nisi primum sedeat in mente, nulla perfectio sequetur in opere. par. 6. 214. B.

pudicitia corporis quid prodest, si mente corrupta, vel si virtutes defuerint & ceteri. par. 4. 121. E.

pudicitia est in voluntate animi, non in debilitate corporis. parte 3. 370. E.

pudicitiam sola nouit conscientia, & humani oculi certi esse non possunt. par. 1. 242. C. circa princ.

pudorem si radius solis in strum oculos inuenit, primus cordis & oris quotidie Deo sacrificat. par. 3. 271. A.

pudoris signum nocetur in genis, sicut in predicantibus mos est vitendi. par. 3. 356. G.

P V E

puella que sunt in domo paterna, & non attingunt annos discretionis, non possunt votare. par. 1. 317. H.

puella que sunt maritæ licet sint adhuc & manent cum patre, sunt tamen emancipate, & sui iuris. Ibidem.

puella habebant plures vias exeundi de seruitute quam masculi. par. 1. 168. B.

puellam

puellam vendit prelatum pro vino, & puerum in lupanari ponit, qui videt implicitos luxuria, & alij vitijs, & non arguit gratis turpis licet. par. 4. 356. B.

puellam de genere Machabeorum voluit sibi copulare Herodes Afcalonita, & quare: sed illa pre dolore se interfecit. Ille autem ea mortua abusus est & ceteri. parte quarta. folio 298. G.

pueri aliqui nascuntur in in mense septimo, & alij in nono, & alij in decimo, & isti sunt magis vitales. parte tertia. folio 371. E. & F.

puer cum nascitur vagit & quare. par. 6. 211. E.

pueri nati inuoluntur pannis vel pellibus, & postea indumentis, quia natura non dat eis tegumentum, sicut prouidet animalibus de sufficienti tegumento. par. 3. 373. G.

pueri magis mouentur timore pœnæ qua amore boni. parte 3. fo. 30. G.

puer & senes sunt immemores, & quare. parte quarta. folio 296. D.

puer erudiendi quo modo & quo ordine primo a magistro assumuntur. par. 2. 37. A.

puer vocatur frequenter in sacra scriptura subditii & famuli, licet sint prole de ætate. par. 1. fo. 78. B. H. & fo. 79. D. E. & fo. 102. F.

puer eo quod parum habent de rationis vfu, possunt intelligi per animalia bruta, quorum pedagogi significantur per illos qui erant super nutritionem animalium. parte secunda. folio 212. E.

pueros expedir exercitare in ludis honestis, & inducentibus ad virtutem, & retrahentibus a vitijs. parte quinta. folio 39. F.

puer Hebræorum habebat ludos ad virtuosam vitam inducentes. Ibidem.

puer in veteri lege de toto regno Iudeorum ad templum portabatur, & circa pueros natos duo siebant in templo & ceteri. par. 5. fo. 131. A. & C.

puer apud Hebræos inducebatur ad portandum ligna ad coquendum sacrificium, vt nutriti in talibus non recederent in senectute, iuxta illud: Adolefcentis iuxta & ceteri. parte quarta. folio 122. F.

puer apud Hebræos & Latinos alphabetum addiscunt, primo ordine recto, procedendo de prima littera ad vltimam, secundum ordine retrogrado, incipiendo ab vltima littera ad primam redeundo. par. 4. 146. B.

puer si loquitur, animos nostros ad auditum eloquij puerilis applicamus, nec plus in his que dicuntur quam puer sentite poterat, expectamus. par. 1. 320. A. in fi.

puer dicuntur scilicet, non quia exercent a'us virtutum, sed propter bonam dispositionem. par. 5. 18. C.

puer prius quam sciat bonum aut malum contemnet malitiam, vt eligat bonum, quomodo quod nescit, aut contemnit, aut eligat. par. 1. 37. G.

puer incircuncis, qui pactum Dei irrium non fecerunt, sed qui eos circumcidere neglexerunt, quare perire debent. par. 1. fo. 98. G.

pueris manibus impositis Iesus benedixit, & quare. parte quinta. folio 59. D.

puer multi de Christianis venditi per pauperes parentes, & nauibus abducti per mercatores, vt venderent Soldano pro magno precio. par. 6. 267. F. G.

pueritia post septem annos infantie incipit. parte quinta. folio 131. E.

pueritatis nomine, humilitas & innocentia intelligitur. parte 5. fo. 171. D.

P V G

pugnillus & palmus quid significat. par. 4. 70. F.

pugna est duplex Christianis perfectis aduersus principatum & potestates, inferioribus contra carnem & sanguinem. parte 2. fo. 16. A.

pugna aduersus ecclesiam tria sunt genera principalia, & que sint. par. 3. 262. A.

pugnare pro ecclesia, & inimicis veritatis resistere, qui dogmata ecclesie oppugnant vel voluptati & luxurie docent operam dare, quomodo amandam sunt presidentes. parte prima. folio 319. F.

pugnans fortiter contra inimicos, & fortiter prementes tentationis stimulos, nec firmam aut molle in se dominari permittere, significantur per Beniamin. parte prima. folio 266. G.

pugnator bonus contra diabolum non debet permittens quod ingrediat terram cordis per delectationem vel consentium, sed in principio tentationis ipsum repellere. parte quarta. folio 476. H.

pugnam quomodo & cum quibus instaurant antiqui possessores. Ed. mones contra animum, libertatem suam & imaginem recuperare conantur. par. 2. 17. E.

P V L

pulchritudo consistit in viuacitate coloris & proportionate membrorum, cum debita perfectione quantum ad. parte tertia. folio 149. C.

pulchritudo mulieris in genis dicitur esse quam plurima. par. 3. fo. 356. G.

pulchritudo propriè est mulierum. parte prima. folio 118. F. Interlinea.

pulchritudo omnium conditorum vox est cõsentium in atca-

dentibus. par. 3. 305. B.

pulchritudo celestis visionis quomodo attendenda est. Et etiam decorem flammamq; aërorum, multasariam nubium speciem, & ipsam irim consideras, mille trahentem & varios aures fole colores, multo plures & pulchrioris quam in velo tabernaculi in celo picturas notabis. par. 1. 184. B.

pulchritudo vniuersi sicut ex diuersis gradibus creaturarum resultat, sic pulchritudo reipublicæ ex diuersis gradibus hominum. par. 3. 372. C.

pulchritudo quidam desiderabat habere longum collum ad modum gruui, & quare. par. 3. 42. G.

pulsus obscurans aërem per modum nebulæ dicitur a pedibus Dei procedere, quia procedit ex terra. parte quarta. folio 385. H.

P V N

puncta non sunt de substantia litteræ apud Hebræos, nec fuerunt à principio litterarum, sed inuenta postea ad facilius legendum. parte secunda. fo. 169. B. Item par. 4. fo. 344. D. Item par. prima. fo. 356. C.

punctorum diuersitas describitur. Comma, colon, periodus, & quid singulum horum sit, & vnde dicatur, & vbi assignatur. par. 4. 2. C. D.

puniendi duo modi malorum Christianorum. parte sexta. folio 263. D.

punire, an dicendum sit magis propriè alienum opus esse Dei, vel non esse proprium Deo. parte tertia. folio 53. H. & folio 54. B.

punire non differt Deus vsq; in futurum, quando electi cadunt in peccatum, sed punit in presenti, & cito de cursu communit. par. 3. 169. B.

punientur mali cum infidelibus, sed differenter, aliter qui fuerit, aliter qui ex ignorantia peccant. parte quinta. folio 159. A.

punientur peccatores in finali iudicio, non vniuforiter, sed grauiter & leuiter secundum demerita. parte quarta. folio 53. F.

punitio malitiæ plebis Christianæ significatur per punitorem Iudeorum, quia quinq; que excellenter fuerunt in Christianis in primitiua ecclesia, mutata sunt, & verba sunt in coram & ceteri. par. 4. 242. D. circa princ.

punitio vltima non est in vita presenti, nec afflictio iustorum pro peccato præterito solum, sed magis pro premio recipiendo in futurum secundum patientiam meritum. parte tertia. folio 18. F.

punitio innocentis fieri potest secundum duplicem causam, quia vel propter malitiam punientis, vel propter ignorantiam veritatis. par. 3. 26. D. F.

punitio duplex notabilis facta fuit super populum in deserto. par. 3. 229. B. D.

puniendi sunt iniqui, non animo vltionis, sed dilectionis, vbi potest occurrere, nec potes corrigere vel monere, tolera, securus, quia non erit impunitus. par. 3. 238. A.

puniendus venit quisque tot poenis secundum ordinem malitiæ quot hominibus est causa culpæ. par. 3. 394. D.

puniuntur sceleratissimi homines in presenti vita modicum, & iusti multum, & quare. par. 3. 18. F.

punitur leuius qui post pœnas negat, quam qui sine necessitate Christum abnegat. par. 4. 43. E.

punitio impiorum est infinita, non intensiua, quia hoc est impossibile, sed extensiua. par. 3. 370. F.

puniendus videtur esse persequer pro delicti modo, quo pœni cruciatus sanctis ingelli. par. 2. 238. G.

puniuntur acris illa que in vsum veniunt frequentius. par. 1. fo. 169. F. G. & H.

punire cum Deus scelera carnis de reuisset, qualitate vltionis innotuit macula criminis, vt in primis peccatoribus & Sodomitis claruit. par. 1. 73. E.

punire iniquitates patrum super filios in tertiam & quartam generationem, quomodo intelligatur. Vide in Vltiare, P V P

pupilla oculi tui, & orat & impetrat compuncta diuina inspiratione. par. 4. 188. E.

pupilla nigra videtur, alba tenebrosa est. par. 2. fo. 290. F. Item par. 1. fo. 251. E.

P V R

purgatio ab immunditia licet non fit in angelis, tamen est ibi purgatio à nescientia, & declaratur. par. 3. 81. G.

purificantes in nobis, dicta, facta, vel cogitata, vt efficiamur mundis corde, & Deum videre possumus, tunc tridui iter de Aegypto proficiamus. par. 1. 134. C. in fi.

purificationes que erant in lege. Vna ab immunditia spirituali, que contingit ex peccatis. Alia erat ab immunditia corporali, que contingit ex tactu alicuius rei immundæ. par. 1. folio 295. D. G.

purificatio maior requirebatur in immolantibus quam in comedentibus in vete. Testa, sicut & in noua lege maior sanctitas requiritur in sacerdote consecrante quam in populo communicante. par. 2. 233. F. & 134. A. B.

purificatione indigent non solum que in terra sunt, sed etiam que in celis. par. 1. 316. A.

purificationis festum vbi, & quare institutum fuit. parte 6. folio 257. B. & C.

puritas mentis & corporis maxime disponit hominem ad cognitionem diuinorum & ceteri. par. 5. 247. G.

Puta,

ratio quam primis operibus Deus concessit, an id habuit: vt secundum ipsam ex viri laene feminam fieri necesse esset: hoc tantum vt fieri posset. par. 1. 38.E
rationem reddere debemus de sponso & fide duobus modis. par. 6. 221.A
rationem in terra ponere quid est. parte tertia. folio 72. G. in fine.

pro bonis, mala pro malis. Sex differentie sunt & quales sint in bonitate & malitia. par. 3. 350.A
redemptionem humani generis qui fide digna non celebraverit & vitam suam in meliorem non converterit, ad resurrectionem gloriam non pertinebit. par. 1. 379.F
redemptor absolute intelligitur ille qui est redemptor antonomastice. i. Christus. par. 3. 111.F
redemptorem diabolus venisse senserat, sed propter humilia que passus est, quicquid de deitate suspicatus est, ei in dubium evenit pro sua superbia & c. par. 3. 6.G
redemptor noster Moyses legis literam, quam ille populus legalis resonabat, assidua lectione coarctuit, ac sensum spiritualem in ea intelligere eos docuit. parte secunda. folio 177. A
redemptor, quem ego ex vobis suscitabo sine patre erit: Sic ait quidam rabbi Iudæorum. Vide latius. parte tertia. folio 252. D
redimere est per doctrinam & formulam vite familiam liberare, & quicquid sanctimonie obuiat diluere. parte prima. folio 163. E
redimit qui perdit, vt dans numum pro vino. Das numum & emis vinum. Aliud das, aliud accipis, aliquid amittis, aliquid acquiris. par. 6. 96.A
reducuntur de negotiatione aut peregrinatione, amici suscipere, debent, prius Deo gratias agendo, quam de rumoribus & nouitatibus interrogando. par. 2. 290.H
R E E
redivitatio civitatis Ierusalem potest dupliciter intelligi. Vno modo quantum ad domos inhabitantium. Alio modo quantum ad mores & portas civitatis. Et his duobus redivitata est civitas Ierusalem & c. par. 4. 79.B
R E F
refectio Dei & sanctorum est salus peccatorum. parte quinta. folio 165. E
refectionem eandem haberi sunt in aeterno coniugio beati, & qui maiora habent merita, & qui minora. Et de hoc figura. par. 6. 71.F
refectio beatorum non intelligitur a nobis, nisi per similitudinem corporaliū. Ad refectionem autem corporis duo requiruntur. i. Cibus & potus, & ista quomodo erunt in patria. parte 6. folio 174. B. & C
reficit dominus, primo quinque panibus quinque milia, secundo septem panibus quatuor milia, tertio discipulis carnis & sanguinis mysteria credidit. Ad ultimum dat electis, vt edant & bibant super mensam in regno suo. parte quinta. folio 101. E. & fo. 149. A
refugium vnicum ecclesie contra hostes est hoc oratio scilicet ad Deum & industria doctorum, qui die nocte in lege eius meditates, coepta fidelium præsumant. parte secunda. folio 238. F
R E G
regalia insignia apud gentes fuerunt quatuor, purpura, scilicet tibia vel torques aurei, annulus, & diadema. parte quarta. folio 36. B
regenerationes duæ sunt, ita & duæ adoptiones, & duæ resurrectiones. par. 3. 60.A
regentium ordines quatuor accepit sancta ecclesia ad eruditionem fidelium. par. 4. 272.A
regentes populum debent vigeré intellectu, prudentia & scientia. par. 2. 240.C
regentium acta disponuntur pro qualitate subiectorum, & sic fit, vt pro culpa gregis vere boni delinquat vita pastoris. par. 1. 108.D
regere Deum superiora quibusdam visum sunt, sed hæc inferiora despiciere, & q. a. casibus regerentur. Sed error esse ostenditur. par. 3. 505.A
regere licet possit Deus omnia immediate per seipsum, tamen ad struendum vniuersitatis pulchritudinem, & ordinem regit inferiora per media. par. 1. fo. 32. B. fo. 62. B. in fi.
regimen nullum potest bene procedere sine his tribus. Continua in contra malignos insulas, diligentia diuini cultus, persequenda in bonis actibus. par. 3. 111.H
In regimine ecclesie non decet eum in suis præferri, qui adhuc est solus peccati. par. 3. 337.B
regimini gradum qui prius quam subesse didicerit, præponderat accipit, in nouissimo spercedo retributionis, que bonis rectoribus debetur, carebit. par. 3. 328.E
regimen qui in populo Dei suscipiunt, sed degenerantes relinquant in vniuersitatibus, & se & subditos conuertunt ad impios, significatos per Sedeciam. parte 2. fo. 237. G. & folio 138. A
In regimine seculari, vel ecclesiastico non est aliquid ponderandum propter maiorem aetatem, nisi conditiones alicui ad respondendum. hoc quicquid conueniunt. par. 1. 115.H
Ad regimen ecclesie, & ad spirituale militiam se non habilem esse cognoscit, qui carnalibus desiderij se obligat. parte 1. folio 359. A
Ad regimen ecclesie ille est aptior qui est vere humilior. parte 3. fo. 177. D
regimini dignitatem refugium tunc tria genera hominum sunt, & per quos significatur. par. 2. 43.H
regimini temporali ex spirituali tria sunt necessaria, que par conueniunt in archa veteris testamenti designantur. parte secunda. folio 103. D
regimini

regimini populorum qui virtute laboriosa accommodati sunt, & est scientia vacare delectant, suscipiant experientiam tentationem pro vilitate coniugij. par. 1. 92.F
regimen & cura animarum (que in actione consistit) & contemplationis status an simul haberi possint, & quando. parte 3. folio 133. G
regimini iura omnia qui in commissis fidelibus possidet, quid aliud quam terram incolendam tenet? parte tertia. folio 59. F
regina solent molles esse & delicatae, nec seipsas ferentes præ teneitudine. par. 4. 81. C. circa fi.
regine sexaginta quomodo Ra. Sa. hoc exponit. parte tertia. folio 364. G
regio superna in ciuitibus suis ex parte damna pertulit, ex parte fortius stetit, vt electi angeli dum alios per superbiam cecidisse conspicerent, tanto robustius quanto humiliter starent. par. 1. 340.E
regiones, vt cosmographi scribunt a flumine Indo, qui est ab oriente, vsque Tygrim, qui ab occidente, hæc sunt, Arabica, Persica, Assyria, Persida, & Media & montuosa & aspera. A septentrione habent Caucaus montem & c. parte secunda. folio 293. E
regiones Indiarum præ cæteris Plinius dicit venis aureis abundare. par. 1. 37. B. C. D
regio elementaris tota subiecta est latiori aëtheri, vt omnis virtus eius inde gubernetur. par. 2. 65.B
regio Pentapolis est quicquid ciuitatum subuersarum a domino propter peccatum contra naturam & c. parte tertia. folio 377. B
regnat, non aetas, sed mores. parte 3. folio 170. H. & fo. sequenti A. & fo. 108. B
regnum distinguitur a tyrannide, per hoc quod tyrannus propriam vilitatem querit per subditorum oppressionem, rex autem bonum commune querit & c. parte tertia. folio 149. G
regnum Christi vtrum sit vnium de illis que Danieli ostensa sunt. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum. par. 4. 321. B. in fi.
regnum meum non est hic, sic non dicitur, sed non est hic, & quare. par. 6. 104. E
regnum Christi esse temporale credebant Iudæi sicut & apostoli ante ascensionem domini. par. 5. 172.D
regnum quare non accepit Christus, cum populus eum in regnum rapere voluit, & cum esset suum ex diuina promissione. par. 5. 204. H
regnum Christi confirmatum est per duo. Primum, quia inter persecutiones atrocissimas creuit numerus Christianorum. Secundo, fuit multitudo & magnitudo miraculorum & c. parte 3. 227. G. & H
regnum Iudæorum cessasse ostenditur nato Iesu Christo. parte 5. 11. A. & C
regna quatuor successive populum Iudæum afflixerunt. par. 4. fo. 109. D. & fo. 112. E. & fo. 352. A. B. & fo. 353. C. & fo. 407. E. Item par. 3. fo. 103. B
regna quatuor que in paruo tempore fuerunt valde prosperata, & per quid significantur. par. 3. 338.F
regna significare per cornua, consuetudo est scripturarum. parte 4. 404. E
regna omnia contra se inuicem superbentia destruxit admiranda Dei providentia, & enumerantur. quomodo & per quos. par. 4. 41. E
regnum confertur a Deo malis hominibus, aliquando ad punitionem peccatorum, aliquando hoc fit etiam ad exercitium, & flagellationem sanctorum. par. 4. 297. F
regnum Israel antequam fuit in manu David simpliciter, fuerat multipliciter afflicti & vastatum. par. 3. 169. C
regnum sacerdotale dicebatur in veteri Testamento. Nunc vero in nouo dicitur regale sacerdotium, & quare. par. 6. folio 220. A. in princ.
regnum Græcorum & regnum Romanorum probantur esse diuersa contra quemdam Hebræorum conantem probare eorundem identitatem. par. 4. 311.H
regnum Christi & regnum Romanum non esse vnium, & idem. probatur. par. 4. 312. A. B
regnum nullam conditionem habet vite presentis. parte quinta. folio 21. F
regnum cælorum duobus modis accipitur, aut supernum in quo nondum sumus, aut presentis ecclesie in qua adhuc viuimus, & iam quodammodo regnamus. parte quinta. folio 39. A
regnum cælorum quinq; modis accipitur. Primo pro ecclesia militante, secundo pro ecclesia triumphante, tertio pro lege Moysi, quarto pro euangelio Christi, quinto pro ipso Christo. par. 5. 36. G
regnum cælorum non fuit promissum in lege Moysaica in primum, sed tantum terrena. In lege autem gratie hoc fuit expresse ore Christi promissum. par. 3. 257. G
regnum æternum omnibus indifferenter datur, sed pro qualitate accipientium singulari distribuitur, & significatur per coronam interabilem. par. 1. 178. B. in princ.
regnum cælorum quomodo vim patitur a diebus Iohannis baptiste? Nisi essent inde aliqui expellendi, nunquam diceretur per vim esse diripiendum, & nisi cum aliquibus nobis esset prælium, non diceret Apostolus: Non est nobis col. ad. car. & c.

parte 1. 287. A
regularis disciplina dicitur agenda, & quare. parte quinta. folio 46. H
regule religiosorum dicuntur aures. Et has furatur malus religiosus, quomodo & quando. par. 2. 111. D
regula scripturarum est. Vbi manifestissima propheta de futuris textitur, per incerta allegoria non extenuare que scripta sunt. par. 4. 424. B
regule ponuntur sub quibus significationibus nominum, ad quas tribus per prophetas sermo domini dirigatur. parte 4. folio 332. A
regule duæ exponendi sacram scripturam. parte tertia. folio 142. F
regule septem exponendi sacram scripturam traduntur, & vocantur ab aliquibus clauces, & quare. parte prima. folio 3. H
regule quatuor sunt sacre scripturæ, quibus quasi quatuor rotis tota diuina scriptura voluuntur. parte prima. folio 21. H
Indignum est vt verba cælestis oraculi restringantur sub regulis Donati. par. 4. 4. G
regulis bene operandi non semper attabimur, sed completa operatione bona, palma beate retributionis est speranda. Non enim vasa semper in formis argillæ tenentur inclusa. parte 2. fo. 17. G
regule quatuor generales pro obseruantia oblationum in ve. le. tenenda, quid, quibus, & quomodo cedebat. parte prima. folio 125. C
regulus qui & basiliscus ex ouis aspidis generatur. par. 4. fo. 96. E. & fo. 29. A. & fo. 34. A
regulus quomodo aliter accipitur. parte quinta. folio 200. D. F
R E L
relatores solent plus dicere quam sit in veritate. parte secunda. folio 88. E
relaxantur quædam in futuro. Quod de minimis intelligendum est. par. 5. 96. E
religio a religando nomen accepit. parte 4. fo. 369. A. Item parte 3. fo. 149. D
religio omnis vnde exordium habuit. par. 6. fo. 169. D. & fo. 179. D. Item par. 4. fo. 149. H
religionis professione firmatum, propositum cauendi reciduum & etiam obseruatum, similitudinem habet ad angelicam vitam. par. 5. 69. H
religio est vinea spiritualis, cuius dominus Christus est, procurator, prædens illi religioni. par. 5. 61. H
religio quolibet potest dici templum, que sic destruitur quod non manet lapis super lapidem quando non remanet ibi conformitas aliqua ad primum fundatorem. parte quinta. folio 113. D
religio quolibet approbata potest dici vitis, agricola religioni prædicens. Huius autem vitis palmitis sunt religionem inuicantes, quorum quidam non manent in vita, sed apostatant, alij remanent & fructificant & c. par. 5. 230. D
religionem ingrediens, quomodo, & qualiter debet se habere. par. 6. 172. D
religionis status, significatur per vas Petro apparsens. parte 6. folio 183. H
religio peccatori est abominatio. par. 6. 231. F
religio omnis quantumcumque bene steterit in obscurantibus regularibus, tamen multum delectasse videtur a parentis traditionibus. par. 6. 243. D
religionis duæ in generali, quarum vna est possessiones habentium, alia mendicantium, significatur sub metaphora duarum mulierum adulterarum & vniu. matris filiarum. Et vtræque non reliquit mores seculi. par. 4. 243. H
religionis duæ sunt possessiones habentes monachi. & canonici regulares, quorum temporalia bona frequenter usurpantur, nititur terrena potestas. par. 4. 260. D
religionis statum valde dedecet pompæ in equitatis & familiaris. par. 4. 243. H
religionem ingressus & acidiosus existens, significatur per episcopum Laodicensem. par. 6. 246. D
religionem intrantes deuotè, qui consilio Christi dimittunt temporalia, & ibi viuunt sancte, consolationem recipiunt a domino gratie in presenti, & glorie in futuro. parte quarta. folio 226. H
religionem intrantes, aliqui ibidem proficiunt, aliqui desiciunt. par. 4. 24. D
religionis claustrum, per diabolum (quem Antiochus Epiphaneus figurat) subuertitur, & ille multa abstulit a religiosis. parte 4. 430. H
religio significatur per Galilæam, & quare. parte quarta. folio 440. D
religionis Christianæ tres status notantur, duo in presenti ubi meremur, tertius in futuro ubi triumphabimus. par. 3. fo. 246. B. & multipliciter illi tres status figurantur. Ibid.
religionis diuine tanta est sanctitas, vt eam plerumque etiam qui fors sunt venerentur, & cum his pacem habeant quos Deo seruire perfecte considerant, quamuis religione discor dent. parte 3. 314. E
religionem non putant homines esse sine auro & argento, quia in his delectantur, & horum nitore perfringit oculos eorum. par. 3. 380. A
relig.

religionem esse in diuitijs arbitratum est apud vetustos. Hic error vlt; ad nos peruenit. par. 4. 126.A
religio est vel creditur apud multos, quod cupiditas humana miratur, vt quanto ornatiore sunt templa, & pulchriora simulara, tanto plus maiestatis habent vel habere dicuntur. parte 3. fo. 380. B

religionem ingrediendi debet praeterita omnia grauiat religionis exprimeret, & si fuerit propositus ad sustinendum, recipitur eius sacrificium, quod facit de seipso per religionis ingressum. parte 1. 160. D
religionem si prudentes & literati homines ingrediuntur, consilium eorum propter nouitatem non est contemnendum, sed gratanter accipiendum par. 1. 161. C. circa fi.
religionem ingrediendi, ad offerendum domino, personae nonnullae inepre sunt: Et figurantur per animalia inepta ad sacrificium. par. 1. 159. H

religiosus qui sub habitu religioso seculariter viuit, per quid significatur. par. 1. 247. H
religiosum in congregatione, seu aliorum bonorum, non debet esse aliquis bonis operibus sterilis. parte prima. folio 173. H
religiosi & clerici deputati ad cultum Dei, significantur per aues volantes. par. 1. 214. H

religiosorum malitia viderit minus curabilis quam secularium communem &c. par. 4. fo. 116. D. & fo. 144. G
religiosi mali & ingrati qui non sunt contenti conuentualibus sed in ministris, cum tamen frequenter talia & pauciora sufficiunt eis in seculo. par. 3. fo. 198. H. Item par. 2. fo. 165. H. & fo. 277. H. Item par. 1. fo. 156. & fo. 381. H
religiosi quidam pauperes ex defectu victus, & vestitus insulfie murmurant contra suos superiores, emendare non potentes, cum tamen in religionis ingressu grauiat diligenter eis fuerunt explicata. Et de hoc figura. parte prima. folio 294. D

bus in orationibus deficit, propter quod Hieronymus frater...
temerari licet debemus bonorum actuum nostrorum, tamen...
remissio peccati nostrae primae conditionis, & dum hoc cogitamus...

R E N

R E P

reprobi plerumque eo magis contra Deum superbiunt, quo ob eius largitate & contra meritum ditantur. parte tertia. folio 30. A. D.
reprobi zelum rectitudinis, vel spiritualem gratie sanctae praedicationis insulam furoris estimant. parte tertia. folio 39. A.
reprobi cum iniquitate sua corripiuntur, quibus valent tergiversationibus se excusare conantur, & quasi quaedam defensionis squamas obijciunt. par. 3. 80. A.

R E S

Res nulla seipsum gignit, vel ad esse producit. parte tertia. folio 41. B.
Res perditur quando non attingit proprium & debitum finem, quod patet de medicina, & vita praesenti. parte 5. folio 38. F.
Res dicitur demonstrari, quando de nouo alij innotescit. parte 5. 20. D.
Res qualibet sepe per historiam virtus est, per significationem culpae sicut aliquando culpa in facto, in scripto prophetarum virtus. par. 2. 108. B.

rem resurrectionis erupit. par. 1. 292. F. in med.
resurrectionis dominice solennia singulis annis celebramus, & quare. par. 4. 455. F.
resurrectionis dominice festiuitas significatur per solennitatem paschalem veteris legis. par. 1. 338. H.
resurrectio domini per circumcisionem figuratur. parte 5. folio 127. A. B.

R E T

R E V

reuerentia est, quando aliquis desert honorem alicui quacunque ex causa, etiam si ex timore hoc faciat. Ibidem. reuerentia aliqua seu exultus exterior, vna vel plures, est solum Deo exhibenda seu exhibenda. In hoc doc. Hebraei & Latini conueniunt, sed quae sit illa vel illa, variè dicitur. parte 2. folio 309.B reuerentia est cum timore honorem impendere. par. quinta. fol. 159.A reuerentes de negociationibus seu peregrinationibus, prius debent gratias agere de diuina protectione, quam se ponant ad narrantum ramoses & triumphos. parte 2. 290.G reum quis indicat, qui quod confessus est lingua, volutate se proculat negat. par. 1. 237.E

R E X

Rex institutus per vinctiorem, est filius episcopi in spiritualibus, & eius dominus in temporalibus par. 5. 112.D rex a regendo dicitur, si ergo in se animus regnat, & corpus obtemperat &c. merito rex vocatur. par. 2. 37.B rex sicut qui tentationum suarum motibus non consentiendo succumbere, sed regendo praesente nouerunt. parte 3. folio 66.E.H regem te omnium esse facis, si regnat Christus in te. parte 2. folio 37.B reges dicuntur sancti, quia adhuc viuentes in terris domuerunt, innotis sensualitatis. par. 2. 163.H. & f. 209.F rex vocatur quicumque sanctus, qui vitiorum bella in se vincere, virgula malitiae nouit extirpare. par. 3. 319.A rex & principes dicuntur sodales Dei, eo quod cum eo patrici partem in nomine. Dicitur enim rex & domini sicut ipse deus, vt dicitur Ra. Sa. par. 3. 356.F rex bonus vel princeps qui se recognoscit esse facturam Dei, & in principio regni sui erigit animum suum ad querendum honorem Dei, & bonum populi sui sibi commissi, significatur, per Asa regem &c. par. 2. 123.H rex bonus debet esse gratus subditis sibi de facto fidelitatis & pietatis. par. 2. 98.G rex bonus nullus potest esse in regimine sui & aliorum, nisi abiciatur a se superbia vitium. par. 2. 79.H rex malus tempore malitiae suae non est secundum veritatem rex dicendus, sed tantum aequinoct, sicut oculus lapideus aut depictus. par. 2. 76.D rex bonus vel praetaxus qui rex est in spiritualibus, de eo moraliter exponitur psalmus centesimus. par. 3. 234.H

R E G

regis clementia: Vide in Clementia. regis ad prouidentiam bonam, non solum pertinet habere diuitias artificiales, sed etiam naturalis. par. 2. 212.D rex & principes magis sint solliciti de praeseruatione diuini cultus, & boni communis, quam de personis proprijs & sibi coniunctis, exemplo Ioachin regis & Codri regis Atheniensis. par. 2. 185.H reges in necessitate positi, & extra necessitatem positi, alia & alia iura statuunt in subditos, an & quomodo liceat. parte 2. fol. 71.A De regis iure in necessitate positi, propter bonum commune, sunt omnia, & exponenda vel expendenda pro bono communi, & de hoc simile in corpore naturali. parte secunda. fol. 71.A reges quomodo plures vxores habere poterant, & sub conditionibus. par. 1. 350.F & G reges si plures vxores vel concubinas nunc habent, peccatum est quia figurè transferunt, pro quibus hoc aliquando veniale. fut. par. 2. 102.A reges olim non accedebant ad vxores suas de nouo acceptas, nisi post anni circulum. par. 1. 61.B rex vel princeps ad quod & quae primo & principaliter debet in ducere filios suos. par. 1. 27.D reges antiquitus non permittent aliquem assistere sibi nisi mūdum & honestum. par. 3. 33.D reges antiquitus in curribus & elephantibus portantibus castriligna pugnauerunt. par. 4. 430.G reges faciunt & sacerdotibus apud Iudaeos vntio, apud Romanos aedema. parte 4. fol. 83.A. Apud Gentiles quatuor insignia, sicut licet purpura, fibula, annulus, & diadema. fol. 36.A. B. & folio 450.D regem quare populus Israel petijt sibi dari, à Deo. parte 2. fol. 62.D & fol. 65.G regem cum desiderauit populus Iudaicus, cur hoc displicuit Deo, cum alibi inueniatur esse permissus. parte prima. folio 350.A. C. & G. regem petendo super se filij Israel, vtrum peccauerint: Arguitur pro & contra, cum reuersione & solutionibus argumentorū. parte 2. folio 71. B. C. D. E. F. G. H. & folio sequenti. A. B. C. D. reges de Esau descendentes regnauerunt vsque ad tempus Dauid, qui fecit sibi Idumaeam tributariam. parte secunda. folio 191.B.C regibus (vt Hebraei tradunt) fiebant reuerentia causa combustiones preciosorum vestium simul cum aromatibus. parte 2. folio 235.A regum ornamenta preciosa post obitum eorum pro exequijs in pyra vrebantur, sed sine cadaveribus. Hic erat mos apud veteres. par. 2. 225.A reges decem tribuum omnes per idololatram à Deo recesserunt. parte 4. 344.E reges non habebant Iudaei toto illo tempore post captiuitatem nisi aliquos paucos parum ante tempus Christi, & proprie loquendo non fuerunt reges, quia non fuerunt per diuinam electionem, & per sacram vntionem instruiti. parte sexta. folio 63. F. & folio 100. C. D. & folio 241. D. Vide plenè & extensè folio 459. E. F. G. H. & folio 375. B. Item parte secunda. fol. 193. D reges tres Iudaeorum fuerunt confusibiliter tractati, qui & quomodo. par. 4. 203.A reges infideles qui onagri dicuntur, quomodo affixerunt Iudaeos. parte 4. 60.B. in princ. reges Aegypti omnes vocabantur Pharaones, sicut & aliquo tempore omnes imperatores vocabantur Caesares. parte 1. fol. 61. C regum Assyriorum & Medorum supputatio. parte 2. folio 252. E. & F. regum liber in duas partes secundum Hebraeos diuiditur, ita quod ibi duo tantum sunt libri. par. 2. 62.D Apud Latinos in quatuor volumina distinguitur. parte 1. folio 15.D regum libros quis conscripserit. parte 2. fol. 60. G. H. & fol. 61. A. Item parte 1. 15.D regum liber primus, sicut rationabiliter attribuitur Sameli, simili modo possunt attribui secundus & tertius regum Natha prophetae seu Gad. par. 2. 214.C regum liber secundus quomodo dicitur ipse Samuel sicut & primus, cum tamen non potuerit scribere post mortem &c. parte 2. 90.H rex Messias secundum Hebraeos, cum venerit, erit equitatus illum asinum, qui portauit ligna holocausti, cum Abraham filium suum Isaac immolare voluit. par. 1. 133.C reges suos singule nationes ante aduentum domini habebant, nec licebat de vna regione transire ad aliam: Romani autem omnes in vnam redegerunt. par. 4. 41.A reges catholici non debent esse superbi, nec lubrici, nec cupidi aut ignaui, sed humiles. Debent etiam esse continentes, liberales & diuinae legis zelatores, & iustitiam omnibus conferuantes. parte 1. 350.D regem instituit Deus pater filium in assumpta pro nobis humanitate, & figura de hoc. par. 2. 112.H rex Christus dum nos regit, & sensus mentis nostrae, quae & qualia operetur in nobis. E contra rex Aegypti, id est diabolus, si regnauerit super nos: qualia nos agere opera cogit. parte 1. fol. 123.E

R H A

Rhamnus genus herbae, prae tritum, sed post in spinas vertitur, & eius moralitas parte tertia folio 166. B. Item parte 2. folio 44.A. & C

R H E

Rhetor circa tria genera causarum versatur, & quae illa sint. parte 4. 351.D rhetorica Tulij, cuius facundiam & subtilitatem sermonis paucic intelligunt, nullam in se habet sapientiam quantum ad diuina. parte 4. 62.B. in princ.

R H I

Rhinoceros est indomitae naturae, qui si captus tenetur, ilico moritur. par. 3. 74.F. & H rhinoceros vel rhinoceron, diuersos habet accusatiuos. Ibidem. rhythmus quid est. par. 3. 3.D rhythmus habet non determinatum numerum pedum, sed pro voluntate conditoris pro: enditur. par. 3. 3.D

R I D

Ridens Sara arguitur, & non Abraham cum similiter riserit, & quare. par. 1. 70.E ridere Dei est afflictioni nolle misereri. parte tertia. folio 25. C. & fol. 56.A

R I N

Rinocorula, stuuus qui diuidit Palaestina & Aegyptum. par. 1. fol. 66.A. Interlinea. rinocorularius est non magnus, & etiam ciuitas. parte quarta. fol. 51.E. G. Item parte secunda. folio 145. G. Item parte prima. fol. 325. D

R I T

Ritum sacrificiorum plerique audiunt, obseruantiam sabbatorum, vel similia in ecclesia recitari, offenduntur, & dicitur: Quid profunt nobis praecipua Iudaica? Iudaei de his viderint, &c. par. 1. 285.B ritus purificationis: Leuitarum in quatuor continetur. par. 1. fol. 277.H. & 278.C

R I X

Rixa pastorum Abraham & Loth quare fuit, & assignatur ratio. parte 1. 61.D. post med. rixa inter Mariam fororem Moysi, & Aethiopiā eius vxorem quare fuit, & tanguntur opinionones. par. 1. 284.G

R O B

Roboam non erat iuuenis etate, sed sensu, qui quadagesimo primo aetatis suae anno cepit regnare. parte secunda. folio 222.A robur hominis in corpore perficitur vsque ad annum tricimum, & mente vsque ad quinquagesimum, & tunc incipit fortitudo corporis debilitari. par. 1. 271.D robur exercitus in principe consistit, sicut virtus naturalis in cor de. parte 2. 203.A Roditur

R O D

Roditur quod comedi non potest. parte 3. 65.E Rogatur frustra pro aliquo, qui non mereatur accipere. par. 4. fol. 128.B

R O G

rogatus pro peccatis frustra manus ad Deum expandit: qui has ad pauperes pro posse non extendit. par. 5. 41.E

R O M

Roma vocatur Babylonia. par. 4. 227.B. C. D Romae reges fuerunt à principio urbis conditae vsque ad Tarquinium superbum, deinde consules: post hoc tribunos plebis & dictatores habuit. & rursus consules vsque ad Iulium Caesarem &c. par. 4. 445.F

romae templum pacis edificauerunt Titus & Vespasianus captiuos Iudaeos, in quo vasa templi & vniuersa donaria consecrauerunt. par. 4. 356.E romani interpretantur sublimes, siue conantes, & quare. parte 6. fol. 3.B

romani de gente Gallorum quos ceperant effeminabant, vt qui Romam ceperant, hac ignominia ferirentur. parte 4. folio 338.B

romanorum legiones instructae Syro milite custodiebant Aegyptum, & vtraque gens sibi vicem exhibuit seruitium. parte 4. fol. 41.A

romani diuersis temporibus alia & alia idola assumpserunt, & quare. par. 6. 5.E romani antiqui diu coluerunt deos absque simulacris. par. 1. fol. 163.H

romani audientes quod Nabucho donosor rex Assyriorum incurerat malivolentiam & rebellionem subditorum, eo quod omnes Deos eorum exterminari iusserat: propter quod ad dilationem sui imperij statuerunt omnes Deos diuersarum gentium coli. par. 6. 5.G

romani quaesierunt dominium totius terrae & orbis, non multitudine populi, nec fortitudine, sed sapientia consulum, exercitio armorum, & bono regimine. parte 6. f. 5. D. Item par. 4. fol. 298.F. & fol. 44. 5. C

romani postquam acquisierunt dominium totius mundi, & Deo ingrati, superbiuerunt, & ceptitatem mentis incurerunt, & peccata graua commiserunt, propterea puniendi erant ex diuina iustitia. parte 6. 5.D

romani imperatores sicut vocati sunt Caesares à Iulio Caesare primo imperatore, sic nominati sunt Augusti, & adhuc nominantur ab Augusto Caesare, eo quod multum auxit imperium. parte 6. 204.G

romani quomodo se eis pacifice subdentes donabant, & libertatibus suis gaudere faciebant. par. 6. 127.E

romani ciues omnes ingenui erant. par. 6. 202.C romani constitutionem fecerunt, tempore belli quicumque aliquem occidisset infantem, capitali sententia puniretur. par. 4. fol. 170.H

romani destruxerunt ciuitatem & templum Ierosolymitanum, &c. non tamen ea intentione, quia Christum occidissent, sed vt Iudaeos debellarent tanquam rebelles Romano imperio. parte 3. 192.C

romanus princeps cum suo exercitu veniens contra Hierusalem, quae occidit prophetas domini, & tandem dominum prophetarum, per quem significatur. par. 2. 169.H

romanus imperium somniant Iudaei subire, quidquid contra Idumaeam dicitur. parte 4. folio 372.B. Item parte prima. fol. 101.D

romanus imperium communiter intelligunt Iudaei Romanam ecclesiam. par. 4. 372.G. circa med. romanum imperium Iudaei asserunt esse vnum & idem cum regno Christi sui ecclesiae: quod tamen manifestè est falsum, & ab eis malitiosè fictum. &c. parte prima. folio 85. A & fol. 101.D

romanus regnum per bestiam significatur, non tamen illa nominatur proprio nomine, sed Hebraice quos dicunt ipsum. nequam. parte 4. 309.F. G

romanus regnum quomodo Apostolus velatè inuuit ante Antichristum destruendum. par. 4. 146.A

romanus regnum depopulabitur Messias, vt Iudaei dicunt, & multos de habitatoribus orbis interficiet, & omnes res duos Iudaeis subijciat. parte quarta. folio 101. B. & folio 372. G. Item parte tertia. folio 97. B. Item parte prima. folio 309. C. & D

romani regni temporibus possunt comparari decem plagae, quibus Aegyptus per Israelitas verberabatur. parte prima. fol. 143. G. H

romana ciuitas tempore beati Pauli dominabatur toti mundo, & eorum fides annuuciabatur vniuerso mundo. par. 6. folio 4. G. Vide etiam par. 4. 41.A

romani quare & vnde Paulus epistolam scripserit. parte 6. fol. 3. B. D. & fol. 4. G. H

romulus nominis sui condidit ciuitatem in Italia, & duodecimo anno sui regni cepit Ezechias regnare in Hierusalem. parte 4. fol. 3. H. in princ. romulus Romanus imperij conditor, natus est eo tempore quo Esaias vidit visionem. par. 2. 231.B

romulus nomen confirmatum est in memoria hominum ex edificatione ciuitatis Romanae. par. 3. 429.B

R O S

Ros & pluuia quomodo differunt. par. 3. 72.B. post med.

ros tenuis aqua, vnde terra germinat. parte 3. 286.F

rostrum suum quomodo aquila renouat. parte quarta. folio 71.E

R O T

Rota dicitur etiam quaedam species tribuli seu herbae, quae in summitate facit quandam sphaeram albam lanugini similem, quae ad modicum statum ventu dispergitur. parte tertia. folio 209.C

rota impetus est in mundo, cum homines signari ubi salus, ubi periculum, huc & illuc discurrunt. par. 4. 388.A

rotunditas, figura pulcherrima est, etiam apud philosophos, & in pluribus offenditur. par. 4. 275.E

R V B

Ruben natus est liberum fratrem suum Ioseph, offendendo patri bus horrorem fratricidij, & offensam Dei, & anxietatem patris. par. 1. 102.G

Ruben fuit absens in venditione Iosephi: nam abierat ad querendum meliora pasca, vt fratres suos faceret elongare à fratre, in qua erat Ioseph, vt sic ipse absentibus posset eum liberare & reddere patri. par. 1. 103.B

Ruben propter enormitatem facti potius videtur dedisse ipsi Iacob materiam patientiae quam iustitiae, & an occasione dedit Iacob, quod de caetero cessaret ab actu generationis. parte 1. 100.C. & fol. 116. G

Rubescit & ardescit facies hominis irati. par. 3. 363.H

R V D

Rudentes sunt funes quibus vela suspendunt. parte 6. fol. 225.B

Rudibus solet praereri moralis scientia, hi lectionem in quibuslibet est obscurum libenter accipiunt. Verbi gratia, Hester, Iudith, Tobiam, & mandata sapientiae. Si legatur etiam Leuiticus, continuo offenditur animus, quasi non sit cibus suus. parte 1. folio 321.E. in fi.

Rudimenta Iudaeorum (qui imbuebantur elementis) iudicia nobis videntur, cum primo audiuntur. Vult enim quisque discernere de his quae ad salutem pertinent. parte prima. fol. 317. G. in princ.

Melius est ruere vt poeniteat, quam sub specie religionis superbi re. parte 3. 209.B

R V M

Ruminatio signum est temperatae complexionis, & quare. par. 1. fol. 233.G. circa med. ruminant moraliter qui meditando legis continuum habent intentionem. par. 1. 233.E. & f. 263. B

R V S

Rusticitas sancta solum sibi prodest, & quantum adificat ex vite merito ecclesiam Christi, tantum nocet si destruendis non resistat. par. 4. 263.D

Rusticorum arrogantia nihil impudentius, qui garrulitatem auctoritatem putant, & parati ad lites. par. 6. 119.F

Rustico qui crucifixum adorare noiebat, eo quod lignum crederat in horto sito, assimilantur Iudaei Saluatoris nostri patriam insolentes. par. 5. 100.D

R V T

Ruth de qua progenie, & cuius filia fuit. par. 5. folio 56. G. H. & fol. 88. C. Item par. 1. 337.B

Ruth cum fuerit Moabitica, quomodo intrauit ecclesiam, contra-hendo cum Booz parte 1. 357.B. & C

S A B

Saba est ciuitas in finibus Aethiopiae sita. parte 4. folio 75. A. B. & folio 133. A. Alibi dicitur regio. fol. 356.F

Sabbati observatio, an & quando legitur fuisse statuta à principio creationis. parte 1. folio 59. E. & folio 290. C. in fin.

Sabbati observatio & sanctificatio, an ceremoniale vel morale, & quando & in quibus obseruatur. parte sexta. folio 107. C. circa princ.

Sabbatum triplex, scilicet temporis, aeternitatis, & mentis. parte 3. fol. 225.F

Sabbati benedictio & sanctificatio quomodo est intelligenda. parte 1. 39.E. & H

Sabbatum verum est, ab omni malo cessare. parte quarta. folio 246.F

Sabbatum ita custodiri praecipuum est, vt si necessitas fuerit, non sit reus qui violauerit. par. 5. 95.C. in princ.

Sabbato actus quosdam facere non licet, etsi in genere entus boni sunt: actus vero bonos in genere moris licet facere, & etiam laudabiliter. par. 5. 95.B. & C

Sabbato requieuit dominus, sex diebus primò operatur, sed illis non tantum, sed vsque modo operatur. parte quinta. fol. 201.E

Sabbato bene possunt fieri opera corporalia quae sunt ad Dei honorem. par. 5. 101.F

Sabbatis maxime Christus sanat & docet, nec soluitur lex si fit renouatio hominis iam labentis. parte quinta. folio 137.G

Sabbati sanctificatio requirit cessationem ab operibus peccatorum, quae sunt maxime seruilia, & occupationem & meditationem circa diuina. parte 4. folio 96. B. C. & folio 136. F. Item parte 2. 269.B

sabbatum domino consecratur agimus, cum ab huius mundi... sabbatum dominum consecratur agimus, cum ab huius mundi...

sacerdotes novi Testamenti qui eum igne cupiditatis vel luxurie... sacerdos ad tantam excellentiam deoatze conuersationis perueniat...

era que non poterant venire in usum hominum. parte 1. folio... sacra res ex abusu malorum sacerdotum non sunt contaminatæ...

sacramentum eucharistie vtrum melius sit sumere frequenter vel... sacrificium in lege fiebat triplici de causis. parte 6. folio 151. H.

M... parte 4 fol. 91. B. Item par. 2... Sacrificij locus non poterat esse nisi vnus, & quare, & in quibus locis deputatus fuit successiue... Licet aliqui sancti sacrificij auterunt abibi, & hoc fuit ex causa speciali. parte prima. fol. 195. F...

Sal a corruptione praeseruat. par. 1... Sal in omni sacrificio recipitur, & quare. Ibidem. Sal reddit terram sterilem, & ideo quando aliquis destruetur fun... ditus aliquam ciuitatem, spargebat ibi sal, in signum perfectae victoriae. par. 2... Salis in statuam vxor Loth verba est, alia & alia ratione secundum Hebraeos & secundum catholicos. par. 1...

Salphad fuit lapidatus propter collectionem lignorum in tabernaculo, nec habuit filios: pro quod eius filius acceperunt partem hereditatis loco patris &c. parte 2. fol. 197. E. Item parte 1. fol. 317. G... Salum fecit Christus de celo in verum, de vtero in praesepe, de praesepe in crucem, de cruce in sepulchru, de sepulchro rediit in celum. parte 3... Saluari solum, melius est, quam damnari cum pluribus. parte 5. fol. 56. E...

Sacro loco aliquid irreuerenter vsurpar, vel res diuinae in aliquo tractat. Ibidem... Sanctificatio inuisibilis sine visibili prodest, & plures leguntur inuisibilem sanctificationem habuisse, & eis profuisse sine visibilibus sacramentis. par. 1... Sanctificatio duplex scilicet visibilis & inuisibilis, & de eorum effectibus, & differentia. Ibidem. Sanctificatio in Hebraeo frequenter accipitur pro preparatione. parte 1... Sanctificatio cum maledictio, anima maledictione profertur, quando arca cordis nostri prophatur, & mens, & conscientia profuita vitij pollutur. parte quarta. folio 186. B. in princip...

Sanctorum mentes, imo vniuersa eorum conuersatio virtutum... gratiam praeferunt, nec aliqua hora vacua praerit, in qua non vacent pijs operibus & sermonibus vel cogitationibus. parte 2. fol. 141. F.

num timere debent. par. 3. sapientia hominis Dei iudicio nobis occulto à sapientia cadentis, figura est Salomon par. 2. 148. D. circa fi.

rem, sicut cum fuerat septem annorum tantum, & ita pulchra centum annorum sicut vnguentum. par. 1. 79. F.

Scabellum dicebatur arca testamenti quae erat propitiatorium, quod erat quasi sedile Dei. par. 3. 233. F.

Scandalum est duplex, scilicet acceptum & datum. parte 6. folio 35. C.

perdiam. parte 6
 scientia sine vita, parum aut nihil reputatur. parte 4
 scientia est aditus eternitatis, unde Deus tentari finit, vt in sumis humiliter. par. 3
 scientia maior dum quosdam erigit, ab aliorum societate disungit, & quo plus sapiunt, eo plus a concordie virtute desipiunt. parte 5
 scientia non caret qui Deum timet. par. 5
 scientia genus summum est, scire Deum tanta prestante, quae humanae sensus non valet attingere. par. 3
 scientia maiori prae diuisi uenit sepe, vt ad vitium plus volentes sapere quam fragilitati humane concessum est, in insipientiae fontem decidant. par. 3
 scientia acquisita quae cumque modica est & imperfecta. parte 3. fol. 343.D
 scientia vitae caelestis animae humanae necessaria est, quia sine ea beata esse non potest. par. 3
 scientia vna eminentior est uis honorabilior altera duplici causa. parte 1
 scientia speculatiua dicitur alia dignior ex duobus. parte 1. folio 6.D
 scientia, an, quomodo, quae & qualis destruetur. parte 1. folio 19.B
 scientiarum aliquae sunt speculatiuae, & significantur per aues, & aliquae practicae, & significantur per pisces. parte 1. fol. 27.D. in vlt. versu.
 scientia veteris Testamenti dicitur aqua putei, quam lapis claudat, quia litera legis spiritualem sensum in eo celabat, sed ueniens Christo lapis reuoluitur est & par. 1
 scientia veteris legis per firmam hordeaceam significatur, quae bene hordeo comparatur. par. 1
 scientia triplex. Prima, per eruditio scholaris vel liberalium litterarum. Altera, dum diuinae legis eruditione eruditur. Tertia quando multo sublimiora, quae non in enigmate, sed facie ad faciem uidebitur & per quid significatur. parte 2
 scientia secularis (per Moab deinceps & ebrietate conceptum signata) autorem sui sensum habet, & quia ex Dei conditione generatur, uideatur nasci de patre: sed quia adulter est & aduersarius populi Dei, de incestu, & speiua & nocte generatur. parte 1.
 scientia Christi. Vide in Christus.
 scientia Dei eruditi sunt, plus Moyses quam Abraham, & prophetae plus quam Moyses, & apostoli plus quam prophetae. arte 4. fol.
 scientia quomodo & qualiter praerigatur ad susceptionem clauis ecclesiae, & usum earundem. par. 5
 scientia infusa & scientia acquisita, an idem sit habitus, disputatur ad utramque partem. par. 1
 scientia diuina dicitur liber, & ponitur in Deo duplex scientia, uel potius uia duplici modo. par. 6
 scientia scripturarum non notum Deo facit, quem operum iniquitas indignam ostendit. par. 5
 scio quod nescio, dixit Socrates. par. 4
 Pars enim scientiae, scire quod nescias.
 scire infirmitatem nostram melius est, quam naturas rerum. parte 6
 scyniphes hoc animal pennis suspenditur per aera uolitas, sed ita subtile & minutum, ut oculi uisum (nisi acute cernentis) effugiat. par. 1
 scintilla parua res est, & penes dum cernitur non uidetur, sed si formitem comprehendit, moenia, urbes laetissimas consumit. parte 6
 scintilla duo facit. par. 3

Scripta per uerbum domini, quod nihil habeant utilitatis aut salutis, sed solum narrent historiam, quis hoc audeat dicere? parte 1
 Scripta sunt lex in lapide pro duritia illius populi, nunc iam inculcatis in homine, ipse labor legis scribitur in terram que fructum reddit. par. 5
 Scriptura sacra sub sensu literalis, sensus habens mysticos, est ager. parte 5
 Scripturis canonicis quis honor & quae reuerentia debetur. parte 5
 Scriptura canonice quanto praerponderent scripturis & doctrinis sanctorum in asserendis testimonijs. parte 5. f. 53. H. Item parte 1
 Scriptura quadruplicem utilitatem nobis confert. parte 6. folio 30.F
 Scriptura diuina aedificat lecta, sed multo plus prodest, si de literis mutatur in uocem. par. 6
 Scriptura sacra dicitur liber scriptus intus & foris. parte 6. folio 247.H
 Scriptura sacra quadruplicem sensum habet. parte 6. f. 85. H. Item parte 1. f. 178. C. & f. 25. E
 Scriptura sacra quatuor habet excellentias, quibus omnem scripturam aliam excellit. par. 1
 Scriptura sacra autentica est praeter ceteris, & hoc propter septem. parte 6
 Scripturae sacrae intellectum ut habent, multi magis proficisse leguntur per orationem quam per studij exercitationem. parte 6
 In scriptura sacra nihil continetur quod sit inductum ad bonum. parte 6
 Scripturarum triplex intelligentia est, & quae illae sint. parte 4. fol. 363.A
 Scriptura ad nuncem comparatur secundum triplicem eius expositionem, & in omnibus scripturis illius triplicis sacramenti ratio percutitur. par. 1
 Scriptura sacra non est occultanda, sed magis explananda & praedicanda, locis tamen & temporibus debitis. parte 6. folio 274.B
 Scripturae prophetarum factae sunt clausae & obscurae. parte 6. folio 247.F
 Scriptura sacra inducit ad considerandum propria peccata, superna gaudia, & gehennae poenalia, & quare. parte 4. folio 214.H
 Scripturae sacrae uerba, lapides quadri sunt, qui ubique firmiter stant, nusquam reprehenduntur. par. 4
 Scripturam tarditate mentis non intelligentibus remanet spes salutis. Qui autem intelligentes nolunt & inuertunt quod intelligunt, nulla spes est. par. 5
 Scripturae sacrae & rationi magis consonum, tenendum est de his quae transcendunt humanam inuestigationem. parte 5. fol. 207.E
 Scripturae sacrae multa dicunt iuxta opinionem illius temporis quo gesta referuntur, non iuxta ueritatem rei. parte 4. folio 149.A
 Scripturas quicunque non intelligit, ut ueritas habet, uiam acerbam comedit. par. 4
 Scripturam sacram studentes, non solum debent docere uerbo, sed etiam scripto, secundum gratiam a domino sibi datam. parte 4
 Scriptura dicitur cibus & potus, sed differenter. parte 5. f. 161.E. Item parte 4. fol. 11.A. & f. 92.A. Et eam comedite audiendo, loquendo, legendo, meditando, operando, corde retinendo. fol. 196.E. & f. 308.B. Item par. 3
 Scriptura sacra est panis, est pulmentum, est uinum letificans cor hominis, est etiam oleum, est etiam cibus laedis. parte 4. folio 404.B. Item oppositas condiciones habent mali in doctrina sua. Ibidem. E
 Scriptura sacra non semper sequitur ordinem temporis, sed frequenter prius facta uicino narratur. par. 4
 Scripturae sacrae mos est, ut in singulari numero ad pluralem subitio transeat, & econuerso. par. 3
 Scripturarum obscura ne cesset, quae fecit Deus ut exerceat, neque dicas, sic melius diceretur & c. par. 3
 Scriptura sacra dicitur mulier fortis. Sponsus eius, doctor, & proles eius, populus catholicus. par. 3
 Scripturae sanctae uel sermonum uel nominum appellationem uel huiorem ducendam credimus, quam potius praecantationis & carminis pronuntiationem. par. 2
 Scriptura ex multis nominibus contexta, non cum fastidio legenda est, & uilis putanda, & huius ratio. parte 2
 Scripturae diuinae passus dubius uel obscurus, per alium qui certus est & determinatus, debet declarari. par. 2
 Scriptura sacra significatur per agrum, quae est ager plenus optimis sententijs & sensibus, tanquam bonis fructibus. par. 2. fol. 57.D. & H
 Scripturae sacrae dicta cum penam, arcum intendimus: cum uerba doctrinae damus, sagittas emittimus. parte secunda. fol. 171.A
 Scripturae profunditas dicitur puteus, cuius nomen est uidentis & uiuentis, per quem intelligitur semper uiuens, & omnia uidens. parte 1
 Scriptura sensu caelestis sapientiae refulget, & qui eam contiderunt, praecleari fuerunt uita & sermone. parte 1. folio 177.E. Interlinea.

Scriptura

Scriptura in diuina si aliquid esset positum dubium, hoc esset a spiritu humano, & non a spiritu diuino. parte 2
 Scripturae sacrae eminentia est illa, quae in historia fundata, spiritus uisus caput inter nubila condit, dum scientiae magnitudinem, ab oculis hominum abscondit. par. 2
 Scriptura gentium ph losophorum per uxorres alienigenas significatur, quae non ut domina, sed tantummodo ut ancilla maneat apud theologos. par. 2
 Scriptura sancta, sanctis ignorantiam suam parentibus lumen est, iniquis uero & scientiam iactantibus, nubes, quia excipiat eos. parte 1
 Scripturae sanctae quatuor regulae sunt, historia, allegoria, tropologia, & analogia. His quatuor quasi quibusdam rotis tota diuina scriptura uoluitur, & declaratur cum exemplo. parte 1. fol. 21.H
 Scriptura sacra dicitur nidus, in quo contemplatiui qui dicuntur aues caeli requiescunt: mater habens pullos, sensus dicitur literalis, pulli uero sensus mystici, qui sub litera nutriuntur & crescant. par. 1
 Scripturae quaedam loca sunt, quae historialiter fidem imbuunt, quaedam moraliter sanctam conseruationem instrunt, quaedam non secundum historiam, sed secundum allegoriam ueneranda mysteria ostendunt. par. 1
 Scripturam sacram dicere uolentibus, necessarium est incipere ab intellectu sensu literalis. par. 1
 Scriptura sacra licet habeat quadruplicem sensum non tamen in qualibet sui parte. Alicubi enim habet tantum sensum literalem: alicubi uero non habet literalem sensum proprie loquen do & c. parte 1
 Scriptura sacra, quandoque exponitur quatuor sensibus, quandoque tribus, quandoque duobus, quandoque uino tantum. Quae quomodo & quandoque. par. 1
 Scripturam quicunque aliter intelligit, quam sensus spiritus sancti effugiat a quo est, haereticus appellari potest, quomodo & qualiter hoc est intelligendum. par. 1
 Scriptura sacra multa tradit parabolice, sub similitudine rerum corporalium, & hoc propter duo. par. 1
 Scripturae sacrae studium recte ordinatum incipit ab articulis fidei, qui fundantur in sensu literalis. par. 1
 Scriptura sancta in tanta multitudine diuinorum librorum, quae qualis & quomodo legenda sit. parte prima. folio 21.E. & fol. 22.G
 Scriptura rota diuiditur in duas partes. f. in uetus & nouum testam. Prima est de Deo tanquam de creatore & gubernatore. Secunda de Deo tanquam de redemptore & glorificatore. parte 1. fol.
 Scripturae fluua nobis aperta sunt per humilitatem, quae est uia passionis Christi. par. 1
 Scripturae profunditas non pateret, nisi Christus incarnatus & crucifixus ac mortuus fuisset. par. 1
 Scripturae alta qui intelligit, sublimes sensus non capientes per silentium regat, ne per scandalum mentis eum qui credere potuisset, interimat. parte prima. folio 169. Et de hoc figura. Ibidem.
 Scriptura parum loquitur de confirmatione in bonum de angelis & c. par. 3
 Scrutamini scripturas, in quibus putatis uos uitam aeternam. haec quomodo intelligendum sit: An ut iudei extraherent de sacris literis sensum spiritualem: an literalem. Et declaratur quod referendum est ad sensum literalem. parte 1. folio 7.H. & folio 8.A.B
 Scriptura historata est quae aliquas rerum historias imitatur. parte 2
 Scutum duplex, perdidit. f. & scutum electorum & c. parte 4. fol. 195.C.D
 Secreta cordis, motu corporis & genibus indicantur. parte 4. fol. 223.A
 Secretum necessitatis naturae excusat. par. 1
 Secreta diuina non sunt omnibus reuelanda, similiter nec uulgariis & c. par. 4
 Secreta diuinitatis tunc agnoscimus, cum ab huius mundi tumultuosa concupiscentia intra mentis nostrae cubilia segregamus. parte 3
 Secreta mysteria uulgare indignis uitium est, quod fit uel adulatione, uel auaritia, uel iactantia, uel loquacitate. parte 3. folio 263.B. & C
 Secreta diuina hominibus de seculari sapientia praesumebus absconduntur, & illiteratisque simplicibus reuelantur. parte 1. fol.
 Secretum duplex fuit in Christo, scilicet personae & temporis. parte 4
 Secreta libri Genesis in principio eiusdem libri, & secreta libri Canticorum, & secreta Ezechielis, quomodo differenter Dei secreta annunciant. par. 4
 Secretum iudicium uestiphaliae institutum est publica potestate, non ad inquirendum, sed solum in notarijs procedendum sine strepitu inquisitionis. par. 1
 Secta quid dicitur. par. 6
 Sectae tres erant apud iudeos, & nominantur, & quid sentierit. parte 6
 Sectae omnes nomen trahunt de suo autore. parte 6
 Seculares quidam inter malos statum rectitudinis tenent, cum u-

ro ad altitudinem vitae ascendunt, negligetiores facti grauitate peccant, sicut Loli in Sodomis iustus, in monte peccauit. parte 1
 Secularis uita circumuoluta & labor per molam asinariam significatur. parte 5
 Secularium mentes designantur per aerem. par. 3
 Seculares omnes ita uirtus sunt enervati, ut nihil uirile habeant, & inimici, scilicet demones uel uitia, per apertos corporeos sensus introgressi sunt & c. parte 4. fol. 388.F. Et subiungitur uita ius medicamen.
 Seculum, est hoc praesens quod uoluitur, seculum seculi aeternum, cuius illud imago est. par. 3
 Seculum communiter accipitur in sacra scriptura pro reuoluto ne quinquaginta annorum. par. 3. fol. 191.C. Item parte 1. fol. 155.D. in med.
 Seculum plerumque in scripturis pro aeterno, & aeternum pro seculo ponitur, & uide hoc contingat. par. 3
 Seculi generationem scriptura significat esse factam tribus uoluntatibus. Aut enim sola uoluntate aliquid dicitur factum, aut uoluntate simul & uoce praerceptua & c. par. 1
 Seculum apud Hebraeos sicut & apud nos latinos, ponitur pro quolibet spatio temporis determinantis alicuius uita durationem. parte 1
 Seculum uinum, uocant antiqui Hebraeorum totum tempus durationis Moisaice legis, & aliud seculum scilicet futurum tempus Messiae, & secundum eos illud seculum seculum ibi incipit. parte 3. folio 150.C.D. Item parte 6. fol. 280. D. & fol. 184.B.C
 Seculum aliud dicitur sinus Abrahae, ut in Lazaro, uel paradisus ut in latrone, uel siqua nouit Deus esse alia loca uel mansiones, per quae transit anima Deo credens. par. 1
 In seculo, quoties dicitur, longitudo quidem temporis, sed esse finis indicatur, & si in aliud seculum dicitur, ab ipso longius indicatur, sed tamen finis ponitur. Et quoties seculo seculorum nominantur, fortasse licet ignotus nobis, tamen a Deo status aliquis terminus indicatur & c. parte 1. folio 155. Cum princip.
 In seculo seculi & ultra, quid per hoc insinuat. Vide regulam Hebraeorum. par. 3
 Securis quantumcumque acuta scindere non potest, nisi moueatur manu carpentatoris. par. 1
 Securitas negligenter, negligentia contemptum parit. parte 4. fol.
 Securus ne sit aliquando de futuro, quia etsi hodie feruis domino, qualis esse in futurum possit, quomodo uitam finire, profus uideri non uales. par. 3
 Sed, coniunctio repetita, non paruum pondus dat sententiae. parte 6
 Sedecias malum passus est, quod per septem exprimitur. Primumque obsessus fuit & c. par. 2
 Sedecias reddidit se Chaldeis, nisi timuisset illud a Iudaeis qui transfugerant ad Chaldaeos. par. 4
 Sedeciae captiuitatem, in typum praecedere saluatoris non est congruum, & quare. par. 4
 Sedecias prius interfectis filijs, caecatus est, & quasi fera cauea, clausus, in Babyloniā translatus. parte 4. folio 235. E. & fol. 43.E
 Sedecias (ut Hebraeus ait) ductus in Babyloniā quadam die in ce lebra conuiuio, obtulerunt sibi potionem qua in fluxum uentris solueretur, & introductus ante ora epulantium subito fluxu uentris solutus est. parte 4
 Sedere quietus est, surgere certantis. parte 3
 Sedere ad dexteram patris: Istud potest referri ad Christum ratione deitatis, uel ratione humanitatis. parte 5. fol. 121. B. Item parte 6
 Sedere dicitur Deus in caelo, terramque calcare, quomodo & qualiter. par. 5
 Sedere super folium, proprium est habentis auctoritatem discernendi, iudicandi, ac etiam corrigendi. parte 2. fol. 240. C. circa princip.
 Sedere dicitur & non stare, si quis reumatis libidinis inundatur, & luxuriae uerbis circumluitur. par. 1
 Sedet dominus sicut rex in corde, & quomodo. parte 3. fol. 56.C. post princip.
 Sedes dicitur ubi commorationem habent homines. Habitatio quippe hoc nomen accepit. par. 1
 Seducere quoscumque possunt maligni spiritus, & peruersi homines contendunt, quibus necesse est ut milites Christi curiam ex aduerso, ne forte consentiant & c. par. 4
 Segetem proximi licitum erat intrare & comedere, non tamen metere falcem. par. 5
 Seir: Vide in Edom.
 Salach: haec dictio in Hebraeo, in tota sacra scriptura non inuenitur nisi in palterio, & in cantico Aabacux, & mysterium inuenit. parte 4
 Sellum an & quomodo dicitur tertius & quartus filius Iosias, diuersis respectibus. par. 2
 Sem quomodo biennio post diluuium centum esse annorum dicitur, cum quingentesimo anno Noe natus asseratur, & sexcentesimo anno eiusdem Noe diluuiū uenisse legatur. par. 1. f. 59. B
 Sem secun-

sem fecundum omnes Hebraeos nominatus est Melchisedech propter bonitatem sui regiminis. parte 1. fol. 60. G. Et secundum computationem annorum ostendit eum vixisse ad Isaac vixisse. parte 1. 64. A. C. D. Sem principalis fuit in reuerentia patris, & ipsum Iaphet ad hoc induxit. parte 1. 57. C. Sem quando a patre suo Noe benedictionem accepit, pater ipsi domino benedixit, & quare. parte 1. 57. C. Sem cum non fuit primogenitus Noe, quare praeponitur alijs filijs Noe &c. parte 1. 49. F. & 58. C. & 64. D. Sem maior natus, ipse est Isaacus populus, ex quo patriarchae, prophetae & apostoli. parte 1. 35. E. Semen in animalibus masculinis defluit a renibus ad membra genitalia. parte 3. 77. H. Semen viri (vt autem phisici) candidum, & mulieris est sanguinolentum, quorum commixtione certis spacijs corpus formatur &c. parte 3. 373. E. In femine quaedam materialis infirmitas, quae formata corpus hominis redditur. parte 3. 357. E. Semen humanum habet in se corpulentam substantiam, & inuisibilem rationem, & vtrumque; curritur ex Abraham, vel etiam ex ipso Adam vsq; ad corpus Mariae, aliter in filium eiusdem. parte 6. 145. E. & F. Seminis masculinatio per fratrem defuncti, quare statuta fuit. parte 1. 361. D. Semen Christi sunt omnes qui ei fidei mente crediderint, quia in ipsis futurum regnum feminatum est. parte 4. 457. B. Semen (quod est verbum Dei) quando in terram iactamus iuuenimus, quando sit herba, quando spicam profert, & quando plenum frumentum in spica facit, & tandem tempus mittende falcis quando est. parte 5. 97. H. Sementis frugum & arborum, semen hominum & animalium seminum vel semenium cuiusque rei exordium. parte 1. 25. G. Semina in Decembri latitant in terra, nec futura fecunditas concectari potest. parte 4. 444. G. Seminali virtute descendens ab Adam significatur per claudum, quia nascitur cum fomite peccati, qui facit eum a rectitudine rationis declinare. parte 6. 190. D. Semina secundum spiritum aliquando, & non possunt inimici feminata corrumpere vel infideli agriculturae nostrae. Est autem quar do fata nostra corrumpuntur. parte secunda. folio 38. E. Seminare (sed non colligendum erat a seminantibus) septimo anno Hebraeis preceptum erat, & quare. Aliter Iosephus & Hebraei dicunt. parte 2. 172. A. & f. 258. D. F. G. Seminarium cotus viri in lumbis esse, seminis in vmbilico perhibetur. parte 3. 77. E. Seminitus quare in lege indicta fuit purgatio, an qua peccati, vel qua de causa. parte 3. 357. F. Seminitius vel feminator verborum dictus est Paulus &c. parte 6. 193. E. Semita angustior est quam via. parte 3. fol. 32. E. & fol. 49. A. Item parte 1. 18. B. Semita redemptoris sicut est humilitas, ita semita seculoru superbia. parte 3. 46. F. & f. 119. H. Semper aliquid boni facit, vt te diabolus inueniat occupatum. parte 2. 108. D. S E N Senarius numerus est perfectus. parte 4. f. 470. B. D. Item parte 2. fol. 221. B. & f. 260. E. Item parte 1. f. 172. A. Senario vitae operatio & disciplina vsus signatur. parte 3. f. 17. E. Itē parte 2. 221. F. Item parte 1. f. 167. A. Senarius bonum opus ministeriorum Dei significat. parte 2. fol. 211. A. Senecia vel senecio quid significat. parte 4. 208. C. Senectus unde in animali causatur. parte 1. 36. H. Senex si haberet oculum iuuenis, videret sicut iuuenis, cui etiam est reuerentia exhibenda, nec propter paupertatem est dimittenda. parte 3. 468. A. Senes non eos scriptura vocat, qui sola grauitate temporum, sed morum grauitate maturi sunt. parte 1. 782. A. Sen exhi. be reuerentiam debitam, & non dimittas propter eius pauper. tem. parte 3. 391. G. Senes circae uiuentiam multa incommoda. parte tertia. folio 354. A. B. C. Senes non valent bene dormire. parte 3. 354. A. C. Senes excitantur primo galorum cantu, quia non possunt retinere vrinam sicut in iuuentute. parte 3. 354. C. In senibus omnes peccata virtutes corporis mutantur, & crescente sola sapientia decreuit. parte 2. 125. A. Seniorum verba, homines moderati & religiosi cum reuerentia debent audire. parte 3. 60. D. Senor aut multae peritiae ac probatae qui in eruditione consentiunt, si loquuntur, longe in eo ma. parte 1. 320. B. in princ. quam in alio. parte 1. Senibus remedium est peccare de genere, sed stimulant eos peccata, exagitat conscientia, & conscientia. parte 4. 193. C. Senes quantumcumque possunt contra rare. parte 2. 155. F. Senes aptiores sunt ad tales nuptias talesque. parte 1. 83. C. Super senes intelli, quomodo & an intellige. parte 1. 83. C.

postiores sancti modernorum temporum sint magis illius nati de his quae pertinent ad fidem. parte 1. fol. 119. F. & fol. 120. H. & fol. 121. G. & f. 177. B. Senes vel presbyteri per Danielem conuicti quomodo & per quos condemnati, cum Iudei in Babylone erant serui, & non habebant aliquam iustitiam, nec per consequens potestatem condnandi ad mortem. parte 4. 150. B. D. Senes in dulcedine sapientiae debent delectari, propter quod etiam philosophi circa finem vitae suae dimisiss occupationibus alijs, vacabant contemplationi primae causae. parte 3. folio 394. C. Seniores, qui, quales, & quomodo corrigendi sunt. parte 5. folio 111. B. & C. Sennar campus Chaldeorum ubi edificata est Babylon. parte 4. fol. 410. G. & H. Sennacherib rex nominibus dictus secundum Hieronymum. parte 4. folio 41. B. Et quomodo mortuus. parte 3. folio 209. D. Item angelus rasit caput & barbam ipsius Sennacherib, quod erat valde ignominiosum in terra illa. parte 2. 235. E. Senonis quondam metropolis Francia. Vide in Sauiianus. sensibile cognoscitur tripliciter. parte 6. 54. G. Sensitivae partis non est aliquid ad finem referre, sed solius rationis. parte 3. 10. F. Sensualitas mulier dicitur. Et tunc monstrata est, quando vitis est corrupta. Ad quam vit accedit, quando ratio in malo sibi assentit, & inde sequitur partus menstruosus. parte 1. fol. 24. D. Sensualitas significatur per vxorem Iob. parte 3. folio 9. H. Item per sororum Petri. parte 5. 31. D. Sensualitatis motus non peccatum, sed materia exercendae virtutis, si ei resistatur per rationem. parte 5. 21. G. Sensus vnus est cerebri, sed in aure & in ore: & in ceteris diuersis instrumentis quasi diuersus, diuerso modo discernit. parte 3. 30. B. Sensus magis apparent in facie quam in alijs partibus, sicut apparet in visu, auditu, olfactu, gustu. Tactus autem per totum corpus diffusus est. parte 1. fol. 36. D. & fol. 191. F. Item parte 5. fol. 88. C. Sensus exteriores hominis possunt intelligi per labia, eo quod enunciant aliquo modo dispositiones animi. parte 1. folio 38. H. Sensus est in corde, voluptas secundum phisicos est in iecore. parte 1. 226. F. Per sensus interiores & exteriores comenit homo cum animalibus brutis, differunt tamen in hoc quod in homine pars sensitiva deseruit virtuti in quantum est obediens rationi, quae non est in brutis. parte 1. 364. D. Sensus rationalis qui est in me, commendatus mihi est, vt vtar ad intelligentiam diuino. parte 1. 223. A. Sensus, non sexus in vicio est. parte 3. 9. F. in princ. Sensus corporis ad nullam voluptatem vertentur, malam scilicet, si Adam in obedientia perseverasset. parte 6. 266. F. Sensus est non praeberet aetas, vnum tamen exercet vehementer. parte 3. 60. G. post prin. Sensus exteriores sunt quasi quaedam corporis fenestrae, per quas sensationes quasi latrones ad interiora ingrediuntur, bona gratiae rapiunt. parte 2. 108. D. Sensus quinque; corporis qui fortiter ducit in via veritatis, & a peccatis compescit, & simpliciter exempla proponit, offert arietes. parte 1. 276. G. Sensus quinque; corporis pugnantis contra dictam rationis, significantur per quinque reges pugnantis contra Iosue &c. Et per quatuor expugnantur: Et sunt notanda. parte 2. fol. 15. H. & fol. 16. A. B. Item parte 1. f. 61. H. Sensus quinque dicuntur: portae ciuitatis mysticae. Canine per Hierusalem significat, & non debent hae portae de nocte aperiri, sed ad calorem solis. i. ad faciendum opera charitatis. Vide quomodo. parte 2. fol. 161. D. Et in die sabbati claudere iubemur. fol. 269. B. D. Sensus quinque dicuntur quinque viri adulterae. parte 5. folio 198. F. Sensus interni, per dentes significantur, quare & quomodo. parte 3. 31. F. Sensus corporis quinque, dicuntur quinque dies. parte 2. f. 198. A. in princ. Item dicuntur. iuga. parte 5. 163. B. Sensus quinque habemus, si per quemlibet peccauerimus, primum est ab illo peccato omnino abstinere, ne vltra in malo sensum illum exercemus, sed Deo consecremus. parte 1. fol. 222. F. G. Sensus ad virtutes retorquere debemus, sicut in sacrificio Dei tur turis caput ad penulas retorquetur. parte 1. 221. G. Sensus quinque hoc modo possunt restitui, si eis in secularibus abusi fuerimus & in his quae non sunt secundum Deum gestimus, ipso sanctis actibus restituamus. parte 1. 223. B. Sensus humane cogitationis, si stultum vel se peccatorem intelligit, cognitionem intimae claritatis apprehendit. Si candorem iustitiae vel sapientiae sibi attribuit, ad supernam cognitionem se excludit. parte 1. 251. E. Sensum & voluntatem si vides scortantem cum diabolicis cogitationibus, ne parcas, ne dissimules, statim percute, peccatum perime, secreta naturae discutens, ipsum fomitem resecu, ne vltra concipiat & generet &c. Et de hoc figura. parte 1. folio 311. G. in princ. Omnes qui quinque sensus corporis libidinoso trastrauerunt, futuro incendio

turo incendio sunt cremandi, sicut quinq; ciuitates igneis imbribus sunt combustae. parte 3. 71. B. Sensus literalis quod dicitur. parte 4. f. 152. G. Item parte 3. fol. 267. D. Item parte 1. f. 5. D. & f. 9. C. Vide etiam particulam addendam ad definitionem. 33. E. Sensus literalis in sacra scriptura aliquando est duplex. parte 1. folio 4. B. Item parte 4. folio 312. D. Item parte 3. fol. 131. H. & fol. 67. C. Sensus sacrae scripturae est duplex, scilicet literalis seu historicus, & mysticus seu spiritualis. Qui subdividitur in triplicem, & horum sufficientia. parte 1. folio 3. E. & folio 4. D. E. & folio 178. B. Sensus literalis quandoque vt iacet, erroneus est vel impossibilis, & tunc allegoria & moralitas accipienda est. parte 3. fol. 4. F. & fol. 183. G. Item parte 1. f. 7. C. & f. 179. F. Sensum literae quomodoque qui negligit, veritatis lumen sibi abscondit, dum intractat querendo, quod fors est perdit. parte 3. 4. F. Sensus literalis vtrum ceteris sensibus sacrae scripturae sit dignior. Arguitur contra & pro, cum responsione & solutionibus argumentorum. parte 1. 5. B. C. & f. 6. C. D. Sensus literalis dignior & virtuosior est ceteris sensibus. parte 1. fol. 5. C. Et praereminet eis ex pluribus considerationibus: quot & quibus. fol. 6. D. & E. Sensus literalis alijs sensibus aliquando praereminet, & dignior est, aliquando est aequalis dignitatis, aliquando etiam minoris dignitatis. parte 1. 6. D. & f. 7. E. F. & f. 8. D. Sensus literalis an sit dignior alijs sensibus ex parte extensionis, eo quod quaelibet propositio sacrae scripturae habet sensum literalem verum, non autem mysticum. parte 1. 8. C. Sensus literalis & aliorum mysticorum dignitas, penes quid accipienda sit, an penes maiorem utilitatem, quod consequitur maiorem certitudinem. parte 1. 7. D. & f. 8. E. Sensus literalis magne est capacitatis & virtutis, & continet virtualiter omnia ad fidem seu ad bonos mores & virtutes pertinentia. parte 1. 5. H. Sensus literales plures vnius passus, quot quomodo, & quando sint & possint dici. parte 1. 5. H. Sensus literales cum plures de vna autoritate traduntur, quis illorum alijs sit praerendus. parte 1. 6. A. B. Sensus literalis duplex est, quidam primarius, quidam secundarius, cuius certitudo ad certitudinem primi sensus dependet. parte 1. 6. A. D. Sensus literalis potest comparari ad alios sensus dupliciter. Vno modo vniuersaliter, alio modo particulariter, & quo modo sensus literalis sit eiusdem dignitatis: vel ceteris dignior. parte 1. 6. C. & D. Sensus literalis an ceteris sensibus sit communior & vniuersalior & ita vniuersaliter quomodo accipienda sit ad alios sacrae scripturae. Sensus literalis sacrae scripturae licet ex significatis per vocem accipitur, multi tamen in eius acquisitione errauerunt, & ideo indiget scrutinio. parte 1. 8. A. Sensum literalem qui per significationem rerum per voces significatarum habetur, accipit plerunque sacra scriptura, & non illum qui per significationem primarie intelligitur. Et hoc fit multipliciter. parte 1. 7. C. in med. Sensus literalis vbi per voces significatur, aliquid proprie, & aliquod figuratiue, est ipsum figuratum, & non ipsa figura. parte 1. 6. H. Sensus literalis se habet ad sensus spirituales, sicut fundamentum ad aedificium. parte 1. fol. 3. F. G. & f. 5. B. & f. sicut ianua, Ibidem G. & fol. 6. H. Sensum spirituales seu mysticam intellige solum per spirituale intelligentiam, excludo sensu literalis, sic quod in eo non fit spiritus vitae, manifesta deuitatio ad veritatem sacrae doctrinae est. Et declaratur. parte 1. 7. F. G. Sensum aliorum sacrae scripturae tota certitudo dependet a certitudine sensus literalis. parte 1. 6. D. Sensus literalis non vniuersaliter accipitur in omni loco sacrae scripturae. parte 1. 4. E. Sensus sacrae scripturae ad hoc q; literalis dicatur, tria requiruntur. parte 1. 5. D. E. Sensus literalis traduntur omnia quae sunt de necessitate salutis, siue credenda, siue etiam consilia agenda. parte 1. folio 6. G. & fol. 7. G. Sensus literalis excellentia in hoc patet, in quantum in eo includitur circa cognitionem quae est per fidem, tam illa quae se habet in alijs scientijs, vt prima principia, quam illa quae se habent vt scientia &c. parte 1. 7. A. Sensus literalis diuiditur in tres species. Historicam, etymologicam, & analogicam. parte 1. 5. G. & f. 8. E. Sensus etymologicus in sacra scriptura quis & quando dicatur. parte 1. 5. G. Sensus literalis & mysticus an inter se possint habere comparationem. parte 1. 7. D. & f. 8. C. Sensus mysticus literalis contrarius, vt scilicet per perniciosa significationem virtuosa, non videtur bene conueniens. parte 2. folio 300. D. Sensus parabolicus est literalis large loquendo. parte 1. fol. 4. E. & fol. 6. H. Ex sensu literalis quolibet sacrae scripturae an possit sumi efficax argumentum. parte 1. 6. B. Sensus literalis in quibusdam locis, cum non sit idem apud om-

nes, argumentum validum ex eo sumi non potest & quale apud omnes. parte 1. 6. C. Sensus literalis modernis diebus multum offuscatus est, & quare. parte 1. 3. G. Sententia quid est. parte 4. 321. G. Sententia cum nominatur, nisi etiam male dicantur, male iudicari non possunt. In bono enim sententias accipimus, quae si adiectione reprobationis ponuntur. parte 3. folio 60. G. in princ. Sententiam in hominibus mutat terror. parte 1. folio 305. G. in fine. Sententiam veram certamque de ipsis rebus non habemus, qui non possumus hominum indagare conscientiam. parte 6. folio 36. F. Sententia maioris partis opinionem paucorum excludit. parte 5. fol. 187. A. Sententia in concione proponitur, per quam tumultuosae turbae seditio comprimitur. parte 3. 341. F. in med. Sententia nullius hominis cuiuscunque sit auctoritatis tenenda est, si continet manifeste falsitatem vel errorem. parte 1. fol. 350. C. Sententia iudicis vt Hebraei dicunt, sic tenenda est: Si dixerit tibi quod dextera sit sinistra, vel sinistra dextera, talis sententia est tenenda. Quod tamen patet manifeste esse falsum. parte 1. fol. 350. C. Sententia contra Cain oblata fuit grauior quam sententia contra Adam lata in tribus. parte 1. 47. E. Sententiam maledictionis cum iusti proferunt, non ad hunc ex voto vitiosis, sed ex iustitia erumpunt. parte sexta. folio 179. F. Sententiam in nos latam quo animo ferre debemus, si ob aliquod peccatum de congregatione fratru, & de domo Dei expulsi, nec debemus reluctari. parte 4. 235. A. Sententia domini sanctorum precibus frangitur. parte 4. folio 228. A. Sententiam libenter mutat dominus, videns mutata opera. parte 4. 42. B. Sententia aeterna & re figuratur, & arcui comparatur. parte 3. fol. 43. B. Sententia diuina licet aliquando mutatur, tamen eius consilium non mouitur. Et penes quid, & quomodo consilium Dei, & sententia accipiuntur. parte 3. 130. H. Sententiae infrangibiles in diuinis scripturis sunt propugnanda. parte 3. 361. A. Sentire contrarium dictis sanctorum est licitum, non tamen in determinatis per sacra scripturam. parte 5. 5. H. Sentit creatorum omnis creatura, & quo modo. parte 5. folio 147. A. Non sentiunt demoniaci vel mente capti si vulnerentur, & quare. Sic vitij inebriati non sentiunt quanta vulnera, quantas contritiones animae peccando acquirimus. parte 1. folio 288. E.

S E P

separari debent fideles ab infidelibus multiplice ratione. parte 6. fol. 69. C. Separare quomodo nos debeamus a malis. Ibidem. Separat homo. quando pro desiderio secunda vxoris primam dimittit. Deus autem separat quando ex consensu propter cultum Dei sic habemus vxores, quasi non habentes. parte 5. 58. E. Sepeliendo corpora quasi sacrosanctum depositum terrae commendamus. quae reddenda, glorificanda in resurrectione credimus. parte 2. 286. E. Sepelire mortuos, est opus meritorium apud Deum tanquam opus pietatis & misericordiae. parte 6. fol. 179. D. Item parte 1. fol. 335. D. Sepelire actiua vita a prauis operibus mortuos, contemplatiua perfectius, quae a cunctis actionibus funditus diuidit. parte 1. fol. 80. A. Sepeliuntur sacerdotes nouae legis cum vestibus sacerdotilibus, & vnde hoc habetur. parte 1. 231. F. in fi. Sepelire duo modo summus sacerdos potuit aliquem, & licet sibi interesse sepulchris. parte 1. 298. E. F. Sepes materiales aedificare est officium pauperum & rusticorum. parte 4. 90. B. Sephora vxor Moysi Ethyopiisa dicitur, & quare. parte 1. f. 284. G. H & sequenti. B. H. Sephorim oppidum fuit, vnde fuit oriunda Anna mater beatae virginis. parte 4. 373. E. Septem qualitates spiritus, diebus septem creationis coaptantur, & affectus contrarios, sua dona excludentes, quomodo enumerat & illuminat. parte 5. 112. B. C. & f. 104. B. Septem mulieres apprehendent virum vnum: Exponitur & trahitur ad diuersa. parte 5. 112. A. B. Septem vitia capitalia notantur per septem alia. parte quarta. fol. 132. H. Septembris secundum communio opinionem est primus mensis simpliciter, quia in eo creatus fuit mundus. Sed ex isto notabili beneficio scilicet exitu de Aegypto tam mirabili Martinus primus mensis est dictus. parte 1. 146. B. Septenarius & septuagesimus perfectam significant penitentiam. parte 4. 46. B. Septenario numero quid representatur, & per exempla ostenditur. parte 4. fol. 436. A. & fol. 469. B. C. D. Item parte 3. fol. 5. H. & fol. 423. B.

& folio 413. B. Item parte secunda. folio 261. H. Item parte 1. fol. 359. F. Septenarius & denarius numerus propter fabbatum & decalogum...

Seraphim p.m. in masculino genere, per. n. in neutro genere plurali dicimus. Seraphim tamen singulariter dici potest, sicut Cherubin & Cherub. par. 4. 17. B. Serico & purpura induit, Christum induere non possunt...

Seruitus bona, & bona libertas qua lance appenduntur. parte 6. fol. 43. G. & f. 52. H. & f. 57. B. & f. 122. G. Seruitus est mors civilis. par. 4. f. 263. E. & f. 401. B. Item parte 1. fol. 102. R. & f. 109. C. & f. 180. H. Seruitus crepit ex peccato. par. 6. 96. F. & f. 67. B. Seruitus Babylonica an fuerit durior Aegyptiaca &c. parte 4. fol. 134. H. & f. 135. C. D. Seruitus duplex. parte 6. 98. A. Seruitus peccati miserabilior est seruitute corporali, & quare. parte 5. 112. D. Seruitus Dei consolabilis est & suavis, seruitus autem humana, quasi importabilis. parte secunda. fol. 222. H. Item parte 4. fol. 468. F. Seruitus est peccati qui facit peccatum, & huius ratio. parte 5. fol. 212. C. Seruorum, quidam est seruus qui & filius. Et est seruus qui timet...

Sidon, ciuitas sita in terra promissionis prope montem Libani. parte 5. 49. H. Sidones duas esse non comperi, vnam partiam & aliam magnam, quantum ad terrenum pertinet locum. Sed mystice, capiunt animas quaedam in magnam, quaedam in partia. par. 2. 17. G. sub sigillo aliquid claudimus, vt cum parua erit proferamus. parte 1. 24. C. in princ. Vt signaculum ponimus Christum super cor: cum ea quae dixit ita dicimus quasi diuine veraciter sint verba sapientiae. parte 2. 367. A. S I G Significatus veteris Testamenti nemo putet negligendas. parte 3. 268. E. Significationibus diuersis & aliquando etiam contrariis, res vna exponitur mystice, & quare. parte 5. f. 44. A. & fol. 51. G. & f. 45. H. Item par. 4. 234. E. E. H. Item par. 3. f. 373. C. D. Significare bonum typice malum, & mala significare bonum, si aliquando contingat, nemo miretur. Si enim hoc non liceret, nunquam nigro atramento sed semper auro lucido nomen Domini scriberetur, quia Deus lux est: sed si nomen diaboli calculo cado scribas, nihilominus tenebras significat. par. 1. 285. A. Signum solemus aliquo d. digito vel brachio alligatum circumferre, quo ad moneamur illius rei cuius frequentiore habere volumus memoriam. par. 5. 367. A. Signa proprie dicuntur quae significant aliquid de praesenti. parte 4. 156. C. Signum, quod in quocumque tempore aliquid significat, & est prodigij genus. par. 6. 76. E. & f. 77. B. Signum veteris Testamenti circumcisio in latenti carne, signum noui crux in libera fronte, quomodo & quare. par. 6. 88. H. Signa facere non est probatio sanctitatis, sed vnum quoniam vt se diligere: de Deo autem vera, de proximo vero meliora, quam de seipso sentire. par. 3. 56. B. in med. Signum petere an & quomodo liceat. parte 2. fol. 39. H. Item parte 1. 80. E. F. Signa petuntur a Deo multis modis. par. 4. 20. H. Signum duplex ponitur alicuius aduentus. Vnum pronosticum quod est indicium futurum effectus. Aliud rememorative effectus praeteriti. par. 4. 19. H. Signa fecit dominus, & discipulis facere dedit, vt per hoc certum euangelio credatur, dum qui caelestia promittunt terrenis, caelestia & diuina opera operentur in terra. parte 5. 92. B. Signa quae sicut in consummatione seculi, similia sunt & fecerunt eadem ihs, quae ante excidium Ierusalem facta sunt. par. 5. fol. 73. B. & fol. 113. C. Signa maxima ad confirmandum doctrinam Christi sunt declaratio ipsius diuinitatis, quae manifesta facta est per spiritum sanctum apostolis datum. par. 5. 232. G. Signa sunt caelestia luminaria, quomodo & quorum. par. 1. f. 126. B. & fol. 32. D. Signa propria habent homines in motibus animorum, & virtutibus animae, sicut propria quaedam castitas est Petri, & alia castitas Pauli, etiam eadem videatur. par. 1. 268. C. S I L Silentium cultus iustitiae est. parte 3. 28. A. Silentium est mentis murus, intra quem tamen nimis aliquando aratur, & dum eloquio immoderate conpescitur, inuis seruet cogitationibus, aliosque loquentes despicit liberius. parte 3. 20. C. in princ. Silentij censura ad sui cognitionem redit, sed superuacuis verbis extra se dispergitur, & tota hosti detegitur. par. 3. 20. C. Silentium triplex, scilicet ante legem, sub lege, & in gloria. parte 6. 83. C. Non silere Dei, vel non tacere, est orantis postulationem efficaciter exaudire. par. 3. 123. D. Silo dictio H. braica est proprium nomen loci. Significat etiam in alio sensu missionem, & sic est nomen comune. par. 1. f. 117. F. Silua fons est ad radicem montis Sion. par. 5. 214. A. Siluam quae in nobis est emundemus, inuilescit & infructuosas arbores, & faci unus ibi nouaria quae semper in nouemus, & si uam capiamus. par. 2. 24. E. S I M Sim, verbum vt Hebraei aiunt, vltus sonat, non vulnus. Hoc insinuat, illud sponte nascitur. par. 2. 180. E. Symbolum fidei per duodecim apostolos ordinatum est. parte 2. fol. 251. G. Item par. 3. f. 331. B. Simeon patriarcha quare non habuit benedictionem. parte 1. fol. 376. B. & C. Simia est animal ingeniosum hominis imitatori. par. 2. 21. E. Similes ei erimus, cum dicitur: similitudo haec non ad naturam & substantiam, sed ad gratiam reuocatur, sicut pictura est similibus ei cuius imago in ipsa exprimitur &c. par. 1. 154. E. Similes sumus omnes, sed est propria cuiusque distinctio vel inuita, vel in statura, vel in habitu, vel in positione. parte 1. folio 268. B. Similitudines rerum in sacra scriptura frequenter nominantur nominibus rerum. par. 2. 94. C. Similitudo bona & similitudo peruersa. par. 3. 185. E. Similitudo, aequalitas, & imago differunt. parte 6. fol. 65. F. Item parte 4. 251. A. Similitudo per se est causa dilectionis, per accidens tamen est aliquid quando causa odij &c. par. 3. 66. D. Similitudo sicut est causa dilectionis, ita dissimilitudo causa odij & abominationis. par. 3. 336. H. Simion

Seruitus est mors civilis. par. 4. f. 263. E. & f. 401. B. Item parte 1. fol. 102. R. & f. 109. C. & f. 180. H. Seruitus crepit ex peccato. par. 6. 96. F. & f. 67. B. Seruitus Babylonica an fuerit durior Aegyptiaca &c. parte 4. fol. 134. H. & f. 135. C. D. Seruitus duplex. parte 6. 98. A. Seruitus peccati miserabilior est seruitute corporali, & quare. parte 5. 112. D. Seruitus Dei consolabilis est & suavis, seruitus autem humana, quasi importabilis. parte secunda. fol. 222. H. Item parte 4. fol. 468. F. Seruitus est peccati qui facit peccatum, & huius ratio. parte 5. fol. 212. C. Seruorum, quidam est seruus qui & filius. Et est seruus qui timet...

Simon magus. parte 1. fol. 172. B. folio 147. B. Item parte 4. folio 459. A.
simoniae vitium potest dici abominatio desolationis. parte 5. fol. 113. H.

colat. Videns enim gentes in ad Deum conuersos, erubescit vltra idola colere. par. 1. 135. E
synagogam significat Sara, que in vmbra sacramentorum se abscondens, Christum venisse non credit. parte 1. folio 70. E. Interlinea.

temporaliter implenda, sed improbantur. parte quarta. folio 94. H
solum non retrocessisse, nec diem fuisse longiorem nec breuiorem tempore Ezechie, an & quomodo probari possit. par. 2. fo. 181. G. H. & 182. A. B. D. E. G. Vide etiam in Dies & fo. 17. A. B. C. D. Item par. 1. 332. G

tam ad clamorem vocis quam ad deuotionem cordis pertinet. par. 3. 436. B
sonorum diuersorum rationalis moderatusq; concertus, ecclesie unitatem significat. par. 2. 8. E

sonus subtilior est in parco victu. par. 3. 419. E
sonus vnde & quomodo causatur. par. 5. 76. D
sonus a rarietate temporum venit ad oculos, quia dormituri tempora grauari incipiunt. par. 3. 284. E

simoniacus &c. parte 6. fol. 179. H. & fol. 197. H. Item parte 4. fol. 455. D. & 465. D
simplex vit & vitus ecclesiasticus est, qui non habet scientia scripturatum, sed que iubentur facit. par. 4. 360. E

Sol est medius planetarum. par. 3. 1110. G
sol spiritus dicitur, quia animat, & inspirat, & viuificat omnia, sicut in vere singulis annis videmus. parte tertia. folio 342. D. E

Sol potest intelligi oriri dupliciter. par. 5. 119. H
sol maior lumine lunam stellisque ne terram illuminet, impletur: vnde & sic vocatur, quia solus obtrahit lana stellisque carteris per diem fulget tertia. par. 5. 119. H

speculum duplex fuit in Christo scilicet diuina & humana, & quilibet est excelsa. par. 2. 62. D
spem homines temporalia cum bestijs, sed sancti misericordia celestem. par. 3. 155. F

UNIVERSIDAD DE SALAMANCA
CREDOSUSALIS

spemere non debemus ea que constat creatorem ad utilitatem nostram fecisse. par. 3 425.E
sphaera omni parte voluitur. par. 5 179.A

spiritus non seducuntur diuersi sunt. Est enim spiritus fornicationis, est spiritus irae, est alius auaritia, est alius superbia. parte 2. fo. 18. F
spiritus vnus fornicationis est, & innumeri qui hoc officio ei parent. Similiter iracundia vnus est, & innumeri sub ipso. Et ex illis sunt qui in Britannia seducunt, & in India, qui licet diuersi sint, sub vno tamen principe & magistro totius militiae. par. 2 128.F & G

strenuatio vnde in homine causatur. parte. tertia. folio 80. A. B & C
stigma quid dicitur. par. 2 213. D. & 214 B & C
stimulus primus & secundus cogitationum, sine quibus nullus hominum esse potest, an & quando Deus punit. parte quarta. fo. 236. B
stimulos carnis qui zelo Dei compunctus contemnit, comprimit vel subiectos ne lasciuant corrigat, sempiternum sacerdotium acquirat, pertinet ad eundem de quo dicitur: Tu es facer. in aeternum &c. cum quo regnum possidebit. par. prima. folio 311. H in prin.

substantiam aeternam homo omnibus phantasijs abiectis aliquatenus conspicit, & si non quid sic apprehendit, agnoscit certe quid non sit. par. 3 135. E in prin.
substantiae spirituales nec loco nec tempore continentur. par. 3. fo. 345. A
subtilis, curiosa, & inuicta quarentes audire, significantur per illos qui quaerunt signum de celo. parte quinta. folio 51. H
subueniendum est proximo per accommodationem, per electionem, & per fideiusionem. parte tertia. folio 417. F
subiuravit Deus caelum, infernum, terram, mare, & quomodo. par. 3 28. E

superbia soboles sunt septem principalia vitia. par. prima. folio 173. E. superbia quatuor sunt species. par. 5. 170. E. superbum se humilare faciunt quatuor. parte quarta. folio 173. C. superbo est remedium, ut quod non potest transgredi, despicit. par. 3. 81. E. superbiae solent electi in quibusdam actibus, sed prius quam vitam ficiant, ab elatione corda commutant, impius vero diebus omnibus superbit. par. 7. 35. A. superbia quando diabolum deiecit, ut naturam sibi bonam prava voluntate peruerteret, scriptura non dicit, sed ex hac homini inuidisse ratio ostendit. parte prima. folio 41. A. & folio 42. D. superbia quandoque non sonat vitium, sed supereminentiam. par. 3. 327. B. & D. superbia aliquando mala, aliquando bona. par. quarta. folio 98. F. H. & 100. C. superfluum est aliquid in natura humana ratione individui, quod tamen est necessarium ratione speciei. parte prima. folio 38. H. superfluis, etiam infidelibus, obediendum est. par. 2. folio 174. B. C. Etiam malis reuerentia exhibenda est, quandiu tolerantur a Deo. folio 202. D. superioris boni facta benedicere debemus, & bene loqui de illis, nisi Deo permittente erraret manifeste. parte quinta. folio 224. H. superioris sui turpitudinem qui cooperite student quantum bono modo possunt, ipsi sunt benedicti a domino, & significantur per viros Iabes. par. 2. 98. H. superiores boni subditi suis etiam ingratis & indignis exhibere debent charitatis beneficium. par. 1. 291. H. superiores exemplum habent cessandi a correctione subditorum in passione positum, donec transeat passio, nisi periculum in mora probabiliter timeatur. par. 1. 135. E. superiores quando malis exemplis corrumpunt populum sibi subiectum, tunc comedunt paruulos ad mensuram palmæ. par. 4. 188. H. in fi. superior in spiritualibus aut temporalibus per electionem institutus, debet esse de nouissimis, secundum quod nouissimus dicitur dupliciter. par. 4. 257. D. superfluo quid est. par. 6. 204. G. superflua doctrina semper habet aliquid boni admixtum, & illud bene docetur in publico: illud autem quod est falsum & superfluum, in secreto. Sic facit astrologia &c. par. 3. folio 318. E. in fi. supplicium iure quis patitur. Iniuria autem iuri contraria est. par. 3. 302. F. supplicij magnitudo pro magnitudine iniquitatis. Non enim (ut Stoici putant) peccata omnia sunt æqualia vel pena. parte 4. folio 224. F. supplicio nunquam careant, quorum mens in hac vita nunquam voluit carere peccato. par. 6. 7. B. suppliciorum annum si reppendat Deus pro vnus diei peccato, imo si diem pro die reddat, quamvis iustum, non videtur esse benignum, nec conuenire diuinae bonitati. Responso ad hoc notabilis per simile naturæ. par. 1. 288. B. suppliciorum materia ex proprijs peccatis nascitur. Sicut enim quædam humor est in cadaveris, vermes nascuntur ex putredine, sic ex ipsa materia peccatorum, gignuntur supplicia. par. 4. fo. 32. E.

S V R

surgentes diluculo, cum ita Deo placere curamus, non ut prius ad agenda humana fragilitas necessaria procedamus, quam deuotis nos orationibus Deo commendemus, holocaustum mane offerimus. par. 2. 243. F. surgere est signum animi erecti, sicut e contrario prosterni vel cadere, signum est animi a suo statu deiectionis. parte sexta. folio 8. D. surgere dicitur Deus, quando quasi de summo exultat ad vindictam populi sui. par. 4. 408. E. in principio

S V S

sus est animal immundum secundum legem, & sanguinem suillum offerre erat abominabile coram Deo. parte quarta. folio 106. F. sus dum in luto lanatur, fordidior redditur. parte sexta. folio 216. E. susanna historia quando gesta est. par. 4. 330. B. suscitatio eorum qui per negligentiam peccant, operosior est quam qui per necessitatem & infirmitatem. parte sexta. folio 198. F. suscitatio feminis quare statuta sunt fieri per fratrem defuncti. par. 1. 361. D. circa fi. sus vel Sufis, metropolis regionis Elamitarum, in qua Daniel turrim excelsum extruxit, & vsque in præsens noua videtur in ea conduceret reliquie regum, & castos ludæus est. par. 4. folio 312. E. Item par. 2. 254. F. H. & 305. E. suspendebatur in ligno apud Hebræos nullus nisi blasphemus & idololatra, & ideo si diu remaneret suspensus, daretur occasio hominibus, ut loquerentur de blasphemia illa & idololatria. par. 1. 355. F. suspicio quid est. par. 4. 307. B. suspicio est maximum humanitatis vitium, quæ aliter putat quam sit veritas. par. 265. C.

suspiciones si vitare non possumus (quia homines furiosi) iudicia tamen id est diffinitivas firmasque sententias continere debemus. par. 6. 38. F. cir. med. suspensa sanctorum patrum de mora Christi vêturi in mundum, significantur per strem parentum Tobie. parte secunda. folio 190. D. susurrum est ipsa locutio intima. par. 3. 15. B.

T A B

Tabernaculum quid est. par. 6. folio 196. D. Item par. 4. fo. 185. G. Item par. 3. 105. E. Tabernacula sunt eorum qui semper in via sunt & ambulat, nec itineris sui terminum repererunt. par. 1. 307. E. tabernaculum quod habuerunt Iudæi per eremum, & quomodo de loco ad locum translatum est. par. 4. fo. 61. E. Item par. 2. folio 205. A. tabernacula que inhabitasse Abraham, Isaac, & Iacob dicuntur, que & qualia fuerunt. parte prima. folio 210. D. & folio 224. E. tabernaculorum festum quare & quādo celebratur ab Hebræis. par. 1. 172. H. & 256. D. & 316. H. tabulis in duabus scripta est lex propter duo Testamenta significanda, vel quia sunt præcepta duo, dilectionis Dei & proximi. par. 1. 164. E. tabule duæ testimoniij decem verbis signantur, ut per ipsum numerum figura crucis exprimeretur, quem significat X. litera. que in specie crucis formatur. par. 1. 206. F. tabule testimoniij dicuntur duæ tabule lapideæ, & quare. par. 1. fo. 198. A. & 337. C. tabula in vna erant scripta tria præcepta, in alia septem secundum doc. nostrorum. Secundum Hebræos in qualibet tabula erant quinque scripta. parte prima. fo. 198. A. & 199. C. & 276. H. Sed folio 200. F. dicitur secundum doctores Hebræorum, tantum quatuor præcepta erant in prima tabula, cetera verò sex in secunda tabula.

T A C

tacere & loqui pro tempore, eiusdem sapientie est. par. quarta. fo. 217. A. tacendo, loqui discamus. par. 4. 216. A. tacere nemo contentus est audiens suum nomen in rixa, sed tacito nomine, audiens de se aliquid dictum, quandoque distimulat. par. 6. 39. G. cir. med. tacens consumitur, qui intus in se inuenit unde vratur. parte tertia. fo. 32. A. taciturnitatem que bona comitantur. parte sexta. folio 214. C. Quasi vas sine operculo vel ligatura polluitur, qui per studium ostentationis patens, nullo velamine taciturnitatis operitur. par. 1. 297. A. tacus in certitudine homo excedit omnia animalia, non autem in alijs sensibus. par. 3. 30. C.

T A L

talentum triplicis mensuræ traditur. Minimum librarum quinquaginta, medium librarum lxxij. summum librarum ccc. parte prima. 250. E. talentum reputatur hoc quod cuique datur in rebus mundanis vel spiritualibus, de quo est rationem redditurus. par. quinta. fo. 77. B.

T A M

tamys regina Scytharum Cyrus regem Persarum cum ducentis militibus enecauit &c. Dixit autem regina, cum misisset captiuus in vtre humanum sanguine plenum: Satis te, inquit, sanguine quem quesisti. par. 4. 40. A.

T A R

tardum videtur quod magno desiderio queritur. parte sexta. folio 184. A. tartari legem Mahumeti acceperunt pro maiori parte illius populi. par. 6. 260. B. tartari de terra sua exeuntes anno M. ccij. multos populos, tam Christianos, quam Paganos occiderunt. parte sexta. folio 270. C. tartari habent quasdam ciuitates pro mercatoribus & artificibus. Sed nobiles & homines armorum habitant in campis & in rectorijs. par. 4. 172. G. tartari per ignem credunt omnia purgari, & per transeunt in ignem æternum se purgant. par. 4. fo. 240. B. Item par. 2. fo. 175. F. G. Item. par. 1. 351. C. tartarorum principem homines extranei accedentes, ante transeunt inter ignes. par. 1. 351. C.

T A V

tau vitima literarum inter Hebræicas, & illius mysticus sensus. par. 4. fo. 184. A. & fo. 224. B. D. E. Item parte secunda. folio 41. B. C.

T E C

tecta domorum in terra præteritionis esse plana, ibi conueniebant homines causa recreationis & colloctionis, & ideo nisi ibi fieret retinaculum, liminiseret periculum. par. 1. fo. 356. B. Vide in Palestina motus &c.

T E D

teda dum accenditur, odorem quidem suauem habet, sed humum obscurum. par. 3. 80. C. D. tela

T E L

tela aranearum studiose textitur, sicut veni dissipatur. parte tertia. fo. 33. C. D.

T E M

temeritas illorum, qui licet multis penis multati, semper in duritia sua manent, tanquam nullum habeant reuocem, significatur per locustam. par. 1. 144. A. temperantia infusa, supra temperantiam politicam, non solum rescindit carnis deleccationes, sed vitius, ut corpus totaliter redigatur in feruitum animæ. par. 6. fo. 71. B. Item par. 3. fo. 264. G. in prin. tempestiuum dixerunt veteres opportunum, a tempore. par. 3. fo. 273. B. in prin. templum ædificatum est, ut aiunt Hebræi, in hunc montem, quem dominus Abraham monstrauit, dicens: Vade super vnum montium &c. Et ille mons postea additus est ciuitati. par. 1. fo. 77. B. C. & 78. E. F. & 99. E. G. templum aliquando proprie accipitur pro domo templi, & dimidebatur in duas partes. Vna pars, sanctum. Alta, sanctum-sanctorum. Aliquando templum large accipitur scilicet quedam platea quadrata ante templum, clausa muro. par. quinta. fo. 64. G. templum erat domus magna facta ad modum turris quadratæ, cuius duo latera sibi opposita sunt longiora in triplo duobus alijs sibi oppositis propter quod hæc domus aliquando vocatur turris. parte secunda. folio 133. G. Item parte prima. folio 99. G. templum habebant Iudæi tantum vnum, vbi poterant offerre & immolare scilicet in Ierusalem, licet haberent alia loca in ciuitatibus & villis in quibus conueniebant ad orandum, ad audiendum verbum Dei, & ad alia tractandum. parte quinta. fo. 34. B. & 143. H. Item par. 3. folio 364. H. Item parte prima. fo. 165. F. templum Salomonis circa se habuit tria atria, & quare, & vbi. par. 4. 222. G. templum primum quanto tempore post exitum de Aegypto fundationem habuit, & quanto tempore constructum, & quanto tempore stetit vsque ad destructionem per Nabuchoodonosor. par. 3. fo. 191. C. & 215. A. Item par. 2. fo. 11. F. & 46. F. G. & 198. C. & 299. C. D. templi primi & secundi in Ierusalem constructio, dedicatio, restauratio, prophatio, & destructio, quando, & quanto tempore, & per quos facta sit. par. 4. fo. 439. B. C. & 460. G. Item par. 2. 248. E. templum reedificabitur in aduentu Messie, ut dicit Ra. Sa. & Iudæi per ordinem dispersi ibi in momento congregabuntur. par. 5. 160. B. templum secundum ædificatum per Zorobabel quinque res notabiles habuit, que non fuerunt in templo Salomonis. par. 4. fo. 63. F. templum diuina dispositione destructum est xlij. anno post passionem Christi, & quare. par. 5. fo. 199. B. & fo. 73. B. & folio 113. A. B. templum Christi proprie incipit a principio prædicationis euæ gelij, non ex lapidibus insensibilibus, sed ex Christi hiebus. par. 3. 230. G. templum domini est quilibet fidelis. Et hoc templum debet dedicari ad similitudinem materialis templi. parte quarta. folio 461. D. templum nostrum Dei, spiritus sancto recedente, prius seductionibus & indisciplinationibus replerit, deinceps venit in ruinam, sicut corpus anima recedente prius frigidit, deinde putreficit & soluitur. par. 5. 71. H. & 73. D. templum interius est cor, altare ibi est fides, quale, & quomodo ibi munus offerendum. par. 5. 20. F. templum domini illud verè est, in quo fides vera, conuersatio sancta, & omnium virtutum chorus. parte quarta. folio 121. F. tempus omnino non esset si nullus motus esset vel corporalis vel spiritualis creaturæ, quo per præsens præteritus futura succederent. par. 1. 35. E. tempus quadruplex. Primum ante legem, secundum sub lege, tertium sub gratia, quartum est in futuro. parte quinta. folio 50. E. tempus sumptum singulariter in scriptura significat vnum annum, pluraliter verò absq; numero determinato significat duos annos secundum communem modum loquendi Hebræorum. par. 4. 327. F. tempora labuntur, & demonstratur hoc versiculo: Sed fugit interea, fugit irreparabile tempus. Heu heu fugaces Posthume Posthume labuntur anni. par. 4. 210. E. temporum annotationes sumuntur ab aliquo euentu notabili. par. 4. 455. D. tempora sic Deus possidet, ut sub potentie sue præsentia coangustet. par. 3. fo. 28. E. Item par. 1. 130. H. temporis cuiuslibet verba, ut fuit, est, erit, de Deo verè dicuntur. par. 5. 232. E. tempus vite præsentis non est tempus optatum a vitis sanctis, sed tempus vite futuræ, quod est tempus recipiendæ mercedis. par. 3. 33. C. tempora quinque in procreatione naturali & alitione: Ita similiter in spiritali. par. 3. 284. A. post prin. tempus magis mutatur secundum lunæ cursum, & ideo tempus nouum dicitur nouilianum. par. 3. 431. F.

temporum sunt distinctiones tres, præteritum, præsens, & futurum, & quatuor vicissitudines. parte secunda. folio 207. A. temporum suppunitio multis modis accipitur penes dies & annos. par. 1. 4. B. & C. tempus omne conuenit verbo Dei. Modo enim legendum est, modo Deo cantandum est, modo orare, modo docere, modo exhortari, modo increpare conuenit &c. par. prima. fo. 280. C. in fine. temporalia bona vbicumq; in sacra scriptura promittuntur pro virtutum actibus, sub illis intelliguntur bona spiritalia, & eterna, tanquam principaliter promissa. par. 4. fo. 6. C. & 79. F. & 96. C. & 106. C. D. & 116. D. & 204. A. & 253. C. Item parte 5. fo. 167. C. Item par. 6. fo. 141. F. G. Item par. 3. fo. 224. H. & 244. C. & 21. F. & 313. B. Item parte secunda. fo. 20. H. Item par. 1. fo. 65. B. & 155. C. D. & 260. H. & 295. E. temporalibus & caducis sobrie vtamur, non quasi bonis rebus, sed ad sustentationem datis. parte sexta. folio 112. F. & folio 123. B. temporalium abundantia circa quam versatur mundana cupiditas, administrat materiam & fomentum omnibus vitijs, sicut radix nutrimentum ramis. parte quinta. folio 165. C. temporalium administratio est impeditio perfectæ sequæ Christi, in quantum impedit actum contemplationis. par. 5. fo. 31. B. temporalia bona dat Deus bonis & malis, & quare. Item tollit à bonis & à malis, & quare. par. 3. 176. B.

T E N

tenebræ sunt recedente sole visibiles de nostro hemispherio. parte 5. 211. D. tenebras comitatur semper horror, & quanto minus discernit quis que circa se sunt, tanto magis metuit, vndeque aduersi pauitans. par. 3. 38. A. tenebræ duplices sunt, interiores & exteriores. par. 5. folio 68. H. Item par. 6. 221. B. tenebræ sunt duplices, quædam culpæ, quædam gehennæ. par. 5. fo. 30. H. tenebræ ignorantie ablatæ sunt per Christum, qui est veritas, tenebræ culpæ per gratiam, & gloria dabitur ab eo contra tenebras gehennæ. par. 5. 210. H. tenebræ gehennæ sunt terminus tenebrarum ignorantie & culpæ, & ideo dicuntur exteriores. ibidem. tenebræ quomodo dicuntur esse in inferno, cum ibi sit ignis qui de natura sua est lucidus. par. 5. 30. H. tentare quid sit. par. 6. fo. 85. D. Item par. 3. fo. 370. D. Item par. 1. fo. 77. B. tentari nullus discipulorum grauius ferat, qui positus est ad docendum si dominus tentatus est, & tentatus respondet dogmata pietatis. par. 5. 58. D. tentationes duæ sunt, vna probationis, alia deceptionis. par. quinta. fo. 113. A. Item par. 6. folio 111. A. Item parte prima. folio 156. F. tentantur homines aduersitatibus & tribulationibus causa quinquuplici. par. 5. 94. A. tentat Deus & diabolus, sed diuersa intentione. par. 6. fo. 211. A. & 156. B. tentare Deum quid sit. par. 5. fo. 16. C. Item par. 6. fo. 191. B. Item par. 3. fo. 368. D. Item par. 1. 338. E. tentat nos Deus, quare, & quomodo. parte prima. folio 77. A. B. C. tentari quare permisit Deus hominem, cum sciret eum castitum. par. 1. 40. B. post med. tentatio fit tribus modis. par. 5. fo. 15. E. & 136. B. Item par. 6. fo. 172. E. & 211. A. tentatio humana que est par. 6. 47. E. tentationis fornax succenditur septupliciter, & per quos succenditur. Sunt enim septem tentationis differentie. par. 4. folio 303. C. tentari nos Deus sinit, ut videamur nobis infirmi, & tamè custodit. par. 3. fo. 9. A. Item par. 1. fo. 27. G. & 40. E. Item parte secunda. fo. 129. E. tentatio vox est diaboli: Audit qui tētatur & resistit. Exaudit qui consentit. par. 3. 12. E. tentationum concussio infirmos prodit. parte tertia. folio 76. C. tentationis necessitas ostenditur & probatur. parte tertia. folio 81. H. tentatio & probatio ad hoc ordinantur, ut aliqui ignotum manifestetur ipsi tentanti. par. 3. 120. G. in med. tentare ex se diabolus appetit, sed eos qui tentandi sunt, & prout tentandi sunt, Deus vult tentari permittit. parte secunda. folio 80. E. tentatio sicut serpe per oculos trahitur, sic nonnunquam concepta intrinsecus, cōpellit sibi extrinsecus oculos deseruire. parte 6. 108. A. tentatione si anima non fallitur, continuo resoluitur, sicut caro si sale non aspergitur, corrumpitur. parte prima. folio 323. E. tentationes ab anima non auferuntur quamuis grandes habeat profectus, quia quasi custodia & munimen sunt ei. par. prima. fo. 323. E. tentamenta mox à diabolo succrescunt, cum lux diuina cor humanum illustrat, ut plus tentationibus se videri sentiat, quam cum.

cum lucis internæ radios nesciebat. par. 1 135. A
 tentationes multæ nobis occurrunt, multa offendicula volentibus
 agere quæ Dei sunt, & in fide multa inueniuntur, plurimæ
 quæstiones, obiectioes hærentiæ, & contradictiones in
 fidei sum. par. 1 152. A
 tentatus est Christus, quare & quomodo. Vide in Christus.
 tentoria quibus pastores viuunt, quis primus adiuuenerit. par.
 te 1 46. G
T E R
 terminus hominis constitutus est. Ita constituto potest duplici-
 ter intelligi. par. 3 33. C
 terminus vitæ humanæ post diluuium non fuit centumviginti
 annorum. Nam aliqui dicuntur vixisse quingentis, vel
 quadringentis annis post diluuium. parte prima. folio
 59. C
 ternarius numerus est mysticus, & ostenditur in pluribus. par. 2.
 fo. 54. A. Item par. 1 183. A
 testatores dicuntur angeli nequam, & quare. parte prima. fo-
 lio 134. A
 terra inter elementa est maxime stabilis, cum sit centrum mundi.
 par. 3 39. C in med.
 terra diuina dispositione venis aquarum est tota plena, sicut
 corpus animalium sanguine, & quare. parte sexta. folio
 227. A
 terra in inferioribus creaturis videtur firmior, & stabilior, & ta-
 men Deus in terræ motu ipsam mouet. parte tertia. folio
 24. B
 terra motus vnde causatur. parte tertia. folio 24. D. & folio
 53. C
 terra latitudo & longitudo quomodo accipitur secundum astro-
 logos. par. 3. fo. 71. F. & folio 73. H. & extensius. fo. 193. H. Vbi
 etiam tangitur quæ partes habitabiles, & quæ inhabitabiles.
 Item par. 1 186. H
 terra super aquas fundata dicitur, & quomodo. parte tertia. fo-
 lio 289. B. Item parte prima. folio 31. F. G. H. & folio 33.
 C. & D
 terras prius inculatas antiqui patres suis laboribus coluerunt, &
 sic cibi corporales multiplicari fuerunt in sustentationem se-
 quentium. par. 3 321. D
 terra nullus modis accipitur, & terra hæc in qua habitamus non
 ab initio terra vocata est, sed arida, & postea terra. parte 1. fo-
 lio 321. A
 terra ætæntia diuersarum specierum magis fructificant in vna
 terra quam in alia. par. 3 41. D
 terror ita retrahit a malo, sicut amor ad bonum. parte prima.
 folio 335. D
 terror mutat sententiam in hominibus. Ibid. F
 terrores homines faciunt pro iactantia & minas etiam his quibus
 nocere non possunt. par. 1 305. G
 terrores aliquando ita conturbant animum cogitantis circum-
 pendens malis, vt sicut aquæ circumfluere videantur. par-
 te 3 217. B
T E S
 testa ex luto fit, & sanies corporis lutum est. parte 3. folio 9. B. in
 principio.
 testamentum quid dicitur. par. 3 142. E
 testamentum secundum leges humanas, ciuiles, & canonicas
 non habet robur, quædam viuunt testator. parte sexta. folio
 151. B
 testamentum vetus & nouum tam Christi sacramenta quam ec-
 clesie mysteria sub ænigmatum figuris operiunt. par. 1. fo. 111.
 B. Interlin.
 testamentum vetus distinguitur in tres ordines secundum He-
 braeos. Primum vocant legem, secundum prophetas, tertium
 agiographa, & quot. & quos libros singulis annumerant. par-
 te 2 21. B
 testamenti noui testimonium est vetus lex: & ergo vetus Testa-
 mentum dicitur testimonium in quantum probat & testatur,
 lex in quantum iubet. par. 3 197. E
 testamentum vtrumque nobis nouum est, non temporis ætate,
 sed intelligentiæ nouitate. parte prima. folio 191. G. & fo-
 lio 225. E
 testamenti veteris ac noui tanta est concordia, vt neutrum sine al-
 tero sit. par. 1 350. A
 testamentum nouum absconditum est in lege. parte 1. folio 175.
 G. in prin.
 testamentum vetus & nouum quare sic appellentur. parte 6. fo-
 lio 148. B
 testamenti veteris auctoritatem cur tenemus, cuius ritum non ob-
 seruamus. par. 6 148. B
 testamenti ve. & no. differentie. par. 6 151. E
 testamentorum duorum distinctionem ostendit Christi passio.
 par. 1 295. E
 testamentum nouum quomodo præstat veteri, cum dicatur quod
 rota erat in rota, & vetus in nouo, & e conuerso. parte 6. fo-
 lio 148. A
 testamentum duo magis vicina, & conuenientia quam vna dicitur.
 Multa enim veteris amissimus, & nouæ gratiæ multa suscep-
 timus. par. 4 421. B
 testamentum vetus non recipientes, vt sunt quidam heretici, sic
 inquit: Quæritur est crudelitas Dei, legis, & prophetarum, qui
 vsq; in tertiam & quartam generationem extendit iram suam.
 sed responsum habent. par. 4. fo. 236. B. Item par. 2. fo. 14. E.
 & fo. 16. B. & fo. 18. E

testamenta duo dicuntur vbera. In quorum vno nunciatus, in al-
 tero demonstratus. par. 1 119. B. Interlinea.
 testimonia duo figurantur per Cherubim. parte prima. folio
 177. A
 testimonia duo per Cherubim figurantur, & quare. parte 2. fo-
 lio 216. B
 testimonia duo significantur per Agar & Saram. par. prima. fo-
 lio 66. H. Per noctem & diem. fo. 77. D. Item per duo labia. par-
 te 3. fo. 317. A. Per arcturum & pleiades. fo. 72. E. F. Per mel &
 fauum. fo. 269. C. Per septenarium & octonarium. fo. 175. B.
 Iterum per noctem & diem. fo. 111. F. Item per duas rotas cur-
 rus. par. 4. fo. 42. D. Per duo maria. fo. 421. E. Per duas oliuas.
 fo. 410. B
 testamentum nouum: Vide in Nouum testamentum. 233. E
 testimonium quid est. par. 3 133. E
 testimonium firmum habetur per demonstrationem in his que
 subsunt facultati naturali intellectus, sed in his que sunt supra
 facultatem hanc, testimonium firmum est per opera soli Deo
 possibilia, qui non potest esse testis falsitatis. parte quinta. fo-
 lio 203. C
 testimonium falsum in iudicio nõ tantum prohibetur octauo præ-
 cepto, sed etiam extra iudicium & omnis detractio. Aliter di-
 cunt Hebræi. par. 1 165. B
 testimonium veritatis licet de Apocryphis sumere. parte sexta.
 fo. 38. F
 testimonijs que iam fuerant in Gentibus diuulgata abaruntur
 apostoli aut apostolici viri, vbiunque loquuntur ad populos.
 par. 1 113. E
 testis falsus est qui non eodem sensu dicta proponit. par. quinta.
 fo. 81. H
 testium falsorum & calumnantium voces quædo responsum
 non merentur. Ibidem
 testium conditiones quomodo & qualiter considerandæ. par. 4.
 fo. 323. B
 testes Dei sunt, qui per opera testantur que præmia sunt secu-
 ra. par. 3 27. C
 testes falsos quomodo Iudæi dicunt esse puniendos, & in hoc er-
 rare eos ostenditur. par. 4 411. E
T E T
 tetragrammaton. De hoc nomine quod est conforme huic no-
 mini Iesu, vt patet par. 1. fo. 130. D. Diuersa notanda scribuntur,
 & signantur in locis infra expressis. & fo. 129. E. F. G. H. &
 fo. 130. per totum. & fo. 131. per totum. & fo. 135. F. G. & folio
 136. E. & fo. 137. E. Item par. 2. fo. 60. B. D. Item par. quarta. fo.
 142. F. G. & folio 157. G. H. Item par. 6. folio 275. H. & folio
 276. G. H
T H A
 thabira non est nomen commune, sed proprium nomen puellæ.
 par. 5. fo. 99. F. Item par. 6 182. E
 thabor, terminus est Zabulon, mons in medio Galilæe campo.
 par. quarta. folio 167. E. & folio 338. F. Item parte tertia. folio
 219. B
 thalmodica doctrina vt Iudæi dicunt & firmiter credunt fuit da-
 ta Moyfi à Deo in monte Sinai oreteus. Per quem & quando
 fuit redacta in scriptis. par. 4. fo. 63. G. H. & extensius. fo. 411. B.
 Item par. 6 275. F
 thalmodicam doctrinam Iudæi dicunt Dei legem. parte quarta.
 fo. 64. B
 thalmodica autoritas apud Hebræos tanta est in determinationi-
 bus & in eodẽ gradu, sicut autoritas vniuersalis ecclesie apud
 nos. par. 4 318. F
 thalmod duplex. Vnum Ierofolymitanum, & alterum Babylo-
 nicum. Et istud secundum est maioris autoritatis quam primũ.
 par. quarta. fo. 411. B. H. Et illud opus fuit maxime diabolicũ.
 fo. 31. B. C
 thalmodicæ facultatis fabricatores habebant duos dzmones fa-
 miliares sibi &c. par. 4 64. D
 thalmodica doct. ina multa continet absurda de Deo, & etiam
 iniqua, & naturæ dictamini rationis omnino inconsona. par.
 4. fo. 64. B & C
 thargum vocatur apud Hebræos translatio Chaldaica, & est tan-
 tæ autoritatis apud eos, quod nullus ausus fuit ei contradice-
 re. par. 4. fo. 11. H. & fo. 74. B. & fo. 88. H. & fo. 150. H. Item par.
 3. fo. 251. G. Vbi habes quis translator fuit. Item apud Hebræos
 quædam tantæ autoritatis est sicut textus. par. prima. fo. 47. D. &
 fo. 117. G
 thaumud vel thaumũ quis, vel quid, & qualis, vel quale idolum
 fuit. par. 4 225. E. F. & H
T H E
 thearrum quid & vnde dicitur. par. 6 198. A & B
 thebes alia est ciuitas in Aegypto, & alia in Iudæa nomine The-
 be, & alia in Græcia que dicitur Thebe. parte secunda. folio
 44. F & G
 theodas fuit quidam magus &c. par. 5. fo. 216. C. Item par. 6. folio
 174. A
 theodosius Pharanitanus episcopus scripsit, quod & heretici pu-
 tant, Chi istum nec veram carnem de Virgine assumpsisse, nec
 corpus corporale secundum carnem habuisse. parte quinta.
 fo. 102. A
 theologia dicitur fons & fluius paradisi, idest ecclesie militan-
 tis, & quare. par. 1. fo. 36. D. & diuiditur in quatuor flumina
 propter quadruplicem sensum contentum in ea. par. 1. folio
 37. B & D
 theologi moderni temporis curiositati operam dantes notantur.
 par.

par. 4. fo. 125. D. circa fi. & fo. 343. H. Item par. 2. fo. 252. D. H.
 Item par. 5. fo. 137. D
 theologia paucorum est, sublimium scilicet & domino appropin-
 quantum. par. 1 232. B
 thelaurizatio que fit ex causis honestis non est interdicta à Salua-
 tore, tanquam illicita. par. 5 26. D
 thelaurizans propter præsentem vitam & amorem sæculi, conui-
 uio vermes illi ebullunt, hos generat auaritia, & diuitiarum.
 cæca cupiditas. par. 1. fo. 156. F. & fo. 158. A
 thesaurus tuus vbi est, vbi & cogitatum, vniuersaliter intelligitur,
 & de pecunia & de omnibus voluptatibus. parte tertia. fo-
 lio 158. C
T H R
 threni non sunt distinctus liber a libro Ieremiar. par. 4. fo. 111. D.
 circa med.
T H V
 thurificatio que erat de ceremonialibus vet. Test. remanet in no-
 le. & quare. par. 1 167. B
T I B
 Tyberias & Capharnaüm in eodem litore. par. 5. fo. 203. E. G. H.
 Item par. 4. fo. 24. B
T I G
 tygris etiam est fluius Mesopotamiæ. par. 3. fo. 413. A. Item par.
 2. fo. 188. A. Item par. 1. fo. 37. A
T I M
 timere oportune cautela est, & trepidare inepte, ignaui. par. 3.
 folio 104. A
 timet alter adultera virum suum, aliter casta: adultera ne veni-
 at, casta ne deserat. parte tertia. folio 265. C. & folio
 271. B
 timere à celi constellationibus quando est licitum & honestum,
 & quando non. par. 4 126. B
 timere Deum ne mittat in gehennam, & timere Deum ne se dese-
 rat, differenti modo fit. parte 6. folio 233. F. Item parte 3. folio
 414. A. & B
 timere debemus in omnibus. Aliquando enim est gratia quam
 dicimus iram, & aliquando iram quam dicimus gratiam &c. par.
 te 3 13. A
 timor est passio de malo futuro de difficili euitabili, non tamen
 impossibili. par. 4 112. B. circa fi.
 timorem magnum habentes inrigidantur, & palleant. par-
 te 3 210. C
 timor cordis causat tremorem in exterioribus membris. par-
 te 4 121. C
 timor dissoluit vesicam, & facit fluere vrinam. parte 4. fo. 31. B. &
 fo. 221. H. & fo. 241. A
 timor nimis reddit hominem aliquando stupidum, & quasi im-
 potentem se mouere. par. 4 321. C
 timores sunt quatuor præter timorem naturalem qui in omni-
 bus inest, scilicet mouendum, ferulis, initialis, & castus. parte 6.
 folio 18. F. Item parte tertia. folio 232. A. B. & extensio folio
 388. F
 timor ferulis & initialis dicuntur esse initium sapientiæ, sed di-
 uerfis rationibus. parte tertia. folio 254. B. & folio 388.
 G. & H
 timor ferulis introducit sapientiam sicut seta filium, & est princi-
 pium intrinsecum &c. par. 3 318. D
 timor ferulis prius, deinde amabilis, quem Lia significat libe-
 ra, inde sequitur amor purgati animi quem significat Rachel.
 par. 1. 97. B. Interlin.
 timendum non est qui nihil potest, nisi permissus. parte 1. fo. 94. E
 Interlin.
 tempus & non tempus pro parte faciei ait Nico. de Lyra, dicen-
 dum esse secundum antiquam grammaticam. parte 2. folio
 36. F. & seq.
T I N
 tineæ de veste oriuntur, & oriendo corrumpit. par. 3. fo. 15. G. & fo.
 32. H. in prin.
 tineæ domum sibi corrumpendo facit. parte tertia. folio
 52. A. & C
 tineæ damnum faciunt, sed non sonum. parte tertia. folio
 15. H
T Y R
 tyrannus proprie est qui in communi republica, non iure princi-
 patur. par. 3 35. C
 tyrannus qui in membrum est diaboli inebriatur de sanguine inno-
 centum, aliquos realiter occidendo, & aliquos interpretatiue.
 par. 2 30. H. in fi.
 tyris & Sydon prædicantibus apostolis crediderunt, adeo deuoti,
 vt Paulum Tyro abeuntem omnes cum vxoribus & liberis
 vsque ad naves profecerentur. par. 5. fo. 39. F. Item parte 4. fo-
 lio 46. B. G
T I T
 titulus diaboli est: Ipse est rex super vniuersos filios superbie. Ti-
 tulus vero Christi, humilitas. par. 3 81. E
 titulus vel Vespasianus dicitur aper & singularis ferus. parte 4. fo-
 lio 191. A. Item parte 3. folio 204. F. Item parte secunda. fo-
 lio 393. A. C
T O B
 tobias historia contigit anno sexto Ezechie regis Iudæ, qui To-
 bias captiuus fuit per Salmanasar regem Assyriorum. par. 2.
 fo. 283. G. H
 tobias liber. Vide in Liber Tobias.
 tobias vtilius fuit percussus cecitate sine culpa, vt probaretur eius
 patientia, quam Elymæ mago, qui pro perfidia percussus æter-
 na vitam præparatur. par. 6 221. A
T O L
 tolerare aduersa huius vitæ patienter facit, quod consideremus
 ea ordinari ad finem vitæ beatæ in futuro. parte tertia. fo-
 lio 19. D
T O N
 tondere casariem confisero dicitur apud veteres lugentium, in
 signum doloris & humiliationis, tunc econtra, comam demit-
 tere, lucus iudicium est. parte 4. folio 35. D. & folio 123. A. C.
 & folio 170. A. & folio 250. E. & folio 368. B. Item parte 3. fo-
 lio 8. B
 tonitruum vox reuoluitur, vt rotatur, & sinus sonus sentitur.
 par. 3 196. E
 tonitruum aliquando videtur esse, quando auditur sonus rota-
 tum curuum. Ibid. F
T O P
 topazius lapis preciosus, & eiusdem moralitas. parte sexta, fo-
 lio 273. E. G. Item parte 4. folio 251. B. Item parte tertia. fo-
 lio 53. F. H
 tophet, idest gehennæ pœna, vel pœna gehennalis secundum He-
 braeos & Latinos parte 4. folio 57. H. & folio sequenti. C. & fo-
 lio 123. A. clarius. Item parte 4. folio 175. E. & fo. 184. A. & fo-
 lio 231. E. & F
T O R
 In torcularibus tria sunt, pressura, & de ea oleum, & amarca, si-
 militer & viuum & acinum, quorum vnum recoquitur, aliud
 projicitur. par. 3 205. E
 tormenta aliorum, remedia sunt aliorum. parte quarta. folio
 115. E
 torrens (ni fallor ait Hieronymus) sine adimento nunquam re-
 peritur in bono. parte 3. folio 314. E. Vide etiam folio 19. E.
 & 56. H
 tornatura cæteris est promptior artibus. par. 4. folio 363. E. Item
 par. 6. fo. 136. E
 torta quid & vnde dicitur. par. 2 204. In fi.
T O T
 totila rex Gothorum inuadit imperium &c. parte sexta. folio
 256. G. H
T O X
 toxicus cas, & toxicum, quid & vnde dicitur. parte quarta. fo-
 lio 128. G
T R A
 tractatus rotæ tam magnificos nunquam condidissent, Athana-
 sius Ambrosius, Hilarius, Augustinus & cæteri, si non contra si-
 dem rectam fuisset muldianus hereticorum error obortus.
 par. 2 262. E
 tractio qua dicitur: Nisi pater traxerit eum, non est violente,
 nec necessitate, nec est inuiti, sed voluntatis & desiderij &c. par-
 te 5 216. A
 tradidit pater filium, tradidit filius seipsum: Iudas quid fecit. par.
 6. fo. 10. B. & fo. 81. F. & fo. 95. E. & fo. 159. H. Item par. 4. fo. 101.
 F. Item par. 1. fo. 168. B
 traditur peccator sathanæ dupliciter. par. 2 54. A
 trahitur hic tantum, sed alibi faciam enim, ait Christus videtur,
 quod credit manducare quod est inuiti, habere quod amaret, &
 desiderauit. Ibid.
 tranquillitatem castitatis semper inquietare molitur circum-
 strepens sartago libidinum. parte prima. folio 72. E. Inter-
 lineæ.
 transfiguratio domini per tres viros Abrahæ apparentes denun-
 ciatur. par. 1 69. E. in fi. & H
 transitum, an & quomodo filij Esau vel Edom concesserunt filijs
 Israel per terram suam. par. 1 312. H
 translatio studij philosophiæ ad partes fidelium, per quid signifi-
 catur, & per quem, & quo facta est. par. 2 91. D
 translationis genus triplex. par. 3 2. F
 translata ad aliam linguam, non ita bene sonant sicut in propria
 lingua. par. 4 2. F
 translatio nostra veteris Testamenti videtur facta post corruptio-
 nem in multis partibus biblie, factam per Iudæos. parte 4. fo-
 lio 344. D
 translatio nostra magis, & frequentius deuiat ab Hebræo in He-
 bro Iob, quam in alijs in sacra scriptura libris. parte tertia. fo-
 lio 13. E
 translatio nostra possit habere pro cyphallo. parte 1. fo. 37. D.
 in med. & dictio Hebræa messala multum æquiuoca in di-
 uerfis locis eodem modo interpretata est. folio 75. G. & fo. 76. H.
 & cecidit pro tentoriis, vel tentorium fixit. folio 83. G. &
 fraudulenter pro presidente. fo. 83. & fo. 83. D. & additio pro
 contumelia, vel contentio. folio 93. F. G. & subiecti feruntur
 pro & fecit transire. 114. G. & religio pro ceremonium, vel legi-
 tum. folio 150. D. & tebarim pro tebarim, & folio 299. F.
 Item plura ponuntur in quibus discrepat. parte 2. folio 45. B.
 D. & lucernam posuit pro lucerna. fo. 67. B. & desperavit pro
 festinavit. folio 89. G. H. & cessare pro desiderari: similiter per
 sequi pro egredi. folio 111. C. & leucilos aureos pro expiatoria
 aurea. folio 213. C. & leones aureos pro expiatoria argentea
 Ibidem. Item singulariter pro pariter. par. 3. fo. 131. C. & iaceas
 pro similis. fo. 108. F. & turtur pro hirundo. fo. 20. H. & vidua
 pro efa. fo. 186. A. & die plenæ lune pro termino constituto,
 fo. 316. H. & stellio pro aranea. fo. 338. F. & vbera pro amoris.
 folio 335. H. Item posuit refrenantem pro lasciuientem. par. 4.
 fo. 40. A. & coluerunt pro timuerunt. folio 345. D. & prægnan-
 tes pro

tes pro montanas. folio 360. D. & pauperem pro claufura. fo. 361. B. & Aethyopiz pro Chufan. fo. 395. H. & redempta pro polluta. fo. 401. B.

translatio vulgata que dicitur. par. 2. 304. G.

transubftantiantia an plara diffinita in fe videtur habere quam creatio. par. 3. fo. 253. & fo. 354. B.

transmigratione de caputibus populi quomodo differenter nominatur & numeratur. par. 2. 186. B.

T R E

tres dies quomodo comparandos quidam dicunt, quibus domini sepulchri dicitur. par. 4. 375. A.

T R I

tria sunt quae proficiunt ad vitam salutis. parte quinta. folio 136. A.

tria facere debemus, scrutari, quere, reueri. parte 4. fo. 193. B. circa prin.

tria hominum genera in ecclesia, rectores, continentes, coniugati. par. 5. 75. E.

Omnia in clauftro trium abfcondita latent, quae folis clauibus iudicij & misericordiae Dei referantur, quando illuminantur abfcondita tenebrarum & reuelantur confilia cordum. par. 3. 378. E.

tria sunt infatiablia, tria sunt quae bene gradiantur, tria sunt difticha. par. 3. 338. A. B.

tribulati in hoc mundo quomodo Deus permittit vineam in forum, cum fuerit electi & dilecti ab eterno. par. 4. folio 51. H. & fo. 390. H.

tribulatio inquam emplaftrum mordax veit, fed & sanat. par. 6. 75. E.

tribulatio iuftis illuminatio, contra tibus correptio, obftaculus excecatio. par. 6. 244. A.

tribulationes fua magis dilectae Deo quam iudicia, & quare. par. 4. 301. C.

tribulatio iuftos homines probat sicut fornax aurum, vt si forte de specie plumbi quocumque fuerit admixtu, ignis decoquat, & refoluat. par. 1. 154. B.

tribulatio fecundum fe considerata odibilis est. In comparatione tamen ad finem iucunda est. ad beatitudinem ordinata. par. 6. 62. C. D.

tribulus & spinas post peccatum terra homini ad laborem peperit, non quod alibi antea naderentur &c. parte prima. folio 25. G.

tribunal quid est, & quomodo Chriftus in tribunali fedebit. parte 6. 29. E.

tribus Iuda in fcriptura praeter ceteris clara & multiplex memoratur. parte 3. folio 63. A. Item parte prima. folio 276. D. & fequenti G.

tribus Iuda quod primo fecuta fit Moysen per mare rubrum est incertum, & non habet fundamentum in textu. par. 1. fo. 277. E. circa fi.

tribus sacerdotalis & regia poterunt committeri per matrimonium dispensatione, & quare, licet prohibitum fuit ne sibi tribus miferentur. par. 1. 318. B. C. D.

In tribus filiis in Irael per defertum ambulantes non erat infirmus, de quibus, & quomodo intelligendum fit. parte 1. folio 155. H.

tributum vitorum quotidis foluunt peffimo exactori diabolo qui diffoluit animo peccatis implicari non mouetur. parte 3. folio 321. B.

tributum proprie quid dicitur & quare. par. 2. 246. C.

tributa quae a fubditis q. iustitiae solebamur exigere, vbi generalis fames ingruerit, dimittimus, vt dimittat nobis pater debita nostra. par. 1. 259. F.

trienarius integritate fidei & perfectionem operis fignificat, sine quibus nemo accedere debet ad diuina myfteria. parte 1. fo. 272. E. & fo. 348. B.

tricesima die feptuaginta memoriam facere defunctorum vnde traxit ecclesia confuetudinem. par. 1. 298. G.

tricesimo anno baptizatur Chriftus, facit miracula, docet, vt reprimat temerarios qui omnem gratiam ad haec officia idoneam putant. parte 5. folio 135. Item parte prima. folio 271. D. & folio 72. E.

trinitatis myfterium non integrè, nec perfecte priores patres attigerunt, fortasse nec de apoltoli ante miffionem spiritus sancti. Et huius figura. par. 2. 5. A. B. & C.

trinitas in vtroque testamento praedicatur. parte quarta. folio 17. A.

trinitatis fides postquam per mundum cepit praedicari, patientia fanchorum victi sunt aduerfarij eorum. parte 1. folio 86. F.

Interlinea.

trinitas sola fubstantia est, quae non extrinsecus, sed sui naturae fanda. par. 1. 293. H.

tristabile & dolorosum facilius fuffinetur ab homine, quando videt aliquos fecum comportantes, quasi partem doloris sui fecum portant. par. 3. 10. C. in fi.

tristabile & odiosum est aliquid fecundum fe acceptum, quod tamen acceptabile ad finem relaxam. parte tertia. folio 20. G.

tristari peius est quam timere. par. 4. 112. B. in fi.

tristitia quid fit & vnde causetur, & quomodo somnium causetur. par. 5. fo. 178. D. & fo. 219. F. Item par. 4. fo. 112. B. Item parte 3. fo. 323. D.

tristitia duplex est. Vna quae abfocet & deicit rationem. Alia quae aliq. ianualum turbat. parte 6. folio 63. E. Item parte quar-

ta. folio 74. C. D.

tristitia omnis oritur ex amore, & hoc quomodo. parte 6. folio 70. D.

tristitia apostolorum de morte Christi recordatur ab ecclesia singulis annis ex paterna traditione. parte prima. folio 103. B. Interlinea.

tristitiam seu excutiuntur difformiter terrae fcientia. parte 4. folio 53. F.

triumphus Christi describitur. par. 3. 97. D.

T R O

tropologia libera est, & his tantum legibus circumfcripta, vt pietatem fequatur intelligentis sermonisque contextum. parte 4. folio 391. B.

T R V

trulla quid fignificet. par. 3. 354. E.

In trulla tria confiderantur, quae cementario conducunt. parte 3. folio 354. E.

T R V B

tuba confuetudinaria apud romos peritos hoc modo formatur, vt tribus fistulis aereis in capite angusto infpiretur. parte 2. folio 203. F.

tuba fignum belli est: est etiam tuba quae canit in verbo Dei. parte 1. 323. E.

tuba terribilis, vel in bello famitur, vel in aduentibus regum apparatur. par. 3. 327. A.

tubis utebantur Iudei, sicut apud catholicos campanis utimur, parte 5. fo. 24. C. Item parte 6. fo. 55. E. & fo. 60. C. Item par. 4. fo. 21. E.

tubarum vfus erat ad quatuor. Lad populi congregationem, ad castrorum motionem, ad belli congregationem, & ad festi celebrationem. par. 1. 280. D. & H.

tuba congregandi aliter fit, & aliter fit conductionis, aliter victoriae, aliter persequendi inimicos, aliter conclusionis ciuitatum. par. 2. fo. 20. J. F. & fo. 303. F.

tuba dupliciter accipiuntur in veteri lege, quaedam pro tubis ductibus, scilicet de metallo, quaedam cornes &c. quando & vbi utraque vfitabantur. par. 3. 207. B.

tubarum festum apud Hebraeos quando incipiebat, & quomodo peragebatur parte 3. folio 205. F. G. Dicitur & neomenia. folio 206. A. Item parte 1. folio 78. C. & folio 173. A. & folio 235. H. & quod duplici causa fiebat. parte prima. folio 316. G. in med.

tubarum festum sine neomenia quare institutum fit. parte 3. fo. 206. A. B. C. D.

tuba quae iudicem Chriftum praueuiat, quae, & qualis fit. parte 6. 112. A.

T V M

tumoris quatuor sunt species. parte 5. folio 170. E. Item parte 3. folio 60. G.

T V N

tunicis pelliceis indutus est Adam & vxor eius, & quare. parte 1. 227. F.

tunicis duabus quomodo pontifex legis indutus est, & Iesus prohibet apostolos duabus tunicis indui, cum lex & euangelium conuenire debeant. Ibid. B.

tunica vna fufficit de communi curia in terra promissionis, quia est multum calida; & quod ibi esset fufficiens vel etiam superfluum, esset in regione frigida necessarium. parte quinta. folio 306. F.

T V R

turba est hominum, quorum sermo, & sensus instabilis est, & vagus. par. 5. 149. C.

turbati ad iudicium Dei recurrere debemus, & quare. parte 3. folio 8. E.

turbauit se Iesus & fremuit, quem alius turbare non potuit. Sic omnia huiusmodi fufcepit, quia voluit. parte 5. folio 219. A. & folio 225. E.

turbo quid fit. par. 6. 160. A.

turma est multitudo triginta bellatorum, & est proprie pedum par. 1. 167. H.

turpe est hominem in fide ab infantia nutritum talium fubire magistrum, qui repente magistri facti sunt. parte prima. folio 160. A.

turpitudinem pleriq. non exercent in opere, sed adhuc continua cogitatione grauantur in mente, & per quem fignificantur. parte 1. 252. G. in princ.

turpitudinis infirmitas prona in ruinam excipitur honestate nuptiali, & quod fanis est officium, aegrotis est remedium. par. 1. fo. 38. B. circa med.

turtis Ophel in Zacharia dicitur turris nebulosa, & quare. par. 2. fo. 231. E. & folio 157. H. & folio 258. A. Est etiam nomen vile extra Ierusalem. folio 266. A. Item turris gregis. parte 1. folio 99. G.

turtum cum pofteri filiorum Noe edificarent in campo Sennar mutauit Deus effigies, & non cognouit quisq. fratrem suum. par. 2. 190. E.

turturis proprietates: Et quid mystice repraesentant. parte 5. folio 131. B.

turtures maiores, sunt meliores & pinguiores. parte prima. folio 216. C.

turtures sunt in magna abundantia in terra promissionis. parte 1. 216. C.

V A C

V A C

V A C C A lactantes vitulos naturaliter inclinatur ad eos nutritandum. parte secunda. folio 69. D.

vaccam comburens quomodo maculabatur ex hoc, cum illa combustio fieret ad hoc quod ex cineribus vaccae combustae immundi purgarentur. par. 1. 295. B. circa fi.

vaccae tantum fieri fuerunt immolate, vt tradunt Hebraei per totam durationem vtriusq. templi: Quarum prima fuit facta in deserto tempore Moysi &c. par. 1. 297. D.

vacuum & plenum quomodo opponantur. parte quinta. folio 192. D.

V A H

vah vox exultationis. par. 3. 76. A. D.

V A L

valentius hereticus vade occasionem erroris sui accepit, dicens quod filius Dei corpus celeste attulit. Et redarguitur. par. 5. folio 195. F. Item par. 4. fo. 427. B.

vallis plorationis factum est nobis verbum caro factum, bibens calicem passionis. par. 3. 275. F.

valua in portis statuuntur, vt eis congruo tempore patefactis, ciues intrandi & exeundi facultatem habeant. parte secunda. folio 257. A.

V A N

vangiones qui populi dicantur. par. 4. 428. B.

vanum quid est. par. 3. 299. E.

vanaglorie fectatores cum se hominibus praefereunt, alios de factis sensibus, alios de indignis meritis reprehendunt. par. 3. fo. 60. E. & fequenti G.

vanagloriosi fignificantur per volatilia. par. 4. fo. 397. H. Item per Efau. fo. 413. H.

vanitas mundana vt pulvis euaneft & ad inferni mactorem deducit. Et per quid fignificatur. par. 4. 475. H.

vanus nihil eo qui putat plus valere numum quam Deum. parte 3. 159. F. Interlin.

V A P

vapulas extra iam in secreto mentis agit vt nemo oblatret, & Deus adiuvat: ibi manens de aeternis agit, quod tibi non licet extra in strepitu. par. 3. 195. E. Interlin.

vapulatores fe minus multi existant si nesciant quid operari debeant, & auertunt ne audiant veritatem. parte quinta. folio 159. A.

V A S

vas omne quod fufile est durum, quidem est, sed cum labitur fragile efeit. par. 3. 180. A.

vas honoris, aut contumeliae vnusquisq. efficitur non casu, neq. fortuitu: sumus enim rationabiles & liberi arbitrij. Sed quisq. talem praebet vt electus esse mereatur, & vas honoris efficitur. par. 1. 303. D. circa fi.

vasa dicuntur cuiuslibet artis instrumenta apud H. braeos, similiter & arma militis & localia mulieris. parte 1. folio 82. C. & folio 187. H. & folio 355. E. H. Item parte secunda. folio 267. D. Item parte 4. folio 59. F. & folio 139. H. & folio 272. H. & folio 418. F.

vasa ecclesiae vt calices & alia in primitiua ecclesia fuerunt de materia parum preciosa, vt de stano, cupro, & ferro, & huiusmodi, quae postea facta sunt de auro & argenteo & lapidibus preciosis. par. 4. fo. 99. B. Vide in Exuperius.

vasa fectida, vel oleum, vel viuam facile corrumpitur. parte 1. folio 232. E.

vasa Hebraeorum debent requiescere etiam die sabbati, nec licitum est eis ea locare, vel accommodare Gentilibus ad faciendum opera sua, vt fecerim ad scindendum ligna. parte 1. folio 172. F.

vasa quae sanctificata sunt & quibus ministrantur sancta sanctorum, non portantur ab animalibus mutis, sed qui ea portant in humeris suis, rationales debent esse homines. parte 1. folio 272. A.

vasa domini sunt qui iam apti sunt ad capiend. munera diuina, & habiles sunt ad ministerium Dei. parte secunda. folio 172. E.

vas auri excelsum, Elias & Iohannes & Ieremias. parte 3. folio 53. F.

vasa irae & vasa misericordiae sunt in ecclesia, quae est thesaurus domini. par. 4. 173. E.

Per vasa irae ministratur poculum vitae vasis misericordiae. parte 1. 106. E. Interlin.

vasator terrarum & eribus cuncta opprimens audier, quomodo admirando dicitur: Quomodo cessauit exactor? Quomodo est contritus, & ad nihilum redactus. parte quarta. folio 32. C.

V B E

vbera castrorum non franguntur, sed meretricum laxis pellibus irrugantur. par. 3. 357. A.

vberitas securitatem, securitas negligentiam, negligentia contemptum parit. par. 4. 156. B.

V E C

vecordia nulla maior quam diuini praecipis forciter insistere pro humana retributione. par. 3. 23. D.

vecordia quippe magna est laboriosa agere, & aurae laudis inhaere. par. 3. 23. D.

vecordia quid dicitur. par. 2. 246. C.

V E H

vehemoth quomodo interpretatur. Et Iudaei dicunt esse nomen cuiusdam animalis incredibilis magnitudinis, in tantum quoniam vno die depascit herbas mille montium &c. par. 3. fo. 77. E. F. Vide in Leuiathan & in Cetus.

V E L

velatur aliquid dupliciter. par. 6. 65. D.

velle multiplex. Est enim velle naturae, velle gratiae, velle vni. par. 6. 17. B.

velle naturae per fe impotens est, nec palmam meretur, sed vincitur, & trahitur a velle vni. Ibid. B.

velle dicitur Deus & hoc fecundum quinque modos. parte 3. folio 253. H.

vellentibus discipulis, lesa spicas, an peccauerunt transgrediendo sabbati obseruationem. par. 6. 281. F. & G.

velum duplex erat tabernaculi. Vnum ostij atrij, & hoc erat sollicitudinis cura & custodia Caathitarum. Aliud erat pendens in medio atrij sub cura Gerfonitarum. par. 1. fo. 270. D. & folio 272. D. circa med.

velum fcaium tempore passionis quale fuit, an quod fuit introitu, an quod intra fcaium fcaiorum. parte quinta. folio 86. B.

velum templi fcaium est, quid per hoc fignificetur. par. 6. fo. 65. B. Item par. 1. fo. 180. A.

velum quod est fubiectiois fignum, non habet vir in fignum libertatis. par. 6. 49. A.

V E N

vena corporis sicut sanguinem habent: sic vena terrarum aquas latentes, quae concussione erumpunt. parte quarta. folio 394. E.

venatores mali, & etiam boni, & qui fuit. parte quarta. folio 251. F.

venatores in sacra fcriptura vix in bono inuenimus, e contra pifcatores raro in malo. par. 3. 223. A.

vendere noli sapientiam & doctrinam, & quare. parte 3. folio 331. D.

venditionis & emptionis iura quomodo feruentur, & ratificentur. par. 4. 155. F.

venena serpentum depelli medicamentis ex serpentibus confectis perhibent qui medicina peritiam gerunt. parte 1. folio 306. H.

venia aliter datur fratri petenti, aliter inimico persequenti. parte 5. 17. A.

ventiam petens a domino, quia peccauit, & homini peccanti in se ac penitentem dimittere non vult, ille duplex pondus, & fteram dolosam habet in corde suo. parte tertia. folio 328. F.

venimus in hunc mundum vt transeamus de virtute in virtutem, neq. permaneamus pro terrenis sicut ille qui dicebat: Anima habes multa &c. par. 1. 322. B.

venter, Deus vel idolum gulosorum est. Cuius templum est coquina, ministri coquinarij, immolate pecudes, coctae carnes, fumus incensorum, odor laporum. parte 4. folio 222. D. H. & fequenti D.

venter receptaculum ciborum, omnes labores & momentanea blandimenta gula, stercons sine condemnat. par. 1. fo. 226. G. & fo. 350. F.

venter dicitur exactor, & quare. par. 3. 74. E.

venter mero afluans, declinat cito ad libidinem. par. 6. fo. 96. C. & fo. 119. F.

venter fequitur partus. par. 1. 167. E.

venter loqui dicitur phytones qui in ventre habent diuinitatem verba exterius proferentem. par. 1. 351. A. & C.

ventilabrum quid est. par. 5. 14. G.

ventura Deus cognoscit, sed non ideo necesse est nos facere, quod ille praeficiit, sed quod nos propria voluntate sumus facturi, ille quasi Deus futurum praenouit. parte quarta. folio 214. B.

ventus inuisibilis est propter suam subtilitatem, & ideo vocatur spiritus. par. 4. 309. B.

ventus est motus aeris, cuius velocitas per pennas fignatur. parte 3. 239. F.

ventis pennae propter discursus celeritatem tribuantur. parte 4. folio 175. E.

venti aliqui sunt fereni, alij procellosi, alij aegrotati, & alij sanati. par. 3. 374. D.

ventum quis continuit in manibus suis? De hoc non pefius respondere philofophi perfecte, quia de ventis locuti sunt valde superficialiter, & imperfectè. parte tertia. folio 337. E.

venus stella varia nomina fortitur, quare & vnde: & mirabile est in eius motu cum sole &c. par. 3. 72. G. H.

veneri affluens est aliquando euigilet percipiendo ad horam ma la quae incurrit, tamen cito reuertitur ad vomitum propter malum habitum vel carnis corruptionem. parte tertia. folio 331. H.

V E R

verax est solus Deus, homo ex Deo verax est, ex fe mendax. parte 6. 229. A.

verberatio in lege non habebat vitra quadragefimum idum. parte 1. 356. H.

verbum quid dicitur. par. 5. 185. E. & F.

verbum dicitur vox fignificatiua, & quomodo. parte quinta. folio 185. C.

verbum

verbum quod foris sonat, signum est verbi quod intus luce...

mini, quod si decidat, roas vos creditis, & recte creditis, &c...

cant verbum, ne in homine faciat fructum... parte prima...

defigatur, par. 3. fo. 385. E.F. Item par. 1. fo. 188. C. D. E. F. G. H. & fo. 192. B. D. E. & fo. 228. B. C. D.

V E T

V I A

V E S

viam trinitatem dicitur profecti sunt i fractio etc. dupliciter intelli...

V I C

vicarius Iesu Christi debet esse valde mollis pietate erga bonos, & durus equitate aduersus malos obstinatos. parte quarta. folio 143. D.

V I D

vidua vera sunt duplici gradu. pars sexta. folio 121. C. circa med.

V I G

vigilans numerus sicut dicitur, propter duas decadas, in malo solet accipi, sicut vindicarius, qui vno indiget vt sicri capiat numerum, scilicet duodenarium. parte 4. folio 173. E. & folio 432. B.

V I H

villam (vt dicit Lyra) est, que non habet muros, & cuius villa est clausa maris. par. 1. 333. D.

V I I

villam habet notabili debet vna presideat propostus assignari, qui faciat laque homines iustitiam obtineri. parte 2. folio 113. D.

vim facere, est possidentem violenter expellere, & possessionem diripere. par. 2. 16. B.

V I N

vincula corpora sunt fames, sitis, & huiusmodi, que hic nequeunt solui. par. 3. 12. B.

V I O

violencia fidei religio est, significat criminosi. par. 5. folio 167. B.

V I P

viperam sic nascitur, vt violenter exeat. par. 3. 41. F.

V I R

vir dicitur a virtute, & ideo quilibet vir efficitur quando in virtutibus moralibus constantiter exercitur. parte secunda. folio 284. D.

vir non debet emere adus muliebras, vt filare & lauare panes & similia. par. 1. 155. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

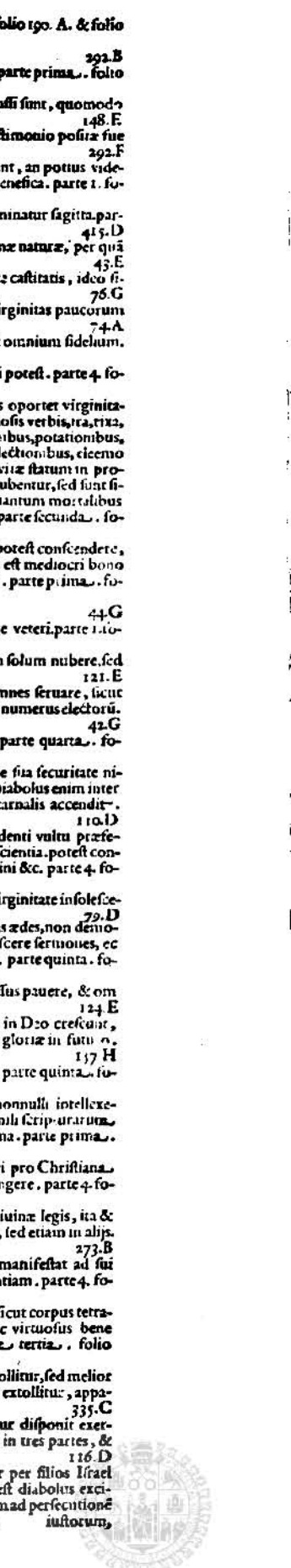
vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

vir bonus realiter, & non apparenter tantum, significatur per Tobiam. par. 2. 283. H.

infortium, vt per impatientiam franganur. parte prima. folio 113. D
 uirtuosam vitam assequi, valde promouet & conuiuatur, q quis à pueritia sua sit conuersus operibus uirtuosis. par. quinta. folio 39. F
 uirtuosum opus requirit discretionem & operationem. Discretio non ualet sine operatione, nec aliquod opus bonum est sine discretione. par. 1. 23. F
 uirtus est bona qualitas mentis qua quis bene utitur, & nullus male utitur, quam Deus in nobis sine nobis operatur. par. 3. folio 264. F. in prin. ubi refert opi. D. August.
 uirtutes quedam sunt communes seu humanae, quedam autem sunt excellentes seu heroiæ. par. 5. fo. 18. C. & 128. E. Item par. 1. fo. 50. H
 uirtutes dicuntur quatuor anguli domus mentis, & etiam quatuor flumina paradisi. par. 3
 uirtutes quatuor principales dicuntur quatuor latera. Vel etiam uirtutes tres theologice & ipsa operatio, dicuntur latera. par. 6. fo. 271. E. Item par. 1. 51. D
 uirtutes cardinales secundum doctores catholicos manent in patria, tamen secundum alios actus quam in via. par. 6. fo. 272. F. Item par. 1. 54. D
 uirtutes septem, tres theologice, & quatuor cardinales, significantur per septem boues, quæ dicuntur pulchre & crasse, & quare. par. 1. 106. H
 uirtutes quatuor cardinales, quia ceterarum uirtutum genera, conueniunt nominatim cornua. parte prima. folio 219. F
 uirtutum septenarius, quibus quiescit homo de terra formatus, significatur per sabbatum terre, & quo modo. parte prima. folio 158. H
 uirtutes distinguuntur in politice purgatorias, purgati animi, & exemplares. par. 1. 287. C
 Per uirtutes morales efficitur homo bonus simpliciter, per uirtutes autem intellectuales non efficitur bonus simpliciter, sed secundum quid, ut bonus artifex, bonus philosophus, & huiusmodi. par. 3. 375. D
 uirtutes morales uidecim. Fortitudo, temperantia, liberalitas, magnificentia &c. significantur per uidecim stellas. par. 1. folio 102. D
 uirtus moralis dicitur quedam sanitas anime, & firmatur, & augetur per resistentiam contra fomitis inclinationem. parte 3. fo. 352. G
 uirtutes morales infuse & acquisite, differunt penes medium & finem. par. 3. 264. F. in prin.
 uirtutes morales infuse sunt mirabiles, & quare. par. 3. fo. 64. F. in principio.
 uirtus casualiter moralis finis consistit in moderatione passionum & actionum humanarum. par. 3. 330. C
 uirtutum moralium finis non possunt esse dimittit temporales, & mundi honores, & quare. ibidem
 uirtutes quatuor principales per quatuor flumina paradisi designantur, & quare: Pison prudentiam, Geon temperantiam, Tigris fortitudinem, Euphrates iustitiam. parte prima. folio 37. C
 uirtutes politice possunt designari, per solem. per prudentiam, per lunam iustitiam, per stellas uero ceteræ uirtutes intelliguntur. par. 1. fo. 16. B. in fi.
 uirtutes politice ex actibus acquisite sicut connectuntur prudentie diuine vel infuse. par. 4. 204. D
 uirtutes cardinales quibus spiritaliter uiuunt, quatuor panibus signantur, & quis cuiusque effectus. par. 5. fo. 50. F. & 91. F. Item par. 1. 137. A
 uirtutes percum & mori dicuntur, quæ & quomodo. par. 3. fo. 8. A
 uirtutes tres theologice quomodo mori dicuntur. ibidem
 uirtutum gradus octo. par. 6. 224. A
 uirtute in quolibet tres gradus assignari possunt. par. 5. fo. 44. D. & 45. D
 uirtutum omnium matres sunt fides, spes, charitas, ex quibus Deo nascuntur & ceteræ uirtutes generantur. parte quarta. folio 20. E
 uirtutes tres theologice per quid significantur. par. quarta. folio 269. E. F. & G
 uirtutes que dicuntur maiores, & quomodo uirtutes connectuntur proportionabiliter crescere dicuntur. parte quinta. folio 55. H
 uirtutes licet sint connectæ, tamè aliquæ sunt magis propriè contemplatiuorum, aliquæ actiuorum, & aliquæ prelatorum. par. 5. 18. C
 uirtutes connectæ sunt, ut qui unam habet, plures habere uidentur; sed eius que fuerit uidentur, & uidentur premium. par. 5. fo. 141. F
 uirtus alicuius actus secundum inferiorem statum, bene est impediens actus uirtutis alterius altioris gradus. par. 5. fo. 18. D. & 31. F
 uirtutes iunctæ sunt nec possunt separari. parte secunda. folio 137. B
 uirtutum excellentia, uidentur uirtuosi vitam humanam excellere, & ad vitam beatam quodammodo appropinquare, & tales dicuntur beati quodam modo. parte quinta. folio 18. C
 uirtutes qui sine humilitate congregat, quasi puluerem in uentem portat. par. 1. 356. A

uirtutum gradus maxime in humilitate consistere patet Bened. Quis intelligit, cum in scala patriarchæ Jacob iter nostrum ad celestia designatur incrementis & profectibus bonorum operum comparat. par. 1. 257. E
 uirtutes sunt ordinatæ in modum scalarum, ut alius quasdam alius affequatur omnes, ut quisque; subleuetur à terra. par. 1. fo. 218. A. in fi.
 uirtutes summe designantur per holocaustum, uirtutes inferiores & communia uota fidelium quibus pacatur Deus, per hostias pacificorum. ibid. C
 uirtus fidelium quilibet, uicinarum sibi uirtutum societate uel consanguinitate crescit. par. 1. 187. D
 uirtuti uni non semper studendum est, sed de uirtute in uirtutem eundem, & de alia ad aliam transeundum. parte prima. folio 299. E
 uirtutem quilibet alijs suffragatur, sine quo unaqueque; valde destituitur. par. 3. 5. F
 uirtutes sibi herent & ita connectæ sunt, ut qui una caruerit, omnibus careat. par. 1. 299. F
 uirtutes quedam sunt incipientium, alie proficientium, alie perfectum seu perfectorum. par. 3. 287. C
 uirtutum opera aggregati refugium aliqui ex posibilitate, carantes & querentes tantum terrenam. parte quinta. folio 77. C
 uirtutum perfectionem nullus ingreditur, nec in ea permanet, nisi Dei gratia adiuuetur. par. 1. 53. H
 uirtutum iter inchoantibus adiuuando occurrit Christus. par. 5. fo. 87. B
 uirtus magna hominis parare cor suum ad obsequium diuine voluntatis, & dicere posse: Paratum cor meum Deus &c. parte 2. 249. H
 uirtus aliquid, uel boni operis quicumque bene laborans acquirit, Deo non sibi attribuit. par. 2. 211. A
 uirtutes dupliciter habentur ab hominibus. Primo modo communi & humano. Alio modo excellenter quasi diuino. par. 3. fo. 187. C
 uirtutum perfectio est ad hunc statum animi confidere, quo gratiam conditoris uel in modico timeamus offendere. par. 5. fo. 330. A
 uirtutum perfectio in hac uita est, ut castè timeamus Deum. par. 3. fo. 330. B
 uirtutum finis in futuro est, ut diuitias promissæ hereditatis, regni celestis gloriam & vitam recipiamus æternam. ibidem
 uirtutum premia in hac uita dari non possunt, quia premium uirtutis excedit omne illud quod temporaliter posse dari. par. 3. 4. D
 uirtutum opera ut exercem (ait piger) timeo in publicum prodire, ne me antiqui hostis aduersitas tentet: uel quilibet peruersus derideat: consilijs confundat, iniurijs afficiat, aut fecur alios iustos consumat tormentis. parte 3. fo. 330. B
 uirtutum in operibus assueti iuuenes non parum facit ad uirtutem, immo multum. ibid. D
 uirtutes qui deserit, in quibus proficiebat, immundis spiribus villas prodit. Et facit sic utis que oua uel pullos quos fouerat rapit: exponit. par. 3. 334. F
 uirtus perfecta est motum possessio. parte quinta. folio 18. B
 uirtutibus anima sustentatur, sicut corpus ossibus. parte quarta. folio 107. E
 uirtutibus quicumque cum modestia continentia, moderatione siue iudicio sapientium, obseruantie mandatorum Dei, & maxime simplicitati & humilitati studere uideris, huius munda & recta opera intellige. Si autem his contrarium, corrige: aut si hoc non potes, deuita ne ab eo corrumparis. parte 3. fo. 328. A & B
 uirtus laudata crescit. par. 3. 324. D
 uirtutum exempla sunt secularibus & regularibus predicanda. par. 4. 159. F
 uirtutes aliquas ut habes, & alias negligas, non uult scriptura sancta, sed ut omnibus adornatus, & in earum actibus positus Deo seruias. par. 2. 33. A
 uirtutes sibi inuicem herere philosophorum sententia est. par. 4. fo. 37. A
 In uirtutibus conferendis non remissior sollicitudo debet esse, quam in acquirendis. par. 2. 7. E
 uirtus aliqua perfecta in fuga, & fugièdo uincimus. parte secunda. fo. 13. A
 uirtutes discretiones querunt, quarum nimietas omnis in uicio est. par. 3. 317. A
 uirtutis occasio fit sepe culpa fortium, & uirtus infirmorum occasio peccati. par. 3. 430. F
 uirtus rara, & arcta, & angusta est uia que ducit ad vitam. par. 4. fo. 256. B
 uirtutibus semper contradicunt. par. 4. 288. B
 uirtutum custodia est agnitio infirmitatis. parte 3. fo. 76. C. in prin.
 uirtus non est insensibilitas cordis, sicut & mèbra per stuporem incisa non dolent. par. 3. 8. B
 uirtus non est, non posse peccare, sed nolle. par. 5. 171. A
 uirtus cum deficit, tunc erit uirtus Dei in te. par. 3. fo. 184. F. in linea.
 uirtute sua nullus subiacet, sed ecce unde salua. Oculi domini super metuentes eum. par. 3. 131. B
 uirtutes

uirtutes ubi decet compositas esse nisi in sede Dei: De celo namque ad nos descendunt. par. 1. 219. F
 uirtutes animi excoluntur aliqui, & philosophia in nonnullis aliquid est: sed Gentilis si quid honestum habeat in moribus quæ non Deo, sed sibi ascribit, non sanctificatur, nec inter primarias recipitur. par. 1. 203. C
 uirtutibus si alius studeat siue in seipso, siue in alijs prius labore impendat, non sibi, sed diuine gratie impuret, ut ei cõfetur omnis boni initium, à quo speratur perfectionis supplementum. par. 1. 289. C
 uirtus est animi quam Græcorum philosophi docent, quæ non pro Deo, sed pro gloria exercetur humana. Est & Anteriorior uirtus uel Chaldeorum in astrologia studijs, sed non Israelitica, nec ad Deum pertinens. Sola uel apud Deum uirtus Israelitica numeratur, quæ à Deo docetur &c. parte prima. folio 266. A
 uirtum discenda est & imitanda & magistrorum terenda sunt limina, non consili natura. par. 4. 5. F
 uirtus est quedam in anima nostra que parit sensus, uel mater, qui procedit ex nobis. Hæc uirtus in alijs generat fortes sensus, in alijs languidos & inertos. par. 2. 24. E
 uirtus animi & sensus, mentis filij sunt: filie uero opera corporis ministerio impleta. par. 1. 313. E
 uirtutis inchoatæ laudem qui acceptit, quasi plantati ligni fructum ante tempus comedat. parte prima. folio 248. A. B. C
 uirtutum variarum species, qui ostentant propter laudes hominum, significantur per panonem. parte secunda. folio 221. E
 uirtutis bonam uastatur per quatuor uitia, que sunt, ferocitas tyrannica, perfidia hereticorum, fraudulencia simulatorum, inuidia emulorum. par. 4. 309. D. H
 uirtutum opera quidam causa cupiditatis terrene seu ambitione humane laudis foris agitant, sed sub uelamine pietatis dolè nequitie intus celant, & per quos significantur. parte 4. folio 476. A
 uirtutes cum hominem deserunt que eum defendere debuerat, in defectione carnalis sensus capiunt, ut sepe bõa opera se amittunt, ipse qui captus est animus dolens cernat. Et de hoc figura. par. 2. 186. B in med.
 uirtutum operibus à diabolo nudati, qui de ecclesia recesserunt, ad communionem illi uis maioribus uirtutum exercitijs plerumque redeunt. par. 2. 243. B
 uirtutum exercitio in ordine ad Deum, tria occurrunt impedimenta. par. 3. 400. F. & G
 uirtutes aduersarias dicitur Deus permittere, imo incitare prope modum, ut ueniant contra nos in prælium ut uicemus, & illæ pereant. par. 2. 18. F
 uirtutes contrarie apud infideles audientes quedam nomina, assunt magis operam in hoc ad quod inuocari se sentiunt. Multo magis celestes uirtutes, si uerba scripturæ ex ore promanant, est illa non intelligimus, illæ uirtutes intelliguntur. parte 2. 22. A
 uirtutibus decem ad atria domini peruenitur, in exemplum decalogi decem uirtutes, decem uirtutum effectus. parte 3. folio 107. A
 uirtutes cum non extollunt animum, sed quasi in puluerem repositant agentis rediguntur, ad perfectionem perducent. Et cui assimulantur. par. 3. 359. F
 uirtutum fabrica motus inferiores, & actus exteriores asperitas & tortuositas remota ad rationis rectitudinem reducentur. par. 1. 50. H
 uirtutum doctrinam qui faciendõ ostendunt, quia lingua non possunt, hi sunt qui in ecclesia humiliter & obedienter, que à magistris audiunt, deuota mente suscipiant. parte secunda. folio 211. A
 uirtutes quedam clarissimæ sunt sanctorum que non omnibus in exempla operis possunt ostendi, sed tantum ad glorificandã Dei gratiam recitari. par. 2. 250. B
 uirtutum multiplicata cum redolemus, in altari boni operis thymiana ex aromatis compositum facimus. parte 1. folio 197. A
 uirtus quantum uirtuti iungitur, tantum incensum boni odoris sincerius exhibetur. par. 1. 197. A
 uirtutes recogitando terere, & usq; ad subtilitatem examinis oculi retractare, est aromata in puluerem redigere. parte 1. folio 197. A
 uirtutes per uestimenta intelliguntur, que per exercitium bonorum operum in religione non aucterunt, sed magis solidantur. par. 1. 306. H
 uirtutum unaqueque propriam habet illuminationem, alium dicitur habet sapientia, alium intellectus, sic & cetera. par. 3. folio 5. E
 uirtutum perfectione qui magni sunt, possunt coronari. Qui autem parui, licet fulgore maiorum latere uideantur, à tenetibus tamen maledictionum sunt alieni. parte quarta. folio 159. B
 uirtutum uirtutem in regno anime deuant quatuor, & per que significantur. par. 4. 351. H
 uirtutes Christus uult esse sine uana gloria. parte prima. folio 238. B
 uirtutem conscientia quisque examinat. par. 1. 259. A
 uirtutum dona percipere non est casus fidelibus nisi studeant pro commissis peccatis. par. 1. 270. B

uirtus prima est per penitentiam periret ueterem hominem, & uita odit. par. 5. 13. E
 uirtus uirtutum est pro iniurijs orare, & de salute eorum curare. par. 6. 23. F
 uirtus est genus signorum, & prodigiorum. parte sexta. folio 70. B
 uirtutes dicuntur arma lucis, & quare. parte sexta. folio 28. H
 uirtutes, margaritæ sunt. par. 5. 46. D
 uirtutis in actu in quo tota lex impletur, maior difficultas est quam in alio quocumque in quo non impletur nisi in gustata præcepta legis. par. 1. 166. D
 uirtus perfecta non habet studium uisionis, nec uilla est iracundia ubi est charitatis plenitudo. par. 5. 251. A
 uirtus lenta est & concetrata, ante iudicat quam incipit, quid docet, quid honestum. par. 7. 232. E
 uirtutis uirtus, significatur per Jacob. parte quarta. folio 423. H
 uirtus creata ad actus aut habitus supernaturales non extendit. par. 2. 81. D
 uirtus actiua que potest in maius, potest & in minus. Quomodo illa regula intelligatur. ibid.

V I S

uis humana sola sufficit in plerisque, nec res indiget, neque decet spiritus sancti adesse præsentiam. parte prima. folio 282. H. in med.
 uisio quod est. par. 6. 75. B
 uisionum tria genera sunt, que & qualia. parte 6. folio 76. A. B. & folio 240. B. H. & folio 241. C. Item parte 4. folio 3. E. & folio 294. C. D
 uisio & uisio trium personarum eadem est &c. parte 6. folio 217. H
 uisio Dei per essentiam soli Christo conuenit per naturam, hominibus autem per generationem: per quam trahuntur quodammodo ad naturam diuinam. par. 5. 194. H
 uisio clara diuine essentie non & quomodo excludat rationem. prophetæ. par. 3. fo. 8. E. H. & fo. 85. G
 uisio non dicitur nisi continuata ad mystice quod Deo reuelante feciatur. Et ideo triplex uisio dicitur triplex cælum. parte 6. folio 240. C
 uisio & uisionis intelligentia reuelat diuinitas sunt de intrinsecis & formali ratione propheticæ. parte 3. folio 85. G. & folio 88. A
 uisio beati Stephani uirtum fuerit mentalis, aut imaginaria, uel corporalis. par. 6. fo. 178. G. H. & fo. 180. H
 In uisionibus solet esse tentatio: solet enim angelus iniquitatis transfigurare se in angelum lucis, & ideo sollicitè agendum est, ut discernas uisiones. par. 1. 323. A
 uisitans (ut papa uel legatus) uiam prouinciam, potest accipere sumptus ab alia. par. 6. 74. F
 uisitare dicitur Deus hominem, quando dat ei beneficia spiritalia & corporalia. par. 3. 27. C
 uisitare dicitur Deus peccata patrum in filiis usque in tertiam & quartam generationem, & quomodo hoc intelligendum sit. par. 1. fo. 164. A. B. C. & fo. 205. E. & fo. 336. F. & fo. 359. G. Vide in Iniquitatibus.
 uisitatio bona de genere, si fiscalis occasio ruinæ, debet eam relinquere. Notent uisitatores. par. 5. 21. G
 uisitatio, & consolatio, & supplicium significant: Vel: uisitatio in bono, & uisitatio in malo. par. 4. fo. 35. F. G. & fo. 47. F. G. & fo. 155. C. & fo. 224. A
 uisum maxime delectant uirtutes rationes & confortant, & maxime quando sunt herbe aromatica. parte 3. folio 363. E
 uisus nomine uirtutum aliquando in his que pertinent ad intellectionem. par. 5. 188. B
 uisus, quia primatum obtinet in sensibus, intermiscetur omnibus. Sic enim dicitur: Audi & uide, olfactus & uide, palpa, & uide. par. 1. 165. A. Interim
 uisus exterioris & interioris ingerit cœcitate immoederatis haustus uini. par. 3. 331. E
 uisus malorum nisi prius claudatur, non patebit in uirtutum bonorum. par. 1. 307. B

V I T

uita corporalis, & uita spiritalis comparantur quo ad generationem & nutritionem. par. 6. 50. D. F
 uita præfens ad sufficientiam duo requirit, scilicet nutrimentum, & uestimentum, & ideo circa ista solet magis sollicitari. parte 5. 26. H
 uita animalis ut continetur, requiritur cibus, per quem restauratur humidum deperditum per actionem calidi naturalis. par. 1. 36. H. circa in d.
 uita frequenter accipitur pro operatione uita in qua principaliter aliquis operatur, sicut potare dicitur uita ebriosis, & peccare uita peccatoris, & agere iuste, uita uirtuosi hominis. parte 6. folio 14. H
 uita humana continuata per ritales spiritus egredientes à corde, qui in senectute debilitantur, & tandem deficiunt, & sic uita terminatur. par. 3. 38. C
 uita causa, utaltem spiritum conferendo Deus sic est, sicut sal per suam præsentiam efficit causa luminis, in aere radius uisitando. par. 3. 33. C
 uita carnalis per aerem exprimitur, quia aeris spiramine humanum corpus uiuificatur. par. 1. 364. E
 R 2 uita

vita tam longa quomodo homines primis temporibus vivebat / Ad hoc potest ratio assignari multiplex . parte 1. folio 49. B. F. G. & folio 50. A

vite aetherius requiritur in evangelij predicatore. par. quinta. folio 13. H

& manus Moysi, cum ad huc intelligenda illuminamur . nec tamen duae sunt manus, sed vna. parte prima. folio 31. B

lent non aliam statum, & quare. parte prima. folio 200. E

V I V

uinare iantias & magis delicatē diebus festinis est licitum, non ta-
men causa gulae. parte 3. 262.H

V L C

Vlcificatur Deus minima peccata, etiā in amicis, & nulli electo-
rum parit. par. 1. 377.A
ulcificendi libidine ne rapiaris dum arguis, vt letari vel consolari
vidis de alieno malo, sed potius consolare illi quem arguis.
parte 1. 247.E
ulcus carnis nostrae est voluptas, ebrietas, gastrimargia, & huius-
modi, quae luxuriant corpore & in semetipso pruriente pro-
ueniunt. par. 1. 237.B
In vicibus dolosa prurientia quae malicia arguitur. parte 1. folio
141.B.E.

V L T

Vltio crevit crescente vitio. parte prima. folio 46. F. Interli-
nearis.
ulio diuina reddit vnicuique secundum opera sua, aliquando
per reges, aliquando per prophetas, aliquando mucrone, alius
transferebat gladio linguae. parte 3. 436.A
ulio omnis, visitatio est, quae si agroti medicum expectantis. par-
te 4. 214.A
ulionis die, dixit dominus ad Moysen petentem pro Indis, vi-
sitabo & hoc peccatum: & quomodo intelligitur. parte 4. fol.
188.A.B.C
ulionis modum lex instruit, oculo pro oculo. Et si dici potest,
injustorum iustitia est, & quare. Sed iudex pro dilectione iusti-
tiae iustum pro iniusto reddit. parte 5. folio 12.B. Item parte 3.
fol. 250.A
vltia non semper importat antecessorem. parte quarta. folio 9.
B. & fol. 88. C. & fol. 100. H. & fol. 380. G

V L V

Vlale magnitudinis sunt coruinae, sed maculis resperse, quae ro-
strum in palade sito horridum fridunt. parte 4. folio 32. A.
in principio.
ululari est clamor confusus, & est indicium magni timoris pro
hibentis formare vocem distinctam. parte 6. fol. 21. H. Item
parte 4. folio 31. B. & folio 105. D. & folio 146. D. & folio 168.
C. & fol. 341. E

V M B

Vmbra & imago differunt. Vmbra est longinqua similitudo rei.
Imago autem est propinqua & expressa rei similitudo. parte 6.
fol. 152.C
umbra mortis quae est in inferno, sunt peccata, quae nunquam fi-
ne morte. par. 1. 16.F
umbra mortis dicitur mundus. par. 5. 12.G
umbra mortis dicitur obliuio, quae agit vt non sit res in memo-
ria, sicut mors agit vt non sit quod capit in vita. parte 3. folio
11.A
umbra mortis dicitur duritia legis, quae mortem carnis infero-
bat quae vmbra mortis animae est. In lucem autem vmbra
mortis producit, cum intellecta morte spiritus remota,
punitio carnali, mors carnis minime timeatur. parte 3. folio
31.A
In vmbra mortis sunt quidam, qui scilicet in peccatis adhuc
viment, atq; in regione vmbrae mortis, qui iam cum mor-
tis operibus ad inferna descendunt. parte quarta. folio
24.E
umbrae pluraliter sunt coepubi, vmbra singulariter est vnicuique
quae peccator. parte 3. 78.D. in princ.
umbra dicitur mystice aduentus primus Christi in carne, quia
plura intelligimus primo aduentu eius obumbrari, quorum
completio consummabitur in secundo aduentu. parte 1. folio
13.E
umbraculum custodis nullo fundamento solidatur, sed tempo-
re transiente mox destruitur. par. 3. 53.B

V N C

Vncti dicuntur proprie in veteri Testamento soli reges & pon-
tifices. par. 1. 219.G
Vnctio facta tempore Moysi ad inaugurandum reges & pontifices
seruabatur reseruetur in tabernaculo in vase magno. Et vt di-
cit Rab. Sal. vnctio fiebat in fronte regis inter palpebras per
modum corone. par. 3. 126.F
vnctiois summi sacerdotis figura vel forma erat in figura capis
Graeci, vt dicit Rab. Salo. incipiens a capite, & descendens ver-
sus palpebras: & fiebat cum digito ipsius consecrans in vn-
ctione vnctio. par. 1. 133.B
vnctio sacerdotum veteris Testamenti, quae & quarum rerum
mixturam, & quis modus vngendi, & qui vngentur, & qui
non. parte 2. 193.B. & C.
vnctio regum & sacerdotum secundum Iudaeos cessauit a destru-
tione primi templi, ita quod in toto tempore templi secun-
di non fuerunt aliqui reges vel sacerdotes sic instituti. parte 4.
fol. 100.B
vnctionem pontificalem vel regiam suscipere volens, & prae-
parans se ad deuote suscipiendum eam, habet orationem dicenda,
in qua ponitur: ita, sine quibus nullum regem potest bene
procedere, & sunt, constantia contra malignos insultus, diligen-
tia diuini cultus, & perseverantia in bonis actibus &c. parte 3.
fol. 111.D.H. & fol. 122.F
vnctio Christi parum communis est suis: sunt enim & ipsi partici-
pes: vnde & nos participatione Christi dicimus Christiani,
sed inestimabili dignitate excellit. vngitur ipse substantialiter,
nos vero eius operatione & gratia. parte 1. folio 277. C. circa
plurimam.

vnctio spiritus & sanguis virginis vnus sunt operationis. par-
te 1. 219.B. In linea.
vnctio extrema quae est infirmorum, quando & quomodo à Chri-
sto fuit instituta. par. 1. 100.G

V N D

Vndenarius immundus est. & ad carnis coniunctionem perti-
net. parte 4. fol. 46. E. & est numerus transgressionis. parte 3. fol.
209.B. & fol. 283.A
undenarius qui decem transit, & ad duodenarium non peruenit,
significat eos qui decalogum transgrediuntur, nec ad duode-
narium perueniunt id est Apostolicum numerum. parte 1. fol. 181.
E. & fol. 319. F. 376.B
undecim dies significat vndecim apostolos, per quos Iuda re-
probato, euangelium Christi praedicatum est in mundo. par-
te 1. 329.E

V N G

ungere (vt communiter dicitur) qui bene scit, bene scit pungere,
sic & adulatores. par. 3. 111.H
urgit omnis fidelis primo Christum in regem & sacerdotem,
cum in perfectione baptismi verum regem & sacerdotem cō-
fiteatur. Vrgit & secundo, cum docendo, & operando idē alii
praedicat. par. 2. 213.E. F. & fol. 214.B
ungit & ungitur Christus, vngit secundum diuinitatem vngi-
ter verbo diuinitatis, secundum quod cum patre & spiritu sancto ha-
bet omnia communia. vngitur secundum humanitatem a pa-
tre & a spiritu sancto. par. 1. 128.E
unguntur olim duae personae, rex & sacerdos. par. 5. fol. 130.B.
& fol. 190.G
ungebatur solus summus sacerdos in capite, & non alij sacerdo-
tes inferiores ad denotandum quod potestas offerendi ab ipso de-
riuabatur ad alios. par. 1. 193.B
vngi cernuimus & alios aegrotos oleo à pontifice conse-
crato. Huc mos ab apostolis traditus est. parte quinta. folio
100.E
unguenta cum bullium, fragrantiam suauitatis reddunt. parte 3.
fol. 81.C. circa med.
unguentum est multiplex. Est enim vnguentum quo reges inun-
guntur, & hoc duobus modis. Est & vnguentum propheti-
cum & cetera. Super omnia autem est unguentum spirituale,
quod dicitur oleum exultationis & cetera. parte tertia. folio 86.
E. & F.
unguibus lacerabat carnem suam quidam gentiles & idololatry
in planctu mortuorum. par. 1. 246.C
ungulae fessio signum est in animalibus temperatae complexio-
nis, quia ungula ostendit quod carnes eorum non sunt carnis
humidae, & fessio vngulae designat quod non sunt nimis terrestres
& sicca. par. 1. 233.F.G
ungulae continuitas, signum est nimis siccitatis.
ungulae etiam est species aromatica, quae & onycha dicitur: &
humano vngui assimilatur, & est vna de quatuor speciebus
ex quibus conficiebatur thymiana boni odoris, ad cremam-
dum coram domino in altari thymiamatis. parte tertia. folio
412.C.H

V N I

Vnicornis fertur esse animal secundum nomen suum formatum
parte 1. 306.B
unicornis aliquando superbiam significat, aliquando exaltatio-
nem unitatis. par. 3. 226.E
unifarius, bifarius & cetera. vnde componantur, & de eorum ortho-
graphia. par. 6. 240.A
unigenitus Dei adest, defendit, custodit, & nos ad se trahit, qua-
si non sufficiat angelorum diligentia contra daemones,
& eos qui ad peccandum trahunt insidias. parte prima. fol.
311.C
unigenitum filium ad salutem humani generis mittendum,
pater in litera legis Iudaeis necientibus habuit abscondi-
tum, exemplo Dauid in agro absconditi. parte secunda. folio
17.A
unimur nos Deo per eucharistiae sacramentum. Similiter & Chri-
stus secundum quod homo vnitur supposito procedenti à pa-
tre, sed differenter. par. 5. 206.H
unio quid & quomodo significat & cetera. par. 4. 356.F
unio Christi realis est in unitate suppositi, nostra autem vnio ad
ipsum est per fidem & dilectionem. parte quinta. folio
206.H
unio populi Israel per vnum lignum figurata, designauit po-
pulum vniri sub vno pastore, scilicet Christo. parte quarta. fol.
263.C
unitas triplex. Similitudinis, & continuatatis, & perfectionis.
parte 6. 52.H
unitas bonorum sicut vitis est, sic malorum vnitas semper bonis
est nocua. par. 6. 201.F.H
unitas si desit bonis, perniciosum est, sed perniciosius si desit ma-
lis. parte 3. 80.E. & F.
unitas habet sacramentum vnus diei, & esse in hoc numero pri-
ma beatitudo est quia vnus & verus Deus est: secunda in seculum
do est. in decade, tertia in tertio. in cenotomari & cetera. par. 4. fol.
363.F. circa. 6.
unitas vxoris in veteri lege fuit intermissa propter maius bon-
um, scilicet propter multiplicationem proles ad cultum di-
uitum: quae nunc multiplicanda erat per generationem carna-
lem. par. 1. 359.B
unitas nos compaginat quam facit caritas, quae non est nisi
à spiritu sancto, ideo amemus vnitatem, & timeamus sepa-
rationem

tuolum. parte 6

V N V

Vnus est vel vna est, cum de duobus vel pluribus rebus dicitur,
quae & qualis vnitas significatur. Item cum dicitur, Vnus
sunt quae & quorum vnitas significatur. parte sexta. folio
41. B
vnus dicitur homo, & vnus dicitur Deus, sed differenter, & quo-
modo. par. 2. 62.A
vnus, non mobilis, non vagandus, sed firmus & inconfusus.
parte 2. 62.A
vnus dicatur competentem omnes vnam sapientiam habentes,
qui vnam Iesum Christum confitentur, vno spiritu Dei replen-
tur. Ibidem.
vnus iustus secundum quod Deo acceptus, pro pluribus habe-
tur. parte 1. 313.B

V O C

Vocare, est cognitionem de fide ad uocare, vel compungere,
eam quem sciat audire, & hoc est electorum tantum. parte 6.
fol. 10.
uocare Dei, est non amando & eligendo respicere. Respondere
nostrum, est amari illius bonis operibus. parte 3. folio
301.B.C.D
uocanti Deo veraciter respondemus, quando ad summam incor-
ruptionis infum incorruptibiles resurgemus. parte 3. folio
33.F
uocatio duplex, exterior scilicet, & fit per predicatores, & est cō-
munit bonorum & malorum. Interior vero tantum electorū.
parte 6. 20.A

V O L

Volantia sunt quae pennas habent, sed domino volatu carēt. par-
te 1. 27.A. Interlinea.
volucres qui comedunt, ab imis ad superna cor leuare monen-
tur, vt licet in terrenis corporibus degant, animo semper caele-
stia petant. par. 1. 283.A
volucres in sacra scriptura aliquando in malo, aliquando in bo-
no dantur intelligi. par. 3. 53.G
uoluntatis in diuinis puto scripta esse bonorum gesta & malo-
rum, est sicut dextris quae actibus scripturas contextas, vt
intelligamus quia apud Deum ocofa non sunt, nec malorum
nec bonorum opera. parte 1. 303.F
uolens modus est per conuersionem ad appetitum sensitiuum.
parte 6. 6.C
uolens & uoluntarius differunt. par. 6. 153.B.D
uolens non est, neque currentis, sed Dei miserentis: velle ta-
men & currere nostrum est arbitrii parte quarta. fol. 214.F. pro-
prie finem.
uoluntas hominis sola non sufficit, si non sit etiam misericor-
dia Dei, cur etiam non dicitur à contrario. Non miserentis
est Dei, sed uolentis est hominis. parte 6. folio 21. E. F. & fol.
78.A
uoluntates hominum malas, in bonum non posse conuertere
Deum, quando uoluerit, ubi uoluerit: quis tam impie desipiat
vt hac dicat. par. 1. 164.E. & fol. 171.F
uoluntati bonae succedit boni operis fructus, malitiosae menti ni-
hil prosperitatis. par. 3. 393.A
uoluntatis bonitate magis dicitur homo simpliciter bonus:
quā per bonitatem aliarum potentiarum animae. par. 5. fol.
130.D
uoluntas vnicuiusque arbor bona vel mala. parte quinta. folio
19.B.C.D
uoluntatis bonae initium domino inspirante nobis conceditur:
nostrum uero est ad exhortationem Dei exitus vel remissus
sequi: & per hoc remuneracionem vel supplicia promereri.
parte 4. 156.F
uoluntas propria quamuis ad dominum conuertatur, nisi ta-
men ille nos traxerit, & cupiditatem nostram suo praesidio
corrobauerit, non possumus esse salui. parte quarta. folio
160.E
uoluntas bona cum deest, copia agendi remuneratur: sic etiam
deliberatio cum molimine vitiorum demanatur. parte 5. folio
21.B
uoluntas vult se velle, vel potius anima per voluntatem, sicut in-
tellectus intelligit se intelligere. parte 3. 163.H
uoluntas propria maclatur per obedientiam, per victimas caro
aliena. parte 2. 99.E
uoluntatis Dei multi peragunt, vt de mutare contendunt, &
consilio Dei resistentes obsequuntur. parte 1. fol. 103.B. & fol.
105.A. & fol. 122.H. Item parte 3. fol. 17.B. C. D. Item parte 5.
fol. 86.G. H
uoluntatis bonae homo (qui per Dauid significatur) ascendit ad
perfectionem quatuor virtutum cardinalium per instantium
& adiutorium diuinum. par. 2. 98.H
uoluntatem bonam cordis proficientes doctores spe refrigerant.
parte 1. 181.A. Interlinea.
uoluntatis bonum, est finis seu consecutio finis, malum autem
ipsum est finis intenti carentia. par. 3. 92.D
uoluntas Dei, necessitas est. parte 1. 36.B
uoluntas diuina quae est eius essentia, licet simplicissima est, ta-
men dicuntur multae diuinae uoluntates per modum signi seu
effectus. par. 3. 253.F. G. H
uoluntas Dei licet sit vna in se, dicitur tamen multiplex ad varios
effectus relata. par. 6. 248.B
uoluntas Dei multis modis nominatur. parte 6. 27.A
uoluntas Dei dicitur tripliciter, scilicet prohibitionis, praecipii,

& consilij parte 6

uoluntas duplex dicitur esse in Deo, scilicet facti, & signi. parte 3.
fol. 24.F. in fi.
uoluntas in Deo antecedens & consequens quae & quo modo dic-
cantur. parte 6. 42.G. & fol. 118.G
uoluntas consequens est voluntas simpliciter dicta. Antecedens
vero secundum quid, & dicitur ab aliquibus ueluntas. parte 6.
fol. 118.H
uoluntas ex intellectu, & ex utroque memoria, sicut ex patre filius
ex utroque spiritus &c. par. 3. 403.B
uoluntas Christi in nullo distat à voluntate patris secundum
naturam diuinam, & etiam secundum humanam. parte 5. fol.
205.G
uoluntas duplex est in Christo sicut & natura. Vna diuina, & est
duplex, vna signi, & altera beneplaciti. Altera humana & cetera.
par. 5. 314.H
uoluptas duplex est, bona scilicet & mala. parte sexta. folio 226.
A. C
uoluntas semper habet famem sui. par. 5. 165.A
uoluptas praeterea, praesentes quidem delectat, & exhausta non
satiatur. parte 3. 341.E. circa. 6.
uoluptates proprias sequentes feroces sunt, nec mens eorum.
solum habet. Dum enim per exteriores concupiscentias
vagatur quasi à iudicis sui sessione repellitur. parte quarta. fol.
81.A
uoluptates seculi omnes, & mundi pompa & cetera transiens
luxuria, uocantur hortus Adonidis secundum sententiam Sa-
pientissimi apud Graecos. par. 4. 104.B
uoluptas insatiabilis est, & habita famem, non satietatem patit.
parte 4. 338.A
uoluptas, ebrietas, gastrimargia, & huiusmodi, sunt vlcus carnis
nostrae, quae luxuriant corpore, & in semetipso pruriente pro-
ueniunt. par. 1. 237.B
uoluptas fluxa quae ex corde gignitur superborum, comparatur
ad herbam montium & quare. parte 3. 78.B
uoluntas carnali nemo abstinet, qui non patitur in exordio
doloris, donec consuetudo uertatur in melius. parte 1. folio
42.G
uoluptatem carnis minoris laboris est incognitam cauere quā
reijcere cognitam. parte 2. 259.B
uoluptas cum tentat in prosperis, ipsa sunt opponendi tentatio-
ni: vt eo erubescamus praua committere qui nos à Deo memi-
nimus grauita bona percipisse. par. 1. 115.B
uoluptas mundialis uirtus quasi candida estimatur & florens,
& per lepram albam & florentem designatur. parte prima. fol.
237.A
uoluptuosi significantur per pecus parte 4. 397.H
uoluptuose uiuentes uita bestialiter, intelliguntur per bruta anima-
lia. parte 1. 141.D. & fol. 159.D
uoluptas carnalis per Iambri significatur, qui dies amaricans in-
terpretatur. Sic uoluptas carnalis delectabilis est in principio,
sed dicitur amaricans, eo quod tristabilis est in termino. par-
te 4. 447.D
uoluptatibus corporis dediti sunt filij Iambri, & capiunt iuue-
nem gratiosum, suisque persuasionibus malis ad luxuriam per-
trahunt, & sic spiritaliter occidunt. Ibidem.
uoluptuosi consultatores & fluxa cogitatio in lubrico carnalium
desideriorum demerguntur, & cum dissipantur uoluntate, à malis
recedunt, quia perditum nullum consilium dare possunt. par-
te 4. 162.A
uoluptates dicuntur aquae maris, & quare. parte quarta. folio
337.H
Qui semper uoluntur, nec prosperitate nec aduersitate tar-
dantur, spherulis assimilantur. parte 1. folio 179. A. Inter-
linearis.

V O M

Vomitus (ut medici aiunt) stomachū purgat, choleram minuit.
parte 3. 419.E

V O T

Votum est promissio Deo facta de meliori bono. parte 1. folio
299.D
uotum est, cum aliquid de nostris offerimus Deo. parte 1. folio
317.E
uotorum quaedam sunt communia, quaedam propria. parte 3.
fol. 154.F
uotum quaedam sunt quae nec promittentes debemus solu-
uere: alia sunt quae nisi uoluimus, non cogimus implere.
Ibidem.
uota non sufficit offerre solus homo exterior, & legem Dei sus-
cipere, quia non potest aliquid dignum Deo habere: sed
interior, qui habet in se quod offerat Deo. parte 1. folio
317.E
uotum stultum adimplens debet Deo regretari de hoc quod sibi
dedit gratiam adimplendi. par. 1. 275.D
uota qui uouit, sed pro infirmitate soluere non ualet, ei ex pecca-
ti pena hoc agit, ut uolenti bonum, possit subtrahatur. par-
te 3. 47.A
uotum Deo facere nullus potest, nisi de hoc quod suum est. par-
te 1. 264.C
uotum dum est de re licita & bona, implendum est, aliter non est
implendum. par. 1. 317.H
uoti reus est, quicumque aliquid uouent, & non impluerit. par-
te 4. 282.A
uotum factum de persona humana, non erat soluendum per
eius immo-

ains immolationem, sed per redemptionem. parte prima. fo-
lio 263.C
vota diversa legantur in scripturis.par.1 317.F
votum & iuramentum vtrunq; est obligatorium, sed votum ex
sua ratione magis est obligatorium quam iuramentum, & qua
re.par.1 317.H
vota que inter se vir & vxor de abstinentia concumbendi placita
habuerunt, quomodo valeant, vel an & quomodo emittant
alter si ve alterius consensu potestatem habeat.par.1. fo-
lio 318.B
vota persolvere si adhuc inuicem iam concesserit pater, sed ante
quam persolverit, nuptiis, & viro eius hoc cognitum non pla
cuerit, non persolvat, & sit omnino sine peccato. parte prima.
fo. 318.A
vota que abstinentie causa femina vouit, non tenent, nisi vir fue
rit auctor permittendo.par.1 318.A
votum non potest aliquid vir vxori alligari, per quod impedia
tur reddere debitum vxori sue, sine eius consensu. par. prima.
fo. 317.H
votum non potest aliquid vel implere seruus, per quod impedia
tur opus sui domini par.1 317.H
vota facere vel consecrare bona sua Deo, quis modus sit apud lu
dæos.par.5 51.A & B
votum secundum H. breros multipliciter oritur exp. imitur.
par. 5 51.A.B
votum Nazarorum in aliquibus erat perpetuum, vt in Sansone
& Samuele, & similibus. In aliquibus autem erat temporale.
par.1 278.D
votum personarum quinque sunt modi. parte prima. folio
327. H
votum virginis vel viduitatem, non solum nubere,
sed & velle damnabile est.par.6 121.F
Melius est non votum, quam post votum non solvere spiritui
sancto. par.6 172.E
Si voueris te Deo, imitandus est tibi vitulus, vt facias tantu quod
pertinet ad diuinum cultum.par.1 317.F
votens aliqua bona filius antequam parentes sint in necessitate,
an post votum emissum parentibus teneatur prouidere de il
lis bonis, parentibus necessitate urgente indigentibus. parte 5.
fo. 49.C
V O X
vox quid est.par.6 55.E
vox vna magna vim habet de auctoris sui ore resonans, qua ea
pronunciatione profertur & distinguitur, qua in hominibus
corde generata est par.6 85.E
vox est interpres animi.par.5 189.A
voces quas profertur, signa sunt rerum quas cogitamus, par.6.
fo. 229. A
vox illa auditorum cor libentius penetrat, quam dicentis vita
commendat, quia quod loquendo imperat, ostendendo adiu
uat vt fiat.par.4 70.E
vox hominum & animatorum, sonus est ceterorum. par. 1. et u.
fo. 195. B
vox cordis exaltatur sublimitate & conceptu virtutum, sed non
intentione sanctorum par.4 194.F
vox iustitie & charitatis magna est similiter & apostolorum.
ibidem.
vox quod dicitur Dei non faciunt verba nostra, sed desideria.
par.1 152.E
vox sanguinis fratris tui, sic dicunt H. brazi, in plurali, eo quod
Cain interficiendo fratrem suum fuit reus sanguinis, non so
lum ipsius Abel, sed etiam omnium quos genuisset si vixisset.
par.1 45.G
vocem quomodo populus videbat, cum vox non ad visum, sed
ad auditum pertinere videatur. par.1 165.A
V P V
upupa avis lugubris & ludum amans par.1 346.F
V R B
urbes sex assignate sunt in praesidium fugitiuorum, qui nolentes
laguam fuderunt, tres vltra Iordanem, & tres citra par
te 1 316.H. post med.
urbes in magnis homines terribilis vite, vltima opera, & la
boriosa continentur operari, que tamen necessaria sunt, aut
formacibus lauari, ad succedendos ignes deseruunt, aut cuni
culis purgant, aut huiusmodi faciunt par.1 303.E
urere, vna effectus est caloris & frigoris. parte prima. folio
95. A
uritur qui tentatur vituperio vel lude.par.3 183.F
urina fluere solum versus pedes hominibus in timore & angustia
potest par.4 66.B
urina excoriatis & sanis habent magnam similitudinem cu ho
mine & puero excoriatu.par.1 334.H
urina paruo cibo contentus est, in quod pro magna parte anni
nihil sumit.par.4 309.D
urina fera fraudulenta, & brachii & lumbis foetissima.par.4. fo.
191.A. tamen capite infirmus est. ibid. B
urina signum peccatorum pruriginis. parte quarta. fo. 63.A
& 92. E
V S
urque in hodiernum diem moris est sancte scripturæ hoc dica
re de his que vsque ad finem vite vel seculi permanent.par.2.
fo. 11. A. in prin. & fo. 3. B & E
uriam putant aliqui tantum esse in pecunia, sed scriptura diui
na ostendit omnia rei superabundantiam, vt plus non accipias

quam dedisti. par.4 277.A
usuram accipi in lege tantum prohibetur a fratribus, in propheta
ta ab omnibus, in euangelio argumentum est. Nota profectum.
par.4 277.A
usuras prohibet vicarius Christi summus pontifex in iure cano
nico, & multi principes Christiani &c. parte tertia. folio
187. D
usura per serpentis morsum intelligitur, & quare. parte prima.
fo. 171. C
usura non est licita Iudeis. parte prima. folio 171. C. & folio
259. B
Ad vnam quædam pecunia duri prohibetur. Altera est quam
ad usuram dare debemus.par.1 358.B
usurarius argumentari solent & dicere: Dedi vnum modium, qui
sumus fecit decem modios, nonne iustum est vt mediū modium
de meo plus accipiam? par.4 237.A
usurarius & raptores quando moriuntur, faciunt testamentum
Antiochi, quibus & qualiter. par. 4 444. D
usurarius est diabolus, qui pro temporalibus rapit spiritalia bo
na.par.3 187.D
V T
ut, vno modo tenetur causaliter, alio modo consecutivè &c. par.
te 4 14.G
uterus beate Virginis panem vitæ. i. Dei verbum, & ignem spiri
tus sancti de celo suscepit, & assimilatur clibano qui panem su
scipit & ignem. par.1 217.B
utilitates multe sunt manifeste vel occulte omnium que terra
radicitus alit. par.1 25.G
utilitati exteriori qui seruiunt, vt sunt infirmi ecclesie, signantur
nomine cutis. par.3 58.A
utinam dominus meus Iesus concedat mihi calcare spiritum for
nicationis, & ceruicem spiritus iracundie, & furoris, & amari
tis demonem & quantiam, & conterere pedibus meis super
his spiritum, & cum hæc cetero, gesti operis summam non mi
hi, sed cruci eius appendere. e par.2 16.E
V V
usapassa dicitur que prius quam maturet ad solem diu exic
catur, & sic seruatur. par.1 91.A
uandali fuerunt homines bellicosi, & inter ceteros barbaros
plus habere videbantur de fulgore naturalis industriæ. par.6.
fo. 214.B
uandali Africam depopulantes, paganos ibi habitantes occi
derunt, non autem Christianos, sed multipliciter afflixerunt.
par.6 353.G.H
uandali: Arianae sedæ magnam tribulationem fecerunt, ex un
tes de Hispania in Africam, Italiam, & Galliam. ibid. F.G
uulgus incredulum ut ait hodie, & dura mortalium corda, que
prophetæ commendantur & euangelium, in aliud tempus esti
mant differendum. par.4 227.B
uulgi mos fuerat (ut creditur) coram arca saltare, & rex Dauid
quasi oblitus se prælatum, omnibus admittis populis ante ar
cam saltat, & se in diuino obicquo per saltum rotat. parte 2. fo
lio 104. A
uulgum status indicatur in foro secreto & publico, & hoc
duplex, scilicet ecclesiastico & seculari. parte secunda. folio
16. D
uulnera dura plerumque per lenia fomenta mollescunt. parte 2.
fo. 80. D
uulnera Deus duobus modis quos ad salutem reducit. par.3. fo
lio 17. L
uulnus si corpori insigatur, aut os confringatur, sub unius horæ
spacio solent hæc corporibus accidere, & pluribus postmo
dum cruciatibus excruciat, multo uix tempore sanari. par. prima
fo. 288. B
uulpis natura describi. ut cum moralitate. par. 5. fo. 151. B. & fo.
161. F. H. Lem par. 4 228. A
uulpium pinguedo medicinalis est contra contractionem & stu
pefactionem neruorum par. 1 50. H
uultus sicut diuersi sunt a uulnibus, ita diuersa sunt corda homi
num. par.1 268. B
uultus iudicio, mentis mutatio deprehenditur. parte tertia. folio
400. E
uultu & oculis dissimulari non potest conscientia, dum luxu
riosa & læticia mens luget in facie. parte quarta. folio
223. A
uultus hominis ex uehementi cogitatione & abstractione à cor
poris sensibus multum immutatur. parte quarta. folio
311. B
uultus humani cordis est similitudo Dei, quæ peruersus operis,
ut cognosci à districtio iudice nequeat, cum uitam suam malis
actibus confundit. par.3 49. A
V X
uxor bona est speciale Dei donum. par.3 414. H
uxor dicitur species domus: sic vulgariter dicitur inter Hebræos.
par.3 180. B
uxor si malis moribus, si luxuriosa seu quilibet huiusmodi sit
uxor, uelimus, nolimus sustinenda est. parte quinta. folio
58. E
uxor ut dimittatur, una carnalis causa est fornicatio, vna spiritus
lis timor dominus ut uia ea alia ducatur, nulla causa in lege Dei
est. par.5 58. E
uxores secundas cum habeatis, & liberis gaudeatis, cur pulchri
tudinem uxoris queratis, que meretricibus apta est, non vxori
bonæ par.4 415. E & F
X LITE

X
LITTEA in specie crucis formatur, & nume
rum denarium designat. parte 1 206. A
X A N
Xandicus mensus est apud Athenienses, ipse
est qui apud nos Aprilis nuncupatur, & apud
Hebræos Nisan. par.4 474. A
X E R
Xerxes filius Darij secundum latinis potentissimus fuit respec
tu præcedentium, & vi armorum subiugauit Græciam regno
Persarum &c. par.4 322. G

Z A C

A
ACHARIAS Baptiste Iohannis genitor, an fuit
summus vel simplex sacerdos. parte 5. fol. 12. B. C.
D. & fol. 128. A. B. C. D. H. & f. 200. A
Zacharias occisus inter altare &c. fuit trinomius. par.
te 3 230. A. H. & f. 232. C. & f. 262. E
Zacharias a natione fuerit Iudæus vel Gentilis. parte quinta.

folio 172. C. D
Zachæo quantum fuit dare dimidium patrimonij, tantum est da
re calicem aquæ frigidæ. parte sexta. fol. quinquagesimo quar
to. A
Z A R
Zareh non est nomen alicuius mansionis de zlij. sed torrentis.
parte 1 331. A.
Z E L
Zelotes dicitur Deus, quia non uult quod homo fornicetur cum
dijs alienis per idololatriam. p. 1. 1 164. C
Zelus diuine legis dupliciter accenditur. parte tertia. folio
271. F
Z O N
Zona præcinguntur homines vt ad operandum sint aptio
res, non impeditur sinibus uentium. parte tertia. folio
250. E
Z O R
Zorobabel creditur fuisse qui annumerauit uasa principi Iu
de, iussu Cyri regis Persarum. parte secunda. folio
241. G

F I N I S.

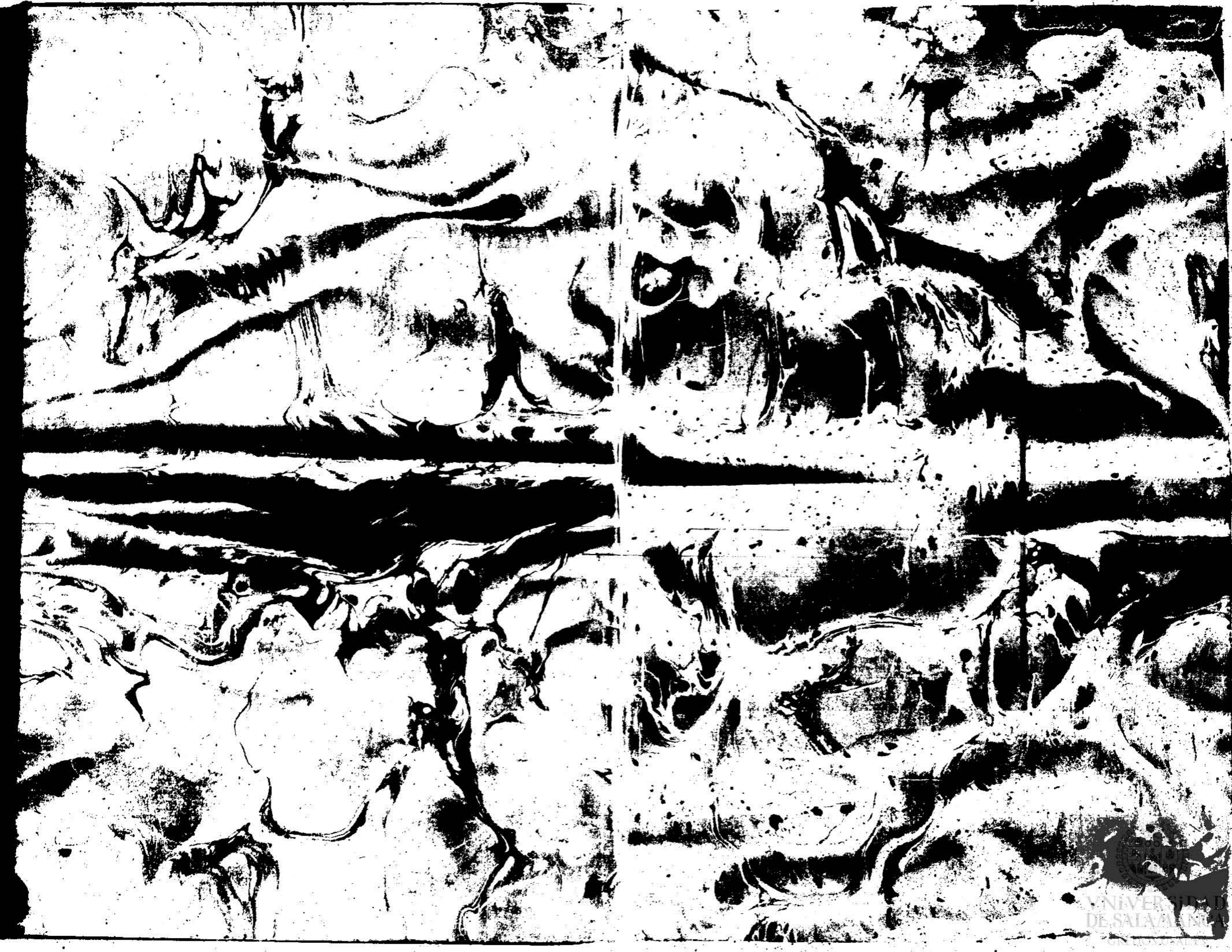

CANDIDO LECTORI SALVTEM.

*S*T finita, quanquam maximis laboribus, tamen feliciter, cum sex voluminibus, hac tabula seu repertorium alphabeticum. Quod tibi candido Lector, atq; ideo honori tuo per amplissimos ciues impressores huius operis, collectum ac impressioni demandatum est. Itaque sicut in homine mortali nemo debet ex omni parte laudari, quousque mortalem vitam, multis fortuna & fati casibus obnoxiam degit: atq; ut Naso noster eleganter vereq; dixit: ita & ego cum eo pronuntiabo: diciq; beatus Ante obitum nemo supremamq; funera debet: Tamen non possum non maximis laudibus, & titulis incredibilibus laudare, commendare, & attollere hanc tabulam sine repertorium alphabeticum. Cuius (fidenter dixerim) ad hanc diem nulla similis in orbe terrarum formis excusa est. Totiens igitur multiplicata, auctaq; per omnia sibi similis, nec occasum neque mortem timere potest. Neque enim, ut Ouidij verbis utar: Ionis ira nec ignes: Nec poterit ferrum, nec edax abolere vetustas. Nomen quoque horum clarissimorum impressorum Venetorum erit indelebile. Quaq; patet domitis sanctissima litera terris: Ore legent populi perq; omnia secula fama, Si quid habent veri futuri prasagia, viuent. Parte enim meliori viuent, & viuituri sunt his voluminibus. Potissimum autem hac perfecta tabula, quam ipsi propria industria, labore, expensisq; effectam, his denno impressu voluminibus adijcere apprimereq; voluerunt. Succinemus ergo unicuiq; impressorum pastorum illud carmen: Semper bonos nomenq; tuum, laudesq; manebunt. Visue felix & fortunatus Studiosè Lector.

UNIVERSIDAD
DE SALAMANCA

CATEDRALES